

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/21-01/135

URBROJ: 65-22-10

Zagreb, 13. siječnja 2022.

P.Z.E. br. 218

ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA

PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Konačni prijedlog zakona o socijalnoj skrbi***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 13. siječnja 2022. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj uskladenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike Josipa Aladrovića i državne tajnice Margaretu Mađerić i Mariju Pletikosu.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/21-01/100

URBROJ: 50301-04/25-22-7

Zagreb, 13. siječnja 2022.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o socijalnoj skrbi

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o socijalnoj skrbi.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike Josipa Aladrovića i državne tajnice Margaretu Mađerić i Mariju Pletikosu.

PREDSJEDNIK
dr. sc. Andrej Plenković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI

Zagreb, siječanj 2022.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI

DIO PRVI

OSNOVNE ODREDBE

Predmet uređenja

Članak 1.

Ovim Zakonom uređuje se djelatnost socijalne skrbi, načela socijalne skrbi, naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi, postupci za njihovo ostvarivanje, korisnici, sadržaj i način obavljanja djelatnosti socijalne skrbi, stručni radnici u djelatnosti socijalne skrbi, evidencije, inspekcijski i upravni nadzor, financiranje djelatnosti socijalne skrbi te druga pitanja značajna za djelatnost socijalne skrbi.

Usklađenost s pravnim poretkom Europske unije

Članak 2.

Ovim Zakonom u hrvatsko zakonodavstvo preuzimaju se sljedeći akti Europske unije:

1. Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, 27.12.2006.)
2. Direktiva 2011/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o sprečavanju i suzbijanju trgovanja ljudima i zaštiti njegovih žrtava te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/629/PUP (SL L 101, 15.4.2011.)
3. Direktiva 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije, te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2004/68/PUP (SL L 335, 17.12.2011.)
4. Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni status izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite (SL L 337, 20.12.2011.)
5. Direktiva 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP (SL L 315, 14.11.2012.)
6. Direktiva (EU) 2016/801 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata i obavljanja poslova au pair (SL L 132, 21.5.2016.).

*Ciljevi i svrha socijalne skrbi***Članak 3.**

Socijalna skrb je organizirana djelatnost od javnog interesa čiji je cilj pružanje pomoći socijalno ugroženim osobama, kao i osobama u nepovoljnim osobnim ili obiteljskim okolnostima, a obuhvaća prevenciju, pomoć i podršku pojedincu, obitelji i skupinama, u svrhu unaprjeđenja kvalitete života te poticanje promjena i osnaživanje korisnika, radi njihovog aktivnog uključivanja u život zajednice.

*Načelo supsidijarnosti***Članak 4.**

Osoba koja ne može osigurati uzdržavanje svojim radom, pravima koja proizlaze iz rada ili osiguranja, primitkom od imovine, iz drugih izvora, od osoba koje su je dužne uzdržavati na temelju zakona kojim se uređuju obiteljski odnosi ili na neki drugi način, može ostvariti naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom.

*Načelo socijalne pravičnosti***Članak 5.**

Osoba koja ostvaruje naknade i usluge iz sustava socijalne skrbi ne može njihovim korištenjem postići povoljniji materijalni položaj od osobe koja sredstva za život ostvaruje radom ili po osnovi prava koja proizlaze iz rada.

*Načelo dostupnosti***Članak 6.**

Socijalna skrb osigurava se na način koji omogućuje dostupnost naknada i usluga korisniku.

*Načelo individualizacije***Članak 7.**

(1) Naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi ostvaruju se u skladu s individualnim potrebama i uz aktivno sudjelovanje korisnika.

(2) Prava u sustavu socijalne skrbi su osobna, neprenosiva i ne mogu se nasljeđivati.

(3) Dospjele novčane naknade koje nisu isplaćene do smrti korisnika nasljeđuju nasljednici korisnika, prema zakonu kojim se uređuje nasljeđivanje, a ako nema nasljednika vraćaju se u državni proračun, osim naknade za troškove stanovanja.

*Načelo pravodobnosti***Članak 8.**

Socijalna skrb ostvaruje se na način koji osigurava pravodobno uočavanje potreba korisnika radi sprječavanja nastanka ili razvoja stanja koja ugrožavaju sigurnost i zadovoljavanje životnih potreba i sprječavaju njegovu uključenost u zajednicu.

*Načelo informiranosti***Članak 9.**

Svaka osoba ima pravo na informaciju o naknadama i uslugama u sustavu socijalne skrbi te pravo na podršku u prevladavanju komunikacijskih teškoća koja pridonosi zadovoljavanju osobnih potreba i poboljšanju kvalitete života u zajednici.

*Načelo sudjelovanja u donošenju odluka***Članak 10.**

(1) Korisnik u sustavu socijalne skrbi ima pravo sudjelovati u procjeni stanja, potreba i odlučivanju o korištenju usluga te pravodobno dobiti informacije i podršku za donošenje odluka.

(2) Za ostvarivanje naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi potreban je pristanak korisnika, odnosno njegovog zakonskog zastupnika.

(3) U postupcima u kojima se odlučuje o pravima i interesima djeteta, dijete ima pravo na prikladan način saznati važne okolnosti slučaja, dobiti savjet i izraziti svoje mišljenje te biti obaviješteno o mogućim posljedicama uvažavanja njegovog mišljenja, a mišljenje djeteta uzima se u obzir u skladu s njegovom dobi i zrelosti.

(4) Osoba lišena poslovne sposobnosti ima pravo sudjelovati i dati mišljenje u postupcima u kojima se odlučuje o njezinim pravima i interesima.

*Načelo tajnosti i zaštite osobnih podataka***Članak 11.**

Korisniku naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi mora se osigurati tajnost i zaštita osobnih podataka sukladno posebnim propisima.

*Načelo poštivanja privatnosti***Članak 12.**

(1) Korisnik u sustavu socijalne skrbi ima pravo na poštivanje privatnosti prilikom ostvarivanja naknade i usluge.

(2) Pružatelj usluge u djelatnosti socijalne skrbi ne smije narušavati privatnost korisnika.

(3) Prikupljanje podataka u svrhu ostvarivanja naknade i usluge te poduzimanje radnji neophodnih za pružanje usluge ne smatra se povredom prava na privatnost korisnika.

Načelo kombinirane socijalne politike

Članak 13.

Kombinirana socijalna politika zagovara pluralizam kao okvir socijalne politike u kojem Vlada Republike Hrvatske i lokalne vlasti prepoznaju organizacije civilnog društva, strukovne komore i udruge, trgovačka društva, obitelj i druge dionike kao partnere u pripremi, donošenju te provedbi socijalnih programa.

Načelo socijalnih inovacija

Članak 14.

Socijalne inovacije podrazumijevaju usluge, modele ili proizvode, kojim se istovremeno podmiruju socijalne potrebe učinkovitije od drugih te stvaraju novi društveni odnosi i suradnja što se odnosi na razvoj inovativnih rješenja, novih organizacijskih oblika ili novih oblika suradnje i financiranja, a radi rješavanja socijalnih problema.

Definicije pojmova

Članak 15.

Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

1. *korisnik* je osoba ili kućanstvo koji u sustavu socijalne skrbi ostvaruje naknadu, socijalnu uslugu ili drugi oblik pomoći propisan ovim Zakonom
2. *samac* je osoba koja živi sama
3. *kućanstvo* je zajednica osoba koje zajedno žive i podmiruju troškove života
4. *samohrani roditelj* je roditelj koji živi sam s djetetom, sam skrbi o njemu i sam ga uzdržava
5. *jednoroditeljska obitelj* je obitelj u kojoj žive dijete, odnosno djeca i jedan roditelj
6. *dijete* je osoba do navršenih 18 godina života
7. *mlađa punoljetna osoba* je odrasla osoba koja nije navršila 21 godinu života, a ostvaruje naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi s obzirom na dob
8. *odrasla osoba* je osoba koja je navršila 18 godina, a nije navršila 65 godina života
9. *starija osoba* je osoba koja je navršila 65 i više godina života
10. *dijete s teškoćama u razvoju* je dijete koje zbog tjelesnih, senzoričkih, komunikacijskih, govorno-jezičnih ili intelektualnih teškoća treba dodatnu podršku za razvoj i učenje, kako bi ostvarilo najbolji mogući razvojni ishod i socijalnu uključenost
11. *osoba s invaliditetom* je osoba koja ima dugotrajna tjelesna, mentalna, intelektualna ili osjetilna oštećenja, koja u međudjelovanju s različitim preprekama mogu sprječavati njezino puno i učinkovito sudjelovanje u društvu na ravnopravnoj osnovi s drugima
12. *osoba potpuno nesposobna za rad* je osoba koju privremeno ili trajno nije moguće uključiti u radne procese, prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja

13. *djelomično radno sposobna osoba* je osoba kod koje je utvrđen djelomični gubitak radne sposobnosti prema propisu o vještačenju i metodologijama vještačenja
14. *beskućnik* je osoba koja nema mjesto stanovanja niti sredstva kojima bi mogla podmiriti troškove stanovanja, a smještena je ili koristi uslugu organiziranog stanovanja u prihvatilištu ili prenoćištu ili boravi na javnim ili drugim mjestima koja nisu namijenjena za stanovanje
15. *osnovne životne potrebe* su prehrana, smještaj, odjeća i druge stvari za osobne potrebe; osnovne životne potrebe djece i mladeži obuhvaćaju i potrebe koje proizlaze iz njihovog razvoja i odrastanja te odgoja i obrazovanja; osnovne životne potrebe djece s teškoćama u razvoju i odraslih osoba s invaliditetom obuhvaćaju i dodatne potrebe koje proizlaze iz oštećenja njihovog zdravlja, odnosno invaliditeta
16. *prihod* su novčana sredstva ostvarena po osnovi rada, mirovine, primitaka od imovine ili na neki drugi način, primjerice primitak od udjela u kapitalu, kamate od štednje i sl. ostvarena u tuzemstvu i inozemstvu, umanjen za iznos uplaćenog poreza i prireza
17. *imovina* su sve pokretnine, nekretnine, imovinska prava, iznos gotovine u domaćoj i stranoj valuti, štednja, odnosno novčana sredstva na osobnim računima ili štednim knjižicama, darovi, vrijednosni papiri, dionice, poslovni udjeli, stambena štednja, životno osiguranje i ostala imovina u tuzemstvu i u inozemstvu
18. *sveobuhvatna procjena* je proces prikupljanja podataka, prepoznavanja i ocjene poteškoća, potreba, snaga i rizika, situacija i uključenih osoba koji se postepeno razvija kako bi se odredili ciljevi rada s korisnikom i potrebne mjere i usluge
19. *individualno planiranje* je metoda socijalnog rada u procesu planiranja i izrade individualnog plana promjene životne situacije ili ponašanja korisnika, utvrđen na temelju sveobuhvatne procjene potreba, teškoća i resursa korisnika, uz suradnju i partnerstvo s korisnikom i njegovom obitelji, a čija izrada obuhvaća aktivnosti procjene, organiziranja pristupa pravima i uslugama, koordiniranja s drugim pružateljima usluga, praćenje i evaluaciju koje trebaju odgovoriti na potrebe korisnika. Individualno planiranje provodi se kada je potreban veći broj usluga koje je potrebno usklađivati i pratiti u cilju složenije promjene u okruženju korisnika radi poboljšanja njegove socijalne dobrobiti
20. *voditelj slučaja* je socijalni radnik koji planira, koordinira i provodi aktivnosti radi ostvarivanja usluga unutar organizacijskih jedinica Hrvatskog zavoda za socijalni rad (u daljnjem tekstu: Zavod) kod pružatelja usluga, a pritom koristi potrebne profesionalne i druge resurse neophodne za zadovoljavanje potreba, odnosno za pružanje odgovarajućih usluga korisniku radi poboljšanja njegove socijalne dobrobiti
21. *vođenje slučaja* je metoda socijalnog rada kojom se u suradnji s korisnikom procjenjuju potrebe, dogovaraju neophodne usluge, koordinira, vrši nadzor i ocjenjivanje te zastupa najbolji interes korisnika s ciljem poboljšanja njegove socijalne dobrobiti. Primjenjuje se kada korisnici imaju složenije potrebe koje zahtijevaju više vrsta usluga i kada je potrebno koordinirati rad različitih pružatelja sa zajedničkim korisnikom
22. *plan intervencije* su postupci koji obuhvaćaju prevenciju rizičnih čimbenika u životu pojedinaca, obitelji i zajednice i stručni tretman radi podrške i pomoći korisnicima socijalne skrbi u svladavanju teškoća i postizanja individualno i društveno poželjnih promjena te unaprjeđenja njihove kvalitete života. Intervencije obuhvaćaju tretman, ali i ostale aktivnosti koje se koriste za prevenciju problema i postizanje ciljeva koji vode socijalnoj dobrobiti. Intervencija obuhvaća savjetovanje, psihosocijalno savjetovanje, zastupanje, posredovanje, obiteljsku medijaciju, socijalno planiranje, rad u zajednici i druge aktivnosti koje pripadaju suvremenom konceptu socijalnog rada
23. *socijalna isključenost* je nemogućnost pojedinca da sudjeluje u uobičajenim aktivnostima društva kojemu pripada, zbog čimbenika koji su izvan njegove kontrole

24. *interventne mjere u iznimnim slučajevima* obuhvaćaju privremeno upućivanje radnika iz jedne ustanove socijalne skrbi u drugu, odnosno od jednog do drugog pružatelja socijalnih usluga, preraspodjela radnoga vremena i izolacija radnika u prostorijama ustanove socijalne skrbi ili pružatelja socijalne usluge - radna izolacija
25. *pripravnik* je osoba koja se prvi put zapošljava u ustanovi socijalne skrbi, kod druge pravne osobe, kod obrtnika koji obavlja djelatnost socijalne skrbi i kod fizičke osobe koja profesionalno obavlja poslove socijalne skrbi i koja je stekla obrazovnu kvalifikaciju u Republici Hrvatskoj potrebnu za zapošljavanje u sustavu socijalne skrbi, ili je obrazovnu kvalifikaciju stekla izvan Republike Hrvatske, a ista joj je priznata od strane nadležnog tijela u skladu s posebnim propisima kojima se regulira priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija
26. *javni rad* je društveno koristan rad koji se odvija u ograničenom vremenskom razdoblju te nudi sufinanciranje i financiranje zapošljavanja nezaposlenih osoba iz ciljanih skupina, čiji se program temelji na društveno korisnom radu kojeg inicira lokalna zajednica ili organizacije civilnog društva
27. *dugotrajna skrb* su naknade i usluge propisane ovim Zakonom koje se pružaju korisniku s oštećenjem zdravlja i oštećenjem funkcionalnih sposobnosti duže od godinu dana.

Rodno značenje pojmova

Članak 16.

Izrazi koji se koriste u ovom Zakonu, a imaju rodno značenje odnose se jednako na muški i ženski rod.

DIO DRUGI

DJELATNOST SOCIJALNE SKRBI

POGLAVLJE I.

OSNOVE DJELATNOSTI SOCIJALNE SKRBI

Obavljanje djelatnosti socijalne skrbi

Članak 17.

(1) Djelatnost socijalne skrbi obavljaju ustanove socijalne skrbi, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb, udruge, vjerske zajednice, druge pravne osobe, obrtnici i druge fizičke osobe koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi, pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom, propisom kojim se uređuje udomiteljstvo i provedbenim propisima.

(2) Djelatnost socijalne skrbi ustanove obavljaju kao javnu službu, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(3) Obavljanje djelatnosti socijalne skrbi nadzire ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi (u daljnjem tekstu: Ministarstvo).

*Korisnici socijalne skrbi***Članak 18.**

(1) Korisnici socijalne skrbi su:

1. samac i kućanstvo koji nemaju dovoljno sredstava za podmirenje osnovnih životnih potreba, a nisu ih u mogućnosti ostvariti svojim radom, prihodima, imovinom, od obveznika uzdržavanja ili na drugi način
2. dijete bez roditelja ili bez odgovarajuće roditeljske skrbi, dijete žrtva obiteljskog, vršnjačkog ili drugog nasilja, dijete žrtva trgovanja ljudima, dijete rane i predškolske dobi s razvojnim odstupanjem ili razvojnim rizikom, dijete s teškoćama u razvoju, dijete s problemima u ponašanju, dijete bez pratnje koje se zatekne izvan mjesta svog prebivališta bez nadzora roditelja ili druge odrasle osobe koja je odgovorna skrbiti o njemu te dijete strani državljanin koje se zatekne na teritoriju Republike Hrvatske bez nadzora roditelja ili druge odrasle osobe koja je odgovorna skrbiti o njemu
3. mlađa punoljetna osoba i mlađa punoljetna osoba s problemima u ponašanju
4. osoba koja je bila korisnik prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja, a kojoj je potrebno osigurati stanovanje dok za to traje potreba, a najduže do 26. godine života
5. trudnica ili roditelj s djetetom do godine dana života, iznimno do tri godine života bez obiteljske podrške i odgovarajućih uvjeta za život
6. obitelj kojoj je zbog narušenih odnosa ili drugih nepovoljnih okolnosti potrebna stručna pomoć ili druga podrška
7. osoba s invaliditetom koja nije u mogućnosti udovoljiti osnovnim životnim potrebama
8. odrasla osoba žrtva obiteljskog ili drugog nasilja te žrtva trgovanja ljudima
9. osoba koja zbog starosti ili bolesti ne može samostalno skrbiti o osnovnim životnim potrebama
10. osoba ovisna o alkoholu, drogi, kockanju i drugim oblicima ovisnosti
11. beskućnik ili
12. druga osoba koja ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom.

(2) Zavod određuje osobu koja predstavlja kućanstvo radi ostvarivanja naknada utvrđenih ovim Zakonom.

Državljanstvo, prebivalište i boravak kao uvjet

Članak 19.

(1) Naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi, pod uvjetima propisanim ovim Zakonom, mogu se priznati ili odobriti:

1. hrvatskom državljaninu s prebivalištem u Republici Hrvatskoj
2. strancu sa stalnim boravkom i dugotrajnim boravištem u Republici Hrvatskoj
3. osobi bez državljanstva s privremenim i stalnim boravkom i dugotrajnim boravištem u Republici Hrvatskoj.

(2) Stranac pod supsidijarnom zaštitom i azilant te članovi njihove obitelji koji zakonito borave u Republici Hrvatskoj kao i stranac s utvrđenim statusom žrtve trgovanja ljudima mogu ostvariti naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi pod uvjetima propisanim ovim Zakonom, zakonima kojima je uređena zaštita od trgovanja ljudima i zakonom kojim se uređuje status, prava i obveze osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom.

(3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka pravo na jednokratnu naknadu i pravo na uslugu smještaja može se priznati i osobi koja nije obuhvaćena stavcima 1. i 2. ovoga članka pod uvjetima propisanim ovim Zakonom, ako to zahtijevaju životne okolnosti u kojima se našla.

Kada osoba može sama sebe uzdržavati

Članak 20.

(1) U smislu ovoga Zakona osoba može sama sebe uzdržavati ako sredstva za podmirenje osnovnih životnih potreba može ostvariti svojim prihodima ili imovinom koja ne služi njoj niti članovima njezine obitelji za podmirenje osnovnih životnih potreba te od obveznika uzdržavanja ili na drugi način.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, imovina djeteta izuzima se od opterećenja ili otuđenja.

POGLAVLJE II.

NAKNADE U SUSTAVU SOCIJALNE SKRBI

Vrste naknada

Članak 21.

Naknade u sustavu socijalne skrbi su:

1. zajamčena minimalna naknada
2. naknada za troškove stanovanja
3. naknada za ugroženog kupca energenata
4. naknada za osobne potrebe
5. jednokratna naknada
6. naknada za pogrebne troškove
7. naknada za redovno studiranje
8. plaćanje troškova smještaja u učeničkom domu
9. osobna invalidnina
10. doplatak za pomoć i njegu
11. status roditelja njegovatelja ili status njegovatelja.

Osnovice za izračun naknada

Članak 22.

(1) Osnovicu na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade odlukom određuje Vlada Republike Hrvatske jednom godišnje.

(2) Osnovicu na temelju koje se izračunava iznos drugih naknada iz članka 21. ovoga Zakona odlukom određuje Vlada Republike Hrvatske.

ODJELJAK 1.

ZAJAMČENA MINIMALNA NAKNADA

Pojam zajamčene minimalne naknade

Članak 23.

Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu priznaje se samcu ili kućanstvu koje nema dovoljno sredstava za podmirenje osnovnih životnih potreba, pod uvjetima i u iznosu propisanom ovim Zakonom.

Uvjeti za priznavanje zajamčene minimalne naknade

Članak 24.

(1) Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu priznaje se samcu ili kućanstvu koji nemaju sredstva za podmirenje osnovnih životnih potreba niti ih mogu osigurati u visini propisanoj člankom 27. stavcima 2. i 3. ovoga Zakona po osnovi:

1. prihoda samca ili članova kućanstva kao niti od obveznika uzdržavanja
2. prodaje ili najma stana ili kuće u vlasništvu samca ili člana kućanstva, koju ne koristi za stanovanje
3. prodaje ili korištenja poslovnog prostora u vlasništvu samca ili člana kućanstva
4. prodaje pokretnina u vlasništvu samca ili člana kućanstva koje ne koristi za podmirenje osnovnih životnih potreba
5. prodaje, zakupa ili najma druge imovine u vlasništvu samca ili člana kućanstva koja ne služi podmirenju osnovnih životnih potreba ili po drugoj osnovi.

(2) Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu ne priznaje se samcu ili kućanstvu ako:

1. je samac ili član kućanstva vlasnik registriranog vozila, čija vrijednost prelazi iznos od 40 osnovica iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona, osim vozila koje služi za prijevoz samca ili člana kućanstva korisnika prava po osnovi invaliditeta, starije i teško pokretne osobe ili je prema procjeni stručnog radnika vozilo nužno radi prometne izoliranosti
2. je samac sklopio ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, osim u slučaju pokretanja postupka za raskid, utvrđenje ništetnosti ili poništaj ugovora
3. samac ili član kućanstva u postupku priznavanja prava nije omogućio uvid u prihod ili imovinu
4. se nezaposleni radno sposobni i djelomično radno sposobni samac ne nalazi u evidenciji nezaposlenih osoba prema zakonu kojim se uređuje tržište rada
5. je samac korisnik usluge smještaja ili organiziranog stanovanja na temelju ovoga Zakona, osim beskućnika koji je korisnik usluge smještaja ili organiziranog stanovanja u prenoćištu ili prihvatilištu, žrtve nasilja u obitelji i žrtve trgovanja ljudima ili
6. je samac otkazao ugovor o radu u razdoblju od šest mjeseci prije pokretanja postupka radi priznavanja prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Umanjivanje iznosa zajamčene minimalne naknade

Članak 25.

Iznos zajamčene minimalne naknade iz članka 27. stavka 3. ovoga Zakona umanjuje se kućanstvu za udio:

1. nezaposlenog radno sposobnog i djelomično radno sposobnog člana kućanstva koji nije evidentiran kao nezaposlena osoba pri službi nadležnoj za zapošljavanje
2. člana kućanstva koji je sklopio ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, osim u slučaju pokretanja postupka za raskid, utvrđenje ništetnosti ili poništaj ugovora
3. člana kućanstva koji je otkazao ugovor o radu u razdoblju od šest mjeseci prije pokretanja postupka radi priznavanja prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Iznimke od obveze prijave u evidenciju nezaposlenih osoba

Članak 26.

Odredbe članka 24. stavka 2. točke 4. i članka 25. točke 1. ovoga Zakona ne odnose se na:

1. osobu kojoj nedostaje najviše pet godina do stjecanja prava na starosnu mirovinu prema propisu kojim se uređuje mirovinsko osiguranje
2. dijete nakon navršene 15. godine dok se redovito školuje, a najduže do navršene 26. godine
3. trudnicu i rodilju do šest mjeseci nakon poroda, roditelja koji čuva i odgaja dijete do godinu dana, blizance do tri godine ili ima troje i više djece do navršenih deset godina te roditelja koji koristi posvojiteljski dopust
4. osobu kojoj je utvrđena privremena nezapošljivost prema zakonu kojim se uređuje profesionalna rehabilitacija i zapošljavanje osoba s invaliditetom
5. nezaposlenog člana kućanstva bez prihoda koji skrbi za dijete ili za odraslog člana obitelji koji nije sposoban skrbiti o sebi, ako takav način skrbi nadomješta institucionalnu skrb po ovom Zakonu ili
6. nezaposlenog člana kućanstva koji skrbi za dijete predškolske dobi, kojemu skrb nije moguće osigurati uz pomoć treće osobe ili u odgojno-obrazovnim ustanovama.

Postotak osnovice za izračun prava samcu ili članu kućanstva

Članak 27.

(1) Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu priznaje se u postotku od osnovice iz članka 22. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Zajamčena minimalna naknada za samca iznosi:

1. 100 % osnovice za radno sposobnog samca
2. 130 % osnovice za stariju osobu i osobu potpuno nesposobnu za rad.

(3) Zajamčena minimalna naknada za kućanstvo utvrđuje se kao zbroj udjela članova kućanstva, a udio za pojedinog člana kućanstva iznosi:

1. 70 % osnovice za odraslu radno sposobnu osobu
2. 95 % osnovice za odraslu osobu potpuno nesposobnu za rad i za stariju osobu
3. 120 % osnovice za samohranog radno sposobnog roditelja
4. 135 % osnovice za samohranog roditelja potpuno nesposobnog za rad
5. 70 % osnovice za dijete
6. 80 % osnovice za dijete u jednoroditeljskoj obitelji
7. 90 % osnovice za dijete samohranog roditelja.
8. 120 % osnovice za trudnicu i roditelju do šest mjeseci nakon poroda.

(4) Iznos zajamčene minimalne naknade za kućanstvo uvećava se za troškove smještaja člana kućanstva u učenički dom za vrijeme trajanja školske godine, osim ako se troškovi smještaja u učenički dom ne podmiruju na drugi način.

(5) Iznos zajamčene minimalne naknade za kućanstvo ne može biti veći od 150 % bruto iznosa minimalne plaće u Republici Hrvatskoj.

*Postotak osnovice za izračun prava
beskućniku, žrtvi nasilja u obitelji i žrtvi trgovanja ljudima*

Članak 28.

(1) Beskućniku kojem je osiguran smještaj ili organizirano stanovanje u prihvatilištu priznaje se pravo na zajamčenu minimalnu naknadu u visini od 50 % iznosa zajamčene minimalne naknade iz članka 27. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, ako ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom.

(2) Žrtvi nasilja u obitelji i žrtvi trgovanja ljudima, kojoj je priznata usluga smještaja u kriznim situacijama, priznaje se pravo na zajamčenu minimalnu naknadu u visini od 50 % iznosa zajamčene minimalne naknade iz članka 27. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, ako ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom.

Utvrđivanje iznosa kad korisnik ostvaruje prihode

Članak 29.

(1) Ako samac ili kućanstvo ostvaruje prihod, iznos zajamčene minimalne naknade za svaki pojedini mjesec od pokretanja postupka do donošenja rješenja utvrđuje se kao razlika između iznosa zajamčene minimalne naknade iz članka 27. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona i prihoda samca ili kućanstva u svakom pojedinom mjesecu počevši od mjeseca u kojem je pokrenut postupak za priznavanje prava do mjeseca koji prethodi mjesecu u kojem se donosi rješenje.

(2) Mjesečni iznos zajamčene minimalne naknade za mjesec u kojem se donosi rješenje te za razdoblje nakon donošenja rješenja predstavlja razliku između iznosa zajamčene minimalne naknade iz članka 27. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona i prihoda samca ili kućanstva u mjesecu u kojem se donosi rješenje o priznavanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

*Novčana sredstva koja se ne uračunavaju u prihod***Članak 30.**

U prihod u smislu članka 29. ovoga Zakona ne uračunavaju se novčana sredstva ostvarena po osnovi:

1. naknade za troškove stanovanja
2. naknade ga ugroženog kupca energenata
3. naknade zbog tjelesnog oštećenja
4. ortopedskog dodatka
5. osobne invalidnine
6. doplatka za pomoć i njegu
7. doplatka za djecu
8. naknade koju osigurava jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb, na temelju odluke predstavničkog tijela
9. stipendije za školovanje učenika ili studenta dok traje redovito školovanje ili studiranje, a najdulje do 26. godine života
10. darovanja pravnih i fizičkih osoba za zdravstvene potrebe fizičke osobe
11. jednokratne donacije pravnih i fizičkih osoba do iznosa 10.000,00 kuna godišnje
12. pomoći za ublažavanje posljedica prirodne nepogode
13. privremenog uzdržavanja za dijete prema zakonu kojim se uređuje privremeno uzdržavanje
14. uzdržavanja za maloljetno i punoljetno dijete ostvarenog prema zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi do iznosa minimalne plaće
15. obiteljske mirovine za maloljetno i punoljetno dijete do iznosa minimalne plaće
16. nagrade učeniku za vrijeme praktične nastave i naukovanja
17. novčane pomoći i naknade troškova prijevoza za vrijeme obrazovanja prema propisu kojim se uređuje zapošljavanje
18. doplatka za njegu i pomoć druge osobe, doplatka za pripomoć u kući, ortopedskog doplatka, posebnog doplatka, jednokratne novčane pomoći, obiteljske invalidnine, uvećane i povećane obiteljske invalidnine, osobne invalidnine, troškova ukopa, potpore za obrazovanje, novčane protuvrijednosti za besplatne udžbenike, dodijeljenog iznosa stambenog kredita ili financijske potpore, novčane naknade u iznosu obiteljske invalidnine, uvećane i povećane obiteljske invalidnine, naknade za topli obrok, sredstva potpore ostvarena kroz Program stručnog osposobljavanja i zapošljavanja hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji ostvarene prema zakonu kojim se uređuju prava hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji
19. osobne invalidnine, obiteljske invalidnine, uvećane i povećane obiteljske invalidnine, dodatka za pomoć i njegu druge osobe, ortopedskog dodatka, posebnog dodatka, dodatka za pripomoć u kući i novčane protuvrijednosti za besplatne udžbenike ostvarene prema zakonu kojim se uređuje zaštita vojnih i civilnih invalida rata
20. osobne invalidnine, dodatka za njegu i pomoć druge osobe, dodatke za pripomoć u kući, ortopedskog dodatka, posebnog dodatka, jednokratne novčane pomoći, obiteljske invalidnine, uvećane i povećane obiteljske invalidnine, novčane naknade u iznosu obiteljske invalidnine, povećane i uvećane obiteljske invalidnine, naknade za troškove ukopa, stipendije i novčane protuvrijednost za besplatne udžbenike prema zakonu kojim se uređuju prava civilnih stradalnika iz Domovinskog rata

21. jednokratne novčane potpore za novorođeno dijete na temelju zakona kojim se uređuju roditeljske i roditeljske potpore, novčane pomoći za opremu novorođenog djeteta, odnosno novčane pomoći za novorođeno dijete koje isplaćuju jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb
22. rada učenika i studenta na redovitom školovanju preko učeničkih i studentskih udruga
23. novčane pomoći, naknade troškova prijevoza, smještaja i prehrane nezaposlene osobe koja je uključena u usluge profesionalne rehabilitacije ili sudjeluje u projektu ili programu koji se provodi sa svrhom zapošljavanja
24. naknade za troškove prijevoza u vezi s korištenjem zdravstvene zaštite
25. humanitarne akcije.

Umanjivanje prihoda kućanstva

Članak 31.

Iznos prihoda iz članka 29. ovoga Zakona umanjuje se za iznos koji, prema zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi, samac ili član kućanstva plaća za uzdržavanje osobe s kojom ne živi.

Utvrđivanje prihoda od samostalne djelatnosti

Članak 32.

Za samca ili člana kućanstva koji primitke ostvaruje obavljanjem samostalne djelatnosti, a obveznik je plaćanja poreza na dohodak, prihod iz članka 29. ovoga Zakona utvrđuje se prema podnesenoj godišnjoj poreznoj prijavi ili Izvješću o paušalnom dohotku od samostalne djelatnosti i uplaćenom paušalnom porezu na dohodak i prirezu poreza na dohodak (Obrazac PO-SD).

Isplata u naravi

Članak 33.

(1) Zajamčena minimalna naknada može se isplatiti u cijelosti ili djelomično u naravi ako se na temelju utvrđenih okolnosti ocijeni ili se može osnovano pretpostaviti da korisnik zajamčenu minimalnu naknadu ne koristi ili neće koristiti u svrhu podmirenja osnovnih životnih potreba.

(2) Svatko je dužan prijaviti Zavodu sumnju da korisnik zajamčenu minimalnu naknadu ne koristi u svrhu podmirenja osnovnih životnih potreba.

(3) Djelomični iznos zajamčene minimalne naknade može se izravno isplatiti obrazovnoj ustanovi na ime troška toplog obroka za člana kućanstva koje je korisnik zajamčene minimalne naknade, ako se na temelju utvrđenih okolnosti može osnovano pretpostaviti da se zajamčena minimalna naknada neće koristiti u svrhu podmirenja navedene potrebe.

*Obveze radno sposobnoga korisnika***Članak 34.**

(1) Radno sposobni i djelomično radno sposobni samac ili član kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu dužan je prihvatiti zaposlenje te biti aktivan u traženju posla i raspoloživ za rad prema zakonima o zapošljavanju.

(2) Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu prestaje samcu ili se iznos zajamčene minimalne naknade umanjuje kućanstvu za pripadajući udio člana kućanstva, ako radno sposobni i djelomično radno sposobni samac ili član kućanstva neopravdano odbije prihvatiti ponuđeno zaposlenje prema propisu kojim se uređuje tržište rada ili otkáže ugovor o radu.

(3) Korisniku iz stavka 2. ovoga članka ne može se priznati pravo na zajamčenu minimalnu naknadu, odnosno uvećati iznos zajamčene minimalne naknade za kućanstvo u pripadajućem dijelu člana kućanstva koji je odbio prihvatiti ponuđeno zaposlenje prema propisu kojim se uređuje tržište rada ili otkazao ugovor o radu, u roku od šest mjeseci od dana prestanka prava.

*Suradnja Zavoda i službe za zapošljavanje***Članak 35.**

(1) Zavod i služba nadležna za zapošljavanje dužni su međusobno surađivati u provođenju mjera socijalne uključenosti radno sposobnih i djelomično radno sposobnih samaca ili članova kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

(2) Služba nadležna za zapošljavanje dužna je provoditi aktivnosti i mjere iz svoje nadležnosti u svrhu zapošljavanja radno sposobnog i djelomično radno sposobnog samca ili člana kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

(3) Zavod je dužan službi nadležnoj za zapošljavanje dostaviti obavijest o priznatom pravu na zajamčenu minimalnu naknadu za nezaposlenog radno sposobnog ili djelomično radno sposobnog samca ili člana kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu te za osobu kojoj je utvrđena privremena nezapošljivost, u roku od osam dana od dana izvršnosti rješenja o priznavanju prava.

(4) Zavod je dužan službi nadležnoj za zapošljavanje dostaviti obavijest o odobrenoj usluzi socijalnog mentorstva radno sposobnom i djelomično radno sposobnom samcu ili članu kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu i uključiti predstavnika službe nadležne za zapošljavanje u proces socijalnog mentorstva.

(5) Služba nadležna za zapošljavanje dužna je obavijestiti Zavod o prestanku i razlozima prestanka vođenja u evidenciji nezaposlenih osoba radno sposobnog i djelomično radno sposobnog samca ili člana kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu, najkasnije u roku od osam dana od dana prestanka vođenja u evidenciji.

(6) Način suradnje Zavoda i službe nadležne za zapošljavanje u provođenju mjera socijalne uključenosti radno sposobnih korisnika zajamčene minimalne naknade pravilnikom propisuje ministar nadležan za socijalnu skrb (u daljnjem tekstu: ministar).

*Rad za opće dobro bez naknade***Članak 36.**

(1) Jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb, dužne su organizirati rad za opće dobro bez naknade za radno sposobne i djelomično radno sposobne samce ili članove kućanstva koji su korisnici prava na zajamčenu minimalnu naknadu te snositi troškove za provedbu rada za opće dobro i zaštite na radu.

(2) Rad za opće dobro bez naknade izvršava se na temelju ugovora kojim se određuje trajanje rada, mjesto obavljanja rada, opseg i vrsta posla.

(3) Radno sposobni i djelomično radno sposobni samac ili član kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu dužan je odazvati se pozivu jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba, za sudjelovanje u radovima za opće dobro bez naknade.

(4) Odredba stavka 3. ovoga članka ne odnosi se na osobe iz članka 26. ovoga Zakona.

(5) U radovima za opće dobro bez naknade osobe iz stavka 3. ovoga članka mogu sudjelovati od 60 do 90 sati mjesečno.

*Prestanak ili umanjivanje prava zbog neodazivanja***Članak 37.**

(1) Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu prestaje samcu ili se iznos zajamčene minimalne naknade umanjuje kućanstvu za pripadajući udio člana kućanstva, ako se radno sposobni ili djelomično radno sposobni samac ili član kućanstva ne odazove urednom pozivu jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba, za sudjelovanje u radovima za opće dobro bez naknade, s danom kojim se bio dužan odazvati pozivu.

(2) Korisniku iz stavka 1. ovoga članka ne može se priznati pravo na zajamčenu minimalnu naknadu, odnosno za uvećanje iznosa zajamčene minimalne naknade za kućanstvo u pripadajućem dijelu člana kućanstva koji se nije odazvao pozivu jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba za sudjelovanje u radovima za opće dobro bez naknade, u roku od šest mjeseci od dana prestanka prava.

*Obveza dostave podataka***Članak 38.**

(1) Zavod i jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb dužni su međusobno surađivati u provođenju mjere rada za opće dobro bez naknade.

(2) Zavod je dužan jednom mjesečno jedinici lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Gradu Zagrebu dostaviti podatke o radno sposobnim ili djelomično radno sposobnim samcima korisnicima zajamčene minimalne naknade te radno sposobnim ili djelomično radno sposobnim članovima kućanstva koje je korisnik zajamčene minimalne naknade.

(3) Jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb dužan je Zavodu jednom mjesečno dostaviti podatke o korisnicima zajamčene minimalne naknade koji su uredno pozvani, a nisu se odazvali niti sudjelovali u radovima za opće dobro.

Zapošljavanje samca ili člana kućanstva korisnika

Članak 39.

(1) Ako se samac ili član kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu u neprekidnom trajanju od najmanje šest mjeseci zaposli, u prva tri mjeseca rada iznos zajamčene minimalne naknade umanjuje se za 50 % priznatog iznosa.

(2) Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu prestaje samcu ili kućanstvu nakon tri mjeseca rada osobe iz stavka 1. ovoga članka, ako prosječni prihod u posljednja tri mjeseca prelazi priznati iznos zajamčene minimalne naknade za samca ili kućanstvo.

(3) Ako se samac ili član kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu, zaposli u javnom radu, pravo na zajamčenu minimalnu naknadu ne prestaje, odnosno ne umanjuje se za prihod člana kućanstva ostvaren po osnovi zaposlenja u javnom radu.

Prestanak prava na zajamčenu minimalnu naknadu

Članak 40.

(1) Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu prestaje samcu ili kućanstvu ako:

1. se praćenjem materijalnih i drugih socijalnih prilika korisnika utvrdi da su prilike znatno povoljnije od onih koje se mogu osigurati na temelju priznatog prava
2. zbog promijenjenih okolnosti korisnik ne ispunjava uvjete za daljnje korištenje prava ili
3. u postupku preispitivanja uvjeta za daljnje korištenje prava samac ili član kućanstva nije omogućio uvid u prihod ili imovinu.

(2) Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu prestaje samcu ili se iznos umanjuje kućanstvu za udio člana kućanstva ako:

1. se samac ili član kućanstva nalazi na bolničkom liječenju, u istražnom zatvoru, izdržavanju kazne zatvora ili boravi u inozemstvu u neprekidnom trajanju duljem od dva mjeseca
2. samac ili član kućanstva umre.

(3) Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu, u slučaju iz stavka 1. točaka 2. i 3. ovoga članka, prestaje sa zadnjim danom u mjesecu u kojem je nastala promijenjena okolnost.

(4) Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu prestaje samcu ili se iznos umanjuje kućanstvu, za udio člana kućanstva iz stavka 2. ovoga članka, s danom nastupanja okolnosti iz stavka 2. ovoga članka.

(5) U slučaju priznavanja prava na zajamčenu minimalnu naknadu na temelju netočnih ili nepotpunih podataka o prihodima i drugim okolnostima o kojima ovisi priznavanje ili opseg prava poništava se rješenje kojim je pravo priznato.

(6) Korisniku iz stavka 1. točke 3. i stavka 5. ovoga članka ne može se priznati pravo na zajamčenu minimalnu naknadu u roku od šest mjeseci od dana prestanka prava.

ODJELJAK 2.

NAKNADA ZA TROŠKOVE STANOVANJA

Korisnici naknade za troškove stanovanja

Članak 41.

(1) Pravo na naknadu za troškove stanovanja priznaje se korisniku zajamčene minimalne naknade, osim beskućniku koji se nalazi u prenoćištu, prihvatilištu ili mu je priznata usluga smještaja u organiziranom stanovanju, žrtvi nasilja u obitelji i žrtvi trgovanja ljudima kojoj je priznata usluga smještaja u kriznim situacijama.

(2) Troškovi stanovanja u smislu ovoga Zakona odnose se na najamninu, komunalne naknade, troškove grijanja, vodne usluge te troškova koji su nastali uslijed radova na povećanju energetske učinkovitosti zgrade.

(3) Jedinica lokalne samouprave dužna je korisnicima prava na zajamčenu minimalnu naknadu priznati pravo na troškove stanovanja.

Iznos naknade za troškove stanovanja

Članak 42.

(1) Pravo na naknadu za troškove stanovanja jedinica lokalne samouprave dužna je priznati u visini od najmanje 30 % iznosa zajamčene minimalne naknade priznate samcu, odnosno kućanstvu.

(2) Ako su troškovi stanovanja manji od 30 % iznosa zajamčene minimalne naknade, pravo na naknadu za troškove stanovanja priznaje se u iznosu stvarnih troškova stanovanja.

(3) Jedinica lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb može naknadu za troškove stanovanja djelomično ili u potpunosti podmiriti izravno u ime i za račun korisnika zajamčene minimalne naknade.

ODJELJAK 3.

NAKNADA ZA UGROŽENOG KUPCA ENERGENATA

Pojam, sadržaj rješenja naknade za ugroženog kupca energenata

Članak 43.

(1) Pravo na naknadu za ugroženog kupca energenata priznaje se samcu ili kućanstvu koji ispunjavaju uvjete za stjecanje statusa ugroženog kupca, propisane propisima kojima se uređuje energetska sektor.

(2) Pravo iz stavka 1. ovoga članka priznaje se na zahtjev samca ili predstavnika kućanstva.

(3) U rješenju kojim se korisniku priznaje pravo na naknadu za ugroženog kupca energenata utvrđuje se:

1. status ugroženog kupca
2. priznanje prava na naknadu za ugroženog kupca energenata u određenom iznosu, odnosno određenje vrste i opsega prava koja pripadaju korisniku s obzirom na utvrđeni status i
3. određenje načina sudjelovanja u podmirenju troškova energije odnosno načina isplate naknade za ugroženog kupca energenata.

(4) Ako je zbog promijenjenih okolnosti doneseno rješenje o smanjenju opsega prava ili o prestanku prava zbog prestanka statusa ugroženog kupca, Zavod je dužan, u roku od osam dana od dana izvršnosti rješenja, o tome izvijestiti operatora distribucijskog sustava i opskrbljivača ugroženog kupca.

(5) Mjesečni iznos naknade za ugroženog kupca energenata, način sudjelovanja u podmirenju troškova energenata korisnika naknade te postupanje Zavoda vezano za priznanje predmetne naknade uredbom propisuje Vlada Republike Hrvatske na prijedlog Ministarstva.

ODJELJAK 4.

NAKNADA ZA OSOBNE POTREBE

Uvjeti za priznavanje, iznos naknade za osobne potrebe

Članak 44.

(1) Pravo na naknadu za osobne potrebe priznaje se djetetu polazniku osnovne škole i djetetu i mlađoj punoljetnoj osobi polazniku srednje škole, drugoj mlađoj punoljetnoj osobi, odrasloj osobi i starijoj osobi kojoj se priznaje pravo na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja, ako vlastitim prihodom ne može osigurati zadovoljavanje osobnih potreba na smještaju ili organiziranom stanovanju.

(2) Pravo na naknadu za osobne potrebe priznaje se u postotku od osnovice iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona i iznosi:

1. 50 % osnovice za dijete polaznika osnovne škole, odraslu i stariju osobu
2. 70 % osnovice za dijete i mlađu punoljetnu osobu polazniku srednje škole i drugu mlađu punoljetnu osobu.

(3) O priznavanju prava na naknadu za osobne potrebe odlučuje se rješenjem o priznavanju prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja na temelju ovoga Zakona, a pravo se priznaje s danom početka korištenja usluge smještaja ili organiziranog stanovanja.

(4) Pravo na naknadu za osobne potrebe prestaje s danom prestanka usluge smještaja ili organiziranog stanovanja odnosno s danom promijenjenih okolnosti ako korisnik ostvari prihod kojim može osigurati zadovoljavanje osobnih potreba u priznatom iznosu.

ODJELJAK 5.

JEDNOKRATNA NAKNADA

Uvjeti za priznavanje jednokratne naknade

Članak 45.

(1) Pravo na jednokratnu naknadu priznaje se samcu ili kućanstvu koje zbog podmirenja izvanrednih troškova nastalih uslijed trenutnih životnih okolnosti (rođenja ili obrazovanja djeteta, bolesti ili smrti člana obitelji, prirodne nepogode i slično) nije u mogućnosti podmiriti osnovne životne potrebe.

(2) Pravo na jednokratnu naknadu može se priznati i:

1. radi nabave osnovnih predmeta u kućanstvu ili nabave nužne odjeće ili obuće ako se nabava nužnih predmeta u kućanstvu odnosno odjeće i obuće ne može osigurati putem humanitarnih organizacija
2. djetetu ili mlađoj punoljetnoj osobi polazniku srednje škole koji je korisnik prava na uslugu smještaja u udomiteljskoj obitelji za kupnju obveznih školskih udžbenika, ako to pravo ne ostvaruje po drugoj osnovi
3. korisniku smještaja u kriznim situacijama radi naknade troškova prijevoza u mjesto prebivališta, vlastitu ili udomiteljsku obitelj, dom socijalne skrbi, kod drugog pružatelja usluge, odnosno drugu ustanovu ili
4. korisniku usluge smještaja ili organiziranog stanovanja u slučaju trenutne potrebe koja ne može biti zadovoljena u okviru usluge smještaja ili organiziranog stanovanja.

Iznos jednokratne naknade

Članak 46.

(1) Ukupni iznos priznatih jednokratnih naknada u jednoj kalendarskoj godini može iznositi najviše 500 % osnovice iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona za samca, odnosno 700 % osnovice iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona za kućanstvo.

(2) Jednokratna naknada može se isplatiti i u naravi, ako se na temelju utvrđenih okolnosti ocijeni ili se može osnovano pretpostaviti da korisnik naknadu neće koristiti namjenski.

(3) U osobito opravdanim slučajevima, kada to zahtijevaju životne okolnosti u kojima se korisnik našao, Zavod može jednom godišnje priznati jednokratnu naknadu u iznosu do 10.000,00 kuna.

ODJELJAK 6.

NAKNADA ZA POGREBNE TROŠKOVE

Uvjeti, iznos, način isplate naknade za pogrebne troškove

Članak 47.

(1) Pravo na naknadu za pogrebne troškove priznaje se fizičkoj ili pravnoj osobi koja je podmirila troškove pogreba ili izvršila uslugu pogreba osobe:

1. koja nije imala zakonskog ili ugovornog obveznika uzdržavanja i
2. koja je u trenutku smrti bila korisnik:
 - a) prava na zajamčenu minimalnu naknadu ili član kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu ili
 - b) prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja na temelju rješenja Zavoda.

(2) Pravo na naknadu za pogrebne troškove priznaje se do iznosa osnovnih troškova pogreba u mjestu pogreba, odnosno u mjestu posljednjeg prebivališta korisnika u Republici Hrvatskoj u slučaju pogreba izvan područja Republike Hrvatske.

(3) U iznos iz stavka 2. ovoga članka uračunavaju se i troškovi prijevoza do mjesta pogreba, odnosno do državne granice u slučaju pogreba izvan područja Republike Hrvatske.

(4) Zavod je dužan zatražiti povrat sredstava isplaćenih za pogrebne troškove od nasljednika umrle osobe, osim u slučaju ošasne imovine.

ODJELJAK 7.

NAKNADA ZA REDOVNO STUDIRANJE

Korisnik, iznos, ostvarivanje prava na naknadu za redovno studiranje

Članak 48.

(1) Korisniku prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja priznaje se pravo na naknadu za redovno studiranje u statusu redovitog ili izvanrednog studenta na sveučilišnom ili stručnom studiju u postotku od osnovice koji iznosi 400 % osnovice iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Danom izvršnosti rješenja o priznavanju prava na naknadu iz stavka 1. ovoga članka korisniku prestaje pravo na uslugu smještaja, odnosno organiziranog stanovanja.

(3) Zahtjev za priznavanje prava na naknadu iz stavka 1. ovoga članka može se podnijeti do isteka roka od godine dana od dana prestanka prava na uslugu smještaja, odnosno organiziranog stanovanja.

(4) Korisnik prava na naknadu za redovito studiranje ima pravo na naknadu iz stavka 1. ovoga članka i u slučaju mirovanja obveza studenta za vrijeme služenja vojnog roka, za vrijeme trudnoće i do godinu dana života djeteta, za vrijeme dulje bolesti te u drugim opravdanim slučajevima prekida studija sukladno zakonu kojim se uređuje znanstvena djelatnost i visoko obrazovanje.

(5) Korisnik prava na naknadu za redovito studiranje dužan je dostaviti dokaz o upisanoj godini najkasnije do 31. listopada svake godine dok traje studiranje te izvijestiti Zavod o završetku studiranja.

(6) Pravo na naknadu iz stavka 1. ovoga članka priznaje se korisniku za vrijeme redovitog studiranja, najdulje do 26. godine života, neovisno o njegovom imovnom stanju.

ODJELJAK 8.

PLAĆANJE TROŠKOVA SMJEŠTAJA U UČENIČKOM DOMU

Korisnik plaćanja troškova smještaja u učeničkom domu

Članak 49.

(1) Djetetu ili mlađoj punoljetnoj osobi, polazniku srednje škole slabijeg imovnog stanja, koji nije član kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu, troškove smještaja u učeničkom domu plaća Ministarstvo u skladu s odredbama ugovora o smještaju učenika u učenički dom.

(2) Kriterije slabijeg imovnog stanja iz stavka 1. ovoga članka pravilnikom propisuje ministar.

ODJELJAK 9.

OSOBNA INVALIDNINA

Pojam osobe invalidnine

Članak 50.

Pravo na osobnu invalidninu priznaje se djetetu i osobi kod koje je utvrđen četvrti stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja, a u svrhu zadovoljavanja životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice.

*Zapreke za priznavanje prava na osobnu invalidninu***Članak 51.**

Pravo na osobnu invalidninu ne priznaje se osobi:

1. kojoj je priznata usluga smještaja ili organiziranog stanovanja sukladno odredbama ovoga Zakona ili drugim propisima
2. koja osobnu invalidninu ostvaruje prema drugim propisima
3. koja doplatak za pomoć i njegu ostvaruje prema ovom Zakonu ili drugim propisima.

*Iznos osobne invalidnine***Članak 52.**

Pravo na osobnu invalidninu priznaje se u postotku od osnovice koji iznosi 350 % osnovice iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona.

*Mirovanje prava na osobnu invalidninu***Članak 53.**

Korisniku prava na osobnu invalidninu koji boravi u inozemstvu u neprekidnom trajanju duljem od dva mjeseca, pravo na osobnu invalidninu miruje.

*Rješenje o mirovanju prava na osobnu invalidninu***Članak 54.**

(1) Rješenjem o mirovanju prava iz članka 53. ovoga Zakona obustavlja se isplata osobne invalidnine.

(2) Rješenjem o prestanku mirovanja prava na osobnu invalidninu odlučuje se i o nastavku isplate osobne invalidnine, koja počinje s danom prestanka okolnosti iz članka 53. ovoga Zakona.

ODJELJAK 10.**DOPLATAK ZA POMOĆ I NJEGU***Pojam doplatka za pomoć i njegu***Članak 55.**

Pravo na doplatak za pomoć i njegu priznaje se djetetu s teškoćama u razvoju i osobi s invaliditetom uslijed čega joj je prijeko potrebna pomoć i njega druge osobe u organiziranju prehrane, pripremi i uzimanju obroka, nabavi namirnica, čišćenju i pospremanju stana, oblačenju i svlačenju, održavanju osobne higijene kao i obavljanju drugih osnovnih životnih potreba.

*Opseg prava, iznos doplatka za pomoć i njegu***Članak 56.**

(1) Pravo na doplatak za pomoć i njegu može se priznati u punom ili smanjenom iznosu ovisno o tome postoji li prijeka potreba pomoći i njege druge osobe u punom ili smanjenom opsegu.

(2) Pravo na doplatak za pomoć i njegu priznaje se u postotku od osnovice iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona koji iznosi:

1. 120 % osnovice za puni iznos doplatka za pomoć i njegu
2. 84 % osnovice za smanjeni iznos doplatka za pomoć i njegu.

*Zapreke za priznavanje prava na doplatak za pomoć i njegu***Članak 57.**

Pravo na doplatak za pomoć i njegu ne priznaje se osobi:

1. koja ima u vlasništvu drugi stan ili kuću, osim stana ili kuće koju koristi za stanovanje, a koji može otuđiti ili iznajmiti i time osigurati sredstva za pomoć i njegu
2. koja ima u vlasništvu poslovni prostor koji ne koristi za obavljanje registrirane djelatnosti
3. kojoj je osiguran smještaj u ustanovi socijalne skrbi i kod drugih pružatelja socijalnih usluga, u zdravstvenoj ili u drugoj ustanovi, odnosno organizirano stanovanje, sukladno odredbama ovoga Zakona ili drugim propisima
4. koja je sklopila ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, osim u slučaju pokretanja postupka za raskid, utvrđenje ništetnosti ili poništaj ugovora
5. koja doplatak za pomoć i njegu ostvaruje prema drugim propisima
6. koja osobnu invalidninu ostvaruje prema ovom Zakonu ili drugim propisima.

*Uvjeti za priznavanje prava na doplatak za pomoć i njegu***Članak 58.**

(1) Pravo na doplatak za pomoć i njegu u punom iznosu priznaje se osobi iz članka 55. ovoga Zakona kojoj je utvrđen treći ili četvrti stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja neovisno o uvjetima iz članka 57. točaka 1. i 2. ovoga Zakona.

(2) Pravo na doplatak za pomoć i njegu u smanjenom iznosu priznaje se osobi iz članka 55. ovoga Zakona kojoj je utvrđen drugi stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja ako prosječni mjesečni prihod samca ne prelazi iznos od 250 % osnovice iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona, odnosno ako prosječni mjesečni prihod po članu kućanstva ne prelazi iznos od 200 % osnovice iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona u prethodna tri mjeseca prije pokretanja postupka.

*Izuzeci od prihoda za priznavanje prava
na doplatak za pomoć i njegu*

Članak 59.

(1) U prihod iz članka 58. stavka 2. ovoga Zakona ne uračunavaju se novčana sredstva ostvarena po osnovi zajamčene minimalne naknade, zaposlenja u javnom radu korisnika zajamčene minimalne naknade, dječjeg doplatka, privremenog uzdržavanja za dijete prema zakonu kojim se uređuje privremeno uzdržavanje, uzdržavanja za maloljetno i punoljetno dijete ostvarena prema zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi, stipendije za školovanje učenika ili studenata dok traje redovito školovanje ili studiranje, a najdulje do 26. godine života, nacionalne naknade za starije osobe, naknade troškova prijevoza, smještaja i prehrane osobe koja je uključena u usluge profesionalne rehabilitacije ili sudjeluje u projektu ili programu koji se provodi u svrhu zapošljavanja.

(2) Iznos prihoda iz članka 58. stavka 2. ovoga Zakona umanjuje se za iznos koji, prema zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi, osoba plaća za uzdržavanje osobe s kojom ne živi.

Mirovanje prava na doplatak za pomoć i njegu

Članak 60.

(1) Korisniku koji se nalazi u istražnom zatvoru, na izdržavanju kazne zatvora, u zdravstvenoj ustanovi te boravku u inozemstvu u neprekidnom trajanju duljem od dva mjeseca, pravo na doplatak za pomoć i njegu miruje.

(2) Rješenjem o mirovanju prava iz stavka 1. ovoga članka obustavlja se isplata doplatka za pomoć i njegu.

(3) Rješenjem o prestanku mirovanja prava na doplatak za pomoć i njegu odlučuje se i o nastavku isplate, koja počinje s danom prestanka okolnosti iz stavka 1. ovoga članka.

ODJELJAK 11.

STATUS RODITELJA NJGOVATELJA ILI STATUS NJGOVATELJA

Pojam statusa roditelja njegovatelja ili statusa njegovatelja

Članak 61.

Pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja priznaje se za njegu djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom koja je:

1. potpuno ovisna o pomoći i njezi druge osobe jer joj je zbog održavanja života potrebno pružanje specifične njege izvođenjem medicinsko-tehničkih zahvata za koju je prema preporuci liječnika roditelj ili njegovatelj osposobljen
2. u potpunosti nepokretna i uz pomoć ortopedskih pomagala ili
3. koja ima više vrsta oštećenja četvrtog stupnja (tjelesnih, mentalnih, intelektualnih ili osjetilnih), zbog kojih je potpuno ovisna o pomoći i njezi druge osobe pri zadovoljavanju osnovnih životnih potreba.

*Roditelj njegovatelj***Članak 62.**

(1) Pravo na status roditelja njegovatelja priznaje se roditelju djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom iz članka 61. ovoga Zakona koji ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom.

(2) Ako u obitelji ima dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom iz članka 61. ovoga Zakona, pravo na status roditelja njegovatelja može se priznati jednom i drugom roditelju.

*Njegovatelj***Članak 63.**

(1) Ako dijete s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom nema roditelja, ako roditelji ne žive s njim ili zbog psihofizičkog stanja nisu u mogućnosti pružiti mu potrebnu njegu, pravo na status njegovatelja može se priznati bračnom ili izvanbračnom drugu roditelja djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom odnosno bračnom ili izvanbračnom drugu osobe s invaliditetom, životnom ili neformalnom životnom partneru roditelja djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom odnosno životnom ili neformalnom životnom partneru osobe s invaliditetom, srodniku u ravnoj lozi i srodniku u pobočnoj lozi do zaključno drugog stupnja srodstva koji ispunjavaju uvjete propisane ovim Zakonom.

(2) Ako u jednoroditeljskoj obitelji ima dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom iz članka 61. ovoga Zakona, pravo na status njegovatelja može se priznati i osobi iz stavka 1. ovoga članka koja ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom.

(3) Pravo na status njegovatelja priznaje se uz suglasnost osobe s invaliditetom, odnosno njegovog zakonskog zastupnika.

*Uvjeti za priznavanje prava
na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja*

Članak 64.

(1) Pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja priznaje se roditelju ili članu kućanstva iz članka 63. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona koji:

1. je punoljetan
2. ima poslovnu sposobnost
3. nije lišen roditeljske skrbi
4. ima psihofizičke sposobnosti za pružanje potrebne njege i pomoći i koji pruža njegu
5. živi u kućanstvu s djetetom s teškoćama u razvoju ili osobom s invaliditetom iz članka 61. ovoga Zakona i ima prebivalište na istoj adresi
6. koji je osposobljen za pružanje specifične njege izvođenjem medicinsko-tehničkih zahvata za njegu djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom iz članka 61. točke 1. ovoga Zakona i koji pruža njegu.

(2) Pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja priznaje se roditelju njegovatelju ili njegovatelju do navršene 65. godine.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, roditelj njegovatelj ili njegovatelj može i nakon navršene 65. godine ostvarivati priznato pravo ako i nadalje ispunjava zakonske uvjete iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja priznaje se:

1. ako djetetu s teškoćama u razvoju ili osobi s invaliditetom nije priznato pravo na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja prema ovom Zakonu ili osiguran smještaj prema drugim propisima, osim u slučaju osiguranja smještaja žrtve obiteljskog nasilja
2. ako dijete s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom nije korisnik usluge cjelodnevnog boravka na temelju ovoga Zakona
3. ako roditelji ne koriste roditeljski ili posvojiteljski dopust za isto dijete
4. roditelju ili drugoj osobi kojoj nije izrečena mjera za zaštitu prava i dobrobiti djeteta prema zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi
5. roditelju ili drugoj osobi kod koje ne postoji zapreka iz članka 261. stavka 1. ovoga Zakona
6. ako osoba iz članka 61. ovoga Zakona nema sklopljen ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju ili je pokrenut postupak za raskid, utvrđenje ništetnosti ili poništaj ugovora.

Naknada roditelju njegovatelju ili njegovatelju

Članak 65.

(1) Roditelj njegovatelj ili njegovatelj djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom iz članka 61. ovoga Zakona ima pravo na naknadu u postotku od osnovice koji iznosi 800 % osnovice iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona, prava iz mirovinskog osiguranja, obveznog zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima.

(2) Roditelj njegovatelj ili njegovatelj djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom iz članka 61. točke 1. ovoga Zakona koja se, zbog zdravstvenog stanja, ne može uključiti u programe i usluge u zajednici ima pravo na naknadu u iznosu od 900 % osnovice iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona, prava iz mirovinskog osiguranja, obveznog zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima.

(3) Roditelj njegovatelj koji samostalno njeguje dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom iz članka 61. ovoga Zakona ima pravo na naknadu u postotku od osnovice koji iznosi 1200 % osnovice iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona.

(4) Obračun i isplatu naknada iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, uspostavu prijavno-odjavnih podataka za obvezna osiguranja te uplatu doprinosa za obvezna osiguranja obavlja Ministarstvo putem Zavoda, a sredstva za te namjene osiguravaju se u državnom proračunu.

*Odmor i privremena nesposobnost za rad
roditelja njegovatelja ili njegovateljica*

Članak 66.

(1) Roditelj njegovatelj ili njegovatelj može tijekom godine koristiti odmor u trajanju od četiri tjedna.

(2) Tijekom korištenja odmora roditelja njegovatelja ili njegovateljica, kao i za vrijeme privremene nesposobnosti za pružanje njege koja traje do dva mjeseca, a koje se utvrđuje odgovarajućom primjenom propisa iz obveznog zdravstvenog osiguranja kojima je utvrđena privremena nesposobnost za rad, djetetu s teškoćama u razvoju ili osobi s invaliditetom može se priznati pravo na uslugu smještaja.

(3) Za vrijeme dok traju okolnosti iz stavka 2. ovoga članka roditelj njegovatelj ili njegovatelj ima pravo na naknadu iz članka 65. stavaka 1., 2. i 3. ovoga Zakona.

Obustava isplate naknade roditelju njegovatelju ili njegovateljici

Članak 67.

(1) Roditelju njegovatelju obustavlja se isplata naknade za vrijeme dok roditelj njegovatelj koristi roditeljski, roditeljski ili posvojiteljski dopust za drugo dijete.

(2) Za vrijeme obustave isplate naknade iz stavka 1. ovoga članka, roditelju njegovatelju ne prestaje svojstvo osiguranika iz mirovinskog i obveznog zdravstvenog osiguranja.

(3) Rješenjem o prestanku obustave isplate naknade odlučuje se i o nastavku isplate naknade s danom prestanka okolnosti iz stavka 1. ovoga članka.

Prestanak statusa roditelja njegovatelja ili njegovateljica

Članak 68.

Pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovateljica prestaje:

1. na zahtjev roditelja njegovatelja ili njegovateljica
2. ako se promijene okolnosti iz članka 61., članka 63. stavka 3. i članka 64. stavka 1. ovoga Zakona
3. ako roditelj njegovatelj ili njegovatelj zbog neopravdanih razloga ne obavlja poslove njegovatelja u skladu s ovim Zakonom
4. ako se roditelj njegovatelj ili njegovatelj nalazi u istražnom zatvoru ili na izdržavanju kazne zatvora
5. ako roditelj njegovatelj ili njegovatelj zasnuje radni odnos, obavlja obrtničku, samostalnu ili neku drugu profesionalnu djelatnost
6. kada roditelj njegovatelj ili njegovatelj navrší 65 godina života, osim u slučaju iz članka 64. stavka 3. ovoga Zakona
7. istekom roka od dva mjeseca u slučaju privremene nesposobnosti za pružanje njege roditelja njegovatelja ili njegovateljica

8. smrću djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom, roditelja njegovatelja ili njegovatelja
9. ako osoba iz članka 61. ovoga Zakona sklopi ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju ili
10. ako je nastupio neki od razloga navedenih u članku 64. stavka 4. ovoga Zakona.

Evidencija

Članak 69.

(1) Zavod vodi evidenciju osoba kojima je priznato pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja.

(2) Sadržaj i način vođenja evidencije iz stavka 1. ovoga članka pravilnikom propisuje ministar.

POGLAVLJE III.

SOCIJALNE USLUGE

Sadržaj socijalnih usluga

Članak 70.

Socijalne usluge obuhvaćaju aktivnosti namijenjene prepoznavanju, sprječavanju i rješavanju problema i poteškoća pojedinaca i obitelji te poboljšanju kvalitete njihovog života u zajednici.

Vrste socijalnih usluga

Članak 71.

Socijalne usluge su:

1. prva socijalna usluga
2. usluga sveobuhvatne procjene i planiranja
3. savjetovanje
4. stručna procjena
5. psihosocijalno savjetovanje
6. socijalno mentorstvo
7. obiteljska medijacija
8. psihosocijalni tretman radi prevencije nasilničkog ponašanja
9. psihosocijalna podrška
10. rana razvojna podrška
11. pomoć pri uključivanju u programe odgoja i redovitog obrazovanja
12. pomoć u kući
13. boravak
14. organizirano stanovanje i
15. smještaj.

*Trajanje i učestalost socijalnih usluga***Članak 72.**

Socijalne usluge mogu se pružati tijekom duljeg razdoblja ili privremeno, ovisno o potrebama korisnika.

*Način procjene, cilj socijalnih usluga***Članak 73.**

(1) Socijalne usluge priznaju se ili odobravaju na temelju sveobuhvatne i/ili specifične procjene potreba korisnika, rizika i snaga obitelji i resursa lokalne zajednice, u skladu s individualnim planom promjene ili planom intervencija, s ciljem osnaživanja i boljom socijalnom uključenošću.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka ne odnosi se na prvu socijalnu uslugu, uslugu savjetovanja koju pruža stručni radnik Zavoda i uslugu obiteljske medijacije.

*Izvaninstitucijske i institucijske socijalne usluge***Članak 74.**

(1) Socijalne usluge prvenstveno se priznaju ili odobravaju korisniku kao izvaninstitucijske usluge ili mu se priznaje pravo na izvaninstitucijsku skrb.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka pravo na smještaj kao institucijsku skrb priznaje se u kriznim situacijama, radi provođenja rehabilitacijskih programa, radi provođenja psihosocijalnih tretmana te u drugim slučajevima iz članka 116. točaka 1., 3., 5. i 6. do 9. ovoga Zakona, ako osobi nije moguće osigurati skrb u vlastitom domu, priznavanjem prava na izvaninstitucijsku skrb i/ili pružanjem drugih izvaninstitucijskih usluga.

(3) Socijalne usluge iz članka 71. točaka 1. do 14. ovoga Zakona su izvaninstitucijske usluge.

(4) Smještaj je usluga koja se pruža kao institucijska skrb u domu socijalne skrbi ili kod drugih pružatelja usluga ili kao izvaninstitucijska skrb u udomiteljskoj obitelji.

*Pravna osnova za korištenje socijalnih usluga***Članak 75.**

(1) Socijalne usluge iz članka 71. ovoga Zakona mogu se pružati na temelju:

1. rješenja Zavoda, osim socijalnih usluga koje pruža Zavod
2. uputnice ili zaključka Zavoda ili
3. ugovora o pružanju socijalne usluge.

(2) Socijalne usluge iz članka 71. točaka 14. i 15. ovoga Zakona, pružaju se na temelju rješenja.

(3) Socijalne usluge iz članka 71. točaka 4. do 13. ovoga Zakona, pružaju se na temelju uputnice, osim usluge stručne procjene koja se može pružati i na temelju zaključka.

(4) Socijalne usluge iz članka 71. točaka 5. do 15. ovoga Zakona mogu se pružati i na temelju ugovora korisnika i pružatelja usluge.

(5) Iznimno od stavka 4. ovoga članka, socijalnu uslugu iz članka 71. točaka 13. do 15. ovoga Zakona dijete može koristiti samo na temelju uputnice ili rješenja Zavoda.

(6) Korisnik može sam izabrati socijalnu uslugu i pružatelja s kojim sklapa ugovor o pružanju socijalne usluge u skladu s uvjetima propisanim ovim Zakonom.

(7) Korisnik koji socijalnu uslugu koristi temeljem ugovora iz stavka 4. ovoga članka u cijelosti snosi troškove usluge.

Sadržaj uputnice

Članak 76.

(1) Uputnica je isprava kojom se korisnik upućuje na korištenje određene socijalne usluge propisane ovim Zakonom, određuje se pružatelj i opseg usluge te ujedno predstavlja osnovu za obračun troškova pružene usluge.

(2) Uputnica za pružanje socijalne usluge sadrži: ime i prezime korisnika, osobni identifikacijski broj (u daljnjem tekstu: OIB), vrstu, oblik i opseg usluge, pružatelja usluge, početak i trajanje pružanja usluge, potpis osobe ovlaštene za izdavanje uputnice i potpis ovlaštene osobe koja je izvršila obračun te upozorenje o pravnim posljedicama nepridržavanja odredbi ovoga Zakona.

(3) Uz uputnicu se prilaže individualni plan intervencija ili individualni plan promjena.

(4) Zavod je dužan voditi evidenciju o izdanim uputnicama.

(5) Način vođenja evidencije o izdanim uputnicama i obrazac uputnice pravilnikom propisuje ministar.

Uputnica

Članak 77.

(1) Uputnica za pružanje socijalne usluge izdaje se na temelju individualnog plana promjene i potreba korisnika, uz suglasnost korisnika.

(2) Uputnica iz stavka 1. ovoga članka izdaje se samo za jednu vrstu usluge, a ako je procijenjeno da korisniku treba osigurati više vrsta usluga, za svaku uslugu izdaje se posebna uputnica.

(3) Ako se tijekom pružanja socijalne usluge promijene okolnosti koje utječu na vrstu, opseg, način pružanja usluge ili promjenu pružatelja usluge, izdaje se nova uputnica.

*Obavještanje o pružanju usluge***Članak 78.**

(1) Nakon zaprimanja uputnice, ovlaštenu pružatelj usluge dužan je u roku od tri dana obavijestiti Zavod o danu početka pružanja usluge ili stavljana na listu zaprimljenih zahtjeva.

(2) U slučaju da pružatelj usluge ne pruža uslugu korisniku kojemu je uputnica izdana ili ne pruža uslugu iz uputnice, pružatelj usluge dužan je u roku od tri dana o tome obavijestiti Zavod i navesti razloge te vratiti uputnicu.

(3) Ako Zavod ocijeni da su razlozi za odbijanje pružanja usluge iz stavka 2. ovoga članka neopravdani, o tome će odmah obavijestiti Ministarstvo.

(4) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka, Zavod će izdati novu uputnicu.

ODJELJAK 1.**PRVA SOCIJALNA USLUGA***Sadržaj i pružatelj prve socijalne usluge***Članak 79.**

(1) Prva socijalna usluga sadrži:

1. inicijalni razgovor
2. informiranje korisnika o pravima i pružateljima usluga
3. primjenu instrumenata za procjenu općih rizika za dobrobit djeteta
4. iniciranje žurnih intervencija u slučaju ugrožene sigurnosti i/ili osnovnih životnih potreba korisnika.

(2) Prvu socijalnu uslugu pruža stručni radnik Zavoda prilikom prvog kontakta s korisnikom kojem nije priznato pravo u sustavu socijalne skrbi, odnosno nije poduzeta mjera ili radnja iz nadležnosti Zavoda ili ako je od njenog poduzimanja prošlo više od šest mjeseci, a korisnik se obraća radi istih ili novih potreba.

ODJELJAK 2.**USLUGA SVEOBUHVAATNE PROCJENE I PLANIRANJA***Sadržaj i pružatelj usluge sveobuhvatne procjene i planiranja***Članak 80.**

(1) Usluga sveobuhvatne procjene i planiranja obuhvaća procjenu stanja, potreba, rizika i snaga korisnika i drugih članova obitelji u suradnji s korisnikom, određivanje mjera, zadataka, aktivnosti te koordinacije usluga, praćenje i procjenjivanje s ciljem zaštite najboljeg interesa korisnika.

(2) Procjena iz stavka 1. ovoga članka obuhvaća procjenu stanja, potreba, rizika i snaga korisnika i drugih članova obitelji ili osoba značajnih za korisnika.

(3) Planiranje iz stavka 1. ovoga članka obuhvaća individualno planiranje usluga radi njihovog korištenja i/ili određivanja mjera zaštite donošenjem individualnog plana promjene.

(4) Uslugu sveobuhvatne procjene i planiranja provodi socijalni radnik - voditelj slučaja u Zavodu u koordinaciji s drugim stručnim radnicima.

ODJELJAK 3.

SAVJETOVANJE

Sadržaj, način pružanja i pružatelj usluge savjetovanja

Članak 81.

(1) Savjetovanje je usluga kojom stručna osoba u neposrednom kontaktu potiče korisnika na razvoj novih mogućnosti sagledavanja životne situacije sa svrhom prevladavanja teškoća, stvaranja uvjeta za očuvanje i razvoj osobnih mogućnosti te odgovornog odnosa pojedinca prema samom sebi, obitelji i društvu.

(2) Usluga savjetovanja obuhvaća individualni rad s korisnikom i/ili članovima njegove obitelji radi prevladavanja teškoća koje je moguće riješiti kratkotrajnim intervencijama do tri susreta, a iznimno prema procjeni stručnjaka do pet susreta.

(3) Uslugu savjetovanja pruža stručni radnik Zavoda, Obiteljskog centra, doma socijalne skrbi i drugih pružatelja usluga iz članka 162. točaka 3. i 4. ovoga Zakona.

ODJELJAK 4.

STRUČNA PROCJENA

*Sadržaj, korisnik, svrha i
pružatelj usluge stručne procjene*

Članak 82.

(1) Stručna procjena je usluga kojom se utvrđuju sposobnosti i potrebe korisnika radi davanja mišljenja o primjerenosti vrsti, trajanju i učestalosti usluge.

(2) Usluga stručne procjene odobrava se djetetu s razvojnim rizikom, odstupanjem, teškoćama u razvoju ili osobi s invaliditetom radi priznavanja prava na uslugu psihosocijalne podrške, rane razvojne podrške, pomoći pri uključivanju u programe odgoja i redovitog obrazovanja, boravka, organiziranog stanovanja ili smještaja, a može trajati od četiri do šest sati.

(3) Uslugu stručne procjene, na temelju uputnice ili zaključka Zavoda, provodi tim stručnjaka doma socijalne skrbi koji pruža usluge djeci s teškoćama u razvoju ili osobama s invaliditetom i drugih pružatelja usluga iz članka 162. točke 3. ovoga Zakona.

ODJELJAK 5.

PSIHOSOCIJALNO SAVJETOVANJE

Sadržaj i način pružanja usluge psihosocijalnog savjetovanja

Članak 83.

(1) Psihosocijalno savjetovanje je usluga kojom stručna osoba u neposrednom kontaktu, posebnim stručnim postupcima i aktivnostima pomaže korisniku otkloniti teškoće u funkcioniranju u različitim područjima života s naglaskom na ponašajne, emocionalne, interpersonalne, socijalne, obrazovne, razvojne i organizacijske aspekte života.

(2) Psihosocijalno savjetovanje temelji se na terapijskom odnosu i procesu tijekom kojega se radi na smanjivanju aktualnih teškoća i pronalaženju najboljeg rješenja ili prevladavanju kriznih situacija u skladu s potrebama korisnika.

(3) Usluga psihosocijalnog savjetovanja obuhvaća intenzivni individualni i/ili grupni rad s korisnikom i/ili članovima njegove obitelji.

Trajanje, pružatelj usluge psihosocijalnog savjetovanja

Članak 84.

(1) Usluga psihosocijalnog savjetovanja odobrava se nakon procjene rizika snaga i potreba u skladu s individualnim planom promjene ili planom intervencije, u trajanju do šest mjeseci.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ako je radi postignutih pozitivnih promjena, prema procjeni Zavoda, potrebno daljnje pružanje usluge, usluga psihosocijalnog savjetovanja može se odobriti još dva mjeseca po isteku roka iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Uslugu psihosocijalnog savjetovanja pruža stručni radnik Obiteljskog centra, doma socijalne skrbi i drugih pružatelja usluga iz članka 162. točaka 3. i 4. ovoga Zakona, koji ima dodatnu izobrazbu iz područja savjetovališnog i/ili terapijskog rada i odobrenje nadležne komore za samostalan rad prema posebnim propisima kojima se regulira djelatnost savjetodavnog terapeuta i psihoterapeuta.

ODJELJAK 6.

SOCIJALNO MENTORSTVO

Sadržaj, korisnik, trajanje usluge socijalnog mentorstva

Članak 85.

(1) Socijalno mentorstvo je usluga kojom se dugotrajno nezaposlenoj osobi koja je korisnik zajamčene minimalne naknade, djetetu korisniku zajamčene minimalne naknade, osobi s invaliditetom, korisniku kojem prestaje pravo na uslugu smještaja ili organiziranog

stanovanja, korisniku koji je žrtva trgovanja ljudima te korisniku nakon izvršenja kazne zatvora, pruža stručna pomoć usmjerena jačanju njegovih snaga i sposobnosti za uspješnije rješavanje nepovoljnih životnih prilika i bolju integraciju u zajednicu u kojoj živi.

(2) Usluga socijalnog mentorstva može se odobriti i drugim osobama u riziku od socijalne isključenosti.

(3) Usluga socijalnog mentorstva odobrava se prema procjeni stručnog radnika Zavoda, u dogovoru s korisnikom, a temelji se na odnosu povjerenja i partnerstva između socijalnog mentora i korisnika.

(4) Usluga socijalnog mentorstva pruža se u razdoblju od šest do osam mjeseci kroz minimalno deset strukturiranih susreta socijalnog mentora i korisnika.

Pružatelj usluge socijalnog mentorstva

Članak 86.

(1) Uslugu socijalnog mentorstva pruža stručni radnik Zavoda, doma socijalne skrbi ili drugih pružatelja usluga iz članka 162. točaka 3. i 4. ovoga Zakona.

(2) Uslugu socijalnog mentorstva iz stavka 1. ovoga članka pruža stručni radnik koji ima dodatnu izobrazbu iz područja socijalnog mentorstva.

(3) Ako se socijalno mentorstvo provodi kod drugog pružatelja usluga, socijalni radnik Zavoda kao voditelj slučaja povezuje korisnika i socijalnog mentora te koordinira i upravlja procesom socijalnog mentorstva.

(4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka socijalni mentor i korisnik dužni su pisano izvijestiti voditelja slučaja o tijeku i učincima socijalnog mentorstva.

ODJELJAK 7.

OBITELJSKA MEDIJACIJA

Sadržaj, korisnik, trajanje, pružatelj usluge obiteljske medijacije

Članak 87.

(1) Obiteljska medijacija je usluga kojom se u strukturiranom procesu rješavaju sukobi i sporna pitanja između članova obitelji uz pomoć obiteljskog medijatora.

(2) Usluga obiteljske medijacije odobrava se članovima obitelji u svrhu postizanja zajedničkog sporazuma, pregovaranjem oko spornih pitanja.

(3) Usluga obiteljske medijacije pruža se u trajanju od tri do osam medijacijskih susreta u razdoblju do šest mjeseci.

(4) Obiteljsku medijaciju pruža obiteljski medijator u Obiteljskom centru ili kod drugih pružatelja usluga iz članka 162. točke 1. podtočke c) i točaka 3. i 4. ovoga Zakona kao nepristrana osoba, upisana u registar obiteljskih medijatora prema zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi.

Primjena drugih propisa

Članak 88.

U postupcima obiteljske medijacije na odgovarajući način se primjenjuju odredbe o obiteljskoj medijaciji sukladno zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi i odredbe zakona kojim se uređuje mirenje, osim ako je ovim Zakonom drukčije određeno.

ODJELJAK 8.

**PSIHOSOCIJALNI TRETMAN
RADI PREVENCIJE NASILNIČKOG PONAŠANJA**

*Sadržaj, korisnik usluge psihosocijalnog tretmana
radi prevencije nasilničkog ponašanja*

Članak 89.

(1) Psihosocijalni tretman radi prevencije nasilničkog ponašanja je savjetodavno-terapijska i psiho-edukativna usluga usmjerena na zaustavljanje i sprječavanje nasilničkog ponašanja u obitelji, uključivanjem korisnika u strukturirani tretman koji ima za cilj zaustaviti nasilje među partnerima i/ili u obitelji.

(2) Usluga psihosocijalnog tretmana radi prevencije nasilničkog ponašanja odobrava se prema procjeni stručnog tima Zavoda, pojedincu kojem nije izrečena sudska mjera upućivanja u obvezni psihosocijalni tretman, a kod kojeg je procijenjeno postojanje rizika od nasilničkog ponašanja i kojeg je radi sigurnosti članova obitelji i/ili rizika za dobrobit i razvoj djeteta potrebno uključiti u tretman.

(3) Usluga psihosocijalnog tretmana radi prevencije nasilničkog ponašanja u obitelji odobrava se prema procjeni stručnog tima Zavoda partnerima i/ ili roditeljima kada niti jednom nije izrečena sudska mjera upućivanja u obvezni psihosocijalni tretman, a postoji rizik od uzajamnog nasilničkog ponašanja i rizik za dobrobit i razvoj djeteta, bez uspostavljenog odnosa žrtva-zlostavljač.

*Trajanje, pružatelj usluge psihosocijalnog tretmana
radi prevencije nasilničkog ponašanja*

Članak 90.

(1) Psihosocijalni tretman radi prevencije nasilničkog ponašanja iz članka 89. stavka 2. ovoga Zakona traje šest mjeseci, a obuhvaća dva individualna i 12 do 16 grupnih susreta, ovisno o specifičnim potrebama grupe, a iznimno se tretman može provoditi individualno.

(2) Psihosocijalni tretman radi prevencije nasilničkog ponašanja u obitelji iz članka 89. stavka 3. ovoga Zakona provodi se kroz deset do 16 susreta s partnerima među kojima nije bilo nasilja, dijelom zajedno, a dijelom odvojeno.

(3) Uslugu psihosocijalnog tretmana radi prevencije nasilničkog ponašanja pruža stručni radnik Obiteljskog centra i drugih pružatelja usluga iz članka 162. točaka 3. i 4. ovoga Zakona, koji ima dodatnu izobrazbu za pružanje usluge.

ODJELJAK 9.

PSIHOSOCIJALNA PODRŠKA

Sadržaj usluge psihosocijalne podrške

Članak 91.

Psihosocijalna podrška je usluga koja obuhvaća stručne postupke i druge oblike pomoći i podrške kojima se potiče razvoj i unaprjeđenje kognitivnih, funkcionalnih, komunikacijskih, govorno-jezičnih, socijalnih ili odgojnih vještina korisnika.

Korisnik, način pružanja usluge psihosocijalne podrške

Članak 92.

(1) Usluga psihosocijalne podrške može se odobriti pojedincu, obitelji ili udomitelju.

(2) Usluga psihosocijalne podrške pruža se individualno ili u grupi.

(3) Usluga psihosocijalne podrške pruža se u obitelji korisnika, udomiteljskoj obitelji, kod drugih pružatelja usluga koji ispunjavaju propisane uvjete ili na drugim mjestima prema potrebi korisnika.

(4) Usluga psihosocijalne podrške može se pružati uz nazočnost i sudjelovanje članova obitelji.

Trajanje, pružatelj usluge psihosocijalne podrške

Članak 93.

(1) Usluga psihosocijalne podrške može se odobriti do godinu dana.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka nastavak psihosocijalne podrške može se odobriti nakon proteka roka iz stavka 1. ovoga članka dok traje potreba na temelju stručne procjene.

(3) Uslugu psihosocijalne podrške pruža dom socijalne skrbi i drugi pružatelji usluga iz članka 162. točaka 3. i 4. ovoga Zakona.

*Usluga psihosocijalne podrške pojedincu***Članak 94.**

(1) Usluga psihosocijalne podrške pojedincu odobrava se radi prevladavanja teškoća i osnaživanja pojedinca u vezi s teškoćama u razvoju, invaliditetom, starijom životnom dobi, kriznim stanjima, nasiljem u obitelji, uključivanjem u svakodnevni život zajednice, prevladavanja tretmanskih iskustava, problema u ponašanju te u drugim nepovoljnim okolnostima.

(2) Usluga psihosocijalne podrške odobrava se pojedincu na temelju procjene rizika, snaga i potreba u skladu s individualnim planom promjene.

(3) Psihosocijalna podrška djetetu s teškoćama u razvoju i osobi s invaliditetom odobrava se na temelju stručne procjene pružatelja usluge o vrsti, trajanju i učestalosti usluge, temeljem koje se izrađuje individualni plan promjene.

(4) Psihosocijalna podrška pruža se u obitelji korisnika ili udomiteljskoj obitelji do pet sati tjedno, a kod ostalih pružatelja usluga do šest sati tjedno, a najviše tri sata dnevno, od čega najviše četiri sata individualno, a ostalo u grupi.

*Usluga psihosocijalne podrške obitelji***Članak 95.**

(1) Psihosocijalna podrška obitelji odobrava se radi prevladavanja obiteljskih teškoća, stjecanja roditeljskih vještina i osnaživanja obitelji za funkcioniranje u svakodnevnom životu.

(2) Usluga psihosocijalne podrške odobrava se obitelji u slučajevima kada se problemi i teškoće mogu riješiti samo promjenama u obitelji, kada je obitelji potrebna stručna pomoć i podrška pri odgoju i skrbi za djecu, radi usvajanja znanja i vještina za uspješnije roditeljstvo ili svakodnevnu brigu i skrb, odnosno kada je rad s članovima obitelji usmjeren na poboljšanje odnosa.

(3) Usluga psihosocijalne podrške odobrava se obitelji na temelju procjene rizika, snaga i potreba u skladu s individualnim planom promjene.

(4) Psihosocijalna podrška pruža se u obitelji do pet sati tjedno, iznimno kod pružatelja usluge do šest sati tjedno, a najviše dva sata dnevno.

*Usluga psihosocijalne podrške udomiteljima***Članak 96.**

(1) Psihosocijalna podrška udomiteljima obuhvaća stručnu pomoć radi prevladavanja teškoća te podrške i osnaživanja udomiteljske obitelji za stjecanje vještina potrebnih radi zadovoljavanja specifičnih potreba djece i odraslih osoba kojima je priznata usluga smještaja u udomiteljskoj obitelji.

(2) Psihosocijalna podrška udomiteljima pruža se u obitelji do pet sati tjedno, a iznimno kod pružatelja usluge do šest sati tjedno, najviše dva sata dnevno.

ODJELJAK 10.**RANA RAZVOJNA PODRŠKA**

*Korisnik, sadržaj, trajanje usluge
rane razvojne podrške*

Članak 97.

(1) Rana razvojna podrška je usluga stručne poticajne pomoći i podrške djetetu i stručne savjetodavne pomoći roditeljima i drugim članovima obitelji ili udomitelju, kad je kod djeteta u ranoj dobi utvrđeno odstupanje u razvoju, razvojni rizik ili razvojne teškoće.

(2) Odstupanje u razvoju, razvojni rizik ili razvojne teškoće Zavod utvrđuje na temelju mišljenja liječnika specijaliste neonatologa ili pedijatra, a iznimno liječnika druge odgovarajuće specijalizacije ili stručne procjene.

(3) Usluga rane razvojne podrške odobrava se djetetu radi poticanja razvoja i uključivanja u širu socijalnu mrežu, ako se takva usluga ne osigurava u okviru zdravstvene djelatnosti, na temelju stručne procjene pružatelja usluge o trajanju i učestalosti usluge.

(4) Usluga rane razvojne podrške pruža se djetetu do navršene treće godine, a najdulje do navršene sedme godine, u trajanju do pet sati tjedno.

Pružatelj usluge rane razvojne podrške

Članak 98.

(1) Uslugu rane razvojne podrške pruža dom socijalne skrbi i drugi pružatelji usluga iz članka 162. točke 3. ovoga Zakona.

(2) Usluga rane razvojne podrške pruža se u obitelji ili kod pružatelja usluge.

(3) Korisniku kojem je odobrena usluga rane razvojne podrške ne može se odobriti usluga psihosocijalne podrške.

ODJELJAK 11.**POMOĆ PRI UKLJUČIVANJU U PROGRAME
ODGOJA I REDOVITOG OBRAZOVANJA**

*Pojam, prethodno mišljenje, pružatelj usluge pomoći pri
uključivanju u programe odgoja i redovitog obrazovanja*

Članak 99.

(1) Pomoć pri uključivanju djeteta s teškoćama u razvoju ili mlade punoljetne osobe s invaliditetom u programe redovitih predškolskih ili školskih ustanova je socijalna usluga koja se pruža odgajateljima i stručnim suradnicima u predškolskim ustanovama, te učiteljima, nastavnicima, stručnim suradnicima i asistentima u školskim ustanovama.

(2) Zavod odobrava uslugu iz stavka 1. ovoga članka nakon prethodno pribavljenog mišljenja predškolske ili školske ustanove i pružatelja usluge o trajanju i učestalosti pružanja usluge, a može se odrediti u trajanju do pet sati tjedno.

(3) Uslugu iz stavka 1. ovoga članka pružaju dom socijalne skrbi, centar za pružanje usluga u zajednici i drugi pružatelji usluga koji pružaju usluge djeci s teškoćama u razvoju i mlađim punoljetnim osobama s invaliditetom, pod uvjetima propisanim ovim Zakonom.

ODJELJAK 12.

POMOĆ U KUĆI

Pojam, korisnik usluge pomoć u kući

Članak 100.

(1) Pomoć u kući je usluga koja se odobrava osobi koja ne može sama niti uz pomoć roditelja, bračnog ili izvanbračnog druga, životnog partnera ili djeteta osigurati podmirenje svakodnevnih životnih potreba.

(2) Usluga pomoći u kući odobrava se:

1. starijoj osobi kojoj je prema procjeni Zavoda potrebna pomoć druge osobe
2. osobi kojoj je zbog privremenog ili trajnog tjelesnog, mentalnog, intelektualnog ili osjetilnog oštećenja prijeko potrebna pomoć druge osobe.

Uvjeti za odobravanje usluge pomoći u kući

Članak 101.

(1) Usluga pomoći u kući odobrava se osobi iz članka 100. ovoga Zakona ako:

1. nema u vlasništvu imovinu kojom može osigurati sredstva za zadovoljavanje svakodnevnih životnih potreba, osim stana ili kuće koju osoba koristi za stanovanje
2. nije sklopila ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju osim u slučaju pokretanja postupka za raskid, utvrđenje ništetnosti ili poništaj ugovora
3. je prosječni mjesečni prihod samca ili članova kućanstva u prethodna tri mjeseca prije pokretanja postupka, manji od 300 % osnovice iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Ako prosječni mjesečni prihod samca ili članova kućanstva iz stavka 1. točke 3. ovoga članka prelazi iznos od 300 % osnovice, a nije veći od 400 % osnovice iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona, korisniku koji ispunjava uvjete iz stavka 1. točaka 1. i 2. ovoga članka odobrava se 50 % cijene troškova usluge pomoći u kući.

(3) Usluga pomoći u kući može se iznimno odobriti i korisniku doplatka za pomoć i njegovu za zadovoljavanje pojedine potrebe iz članka 102. ovoga Zakona koju mu ne mogu pružiti osobe iz članka 100. stavka 1. ovoga Zakona.

*Sadržaj usluge pomoć u kući***Članak 102.**

Usluga pomoći u kući obuhvaća:

1. organiziranje prehrane (priprema ili nabava i dostava gotovih obroka)
2. obavljanje kućnih poslova
3. održavanje osobne higijene i/ili
4. zadovoljavanje drugih svakodnevnih potreba.

Pružatelj usluge pomoć u kući

Članak 103.

Uslugu pomoći u kući pruža dom socijalne skrbi, centar za pomoć u kući i drugi pružatelji usluga iz članka 162. točaka 3. i 4. ovoga Zakona.

ODJELJAK 13.**BORAVAK**

Sadržaj, korisnik, trajanje usluge boravka

Članak 104.

(1) Boravak je usluga kojom se osiguravaju organizirane aktivnosti tijekom dana uz stručnu i drugu pomoć i podršku, radi zadovoljavanja osnovnih i dodatnih životnih potreba korisnika koje ne mogu biti zadovoljene u obitelji.

(2) Usluga boravka odobrava se djetetu s teškoćama u razvoju, djetetu bez odgovarajuće roditeljske skrbi, djetetu s problemima u ponašanju, osobi kod koje je utvrđena privremena nezapošljivost prema zakonu kojim se uređuje profesionalna rehabilitacija i zapošljavanje osoba s invaliditetom, osobi s invaliditetom, osobi starije životne dobi, teško bolesnoj odrasloj osobi i beskućniku koji nije smješten u prihvatilištu.

(3) Usluga boravka pruža se kao usluga poludnevnog boravka, u trajanju od četiri do šest sati dnevno ili kao usluga cjelodnevnog boravka, u trajanju od šest do deset sati dnevno.

(4) Usluga poludnevnog boravka i usluga cjelodnevnog boravka može se odobriti jedan dan u tjednu, više dana u tjednu ili tijekom svih radnih dana u tjednu.

Pružatelj usluge boravka

Članak 105.

(1) Uslugu boravka pruža dom socijalne skrbi i drugi pružatelji usluga iz članka 162. točaka 3. i 4. ovoga Zakona.

(2) Korisniku kojem je odobrena usluga boravka ne može se priznati pravo na uslugu smještaja, organiziranog stanovanja ili odobriti usluga psihosocijalne podrške.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, korisniku kojem je odobrena usluga boravka do dva dana u tjednu može se odobriti usluga psihosocijalne podrške.

ODJELJAK 14.

ORGANIZIRANO STANOVANJE

Sadržaj usluge organiziranog stanovanja

Članak 106.

(1) Organizirano stanovanje je socijalna usluga kojom se osobama iz članka 107. ovoga Zakona osigurava stanovanje u stambenoj jedinici uz stalnu ili povremenu stručnu i drugu pomoć i potporu u osiguravanju osnovnih životnih potreba te socijalnih, radnih, kulturnih, obrazovnih, rekreacijskih i drugih potreba radi uspostavljanja i održavanja njihovih socijalnih uloga, izjednačavanja njihovih mogućnosti, poboljšanja kvalitete života, poticanja aktivnog i samostalnog življenja te socijalnog uključivanja, ovisno o potrebama korisnika.

(2) Stambena jedinica iz stavka 1. ovoga članka može biti obiteljska kuća ili stan u obiteljskoj kući ili zgradi u lokalnoj zajednici.

(3) U jednoj stambenoj jedinici može se pružati socijalna usluga za najviše osam korisnika.

Korisnik usluge organiziranog stanovanja

Članak 107.

Pravo na uslugu organiziranog stanovanja priznaje se:

1. djetetu bez odgovarajuće roditeljske skrbi ili mlađoj punoljetnoj osobi
2. djetetu ili mlađoj punoljetnoj osobi s problemima u ponašanju
3. djetetu stranom državljaninu bez pratnje ili bez državljanstva
4. djetetu s teškoćama u razvoju i osobi s invaliditetom
5. osobi koja je bila korisnik prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja, a kojoj je potrebno osigurati stanovanje uz pomoć i potporu iz članka 106. stavka 1. ovoga Zakona dok za to traje potreba, a najduže do 26. godine života
6. funkcionalno ovisnoj osobi starije životne dobi koja ne može samostalno zadovoljavati svoje potrebe
7. osobi ovisnoj o alkoholu, drogama, kockanju ili drugim oblicima ovisnosti
8. trudnici ili roditelju s djetetom do godine dana života djeteta, koji nema osigurano stanovanje ili zbog narušenih odnosa u obitelji ne može s djetetom ostati u obitelji
9. žrtvi obiteljskog nasilja
10. žrtvi trgovanja ljudima ili
11. beskućniku.

*Pružatelj usluge organiziranog stanovanja***Članak 108.**

Uslugu organiziranog stanovanja pruža dom socijalne skrbi i drugi pružatelji usluga iz članka 162. točke 3. ovoga Zakona.

ODJELJAK 15.**SMJEŠTAJ***Pojam i sadržaj usluge smještaja***Članak 109.**

(1) Smještaj je usluga kojom se korisniku osigurava intenzivna skrb i zadovoljavanje osnovnih životnih potreba kada to nije moguće osigurati u obitelji i pružanjem drugih socijalnih usluga.

(2) Smještajem se osigurava stanovanje i organizirane aktivnosti tijekom dana uz stalnu stručnu i drugu pomoć i potporu u osiguravanju osnovnih i dodatnih životnih potreba, a koje ne mogu biti zadovoljene u obitelji.

(3) Osim aktivnosti iz stavka 2. ovoga članka, smještaj može obuhvatiti i pripremu korisnika za povratak u vlastitu obitelj, udomiteljsku obitelj ili za samostalan život te pripremu djeteta za posvojenje.

(4) Pravo na uslugu smještaja može se priznati tijekom svih dana u tjednu ili tijekom pet radnih dana.

(5) Radi sprječavanja, ublažavanja, i otklanjanja uzroka socijalnog isključivanja korisnika, pružatelj usluge smještaja, Zavod i jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb dužni su surađivati i zajednički planirati aktivnosti za ponovno uključivanje korisnika u život zajednice.

*Zapreke za priznavanje prava na uslugu smještaja***Članak 110.**

Pravo na uslugu smještaja ne priznaje se osobi:

1. koja je sklopila ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, osim u slučaju pokretanja postupka za raskid, utvrđenje ništetnosti ili poništaj ugovora
2. kojoj pomoć i njegu mogu pružiti članovi obitelji ili
3. kojoj se pomoć i njega može osigurati na drugi način.

*Pružatelj usluge smještaja***Članak 111.**

(1) Uslugu smještaja pruža dom socijalne skrbi i drugi pružatelji usluga iz članka 162. točaka 3., 4. i 5. ovoga Zakona.

(2) Djetetu, a posebno djetetu mlađem od sedam godina pravo na uslugu smještaja priznaje se prvenstveno u udomiteljskoj obitelji.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, ako se u trenutku nastanka potrebe smještaja osobe iz stavka 2. ovoga članka usluga ne može pružiti u udomiteljskoj obitelji, pravo na uslugu smještaja priznaje se u domu socijalne skrbi ili kod drugog pružatelja usluga iz članka 162. točke 3. ovoga Zakona, najduže do godinu dana.

*Usluga smještaja u kriznim situacijama***Članak 112.**

(1) Krizne situacije su situacije u kojima je ugrožen život, zdravlje ili dobrobit osobe.

(2) Pravo na uslugu smještaja u kriznim situacijama priznaje se:

1. djetetu bez odgovarajuće roditeljske skrbi
2. djetetu ili mlađoj punoljetnoj osobi s problemima u ponašanju
3. djetetu koje se zatekne u skitnji
4. djetetu bez pratnje stranom državljaninu ili bez državljanstva
5. djetetu o kojem se roditelji privremeno nisu u mogućnosti skrbiti zbog bolesti, neriješenog stambenog pitanja ili drugih životnih nedaća
6. trudnici ili roditelju s djetetom do godine dana, koji nema stan, odnosno nema osigurano stanovanje ili zbog narušenih odnosa u obitelji ne može ostati s djetetom u obitelji
7. žrtvi obiteljskog nasilja
8. žrtvi trgovanja ljudima
9. odrasloj osobi koja se zatekne izvan mjesta prebivališta ili boravišta ili koja nema prebivalište ili boravište i nije u stanju brinuti o sebi
10. odrasloj osobi kojoj je ugrožen život uslijed bolesti, nemoći, ovisnosti, socijalne isključenosti ili drugih okolnosti ili
11. beskućniku.

*Trajanje usluge smještaja u kriznim situacijama***Članak 113.**

(1) Pravo na uslugu smještaja u kriznim situacijama priznaje se korisniku dok se ne osiguraju uvjeti za njegov povratak u vlastitu ili udomiteljsku obitelj ili se usluga smještaja ne osigura na drugi način, a najdulje do šest mjeseci.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, usluga smještaja u kriznim situacijama može trajati do godinu dana ako se radi o:

1. djetetu bez odgovarajuće roditeljske skrbi
2. djetetu o kojem roditelji privremeno nisu u mogućnosti skrbiti zbog bolesti, neriješenog stambenog pitanja ili drugih životnih nedaća
3. djetetu smještenom u udomiteljsku obitelj kojemu su potrebne tretmanske ili zdravstvene usluge koje nisu dostupne udomitelju
4. trudnici ili roditelju s djetetom do godine dana, koji nema stan, odnosno nema osigurano stanovanje ili zbog narušenih odnosa u obitelji ne može ostati s djetetom u obitelji
5. žrtvi obiteljskog nasilja
6. žrtvi trgovanja ljudima ili
7. beskućniku.

Usluga smještaja radi provođenja rehabilitacijskih programa

Članak 114.

(1) Pravo na uslugu smještaja radi provođenja rehabilitacijskih programa priznaje se:

1. djetetu s teškoćama u razvoju
2. osobi s invaliditetom ili
3. osobi ovisnoj o alkoholu, drogi, kockanju i drugim oblicima ovisnosti.

(2) Pravo na uslugu smještaja iz stavka 1. ovoga članka može se priznati i roditelju djeteta s teškoćama u razvoju koje je upućeno na rehabilitacijski program, radi njegovog aktivnog sudjelovanja u provođenju psihosocijalnog programa, prema utvrđenoj procjeni i programu pružatelja usluga, a najdulje do 15 dana tijekom kalendarske godine.

(3) Smještaj iz stavka 1. ovoga članka traje dok traje potreba, a najdulje do:

1. godinu dana za dijete s teškoćama u razvoju ili za osobu s invaliditetom
2. tri godine za osobu ovisnu o alkoholu, drogi, kockanju i drugim oblicima ovisnosti.

Usluga smještaja radi provođenja psihosocijalnih tretmana

Članak 115.

(1) Pravo na uslugu smještaja radi provođenja psihosocijalnih tretmana priznaje se djetetu ili mlađoj punoljetnoj osobi s problemima u ponašanju.

(2) Smještaj radi provođenja psihosocijalnih tretmana traje dok traje potreba, a najdulje tri godine.

Usluga smještaja u drugim slučajevima, trajanje

Članak 116.

Pravo na uslugu smještaja u drugim slučajevima priznaje se:

1. djetetu s teškoćama u razvoju i osobi s invaliditetom radi:
 - a) korištenja odmora roditelja njegovatelja, odnosno njegovatelja, u ukupnom trajanju od najviše 30 dana tijekom jedne kalendarske godine ili

- b) privremene nesposobnosti za rad roditelja njegovatelja, odnosno njegovatelja, u skladu s propisom iz obveznog zdravstvenog osiguranja dok traje potreba, a najdulje 60 dana tijekom jedne kalendarske godine
2. djetetu i odrasloj osobi kojoj je priznata usluga smještaja u domu socijalne skrbi ili kod drugog pružatelja usluga iz članka 162. ovoga Zakona, radi iskustva obiteljskog okruženja, tijekom blagdana ili školskih praznika u udomiteljskoj obitelji
 3. djetetu s teškoćama u razvoju i osobi s invaliditetom radi školovanja po posebnom programu izvan mjesta prebivališta, ako se školovanje ne može osigurati u mjestu prebivališta, najdulje do navršene 21. godine
 4. djetetu s problemima u ponašanju radi multidisciplinarnе procjene, u trajanju od 30 dana
 5. djetetu bez odgovarajuće roditeljske skrbi, ako mu skrb nije moguće osigurati u vlastitom domu i pružanjem drugih socijalnih usluga u udomiteljskoj obitelji, dok za to traje potreba, a najduže do 26. godine života
 6. stranom državljaninu i osobi bez državljanstva s privremenim boravkom u Republici Hrvatskoj, u trajanju do tri godine
 7. osobi iz članka 19. stavka 3. ovoga Zakona, u trajanju do godinu dana
 8. djetetu s teškoćama u razvoju, osobi s invaliditetom i starijoj osobi kojoj je potrebno osigurati intenzivnu skrb i podmirenje osnovnih životnih potreba zbog oštećenja zdravlja i oštećenja funkcionalnih sposobnosti, ako mu skrb nije moguće osigurati u vlastitom domu i pružanjem drugih socijalnih usluga, ili
 9. osobi nesposobnoj za rad koja se nalazi u posebno teškim životnim prilikama koje se ne mogu otkloniti primjenom drugih naknada i usluga iz socijalne skrbi ili na drugi način.

Razmjena podataka

Članak 117.

(1) Zavod, Obiteljski centar i drugi pružatelji socijalnih usluga te jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb dužni su razmjenjivati podatke o naknadama i socijalnim uslugama u skladu s propisom kojim se uređuje zaštita osobnih podataka.

(2) Razmjenu podataka iz stavka 1. ovoga članka osigurava Ministarstvo putem informacijskih sustava.

Evidencija i dokumentacija

Članak 118.

(1) Jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb dužan je voditi evidenciju i dokumentaciju o priznatim pravima u sustavu socijalne skrbi propisanim ovim Zakonom, posebnim propisima i općim aktima jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba.

(2) Jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb dužan je o podacima o korisnicima i naknadama iz sustava socijalne skrbi iz evidencije i dokumentacije iz stavka 1. ovoga članka izraditi godišnje izvješće.

(3) Jedinica lokalne samouprave dužna je jedinici područne (regionalne) samouprave dostaviti godišnje izvješće iz stavka 2. ovoga članka u elektroničkom obliku u računalnom programu u vlasništvu Ministarstva, a jedinica područne (regionalne) samouprave dužna je objediniti i potvrditi dostavljena godišnja izvješća jedinica lokalne samouprave te ih dostaviti Ministarstvu u elektroničkom obliku u računalnom programu u vlasništvu Ministarstva.

(4) Jedinica područne (regionalne) samouprave i Grad Zagreb dužan je Ministarstvu dostaviti godišnje izvješće iz stavka 2. ovoga članka u elektroničkom obliku u računalnom programu u vlasništvu Ministarstva.

(5) Sadržaj i način vođenja evidencije i dokumentacije te način dostave, rokove i sadržaj godišnjeg izvješća jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba pravilnikom propisuje ministar.

ODJELJAK 16.

CIJENE SOCIJALNIH USLUGA I SUDJELOVANJE KORISNIKA U PLAĆANJU

Cijene socijalnih usluga

Članak 119.

(1) Pružatelj socijalne usluge čiji je osnivač Republika Hrvatska socijalnu uslugu pruža u mreži socijalnih usluga po cijeni koja se utvrđuje odlukom o utvrđivanju cijena socijalnih usluga koju donosi ministar i javno se objavljuje na mrežnoj stranici Ministarstva.

(2) Za pružatelja socijalne usluge čiji osnivač nije Republika Hrvatska, a koji socijalnu uslugu pruža u mreži socijalnih usluga, cijena usluge utvrđuje se ugovorom o pružanju socijalnih usluga s Ministarstvom.

(3) Pružatelj socijalne usluge koji uslugu pruža izvan mreže socijalnih usluga cijenu socijalne usluge određuje samostalno.

(4) Metodologiju za utvrđivanje cijena socijalnih usluga, koje se pružaju u mreži socijalnih usluga, pravilnikom propisuje ministar.

Plaćanje socijalnih usluga

Članak 120.

(1) Odrasla osoba, koja socijalnu uslugu koristi na temelju rješenja ili uputnice, dužna je u cijelosti ili djelomično platiti cijenu usluge sukladno pravilniku iz članka 125. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Cijenu socijalne usluge priznate ili odobrene djetetu, na temelju ovoga Zakona, dužni su u cijelosti ili djelomično platiti roditelji ili drugi obveznici uzdržavanja, sukladno pravilniku iz članka 125. stavka 2. ovoga Zakona, osim ako su korisnici prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

*Sudjelovanje korisnika u plaćanju usluge***Članak 121.**

(1) Korisnik iz članka 120. stavka 1. ovoga Zakona dužan je, u plaćanju cijene usluge, sudjelovati svojim prihodima i imovinom koja ne služi njemu ili članovima njegovog kućanstva za podmirenje osnovnih životnih potreba.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka korisnik usluge smještaja u kriznim situacijama ne sudjeluje u plaćanju cijene usluge.

(3) U iznos prihoda kojima je korisnik dužan sudjelovati u plaćanju cijene usluge, ne uračunava se iznos koji korisnik plaća za uzdržavanje člana obitelji, prema zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi, a korisniku prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja visina novčanog iznosa kojim plaća cijenu usluge umanjuje se za iznos naknade za osobne potrebe korisnika.

*Sudjelovanje djeteta i mlađe punoljetne osobe u plaćanju usluge***Članak 122.**

(1) Dijete i mlađa punoljetna osoba koja ima redoviti mjesečni prihod dužna je sudjelovati u plaćanju usluge priznate ili odobrene na temelju ovoga Zakona, najviše do 30 % visine svojih prihoda.

(2) Dijete ne sudjeluje u plaćanju usluge svojom imovinom.

*Sudjelovanje obveznika uzdržavanja***Članak 123.**

(1) Ako korisnik socijalne usluge iz članka 120. stavka 1. ovoga Zakona ne može u cijelosti niti djelomično platiti cijenu usluge, dužni su je u cijelosti ili djelomično platiti obveznici uzdržavanja sukladno pravilniku iz članka 125. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Zakonski obveznik uzdržavanja korisnika iz stavka 1. ovoga članka nije dužan sudjelovati u plaćanju cijene usluge ako je njegov prihod ili prihod njegovog kućanstva manji od trostrukog iznosa zajamčene minimalne naknade za samca ili kućanstvo iz članka 27. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona.

*Odlučivanje o sudjelovanju u plaćanju usluge***Članak 124.**

O iznosu sudjelovanja korisnika i obveznika uzdržavanja u cijeni plaćanja usluge odlučuje se rješenjem o priznavanju prava na uslugu ili uputnicom kojom se odobrava korištenje usluge.

*Plaćanje usluge na teret Ministarstva***Članak 125.**

(1) Ako troškove cijene usluge koja se koristi na temelju rješenja ili uputnice, ne mogu u cijelosti ili djelomično platiti korisnici ili njihovi obveznici uzdržavanja, na način propisan ovim Zakonom, plaćanje djelomične ili pune cijene usluge tereti sredstva Ministarstva.

(2) Sudjelovanje korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge i način plaćanja usluge pravilnikom propisuje ministar.

DIO TREĆI**NADLEŽNOST I POSTUPAK****POGLAVLJE I.****NADLEŽNOST***Stvarna nadležnost***Članak 126.**

(1) O pravu na zajamčenu minimalnu naknadu, naknadu za ugroženog kupca energenata, naknadu za osobne potrebe, jednokratnu naknadu, naknadu za pogrebne troškove, naknadu za redovito studiranje, osobnu invalidninu, doplatu za pomoć i njegu, status roditelja njegovatelja ili status njegovatelja, uslugu organiziranog stanovanja i uslugu smještaja, rješenjem odlučuje Zavod, prema prebivalištu korisnika.

(2) Socijalne usluge psihosocijalnog savjetovanja, socijalnog mentorstva, obiteljske medijacije, psihosocijalnog tretmana radi prevencije nasilničkog ponašanja, psihosocijalne podrške, rane razvojne podrške i pomoći pri uključivanju u programe odgoja i redovitog obrazovanja, pomoći u kući i boravka uputnicom odobrava Zavod, prema prebivalištu korisnika.

(3) O pravu na naknadu za troškove stanovanja rješenjem odlučuje jedinica lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb sukladno odredbama ovoga Zakona i posebnih propisa.

(4) O ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga sukladno pravilniku iz članka 163. stavka 4. ovoga Zakona za pravne osobe iz članka 162. točke 1. podtočke a) i b) ovoga Zakona, rješenjem odlučuje Ministarstvo.

(5) O ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga sukladno pravilniku iz članka 163. stavka 4. ovoga Zakona, za pravne i fizičke osobe iz članka 162. točke 1. podtočke c) i d) i točaka 3. i 4. ovoga Zakona, rješenjem odlučuje jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb.

*Rješenje o ispunjavanju mjerila
za pružanje socijalnih usluga*

Članak 127.

(1) Rješenje iz članka 126. stavka 5. ovoga Zakona donosi se na razdoblje do tri godine.

(2) Pružatelj usluge koji želi pružati usluge nakon isteka roka određenog rješenjem kojim se odobrava pružanje socijalnih usluga, dužan je najkasnije 60 dana prije isteka roka podnijeti zahtjev za izdavanje odobrenja za pružanje socijalnih usluga.

*Mjesna nadležnost kod usluge smještaja
i organiziranog stanovanja*

Članak 128.

Mjesna nadležnost ne mijenja se priznavanjem prava na uslugu smještaja i organiziranog stanovanja izvan mjesta prebivališta korisnika.

Određivanje mjesne nadležnosti za djecu

Članak 129.

(1) U stvarima koje se odnose na poslove vezane za djecu, mjesna nadležnost određuje se prema prebivalištu roditelja, a ako nemaju prebivalište u Republici Hrvatskoj, prema njihovom boravištu, osim ako je drukčije propisano zakonom kojim se uređuju obiteljski odnosi.

(2) Za dijete čiji roditelji žive odvojeno mjesna nadležnost određuje se prema prebivalištu roditelja s kojim dijete stanuje prema odluci suda, a ako roditelj s kojim dijete stanuje nema prebivalište u Republici Hrvatskoj, prema boravištu toga roditelja u Republici Hrvatskoj.

(3) Do donošenja odluke suda iz stavka 2. ovoga članka mjesna nadležnost određuje se prema mjestu prebivališta roditelja kod kojega dijete pretežno boravi, a ako roditelj s kojim dijete pretežno boravi nema prebivalište u Republici Hrvatskoj, prema boravištu toga roditelja u Republici Hrvatskoj.

(4) U stvarima koje se odnose na javne ovlasti vezane za djecu čiji roditelji žive odvojeno, a svakodnevna skrb o djetetu povjerena je drugoj osobi, udomiteljskoj obitelji ili ustanovi socijalne skrbi, mjesna nadležnost određuje se prema prebivalištu roditelja koji sam ili u većoj mjeri ostvaruje roditeljsku skrb, a ako nema prebivalište u Republici Hrvatskoj mjesna nadležnost određuje se prema boravištu tog roditelja u Republici Hrvatskoj.

(5) Mjesna nadležnost za dijete ne mijenja se ako je roditelj lišen prava na roditeljsku skrb, osim u slučaju posvojenja.

*Mjesna nadležnost u posebnim slučajevima***Članak 130.**

(1) Mjesna nadležnost za osobu koja se zbog elementarnih nepogoda ili sličnih razloga našla izvan mjesta svog prebivališta, određuje se prema mjestu u kojemu se zatekla, dok se ne ostvare uvjeti za njezin povratak.

(2) Za dijete koje se zatekne bez nadzora roditelja ili druge odrasle osobe izvan mjesta svog prebivališta, kao i za druge osobe koje nisu u stanju štititi svoja prava i interese, a zateknu se izvan mjesta svog prebivališta, mjesno je nadležan Zavod na čijem se području zateknu.

POGLAVLJE II.**POSTUPAK***Pokretanje postupka***Članak 131.**

(1) Postupak za priznavanje prava propisanih ovim Zakonom pokreće se na zahtjev stranke ili po službenoj dužnosti.

(2) Postupak iz stavka 1. ovoga članka po službenoj dužnosti pokreće se na temelju obavijesti članova obitelji, građana, ustanova, udruga, vjerskih zajednica, trgovačkih društava i drugih pravnih osoba te državnih i drugih tijela kao i na temelju činjenica koje su u drugim postupcima utvrdili stručni radnici Zavoda.

(3) Postupak za utvrđivanje ispunjavanja mjerila za pružanje socijalnih usluga pokreće se na zahtjev osobe ovlaštene za zastupanje ustanove, udruge, vjerske zajednice ili druge pravne osobe, odnosno na zahtjev fizičke osobe koja ima namjeru pružati socijalne usluge na temelju ovoga Zakona.

*Rok za donošenje rješenja***Članak 132.**

(1) Postupak za priznavanje prava propisanih ovim Zakonom je žuran.

(2) Ako nije potrebno provoditi ispitni postupak, nadležno tijelo koje odlučuje o priznavanju prava u sustavu socijalne skrbi dužno je donijeti rješenje i dostaviti ga stranci u roku od 15 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva ili pokretanja postupka po službenoj dužnosti, ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.

(3) Ako je potrebno provoditi ispitni postupak, Zavod je dužan donijeti rješenje i dostaviti ga stranci u roku od 30 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva ili pokretanja postupka po službenoj dužnosti, ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.

(4) O priznavanju prava na jednokratnu naknadu Zavod je dužan donijeti rješenje u roku od osam dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.

Dužnost davanja istinitih podataka

Članak 133.

(1) Za točnost podataka navedenih u zahtjevu za priznavanje prava i podataka danih u postupku preispitivanja uvjeta za daljnje ostvarivanje prava u sustavu socijalne skrbi podnositelj zahtjeva, odnosno korisnik prava odgovara materijalno i kazнено.

(2) Sudovi, financijske institucije i druga tijela dužni su na zahtjev Zavoda, bez odgađanja, dostaviti podatke o prihodima i imovini podnositelja zahtjeva i članova njegovog kućanstva.

Individualni plan promjene

Članak 134.

(1) Tijekom postupka za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu radno sposobnog ili djelomično radno sposobnog samca ili člana kućanstva, organiziranog stanovanja i smještaja te odobravanje usluge pomoći u kući, psihosocijalnog savjetovanja, socijalnog mentorstva, psihosocijalnog tretmana radi prevencije nasilničkog ponašanja, psihosocijalne podrške i rane razvojne podrške voditelj slučaja u suradnji s korisnikom i/ili članovima obitelji izrađuje individualni plan promjene.

(2) Iznimno, od stavka 1. ovoga članka individualni plan promjene ne izrađuje se ako se radi o korisniku kod kojeg nije procijenjena potreba za pružanjem većeg broja usluga koje je potrebno usklađivati i pratiti, kao ni tijekom postupka za priznavanje prava na uslugu smještaja starijih osoba.

Vještačenje

Članak 135.

(1) Ako je za odlučivanje o naknadama i uslugama u sustavu socijalne skrbi potrebno utvrđivanje činjenice postojanja tjelesnog, intelektualnog, osjetilnog i mentalnog oštećenja, invaliditeta, funkcionalne sposobnosti te radne sposobnosti, Zavod će zatražiti nalaz i mišljenje Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom prema propisima kojima se uređuje vještačenje i metodologija vještačenja.

(2) Ako se žalbom pobija prvostupanjsko rješenje o pravima iz socijalne skrbi, odnosno drugim pravima po posebnim propisima u vezi s nalazom i mišljenjem tijela vještačenja u prvom stupnju, Ministarstvo može, prije donošenja rješenja o žalbi pribaviti nalaz i mišljenje Središnjeg ureda Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom.

*Dan priznavanja prava***Članak 136.**

(1) Prava koja se, na temelju ovoga Zakona, priznaju u novčanom iznosu, priznaju se s danom podnošenja urednog zahtjeva ili pokretanja postupka po službenoj dužnosti, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, pravo na naknadu za ugroženog kupca energenata, jednokratnu naknadu, naknadu za pogrebne troškove i status roditelja njegovatelja ili status njegovatelja priznaje se s danom izvršnosti rješenja, a pravo na naknadu za osobne potrebe priznaje se s danom početka korištenja usluge smještaja ili organiziranog stanovanja.

(3) Prava na usluge priznaju se s danom početka korištenja usluge.

(4) Prava koja se priznaju u novčanom iznosu isplaćuju se mjesečno, osim jednokratne naknade i naknade za pogrebne troškove.

*Isplata za nepuni mjesec***Članak 137.**

Za mjesec u kojem je priznato pravo na zajamčenu minimalnu naknadu, naknadu za osobne potrebe, naknadu za redovito studiranje, osobnu invalidninu, doplatu za pomoć i njegu i status roditelja njegovatelja ili njegovatelja korisniku se novčani iznos isplaćuje razmjerno broju dana od dana priznavanja prava do posljednjeg dana u tom mjesecu, a za mjesec u kojem prestaje pravo korisniku se novčani iznos po priznatom pravu isplaćuje razmjerno broju dana, do dana prestanka prava.

*Obavijest o promijenjenim okolnostima***Članak 138.**

(1) Korisnik prava na temelju ovoga Zakona dužan je obavijestiti Zavod o svakoj promjeni koja utječe na daljnje korištenje prava i usluga ili na visinu priznatog iznosa, najkasnije u roku od osam dana od dana nastanka promjene.

(2) Na osnovi obavijesti korisnika ili na osnovi podataka pribavljenih po službenoj dužnosti, Zavod će donijeti novo rješenje samo ako su se promijenile okolnosti o kojima ovisi priznavanje prava i visina priznatog iznosa.

*Pravo u izmijenjenom iznosu, prestanak prava***Članak 139.**

(1) Ako korisnik nakon promijenjenih okolnosti i nadalje ispunjava uvjete za korištenje prava u manjem ili većem iznosu od već priznatog prava, pravo u izmijenjenom iznosu priznaje se s danom nastanka promijenjenih okolnosti.

(2) Ako zbog promijenjenih okolnosti korisnik ne ispunjava uvjete za daljnje korištenje prava, pravo prestaje s danom nastanka promijenjenih okolnosti, ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.

(3) U slučajevima iz ovoga članka donosi se rješenje o ukidanju rješenja kojim je pravo priznato i utvrđuje priznavanje prava u izmijenjenom iznosu, odnosno prestanak prava.

Promjene u slučaju smrti korisnika

Članak 140.

(1) U slučaju smrti korisnika prava, pravo prestaje s danom smrti.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka donosi se rješenje o ukidanju rješenja kojim je pravo priznato i utvrđuje se prestanak prava.

Pravo na stručnog prevoditelja

Članak 141.

Radi prevladavanja komunikacijskih teškoća, u postupcima ostvarivanja prava iz socijalne skrbi, gluhe i gluhoslijepe osobe imaju pravo na pomoć komunikacijskog posrednika.

Troškovi postupka

Članak 142.

Troškovi postupka za ostvarivanje prava iz članka 126. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona osiguravaju se u državnom proračunu.

Žalba

Članak 143.

(1) Protiv prvostupanjskog rješenja žalba je dopuštena.

(2) O žalbi protiv rješenja Zavoda odlučuje Ministarstvo.

(3) O žalbi protiv rješenja jedinice lokalne samouprave odlučuje jedinica područne (regionalne) samouprave.

(4) O žalbi protiv rješenja jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba odlučuje Ministarstvo.

(5) Protiv rješenja Ministarstva nije dopuštena žalba ali se može pokrenuti upravni spor.

*Odgodni učinak žalbe***Članak 144.**

(1) Žalba izjavljena protiv rješenja iz članka 126. stavaka 1., 3., 4. i 5. ovoga Zakona ne odgađa izvršenje rješenja.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, žalba izjavljena protiv rješenja o priznavanju i prestanku prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja odgađa izvršenje rješenja.

*Odgovarajuća primjena drugih odredbi kod uputnice***Članak 145.**

U postupku odobravanja socijalnih usluga koje se pružaju na temelju uputnice, na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 131., članka 132. stavka 1., članaka 133. i 135. te članaka 138. do 142. ovoga Zakona.

*Prigovor na uputnicu***Članak 146.**

(1) Ako je postupak za odobravanje usluge iz članka 71. točaka 5. do 13. ovoga Zakona pokrenut na zahtjev stranke, Zavod je dužan u roku od 15 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva izdati uputnicu za pružanje usluge ili obavijestiti podnositelja zahtjeva o razlozima neodobravanja usluge.

(2) Povodom obavijesti iz stavka 1. ovoga članka podnositelj zahtjeva može izjaviti prigovor.

PRITUŽBA*Razlog podnošenja pritužbe***Članak 147.**

(1) Korisnik u sustavu socijalne skrbi koji nije zadovoljan postupanjem ili propuštanjem postupanja osobe u djelatnosti socijalne skrbi može podnijeti pritužbu ravnatelju ustanove socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska.

(2) Ravnatelj ustanove socijalne skrbi dužan je bez odgađanja postupiti po pritužbi i pisanim putem obavijestiti korisnika o utvrđenom, odnosno poduzetim mjerama najkasnije u roku od 15 dana od dana podnošenja pritužbe.

(3) Ako korisnik nije zadovoljan poduzetim mjerama i odgovorom ravnatelja ustanove socijalne skrbi ima pravo podnijeti pritužbu Ministarstvu u roku od 15 dana od dana zaprimanja obavijesti.

*Sadržaj pritužbe***Članak 148.**

Pritužba iz članka 147. stavka 3. ovoga Zakona mora biti razumljiva i sadržavati:

- ime, prezime i adresu podnositelja
- mjesto, vrijeme i opis pružene usluge, postupanja ili propuštanja postupanja kojima su povrijeđena prava ili pravni interes
- potpis podnositelja.

*Odlučivanje o pritužbi***Članak 149.**

O osnovanosti pritužbe iz članka 147. stavka 3. ovoga Zakona odlučuje Ministarstvo koje je o utvrđenom, kao i poduzetim mjerama dužno izvijestiti podnositelja pritužbe u roku od 30 dana da dana zaprimanja pritužbe.

*Povjerenstvo***Članak 150.**

(1) Za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva osniva se Povjerenstvo.

(2) Povjerenstvo iz stavka 1. ovoga članka sastoji se od pet predstavnika građana koje su, na javni poziv, predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili na javni poziv.

(3) Članove Povjerenstva iz stavka 1. ovoga članka imenuje i razrješava Hrvatski sabor na prijedlog Odbora za zdravstvo i socijalnu politiku Hrvatskoga sabora.

(4) Odlučivanje o pritužbama ne uključuje odlučivanje u upravnim postupcima.

*Uvjeti za člana Povjerenstva***Članak 151.**

(1) Član Povjerenstva iz članka 150. ovoga Zakona može biti osoba koja:

- je državljanin Republike Hrvatske
- nije osuđena ili se protiv nje ne vodi kazneni postupak za kazneno djelo koje se progona po službenoj dužnosti
- nije osuđena ili se protiv nje ne vodi postupak za prekršaj s obilježjem nasilja ili za teži prekršaj za koji je propisana kazna zatvora
- u obitelji nema izrečenu mjera za zaštitu prava i dobrobiti djeteta.

(2) Član Povjerenstva ne može odlučivati u predmetu u kojem je on stranka ili srodnik stranke po krvi u ravnoj liniji, a u pobočnoj liniji do zaključno četvrtog stupnja, bračni ili izvanbračni drug, životni partner ili srodnik po tazbini do zaključno drugog stupnja.

*Posebni uvjeti za izbor člana Povjerenstva***Članak 152.**

(1) Član Povjerenstva iz članka 150. ovoga Zakona je osoba koja uživa profesionalni i osobni ugled u javnosti i ima najmanje pet godina iskustva u području obiteljskoppravne zaštite, rada sa žrtvama nasilja u obitelji ili području socijalne skrbi.

(2) Za člana Povjerenstva provodi se postupak temeljne sigurnosne provjere, sukladno zakonu kojim se uređuje područje sigurnosnih provjera.

*Mandat članova, izbor predsjednika***Članak 153.**

(1) Članovi Povjerenstva iz članka 150. ovoga Zakona imenuju se na vrijeme od četiri godine, s mogućnošću ponovnog imenovanja.

(2) Članovi Povjerenstva na konstituirajućoj sjednici, biraju predsjednika i potpredsjednika.

*Razrješenje člana Povjerenstva***Članak 154.**

Član Povjerenstva iz članka 150. ovoga Zakona može biti razriješen prije isteka roka na koji je imenovan ako:

- to sam zatraži
- nastupi neki od razloga zbog kojih ne može biti imenovan članom Povjerenstva
- bez valjanog opravdanja nije prisustvovao na dvije sjednice Povjerenstva iz članka 150. ovoga Zakona u tijeku jedne kalendarske godine ili nemarno obavlja poslove člana Povjerenstva iz članka 150. ovoga Zakona.

*Čuvanje tajnosti podataka***Članak 155.**

Član Povjerenstva iz članka 150. ovoga Zakona dužan je čuvati tajnost osobnih podataka koje je doznao sudjelujući u rješavanju pritužbi na rad stručnih radnika u ustanovama socijalne skrbi.

*Poslovnik o radu Povjerenstva***Članak 156.**

Povjerenstvo iz članka 150. ovoga Zakona donosi Poslovnik o radu kojim uređuje pitanja iz svoga djelokruga.

*Odluka o pritužbi***Članak 157.**

(1) Odluka Povjerenstva iz članka 150. ovoga Zakona dostavlja se podnositelju pritužbe, ravnatelju ustanove socijalne skrbi i Ministarstvu.

(2) Odluka Povjerenstva iz članka 150. ovoga Zakona čini sastavni dio spisa nadležne ustanove socijalne skrbi i Ministarstva.

(3) Ukoliko Povjerenstvo iz članka 150. ovoga Zakona utvrdi da je pritužba osnovana, Ministarstvo je dužno ponovo odlučivati o osnovanosti pritužbe te je o utvrđenom kao i poduzetim mjerama dužno izvijestiti podnositelja pritužbe u roku od 30 dana od dana zaprimanja odluke Povjerenstva, ustanovu socijalne skrbi i Povjerenstvo.

(4) Ako se odluka Povjerenstva odnosi na predmet o kojem se vodi sudski postupak, odluka se dostavlja i sudu.

(5) Administrativnu i tehničku pomoć Povjerenstvu iz članka 150. ovoga Zakona pruža Ministarstvo.

*Prijedlozi Povjerenstva***Članak 158.**

(1) Ako je Povjerenstvo iz članka 150. ovoga Zakona u tijeku jedne kalendarske godine donijelo tri odluke o osnovanosti pritužbe, koje se odnose na rad istog stručnog radnika, odnosno istog stručnog tima ustanove socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska, Povjerenstvo će predložiti Ministarstvu provođenje nadzora.

(2) U slučaju ponavljanja odluke o osnovanosti pritužbi iz stavka 1. ovoga članka, Povjerenstvo će predložiti ravnatelju ustanove socijalne skrbi poduzimanje mjera iz svoje nadležnosti.

*Godišnje izvješće***Članak 159.**

Povjerenstvo iz članka 150. ovoga Zakona podnosi godišnje izvješće o svome radu Hrvatskome saboru.

*Pravo članova Povjerenstva na naknadu***Članak 160.**

(1) Član Povjerenstva iz članka 150. ovoga Zakona ima pravo na naknadu u visini 1 % prosječne neto plaće isplaćene u Republici Hrvatskoj u prethodnoj godini za svaki završeni predmet.

(2) Član Povjerenstva iz članka 150. ovoga Zakona ima pravo na naknadu prijevoznih troškova za dolazak na sjednicu Povjerenstva u visini stvarnih troškova ili naknadu troškova za korištenje privatnog automobila u službene svrhe, kako je utvrđeno za korisnike koji se financiraju iz sredstava državnog proračuna Republike Hrvatske.

(3) Sredstva za naknade iz stavaka 1. i 2. ovoga članka osiguravaju se u državnom proračunu Republike Hrvatske u razdjelu Ministarstva.

(4) Odredbe ovoga članka koje se odnose na članove Povjerenstva odnose se i na predsjednika i potpredsjednika Povjerenstva.

Evidencija pritužbi

Članak 161.

(1) Ministarstvo vodi evidenciju pritužbi.

(2) Način rada i postupanja po pritužbama, vođenje evidencije i rokove čuvanja podataka u evidenciji pravilnikom propisuje ministar.

DIO ČETVRTI

OBAVLJANJE DJELATNOSTI SOCIJALNE SKRBI

Pravne i fizičke osobe koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi

Članak 162.

Djelatnost socijalne skrbi obavljaju:

1. ustanove socijalne skrbi
 - a) Zavod
 - b) Obiteljski centar
 - c) dom socijalne skrbi i
 - d) centar za pomoć u kući
2. jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb
3. udruga, vjerska zajednica i druga pravna osoba
4. fizička osoba kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik
5. udomiteljska obitelj.

Mjerila za pružanje socijalnih usluga

Članak 163.

(1) Za pružanje socijalnih usluga pravne i fizičke osobe iz članka 162. točke 1. do 4. ovoga Zakona moraju ispunjavati mjerila prostora, opreme, potrebnih stručnih i drugih radnika, sadržaj, opseg i način pružanja usluga propisanih pravilnikom iz stavka 4. ovoga članka.

(2) Mjerila iz stavka 1. ovoga članka za socijalnu uslugu smještaja razrađuju se različito ovisno o kapacitetu pružatelja usluge i to:

- do deset i više od deset mjesta za djecu
- do 20 i više od 20 mjesta za odrasle i starije osobe.

(3) Adresa pružatelja usluga smještaja ili organiziranoga stanovanja za žrtve nasilja i žrtve trgovanja ljudima je klasificiran podatak označen stupnjem tajnosti „tajno“.

(4) Mjerila za pružanje socijalnih usluga za pravne i fizičke osobe iz članka 162. točke 1. do 4. ovoga Zakona pravilnikom propisuje ministar.

Povjerenstvo za utvrđivanje ispunjenosti mjerila

Članak 164.

(1) Ispunjenost mjerila za pružanje socijalnih usluga očevidom utvrđuje Povjerenstvo koje čini najmanje tri člana.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ispunjenost mjerila za pružanje socijalnih usluga pružateljima usluga smještaja ili organiziranog stanovanja za žrtve nasilja i žrtve trgovanja ljudima može se utvrditi i putem sredstava za prijenos slike i zvuka, opažanjem i utvrđivanjem uvjeta uz pomoć tehničkih pomagala, bez fizičkog ulaska članova povjerenstva u prostor, ako za to postoje odgovarajući tehnički preduvjeti.

(3) Član Povjerenstva iz stavka 1. ovoga članka ne može biti srodnik po krvi u ravnoj liniji, a u pobočnoj liniji do četvrtog stupnja zaključno, bračni drug, izvanbračni drug, životni partner ili srodnik po tazbini do drugog stupnja zaključno i po prestanku braka, odnosno bivši zaposlenik fizičke osobe - pružatelja usluge smještaja, odnosno ravnatelja ustanove ili zaposlenika pravne osobe kod kojeg će Povjerenstvo utvrđivati ispunjenost mjerila za pružanje socijalnih usluga.

(4) Povjerenstvo za utvrđivanje mjerila za pružanje socijalnih usluga pružateljima usluga iz članka 162. točke 1. podtočke a) i b) ovoga Zakona imenuje Ministarstvo.

(5) Povjerenstvo za utvrđivanje mjerila za pružanje socijalnih usluga pružateljima usluga iz članka 162. točke 1. podtočke c) i d) i točaka 3. i 4. ovoga Zakona imenuje jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb.

(6) U Povjerenstvo iz stavka 1. ovoga članka imenuju se stručne osobe ovisno o djelatnosti pravne ili fizičke osobe za koju je potrebno utvrditi ispunjenost mjerila, koje imaju položen stručni ili državni ispit.

(7) O utvrđenom činjeničnom stanju Povjerenstvo iz stavka 1. ovoga članka sastavlja zapisnik s nalazom i mišljenjem, a ako je očevidom utvrđeno da nije ispunjen neki od propisanih mjerila, koji se u razumnom roku može otkloniti, Povjerenstvo će u nalazu i mišljenju odrediti rok za otklanjanje nedostataka.

(8) U roku od osam dana od dana dobivanja obavijesti o otklanjanju nedostataka Povjerenstvo iz stavka 1. ovoga članka dužno je ponovnim očevidom ili na drugi nesporan način utvrditi da su nedostaci otklonjeni i u roku od osam dana od obavljenog očevida dostaviti jedinici područne (regionalne) samouprave, odnosno Gradu Zagrebu, zapisnik o očevidu.

(9) Tehničke uvjete za utvrđivanje ispunjavanja mjerila iz stavka 2. ovoga članka pravilnikom iz članka 163. stavka 4. propisuje ministar.

Početak pružanja socijalnih usluga

Članak 165.

(1) Pravna i fizička osoba koja pruža socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik iz članka 162. točke 1. podtočki c) i d) i točaka 3. i 4. ovoga Zakona može početi pružati socijalne usluge po izvršnosti rješenja o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga.

(2) Pravna i fizička osoba koja je ispunila mjerila za pružanje socijalnih usluga u drugoj državi, članici Europske unije ili drugoj državi, ugovornici Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru, može pružati socijalne usluge koje se na temelju ovoga Zakona pružaju u obitelji korisnika, izvan mreže socijalnih usluga, nakon upisa u registar iz članka 166. ovoga Zakona.

(3) Ako pravna i fizička osoba iz stavka 2. ovoga članka, socijalne usluge ne pruža trajno nije se dužna upisati u registar, ali je dužna prije početka pružanja socijalnih usluga dostaviti izjavu o namjeri pružanja socijalnih usluga elektroničkim putem, jedinstvenoj kontaktnoj točki za usluge pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.

(4) Izjava iz stavka 3. ovoga članka sadrži sve bitne informacije o pružatelju socijalnih usluga te služi u svrhu informiranja i jednake dostupnosti svih subjekata koji obavljaju djelatnost socijalnih usluga na teritoriju Republike Hrvatske.

Registar pravnih i fizičkih osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi

Članak 166.

(1) Registar pravnih i fizičkih osoba (u daljnjem tekstu: registar) koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi vodi Ministarstvo u elektroničkom obliku i javno je dostupan na mrežnoj stranici Ministarstva.

(2) Sadržaj i način vođenja registra pravnih i fizičkih osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi pravilnikom propisuje ministar.

Uvjeti za upis u registar pravnih i fizičkih osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi

Članak 167.

(1) U roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga, Ministarstvo upisuje pravne osobe iz članka 162. točke 1. podtočke a) i b) ovoga Zakona u registar.

(2) U roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga, jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb upisuje pružatelja usluge iz članka 162. točke 1. podtočke c) i d) i točaka 3. i 4. ovoga Zakona u registar.

(3) Pravna i fizička osoba iz članka 165. stavka 2. ovoga Zakona dužna je uz zahtjev za upis u registar priložiti dokaz o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga u skladu s propisima države u kojoj ima poslovni nastan, a koje se na temelju ovoga Zakona pružaju u obitelji korisnika.

(4) Udomitelji se upisuju u registar udomitelja prema propisima kojima se uređuje udomiteljstvo.

Evidencija korisnika usluga i zaprimljenih zahtjeva

Članak 168.

Pružatelj usluge, neovisno o osnivaču, osim udomiteljske obitelji, dužan je korisnika usluge upisati u evidenciju korisnika usluge, a zaprimljeni zahtjev za pružanje usluge upisati u evidenciju zaprimljenih zahtjeva, bez odgode, sukladno pravilniku iz članka 193. stavka 2. ovoga Zakona.

Kontrola pružatelja usluga

Članak 169.

(1) Jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb dužna je, za pružatelje socijalnih usluga kojima je donijela rješenje o ispunjavanju mjerila, najmanje jednom godišnje, obavljati kontrolu ispunjavanja mjerila za pružanje socijalnih usluga utvrđenim rješenjem.

(2) U slučaju osnovane sumnje na nastupanje nepravilnosti u pogledu propisanih i utvrđenih mjerila za pružanje usluge korisnicima, jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb dužna je, bez odgode, o utvrđenim nepravilnostima obavijestiti Ministarstvo.

(3) Jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb dužna je najmanje jednom godišnje organizirati edukacije stručnih radnika pružatelja usluga za koje je donijela rješenje o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga.

Zabrana sklapanja ugovora s korisnikom o raspolaganju imovinom korisnika

Članak 170.

(1) Pravna ili fizička osoba koja obavlja djelatnost socijalne skrbi i osoba zaposlena u djelatnosti socijalne skrbi ne može s korisnikom sklopiti ugovor kojim se otuđuju ili opterećuju nekretnine korisnika niti ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju.

(2) Ugovor sklopljen suprotno odredbama ovoga članka je ništetan.

Nezakonito pružanje usluge smještaja

Članak 171.

(1) Ako jedan ili više članova kućanstva sklope više od tri ugovora o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, a uzdržavanim osobama pružaju usluge stanovanja, prehrane, njege i brige o zdravlju te zadovoljavanje ostalih osnovnih životnih potreba, u svom stambenom ili poslovnom prostoru osobno, putem treće osobe ili zaposlenih radnika kod fizičke osobe ili radnika zaposlenih u pravnoj osobi koja je u vlasništvu davatelja uzdržavanja i/ili članova njegovog kućanstva, u smislu ovoga Zakona smatrat će se da se radi o nezakonitom pružanju usluga smještaja u djelatnosti socijalne skrbi.

(2) U slučaju da osoba koja pruža usluge iz stavka 1. ovoga članka želi nastaviti s pružanjem usluga, dužna je podnijeti zahtjev za donošenje rješenja o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga sukladno odredbama ovoga Zakona.

Plaćanje po povlaštenim uvjetima

Članak 172.

Ustanove socijalne skrbi i druge pravne i fizičke osobe koje pružaju socijalne usluge izjednačene su s kućanstvima u plaćanju cijene po povlaštenim uvjetima za korištenje vodnih i komunalnih usluga te za plaćanje mjesečne pristojbe Hrvatskoj radioteleviziji.

Interventne mjere u posebnim slučajevima

Članak 173.

U slučaju nastupa događaja ili stanja koje se nije moglo predvidjeti i na koje se nije moglo utjecati, a koje ugrožava život i zdravlje građana, imovinu veće vrijednosti, znatno narušava okoliš, gospodarsku aktivnost ili uzrokuje znatnu gospodarsku štetu, ministar može ustanovi socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska, jedinica lokalne odnosno područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb ili pružatelju usluga s kojim Ministarstvo ima sklopljen ugovor o pružanju usluge socijalne skrbi naredbom privremeno narediti ili zabraniti određeno postupanje te utvrditi obveznu primjenu drugih privremenih interventnih mjera koje su nužne radi trenutačne zaštite pravnog poretka te zaštite života, sigurnosti, zdravlja stanovništva ili imovine veće vrijednosti.

Odluka o preraspodjeli radnog vremena

Članak 174.

(1) U slučaju određivanja interventnih mjera iz članka 173. ovoga Zakona, odgovorna osoba ustanove socijalne skrbi ili pružatelja socijalnih usluga može, po uputi ministra, svojom odlukom preraspodijeliti radno vrijeme i naložiti radnu izolaciju.

(2) Odlukom o preraspodjeli radnog vremena iz stavka 1. ovoga članka može se naložiti rad u trajanju do 12 sati tijekom razdoblja od 24 sata, koji ne može trajati neprekidno duže od deset dana, pri čemu stručnom i drugom radniku može biti naloženo da svoj pripadajući odmor koristi u radnoj izolaciji.

(3) Odluku iz stavka 1. ovoga članka iznimno mogu donijeti i svi drugi pružatelji socijalnih usluga sukladno uputi ministra.

(4) Za rad u skladu s odlukom iz stavka 1. ovoga članka, stručni i drugi radnik mora dati svoju pisanu suglasnost, a ako ne pristane na takav rad, zbog toga ne smije trpjeti štetne posljedice.

(5) Preraspodijeljeno radno vrijeme iz stavka 2. ovoga članka ne smatra se prekovremenim radom.

POGLAVLJE I.

USTANOVE SOCIJALNE SKRBI

Zajedničke odredbe

Članak 175.

(1) Na ustanove socijalne skrbi na odgovarajući način se primjenjuje zakon kojim se uređuju ustanove, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Kada je osnivač ustanove socijalne skrbi Republika Hrvatska, osnivačka prava i dužnosti u ime osnivača ostvaruje Ministarstvo.

ODJELJAK 1.

HRVATSKI ZAVOD ZA SOCIJALNI RAD

Osnivanje Zavoda

Članak 176.

(1) Osnivač Zavoda je Republika Hrvatska.

(2) Zavod je javna ustanova s pravima, obvezama te odgovornošću utvrđenom ovim Zakonom i statutom.

(3) Sjedište Zavoda je u Zagrebu.

Javnost rada Zavoda

Članak 177.

(1) Rad Zavoda je javan.

(2) Zavod je dužan jednom godišnje do 31. siječnja izvijestiti Ministarstvo o svom radu u prethodnoj godini.

Javna ovlast, stručni poslovi Zavoda

Članak 178.

(1) U okviru djelatnosti Zavod, kao javnu ovlast, obavlja sljedeće poslove:

- rješava u prvom stupnju u upravnom području socijalne skrbi, obiteljskopravne i kaznenopravne zaštite djece, udomiteljstva i drugim upravnim područjima prema posebnim propisima
- rješava u prvom stupnju o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti dadilje
- obavlja druge poslove propisane ovim Zakonom, zakonom kojim se uređuju obiteljski odnosi, kaznenopravna zaštita djece, udomiteljstvo, nasilje u obitelji te poslove propisane posebnim propisima
- rješava u prvom stupnju o upisu dadilje u imenik dadilja te upisu pomoćnih dadilja u imenik pomoćnih dadilja
- organizira i provodi superviziju stručnih radnika Zavoda
- provodi stručni nadzor nad provedbom posebnih propisa kojima se uređuje djelatnost dadilja
- provodi izvršenja svojih rješenja
- vodi propisane imenike, očevidnike, registre i evidencije
- izdaje uvjerenja i druge potvrde
- osigurava zakonitost ostvarivanja prava korisnika i pruža im stručnu pomoć pri ostvarivanju prava
- utvrđuje i provodi politike razvoja i unaprjeđenja sustava socijalne skrbi predlaganjem Ministarstvu potrebnih mjera i iniciranje donošenja odgovarajućih propisa
- koordinira i nadzire primjenu ovoga Zakona, statuta i drugih općih akata Zavoda
- predlaže mjere unaprjeđenja socijalne politike
- predlaže mjere unaprjeđenja stručnog rada
- razvija i osigurava cjelovitu informatičku podršku poslovnom sustavu Zavoda i razmjenu podataka s drugim sustavima
- obavlja i druge poslove u vezi s provedbom i ostvarivanjem prava iz sustava socijalne skrbi.

(2) Osim javnih ovlasti iz stavka 1. ovoga Zakona, Zavod obavlja i druge stručne poslove:

- pruža prvu socijalnu uslugu, uslugu sveobuhvatne procjene i planiranja, uslugu socijalnog mentorstva, uslugu savjetovanja, psihosocijalnog savjetovanja i uslugu obiteljske medijacije
- predlaže i potiče aktivnosti u području socijalne skrbi na nacionalnoj, regionalnoj i lokalnoj razini
- procjenjuje potrebe korisnika i sudjeluje u donošenju socijalnog plana za područje jedinice područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba
- koordinira i provodi aktivnosti u području sprječavanja trgovanja ljudima, nasilja u obitelji, vršnjačkog nasilja putem županijskih koordinatora
- sudjeluje u aktivnostima usmjerenim suzbijanju ovisnosti o alkoholu, drogi i drugim ovisnostima na županijskoj razini

- provodi politiku razvoja i unaprjeđenja sustava socijalne skrbi na lokalnoj razini
- predlaže razvoj novih socijalnih usluga u skladu s prepoznatim potrebama u lokalnoj zajednici i prati razinu dostupnosti socijalnih usluga
- prati i ocjenjuje mjere i aktivnosti radi ujednačavanja prakse
- prati učinke intervencija u sustavu socijalne skrbi
- prati i izvještava o učincima reformskih mjera uključujući i učinke organizacijske promjene
- izrađuje sveobuhvatne analitičke podloga za javne politike
- obavlja druge poslove utvrđene ovim Zakonom i posebnim propisima.

(3) Zavod je dužan voditi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnima za rad sukladno pravilniku iz članka 248. stavka 3. ovoga Zakona.

(4) Zavod je dužan Ministarstvu za statističke svrhe dostavljati godišnje statističko izvješće do 31. ožujka svake godine za prethodnu godinu.

Ustrojstvene jedinice Zavoda

Članak 179.

Zavod obavlja poslove iz svoje nadležnosti u središnjoj jedinici koja se ustrojava kao središnja služba sa sjedištem u Zagrebu i područnim jedinicama.

Upravno vijeće Zavoda

Članak 180.

(1) Zavodom upravlja upravno vijeće u skladu s odredbama ovoga Zakona, statuta i drugih općih akata Zavoda.

(2) Upravno vijeće čini devet članova koje imenuje Vlada Republike Hrvatske i to:

1. pet članova na prijedlog ministra
2. dva člana predstavnika radnika Zavoda imenovanih na način iz stavka 4. ovoga članka
3. jednog člana na prijedlog Gospodarsko-socijalnog vijeća iz redova reprezentativnih sindikata
4. jednog člana na prijedlog Gospodarsko-socijalnog vijeća iz redova poslodavaca.

(3) Članovi upravnog vijeća biraju predsjednika upravnog vijeća iz redova članova upravnog vijeća iz stavka 2. točke 1. ovoga članka.

(4) Člana upravnog vijeća, predstavnika radnika zaposlenih u Zavodu imenuje i razrješava radničko vijeće, a ako ono nije utemeljeno, predstavnika radnika biraju radnici na slobodnim i neposrednim izborima, tajnim glasanjem, sukladno općim propisima o radu.

(5) Mandat članova upravnog vijeća traje četiri godine.

(6) Izbor, djelokrug, ovlaštenja i odgovornost upravnog vijeća utvrđuje se statutom Zavoda.

*Ravnatelj Zavoda***Članak 181.**

- (1) Zavod ima ravnatelja.
- (2) Ravnatelj Zavoda ima zamjenika ravnatelja i pomoćnike ravnatelja.
- (3) Ravnatelja Zavoda imenuje Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministra na vrijeme od četiri godine, a na temelju provedenog javnog natječaja.
- (4) Zamjenika ravnatelja i pomoćnike ravnatelja Zavoda imenuje Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministra.
- (5) Uvjeti za imenovanje ravnatelja, izbor, djelokrug, ovlaštenja i odgovornost ravnatelja, zamjenika ravnatelja i pomoćnika ravnatelja Zavoda utvrđuju se statutom.

*Druga tijela Zavoda***Članak 182.**

- (1) Zavod može imati nadzorna, stručna i savjetodavna tijela.
- (2) Sastav, osnivanje i poslovi tijela iz stavka 1. ovoga članka utvrđuju se statutom.

*Jedinstvena stručna služba Zavoda***Članak 183.**

- (1) Radi obavljanja stručno-analitičkih, administrativnih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova Zavod ima jedinstvenu stručnu službu.
- (2) Stručna služba Zavoda ustrojava se na način koji osigurava nesmetano, racionalno i uspješno obavljanje djelatnosti Zavoda kao i ostvarivanje prava iz sustava socijalne skrbi na način dostupan svim korisnicima.

*Statut Zavoda***Članak 184.**

- (1) Statut Zavoda donosi upravno vijeće uz prethodnu suglasnost Vlade Republike Hrvatske.
- (2) Statutom Zavoda uređuje se:
 - djelokrug i naziv ustrojstvenih jedinica
 - prava, obveze i odgovornosti tijela upravljanja
 - obavljanje stručno-administrativnih, pravnih i njima sličnih poslova
 - i druga pitanja propisana zakonom bitna za rad Zavoda.

(3) Statut Zavoda objavljuje se u „Narodnim novinama“.

Drugi opći akti Zavoda

Članak 185.

(1) Općim aktom Zavod utvrđuje radna mjesta koja se popunjavaju putem natječaja, vrijeme na koje se imenuje radnik na položaj, način oglašavanja, razloge za razrješenje prije isteka vremena imenovanja na položaj i druga pitanja u vezi s obavljanjem poslova na tim položajima.

(2) Zavod donosi pravilnik o radu i druge opće akte koji se donose na temelju statuta.

ODJELJAK 2.

OBITELJSKI CENTAR

Osnivanje Obiteljskoga centra

Članak 186.

(1) Osnivač Obiteljskog centra je Republika Hrvatska.

(2) Obiteljski centar je javna ustanova s pravima, obvezama te odgovornošću utvrđenom ovim Zakonom i statutom.

(3) Sjedište Obiteljskog centra je u Zagrebu.

Djelatnost Obiteljskog centra

Članak 187.

(1) Obiteljski centar u okviru svoje djelatnosti pruža usluge savjetovanja, psihosocijalnog savjetovanja, obiteljske medijacije, psihosocijalnog tretmana radi prevencije nasilničkog ponašanja propisane ovim Zakonom.

(2) Obiteljski centar u okviru svoje djelatnosti obavlja i poslove savjetodavnog i preventivnog rada i druge stručne poslove koji se odnose na:

1. savjetovanje u vezi s brakom, roditeljstvom, obiteljskim i partnerskim odnosima
2. poticanje odgovornog roditeljstva i obiteljske solidarnosti
3. potporu roditeljima u ispunjavanju prava, dužnosti i odgovornosti u odgoju i obrazovanju djece
4. pružanje podrške u pripremi za roditeljstvo mladih partnera i trudnica te podrške roditeljima u ranoj brizi i podizanju djece
5. razvoj socijalizacijskih vještina djece i mladih, posebno komunikacijskih vještina i nenasilnog rješavanja sukoba među djecom i mladima
6. razvoj komunikacije i tolerancije u mladenačkim i partnerskim odnosima

7. prevenciju zlostavljanja i zanemarivanja, problema u ponašanju te ovisnosti djece i mladih
8. organiziranje i provođenje edukacije potencijalnih posvojitelja i organiziranje grupne podrške
9. podršku žrtvama obiteljskog nasilja
10. poticanje i razvoj programa rada u zajednici koji su potpora roditeljima, obitelji, djeci, mladeži i drugim socijalno osjetljivim skupinama
11. provođenje posebnih obveza maloljetnika prema propisu kojim se uređuje izvršavanje sankcija izrečenih maloljetnicima
12. osiguravanje provođenja odluke o ostvarivanju osobnih odnosa djeteta pod nadzorom i
13. obavljanje drugih poslova utvrđenih ovim Zakonom, posebnim propisima i statutom Obiteljskog centra.

Ustrojstvene jedinice Obiteljskog centra

Članak 188.

Obiteljski centar obavlja poslove iz svoje nadležnosti u središnjoj jedinici koja se ustrojava kao središnja služba sa sjedištem u Zagrebu i područnim jedinicama koje se ustrojavaju za područje svake pojedine jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba u sjedištu jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba.

Suradnja s drugim pravnim i fizičkim osobama

Članak 189.

U obavljanju djelatnosti Obiteljski centar surađuje s vjerskim zajednicama, humanitarnim organizacijama, udrugama te drugim domaćim i stranim pravnim i fizičkim osobama koje pružaju potporu obitelji, djeci, mladima i ostalim članovima obitelji i drugim osobama i promiču obiteljske vrijednosti te pridonose podizanju kvalitete obiteljskog života.

Upravno vijeće Obiteljskog centra

Članak 190.

(1) Obiteljskim centrom upravlja upravno vijeće koje čine tri predstavnika osnivača i dva predstavnika radnika zaposlenih u Obiteljskom centru.

(2) Predstavnike osnivača u upravno vijeće imenuje ministar.

(3) Članove upravnog vijeća, predstavnike radnika zaposlenih u Obiteljskom centru imenuje i razrješava radničko vijeće, a ako ono nije utemeljeno, predstavnike radnika biraju radnici na slobodnim i neposrednim izborima, tajnim glasanjem, sukladno općim propisima o radu.

(4) Predsjednika i zamjenika predsjednika upravnog vijeća biraju članovi upravnog vijeća između predstavnika osnivača.

(5) Mandat upravnog vijeća traje četiri godine, a predsjednik upravnog vijeća dužan je obavijestiti osnivača o isteku mandata upravnog vijeća 90 dana prije isteka mandata.

*Ravnatelj Obiteljskog centra***Članak 191.**

(1) Obiteljski centar ima ravnatelja.

(2) Ravnatelja Obiteljskog centra, na temelju javnog natječaja imenuje upravno vijeće uz prethodnu suglasnost ministra.

(3) Ravnatelj ima pomoćnike koji rukovode radom ustrojstvenih jedinica Obiteljskog centra.

(4) Pomoćnike iz stavka 3. ovoga članka imenuje ravnatelj, na temelju javnog natječaja, na vrijeme od četiri godine

(5) Uvjeti za imenovanje, izbor, djelokrug, ovlaštenja i odgovornost ravnatelja i pomoćnika ravnatelja utvrđuju se statutom.

(6) Ravnatelj i pomoćnici Obiteljskog centra obavljaju i dio stručnih poslova sukladno općim aktima.

(7) Mandat ravnatelja Obiteljskog centra i pomoćnika traje četiri godine.

*Opći akti Obiteljskog centra***Članak 192.**

(1) Opći akti Obiteljskog centra su statut, pravilnik o radu, pravilnik o unutarnjoj sistematizaciji i drugi opći akti koji se donose na temelju statuta.

(2) Statut, pravilnik o radu i pravilnik o unutarnjoj sistematizaciji donosi upravno vijeće uz prethodnu suglasnost Ministarstva.

(3) Statutom Obiteljskog centra uređuje se:

- djelokrug i naziv ustrojstvenih jedinica
- prava, obveze i odgovornosti tijela upravljanja
- obavljanje stručno-administrativnih, pravnih i njima sličnih poslova
- i druga pitanja propisana Zakonom bitna za rada Obiteljskog centra.

(4) Druge opće akte Obiteljskog centra donosi ravnatelj uz prethodnu suglasnost upravnog vijeća.

*Evidencija i dokumentacija***Članak 193.**

(1) Obiteljski centar dužan je voditi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad sukladno pravilniku iz članka 248. stavka 3. ovoga članka.

(2) Obiteljski centar dužan je Ministarstvu za statističke svrhe dostavljati godišnje statističko izvješće do 31. ožujka svake godine za prethodnu godinu.

ODJELJAK 3.

DOM SOCIJALNE SKRBI

Djelokrug

Članak 194.

(1) Dom socijalne skrbi je javna ustanova koja se osniva za pružanje socijalnih usluga:

1. savjetovanje
2. stručna procjena
3. psihosocijalno savjetovanje
4. socijalno mentorstvo
5. psihosocijalna podrška
6. rana razvojna podrška
7. pomoć pri uključivanju u programe odgoja i redovitog obrazovanja
8. pomoć u kući
9. boravak
10. organizirano stanovanje i/ili
11. smještaj.

(2) Dom socijalne skrbi obavlja i druge poslove koji se odnose na:

1. podršku korisnicima i pružateljima izvaninstitucijskih oblika smještaja
2. osiguranje provođenja mjere intenzivne stručne pomoći i nadzora nad ostvarivanjem skrbi o djetetu prema zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi
3. osiguranje provođenja odluke o ostvarivanju osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom
4. izvršavanje odgojnih mjera i posebnih obveza maloljetnika prema propisima kojim se uređuje kaznenopravna zaštita djece
5. stručnu pomoć i potporu udomiteljima i korisnicima i provođenje edukacije udomitelja
6. predlaganje i poticanje aktivnosti u području socijalne skrbi na lokalnoj razini
7. procjenjivanje potreba korisnika i sudjelovanje u donošenju socijalnog plana za područje jedinice područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba
8. poticanje i razvijanje volonterskog rada i
9. obavljanje drugih poslova na temelju zakona i statuta doma.

Vrste domova socijalne skrbi

Članak 195.

Dom socijalne skrbi može se osnovati kao:

1. centar za odgoj i obrazovanje
2. centar za rehabilitaciju
3. centar za pružanje usluga u zajednici

4. dom za odrasle osobe
5. dom za starije osobe.

Osnivač doma socijalne skrbi

Članak 196.

(1) Republika Hrvatska, jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb, vjerska zajednica, trgovačko društvo, udruga i druga domaća i strana pravna ili fizička osoba mogu osnovati dom socijalne skrbi pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom i zakonom kojim se uređuju ustanove.

(2) Republika Hrvatska osniva dom socijalne skrbi rješenjem Ministarstva.

Ocjenjivanje usklađenosti akta o osnivanju sa Zakonom

Članak 197.

(1) Osnivač ustanove iz članka 196. stavka 1. ovoga Zakona, osim Republike Hrvatske, dužan je od Ministarstva zatražiti ocjenu usklađenosti akta o osnivanju s ovim Zakonom i zakonom kojim se uređuju ustanove.

(2) Ministarstvo je dužno donijeti rješenje o usklađenosti akta o osnivanju i dostaviti ga osnivaču iz stavka 1. ovoga članka bez odgode, a najkasnije u roku od 30 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva, a ukoliko rješenje ne donese u propisanom roku smatra se da je u skladu s ovim Zakonom i zakonom kojim se uređuju ustanove.

Zahtjev za utvrđivanje ispunjenosti mjerila za pružanje usluga

Članak 198.

(1) Osnivač doma socijalne skrbi može imenovati privremenog ravnatelja, koji je ovlašten pod nadzorom osnivača obaviti pripreme za početak rada doma, a posebno pribaviti potrebne dozvole za početak rada, te podnijeti prijavu za upis u sudski registar.

(2) Osnivač doma socijalne skrbi može i sam obaviti pripreme za početak rada doma i podnijeti prijavu za upis u sudski registar.

(3) Privremeni ravnatelj ili osnivač doma socijalne skrbi dužan je, najkasnije dva mjeseca prije planiranog početka rada doma, podnijeti zahtjev za donošenje rješenja o utvrđivanju ispunjenosti mjerila za pružanje socijalnih usluga doma socijalne skrbi.

Podružnica doma socijalne skrbi

Članak 199.

(1) Dom socijalne skrbi može imati jednu ili više podružnica.

(2) Podružnica doma socijalne skrbi osniva se osnivačkim aktom ili statutom.

*Voditelj podružnice doma socijalne skrbi***Članak 200.**

(1) Podružnicu doma socijalne skrbi vodi voditelj podružnice.

(2) Za voditelja podružnice može biti imenovana osoba koja ispunjava uvjete za ravnatelja doma socijalne skrbi iz članka 205. ovoga Zakona.

(3) Voditelja podružnice doma kojem je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb imenuje ravnatelj između zaposlenih stručnih radnika doma, uz suglasnost upravnog vijeća doma, na mandat od četiri godine.

(4) Voditelj podružnice ima ovlasti u skladu s djelatnošću podružnice koja je određena aktom o osnivanju i statutom, a uvjeti za voditelja utvrđuju se općim aktom doma.

(5) Osoba koja je imenovana za voditelja podružnice, nakon prestanka mandata ima pravo povratka na ranije poslove, a do povratka na ranije poslove mijenja je osoba s kojom se radni odnos zasniva na određeno vrijeme.

*Upravno vijeće doma socijalne skrbi***Članak 201.**

(1) Domom socijalne skrbi upravlja upravno vijeće koje čine tri predstavnika osnivača, jedan predstavnik radnika zaposlen u domu i jedan predstavnik korisnika doma socijalne skrbi, odnosno njegov zakonski zastupnik.

(2) Člana upravnog vijeća, predstavnika korisnika, predlažu korisnici doma socijalne skrbi na skupu korisnika.

(3) Članove upravnog vijeća, predstavnike osnivača i korisnika, imenuje osnivač na mandat od četiri godine.

(4) Člana upravnog vijeća, predstavnika radnika zaposlenih u domu socijalne skrbi, na mandat od četiri godine imenuje i razrješava radničko vijeće, a ako ono nije utemeljeno, predstavnika radnika biraju radnici na slobodnim i neposrednim izborima, tajnim glasanjem, sukladno općim propisima o radu.

(5) Predsjednika i zamjenika predsjednika upravnog vijeća biraju članovi upravnog vijeća između predstavnika osnivača.

(6) Ako dom socijalne skrbi osniva više osnivača, broj predstavnika osnivača doma određuje se aktom o osnivanju, odnosno statutom doma.

(7) Upravno vijeće doma dužno je 90 dana prije isteka mandata obavijestiti osnivača o isteku mandata člana upravnog vijeća.

(8) Izbor, djelokrug, ovlaštenja i odgovornost upravnog vijeća utvrđuje se statutom doma socijalne skrbi.

*Uvjeti za člana upravnog vijeća
doma socijalne skrbi*

Članak 202.

Članovi upravnog vijeća, predstavnici osnivača u upravnom vijeću doma, kojem je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb, moraju imati najmanje završen specijalistički diplomski stručni ili diplomski sveučilišni studij, odnosno integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij.

Razrješenje prije isteka mandata

Članak 203.

(1) Predsjednik upravnog vijeća ili član upravnog vijeća doma socijalne skrbi može biti razriješen i prije isteka mandata:

1. na osobni zahtjev
2. ako bez opravdanoga razloga ne obavlja poslove predsjednika ili člana upravnog vijeća utvrđene zakonom, aktom o osnivanju i statutom doma socijalne skrbi
3. ako svojim nesavjesnim ili nepravilnim radom prouzroči domu socijalne skrbi veću štetu ili veće smetnje u njegovom radu ili
4. zbog drugih opravdanih razloga.

(2) Odluku o razrješenju člana upravnog vijeća, predstavnika osnivača i predstavnika korisnika doma socijalne skrbi kojemu je osnivač ili suosnivač Republika Hrvatska donosi ministar.

(3) Odlukom o razrješenju člana upravnog vijeća iz stavka 2. ovoga članka, imenuje se novi član upravnog vijeća kojemu mandat traje do isteka mandata razriješenoga člana upravnog vijeća.

Ravnatelj doma socijalne skrbi

Članak 204.

(1) Dom socijalne skrbi ima ravnatelja.

(2) Djelokrug, ovlaštenja i odgovornost ravnatelja utvrđuju se statutom.

(3) Ravnatelja doma socijalne skrbi kojem je osnivač ili suosnivač Republika Hrvatska, na temelju javnog natječaja imenuje upravno vijeće doma, uz prethodnu suglasnost ministra.

(4) Mandat ravnatelja traje četiri godine, a ista osoba može biti ponovno imenovana za ravnatelja.

*Uvjeti za ravnatelja doma socijalne skrbi***Članak 205.**

(1) Za ravnatelja doma socijalne skrbi može biti imenovana osoba koja ispunjava sljedeće uvjete:

1. završen specijalistički diplomski stručni ili diplomski sveučilišni studij, odnosno integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij socijalnog rada, socijalne politike, prava, psihologije, socijalne pedagogije, edukacijske rehabilitacije, logopedije, medicine, sociologije, filozofije, kineziologije, pedagogije, ekonomije, javne uprave, informatike ili završen studij odgovarajuće vrste za rad na radnom mjestu učitelja ili nastavnika ili završen studij iz polja likovne ili glazbene umjetnosti
2. najmanje pet godina radnog iskustva s propisanom kvalifikacijom i
3. nepostojanje zapreke iz članka 261. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Ravnatelj doma socijalne skrbi kojem je osnivač ili suosnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb osim uvjeta iz stavka 1. ovoga članka mora imati i hrvatsko državljanstvo.

(3) Kandidat za ravnatelja doma čiji je osnivač ili suosnivač Republika Hrvatska, a koji je član upravnog vijeća, ne može sudjelovati u raspravi i donošenju odluke o prijedlogu da se njega imenuje za ravnatelja doma socijalne skrbi.

*Ugovor o radu, povratak na ranije poslove***Članak 206.**

(1) Osoba imenovana za ravnatelja doma socijalne skrbi sklapa s domom socijalne skrbi ugovor o radu u punom radnom vremenu, na vrijeme od četiri godine.

(2) Ako je za ravnatelja doma socijalne skrbi, čiji je osnivač ili suosnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb, imenovana osoba koja u toj ustanovi ima sklopljen ugovor o radu na neodređeno vrijeme, po isteku mandata ima se pravo vratiti na poslove na kojima je prethodno radila ili na druge odgovarajuće poslove, u protivnom joj prestaje radni odnos.

(3) Na radno mjesto osobe imenovane za ravnatelja, zasniva se radni odnos s drugom osobom.

(4) Osobi koja je imenovana za ravnatelja doma socijalne skrbi čiji je osnivač ili suosnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb, istekom mandata, ako ne bude ponovno imenovana ravnateljem, dom socijalne skrbi je dužan ponuditi sklapanje ugovora o rada za poslove za koje ispunjava uvjete.

*Zamjena u slučaju privremene spriječenosti***Članak 207.**

(1) Ravnatelja doma socijalne skrbi u slučaju privremene spriječenosti u obavljanju ravnateljskih poslova zamjenjuje stručni radnik ili drugi radnik koji ima završen integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij prava ili ekonomije kojega odredi ravnatelj.

(2) Stručni radnik koji zamjenjuje ravnatelja ima pravo i dužnost obavljati poslove ravnatelja čije se izvršenje ne može odgađati.

*Razrješenje ravnatelja prije isteka mandata***Članak 208.**

Upravno vijeće dužno je razriješiti ravnatelja doma socijalne skrbi i prije isteka mandata za koji je izabran ako:

1. ravnatelj to osobno zahtijeva
2. nastane neki od razloga koji po posebnim propisima ili općim propisima o radu dovode do prestanka radnog odnosa
3. je nastupila zapreka iz članka 261. stavka 1. ovoga Zakona
4. ravnatelj bez opravdanog razloga ne provodi program rada koji je donijelo upravno vijeće
5. ravnatelj u svojem radu ne postupa u skladu s propisima i općim aktima doma socijalne skrbi, neopravdano ne izvršava odluke upravnog vijeća ili postupa u suprotnosti s njima
6. ravnatelj nesavjesnim ili nepravilnim radom prouzroči domu veću štetu, zanemaruje ili nemarno obavlja svoju dužnost zbog čega su nastale ili mogu nastati veće smetnje u obavljanju djelatnosti ili
7. je nalazom inspekcije ustanovljena teža povreda propisa i općih akata doma socijalne skrbi ili su utvrđene teže nepravilnost u radu ravnatelja.

*Vršitelj dužnosti ravnatelja***Članak 209.**

(1) U slučaju razrješenja ravnatelja doma socijalne skrbi prije isteka mandata ili u slučaju da se na natječaj za ravnatelja nitko ne prijavi ili nitko od prijavljenih kandidata ne bude izabran, do imenovanja ravnatelja na temelju natječaja imenovat će se vršitelj dužnosti ravnatelja, najduže do godinu dana.

(2) Osoba imenovana za vršitelja dužnosti ravnatelja mora ispunjavati uvjete za ravnatelja iz članka 205. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona.

*Stručno vijeće***Članak 210.**

(1) Dom socijalne skrbi ima stručno vijeće koje čine svi stručni radnici doma koji obavljaju djelatnost socijalne skrbi u domu.

(2) Stručno vijeće donosi poslovnik kojim se uređuje način izbora predsjednika i zamjenika predsjednika te način rada i donošenje odluka, a poslovnikom se može odrediti uži sastav stručnog vijeća i postupak izbora užeg sastava stručnog vijeća, pri čemu je potrebno osigurati zastupljenost svih struka stručnih radnika koje pružaju usluge korisnicima doma.

(3) Stručno vijeće raspravlja i daje ravnatelju i upravnom vijeću doma mišljenja i prijedloge o:

1. stručnim pitanjima koja se odnose na djelatnost socijalne skrbi
2. ustroju doma socijalne skrbi i podružnice
3. utvrđivanju programa stručnog rada
4. potrebi stručnog usavršavanja stručnih radnika
5. i drugim stručnim pitanjima vezanim za rad doma socijalne skrbi.

(4) Kada se raspravlja o poslovima iz stavka 3. ovoga članka, predsjednik stručnog vijeća dužan je sudjelovati u radu upravnog vijeća bez prava glasa.

Opći akti doma socijalne skrbi

Članak 211.

(1) Opći akti doma socijalne skrbi su statut, pravilnik o radu, pravilnik o unutarnjoj sistematizaciji doma socijalne skrbi i drugi opći akti koji se donose na temelju statuta.

(2) Statut, pravilnik o radu i pravilnik o unutarnjoj sistematizaciji doma socijalne skrbi donosi upravno vijeće doma socijalne skrbi uz prethodnu suglasnost osnivača.

(3) Druge opće akte doma socijalne skrbi donosi ravnatelj uz prethodnu suglasnost upravnog vijeća.

(4) Statutom se uređuje ustrojstvo, ovlasti i način odlučivanja pojedinih tijela ustanove te druga pitanja od značenja za obavljanje djelatnosti i poslovanje doma socijalne skrbi.

Programi odgoja i obrazovanja

Članak 212.

U domovima socijalne skrbi kojima je osnivač ili suosnivač Republika Hrvatska može se provoditi program osnovnog i srednjeg odgoja i obrazovanja prema propisima iz područja odgoja i obrazovanja u osnovnoj i srednjoj školi.

Evidencija i dokumentacija doma socijalne skrbi

Članak 213.

(1) Dom socijalne skrbi dužan je voditi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad sukladno pravilniku iz članka 248. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Dom socijalne skrbi dužan je Ministarstvu za statističke svrhe dostavljati godišnje statističko izvješće do 31. ožujka svake godine za prethodnu godinu.

ODJELJAK 4.

CENTAR ZA POMOĆ U KUĆI

Djelokrug, osnivači centra za pomoć u kući

Članak 214.

(1) Centar za pomoć u kući je ustanova socijalne skrbi koja se osniva za pružanje svih ili pojedinih aktivnosti usluge pomoći u kući iz članka 102. ovoga Zakona.

(2) Centar za pomoć u kući mogu osnovati jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb, vjerska zajednica, trgovačko društvo, udruga i druga domaća i strana pravna i fizička osoba pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom i zakonom kojim se uređuju ustanove.

Ravnatelj centra za pomoć u kući

Članak 215.

(1) Centrom za pomoć u kući upravlja i vodi ga ravnatelj.

(2) Za ravnatelja centra za pomoć u kući kojeg je osnivač jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb, može biti imenovana osoba koja je hrvatski državljanin koja ima najmanje srednju stručnu spremu i u odnosu na koju ne postoji zapreka iz članka 261. stavka 1. ovoga Zakona.

(3) Postupak imenovanja i razrješenja te ovlasti ravnatelja centra za pomoć u kući pobliže se utvrđuju aktom o osnivanju i statutom u skladu s ovim Zakonom.

Statut centra za pomoć u kući

Članak 216.

(1) Centar za pomoć u kući ima statut kojim se uređuje ustroj centra, tijela i njihova nadležnost te druga pitanja od značenja za obavljanje djelatnosti i poslovanja centra.

(2) Statut centra za pomoć u kući, uz prethodnu suglasnost osnivača, donosi ravnatelj.

Evidencija i dokumentacija centra za pomoć u kući

Članak 217.

(1) Centar za pomoć u kući dužan je voditi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad sukladno pravilniku iz članka 248. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Centar za pomoć u kući dužan je Ministarstvu za statističke svrhe dostavljati godišnje statističko izvješće do 31. ožujka svake godine za prethodnu godinu.

ODJELJAK 5.

AKADEMIJA SOCIJALNE SKRBI

Osnivanje Akademije

Članak 218.

(1) Osnivač Akademije socijalne skrbi (u daljnjem tekstu: Akademija) je Republika Hrvatska.

(2) Akademija je javna ustanova koja ima svojstvo pravne osobe s pravima, obvezama te odgovornošću utvrđenom ovim Zakonom i statutom.

(3) Sjedište Akademije je u Zagrebu.

Djelatnost Akademije

Članak 219.

(1) Djelatnost Akademije je:

- standardizacija obveznih i specijaliziranih programa stručnog usavršavanja
- organiziranje i provođenje kontinuiranog stručnog usavršavanja stručnih radnika u djelatnosti socijalne skrbi
- organiziranje i provođenje početnog usavršavanja stručnih radnika u djelatnosti socijalne skrbi
- organiziranje i provođenje stručnog usavršavanja pripravnika u djelatnosti socijalne skrbi te drugih zaposlenika iz područja socijalne skrbi
- organiziranje i provođenje stručnog usavršavanja ravnatelja u sustavu socijalne skrbi
- organiziranje i provođenje stručnog usavršavanja stručnih radnika Centra za posebno skrbništvo
- organiziranje i provođenje stručnog usavršavanja drugih sudionika u postupcima koje vodi Zavod
- organiziranje i provođenje programa kontinuiranog stručnog usavršavanja obiteljskih medijatora
- organiziranje i provođenje stručnog usavršavanja za stručne radnike u Obiteljskom centru
- organiziranje i provođenje stručnog usavršavanja posebnih skrbnika i drugih stručnih radnika u Centru za posebno skrbništvo
- organiziranje i provođenje stručnog usavršavanja drugih pružatelja socijalnih usluga u djelatnosti socijalne skrbi
- organiziranje i provođenje organizacijske, timske i methodske supervizije u sustavu socijalne skrbi
- donošenje odluka o napredovanju u zvanje mentora i savjetnika
- obavljanje drugih poslova utvrđenih zakonom.

(2) Pri provođenju svojih djelatnosti Akademija može surađivati s drugim tijelima, ustanovama, visokim učilištima, udrugama, komorama, zakladama i drugim pravnim osobama.

(3) Odnosi između Akademije i tijela iz stavka 2. ovoga članka mogu se urediti ugovorom.

Unutarnje ustrojstvo Akademije

Članak 220.

Unutarnje ustrojstvo Akademije uređuje se statutom.

Upravno vijeće Akademije

Članak 221.

(1) Akademijom upravlja upravno vijeće.

(2) Upravno vijeće ima četiri stalna člana i tri člana koja se imenuju na vrijeme od četiri godine.

(3) Stalni članovi upravnog vijeća su:

- ministar nadležan za poslove socijalne skrbi
- ravnatelj Zavoda
- ravnatelj Centra za posebno skrbništvo
- ravnatelj Obiteljskog centra.

(4) Tri člana upravnog vijeća koji se imenuju na vrijeme od četiri godine su:

- predstavnik sveučilišnih nastavnika pravnih znanosti
- predstavnik sveučilišnih nastavnika Studijskog centra socijalnog rada i
- predstavnik radnika Akademije.

(5) Člana upravnog vijeća iz redova sveučilišnih nastavnika pravnih znanosti i studijskog centra socijalnog rada imenuje i razrješava ministar na prijedlog dekana pravnih fakulteta, odnosno prodekana Studijskog centra socijalnog rada.

(6) Člana upravnog vijeća iz reda radnika Akademije imenuje i opoziva radničko vijeće Akademije, a ako ono nije utemeljeno, predstavnika radnika biraju radnici na slobodnim i neposrednim izborima, tajnim glasanjem, sukladno općim propisima o radu.

Izbor i imenovanje članova upravnog vijeća, djelokrug i ovlaštenja upravnog vijeća Akademije

Članak 222.

Izbor i imenovanje članova upravnog vijeća, djelokrug, ovlaštenja i odgovornost upravnog vijeća utvrđuje se statutom.

*Ravnatelj, pomoćnici i
zamjenik ravnatelja Akademije*

Članak 223.

- (1) Akademijom rukovodi ravnatelj.
- (2) Ravnatelja imenuje upravno vijeće Akademije na temelju javnog natječaja, na vrijeme od četiri godine.
- (3) Ravnatelj ima pomoćnike koji rukovode radom ustrojstvenih jedinica Akademije.
- (4) Pomoćnike iz stavka 3. ovoga članka imenuje ravnatelj, na temelju javnog natječaja, na vrijeme od četiri godine.
- (5) Upravno vijeće odlukom određuje koji će od pomoćnika zamjenjivati ravnatelja u slučaju njegove odsutnosti ili spriječenosti.
- (6) Uvjeti za imenovanje ravnatelja i pomoćnika ravnatelja propisuju se statutom.

Programsko vijeće Akademije

Članak 224.

Programsko vijeće je stručno tijelo Akademije, a čini ga 15 članova koje imenuje upravno vijeće na vrijeme od četiri godine.

Ovlasti Programskog vijeća Akademije

Članak 225.

Programsko vijeće:

- donosi godišnji plan edukacije za stručno usavršavanje
- predlaže upravnom vijeću programe stručnog usavršavanja
- određuje predavače na Akademiji
- standardizira i odobrava materijale za provedbu programa stručnog usavršavanja
- utvrđuje prijedlog programa izobrazbe mentora i predavača
- provodi vrednovanje rada predavača na Akademiji
- provodi vrednovanje programa usavršavanja
- sudjeluje u izradi pravila i drugih općih akata sukladno ovom Zakonu
- donosi poslovnik o svojem radu
- obavlja druge poslove utvrđene statutom i zakonom.

*Stručno usavršavanje u djelatnosti socijalne skrbi***Članak 226.**

Stručno usavršavanje u djelatnosti socijalne skrbi provodi se radi unaprjeđenja stručnih sposobnosti i vještina za učinkovito, standardizirano i odgovorno obavljanje djelatnosti socijalne skrbi.

POGLAVLJE II.**UDRUGE, VJERSKE ZAJEDNICE, DRUGE PRAVNE OSOBE TE OBRITNICI
KOJI PRUŽAJU SOCIJALNE USLUGE***Zasebna organizacijska jedinica***Članak 227.**

Udruga, vjerska zajednica, trgovačko društvo i druga domaća i strana pravna osoba te obrtnik, koji pored obavljanja druge djelatnosti, za koju je upisana u sudski registar ili kod drugog nadležnog tijela u skladu s posebnim propisima, pruža socijalne usluge, dužan ih je pružati u zasebnoj organizacijskoj jedinici na način i pod uvjetima propisanim ovim Zakonom.

*Ustrojstvo organizacijske jedinice***Članak 228.**

(1) Organizacijska jedinica u pravnoj osobi iz članka 227. ovoga Zakona u kojoj se pružaju socijalne usluge mora imati voditelja koji vodi poslovanje i odgovoran je za zakonitost rada, a odgovara i za stručni rad ako pravna osoba pruža usluge stručnog rada.

(2) Voditelj iz stavka 1. ovoga članka mora ispunjavati uvjete iz članka 205. stavka 1. ovoga Zakona, osim ako pruža samo usluge pomoći u kući.

(3) Organizacijska jedinica u pravnoj osobi iz stavka 1. ovoga članka u kojoj najmanje pet stručnih radnika pruža socijalne usluge mora imati stručno vijeće, a na način rada, sastav i ovlasti stručnog vijeća na odgovarajući način se primjenjuju odredbe članka 210. ovoga Zakona.

*Evidencija i dokumentacija***Članak 229.**

(1) Pravna osoba iz članka 228. ovoga Zakona dužna je voditi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad sukladno pravilniku iz članka 248. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Pravna osoba iz stavka 1. ovoga članka dužna je Ministarstvu za statističke svrhe dostavljati godišnje statističko izvješće do 31. ožujka svake godine za prethodnu godinu.

POGLAVLJE III.**PRUŽANJE SOCIJALNIH USLUGA KAO
PROFESIONALNE DJELATNOSTI ILI KAO OBRTA***Način pružanja socijalne usluge***Članak 230.**

(1) Fizička osoba može samostalno, kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik, pružati socijalne usluge savjetovanja u savjetovalištu i usluge pomoći u kući.

(2) Fizička osoba koja socijalne usluge pruža kao profesionalnu djelatnost u svom nazivu ističe ime i prezime, OIB, adresu nositelja djelatnosti i oznaku djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka.

*Evidencija i dokumentacija fizičke osobe koja
socijalne usluge pruža kao profesionalnu djelatnost***Članak 231.**

(1) Fizička osoba iz članka 230. stavka 1. ovoga Zakona dužna je voditi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad sukladno pravilniku iz članka 248. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Fizička osoba iz stavka 1. ovog članka dužna je Ministarstvu za statističke svrhe dostavljati godišnje statističko izvješće do 31. ožujka svake godine za prethodnu godinu.

ODJELJAK 1.**SAVJETOVALIŠTE***Djelokrug savjetovališta***Članak 232.**

Fizička osoba u savjetovalištu pruža stručnu pomoć radi prevladavanja osobnih teškoća i osnaživanja djece, odraslih i starijih osoba pružanjem socijalnih usluga:

1. psihosocijalnog savjetovanja
2. socijalnog mentorstva
3. obiteljske medijacije
4. psihosocijalnog tretmana osoba u riziku od nasilničkog ponašanja i/ili
5. psihosocijalne podrške.

*Uvjeti za pružanje usluge savjetovanja u savjetovalištu***Članak 233.**

(1) Usluge savjetovanja u savjetovalištu može obavljati fizička osoba ako:

1. ima završen specijalistički diplomski stručni ili diplomski sveučilišni studij, odnosno integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij za obavljanje stručnih poslova u djelatnosti socijalne skrbi i edukaciju iz područja savjetodavnog, odnosno terapijskog rada i najmanje pet godina radnog iskustva na stručnim poslovima s propisanom kvalifikacijom u djelatnosti socijalne skrbi i dodatne edukacije sukladno pravilniku iz članka 163. stavka 4. ovoga Zakona
2. ima poslovnu sposobnost
3. ima zdravstvenu sposobnost
4. ima položen stručni ispit
5. ima odobrenje nadležne komore za samostalan rad u skladu s posebnim zakonom
6. nije u radnom odnosu, odnosno ne obavlja drugu samostalnu djelatnost
7. ima odgovarajući prostor i opremu sukladno pravilniku iz članka 163. stavka 4. ovoga Zakona.

(2) Usluge savjetovanja iz stavka 1. ovoga članka u savjetovalištu ne može obavljati osoba kod koje postoji zapreka iz članka 261. stavka 1. ovoga Zakona.

(3) Stranci mogu obavljati usluge savjetovanja u savjetovalištu prema propisima koji uređuju rad stranaca u Republici Hrvatskoj ako, osim uvjeta iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, ispunjavaju uvjet znanja hrvatskog jezika najmanje na razini koja je potrebna za nesmetanu i nužnu komunikaciju s korisnikom usluge savjetovanja.

(4) Uvjet znanja hrvatskog jezika iz stavka 3. ovoga članka ne odnosi se na fizičke osobe državljanke država članice Europske unije i država ugovornica Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru koji usluge savjetovanja u savjetovalištu pružaju izvan mreže socijalnih usluga.

Zajedničko savjetovalište

Članak 234.

(1) Više osoba mogu osnovati zajedničko savjetovalište na temelju ugovora.

(2) Svaki član zajedničkog savjetovališta mora ispunjavati uvjete iz članka 233. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona.

ODJELJAK 2.

FIZIČKA OSOBA KAO PRUŽATELJ POMOĆI U KUĆI

Uvjeti

Članak 235.

(1) Uslugu pomoći u kući iz članka 100. stavka 1. ovoga Zakona, može pružiti fizička osoba koja ima najmanje srednju stručnu spremu, poslovnu sposobnost i zdravstvenu sposobnost za pružanje pomoći u kući.

(2) Osoba iz stavka 1. ovoga članka uslugu pomoći u kući može pružati najviše 40 sati tjedno.

(3) Pomoć u kući ne može pružati osoba kod koje postoji zapreka za obavljanje djelatnosti socijalne skrbi iz članka 261. stavka 1. ovoga Zakona.

POGLAVLJE IV.

UDOMITELJSTVO

Pojam, posebni propis

Članak 236.

(1) Udomiteljstvo je oblik pružanja socijalnih usluga kojim se djetetu ili odrasloj osobi osigurava smještaj u udomiteljskoj obitelji.

(2) Uvjeti koje mora ispunjavati udomiteljska obitelj, način obavljanja i prestanak obavljanja udomiteljstva te druga pitanja u vezi s udomiteljstvom, propisuju se zakonom kojim se uređuje udomiteljstvo.

POGLAVLJE V.

PRESTANAK PRUŽANJA SOCIJALNIH USLUGA

Prestanak pružanja socijalnih usluga

Članak 237.

(1) Ustanova socijalne skrbi prestaje s pružanjem socijalnih usluga:

1. prestankom postojanja ustanove prema zakonu kojim se uređuju ustanove
2. donošenjem odluke o prestanku pružanja socijalnih usluga
3. izvršnošću rješenja inspektora o zabrani rada pružatelja usluge.

(2) Pravna osoba prestaje s pružanjem socijalnih usluga:

1. prestankom rada pravne osobe prema zakonu kojim se uređuju ustanove
2. donošenjem odluke o prestanku pružanja socijalnih usluga
3. izvršnošću rješenja inspektora o zabrani rada pružatelja usluge.

(3) Fizička osoba koja pruža socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik prestaje s pružanjem socijalnih usluga:

1. smrću fizičke osobe
2. donošenjem odluke o prestanku pružanja socijalnih usluga
3. izvršnošću rješenja inspektora o zabrani rada pružatelja usluge
4. pravomoćnošću odluke o lišenju poslovne sposobnosti u dijelu koji se odnosi na pružanje socijalnih usluga
5. zasnivanjem radnog odnosa

6. gubitkom zdravstvene sposobnosti
7. ako više ne ispunjava propisane uvjete
8. ako kod fizičke osobe nastupi zapreka iz članka 261. stavka 1. ovoga Zakona
9. prestankom obrta prema zakonu kojim se uređuje obavljanje obrta.

(4) Nadležno tijelo iz članka 126. stavaka 4. i 5. ovoga Zakona dužno je donijeti rješenje o prestanku pružanja socijalnih usluga i dostaviti ga stranci bez odgode zbog razloga iz stavka 1. točaka 1. i 2., stavka 2. točaka 1. i 2. i stavka 3. točaka 1., 2., i 4. do 9. ovoga članka.

(5) Na temelju pravomoćnog rješenja iz stavka 4. ovoga članka, izvršnog rješenja inspektora o zabrani rada pružatelja usluge kao i u slučaju neobnavljanja licence za pružanje socijalnih usluga jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb briše pružatelja usluge iz registra iz članka 166. stavka 1. ovoga Zakona.

*Privremena obustava rada fizičke osobe koja pruža socijalne usluge
kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik*

Članak 238.

(1) Fizička osoba koja pruža socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik može privremeno obustaviti pružanje socijalnih usluga zbog bolesti ili drugog opravdanog razloga.

(2) O privremenoj obustavi osoba iz stavka 1. dužna je o tome izvijestiti korisnika, odnosno zakonskog zastupnika korisnika, člana obitelji, jedinicu područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb te područnu ustrojstvenu jedinicu Zavoda na čijem području pruža socijalne usluge.

*Zbrinjavanje korisnika smještaja i organiziranog stanovanja
u slučaju prestanka pružanja socijalnih usluga*

Članak 239.

(1) Pružatelj socijalne usluge koji pruža uslugu smještaja i organiziranog stanovanja na temelju rješenja dužan je najkasnije 90 dana prije prestanka pružanja usluge o tome obavijestiti Zavod, korisnike odnosno zakonske zastupnike korisnika i članove obitelji.

(2) Zavod je dužan korisniku smještenom na temelju rješenja prije prestanka pružanja usluge iz stavka 1. ovoga članka osigurati drugi odgovarajući smještaj.

(3) Pružatelj socijalne usluge koji pruža uslugu smještaja i organiziranog stanovanja na temelju ugovora dužan je najkasnije 90 dana prije prestanka pružanja usluge o tome obavijestiti Zavod, korisnike odnosno zakonske zastupnike korisnika i članove obitelji.

(4) Pružatelj socijalne usluge koji pruža uslugu smještaja i organiziranog stanovanja na temelju ugovora dužan je najkasnije osam dana prije prestanka pružanja usluge korisnicima, odnosno zakonskim zastupnicima korisnika i članovima obitelji pružiti informaciju o najmanje jednom drugom odgovarajućem pružatelju socijalnih usluga smještaja i organiziranog stanovanja te u daljnjem roku od osam dana o tome u pisanom obliku ili elektroničkim putem obavijestiti Zavod.

(5) Pružatelj socijalne usluge smještaja ili osoba koja uslugu smještaja pruža bez pravne osnove, kojoj je rješenjem inspektora zabranjen rad ili naložen prekid pružanja usluga, dužna je obavijestiti korisnike, odnosno zakonske zastupnike korisnika i članove obitelji o prestanku rada i potrebi pronalaska drugog odgovarajućeg smještaja.

(6) Inspektor koji je donio rješenje o zabrani rada ili pružanja usluga dužan je o tome obavijestiti Zavod i nadležno tijelo koje je donijelo rješenje o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga.

(7) Zavod je dužan u slučaju iz stavka 5. ovoga članka korisniku smještenom na temelju rješenja osigurati drugi odgovarajući smještaj bez odgode.

(8) Zavod je dužan je u roku od osam dana od primitka obavijesti iz stavka 6. ovoga članka korisnika koji socijalnu uslugu smještaja koristi na temelju ugovora ili bez pravne osnove, zakonskog zastupnika i člana obitelji obavijestiti da je rješenjem inspektora zabranjen rad ili pružanje usluga i da je korisnik dužan napustiti objekt u kojem se pružala usluga smještaja i pružiti informaciju o najmanje jednom drugom odgovarajućem pružatelju socijalne usluge smještaja te na zahtjev korisnika ponuditi mu pružanje usluge kod drugog odgovarajućeg pružatelja socijalne usluge smještaja na temelju ugovora ili na temelju rješenja, ako za to ispunjava zakonom propisane uvjete.

(9) Ako korisnik usluge smještaja u roku određenom u obavijesti iz stavka 8. ovoga članka ne napusti objekt, Zavod će pisanim putem korisnika upoznati s rizicima i posljedicama odbijanja napuštanja objekta.

(10) Pružatelj socijalne usluge smještaja kojem je zabranjen rad ne smije nastaviti s pružanjem usluga.

POGLAVLJE VI.

MREŽA, STANDARDI I UGOVARANJE SOCIJALNIH USLUGA

Mreža socijalnih usluga i socijalno planiranje

Članak 240.

(1) Socijalne usluge mogu se pružati u mreži i izvan mreže socijalnih usluga.

(2) Mrežom socijalnih usluga određuje se potreban broj i vrsta socijalnih usluga za područje Republike Hrvatske.

(3) Odluku o mreži socijalnih usluga iz stavka 1. ovoga članka donosi ministar uz prethodno pribavljeno mišljenje jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba i javno je dostupna na mrežnoj stranici Ministarstva.

(4) Socijalne usluge u mreži socijalnih usluga pružaju ustanove kojima je osnivač Republika Hrvatska te pravne i fizičke osobe s kojima je Ministarstvo sklopilo ugovor o pružanju socijalnih usluga, osim ako ovim Zakonom ili posebnim propisima nije drukčije određeno.

(5) Strane pravne i fizičke osobe mogu pružati socijalne usluge u mreži socijalnih usluga pod uvjetima propisanim ovim Zakonom.

(6) Socijalne usluge izvan mreže socijalnih usluga pružaju pravne i fizičke osobe koje imaju izvršno rješenje o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga u skladu s ovim Zakonom i pravilnikom iz članka 163. stavka 4. ovoga Zakona.

Savjet za socijalnu skrb

Članak 241.

(1) Jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb osniva savjet za socijalnu skrb, radi planiranja i razvoja pružanja socijalnih usluga na svom području.

(2) Savjet za socijalnu skrb u jedinici područne (regionalne) samouprave osniva se odlukom skupštine jedinice područne (regionalne) samouprave, a savjet za socijalnu skrb Grada Zagreba odlukom Gradske skupštine Grada Zagreba.

(3) Broj članova savjeta za socijalnu skrb određuje se odlukom iz stavka 2. ovoga članka, a čine ga predstavnici jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba i lokalne samouprave, Zavoda, domova socijalne skrbi, centara za pomoć u kući, korisnika, te drugih pravnih i fizičkih osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi, ustanova iz područja obrazovanja, zdravstva, zapošljavanja, strukovnih komora i udruga te udruga za promicanje prava korisnika socijalne skrbi.

(4) Savjet za socijalnu skrb predlaže socijalni plan za područje jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba, a donosi ga predstavničko tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba.

(5) Socijalni plan obuhvaća analizu kapaciteta, dostupnost pružatelja socijalnih usluga, analizu potreba i specifične ciljeve razvoja institucionalnih i izvaninstitucionalnih socijalnih usluga, s posebnim naglaskom na usluge za skupine u većem riziku od socijalne isključenosti.

(6) Socijalni plan donosi se za razdoblje od tri godine i javno je dostupan na mrežnim stranicama jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba

(7) Socijalni plan se izrađuje sukladno jedinstvenoj metodologiji za procjenu potreba propisanoj pravilnikom kojeg donosi ministar.

Standardi za pružanje socijalnih usluga

Članak 242.

Socijalne usluge pružaju se u skladu sa standardima kvalitete za pružanje socijalnih usluga i smjernicama za njihovo uvođenje koje pravilnikom propisuje ministar.

*Javni poziv za podnošenje ponuda***Članak 243.**

(1) Ministarstvo po potrebi raspisuje javni poziv za podnošenje ponuda za sklapanje ugovora za pružanje socijalnih usluga sukladno iskazanim potrebama u mreži socijalnih usluga.

(2) Ponudu iz stavka 1. ovoga članka mogu podnijeti svi pružatelji socijalnih usluga koji imaju izvršno rješenje o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga.

(3) Ponudu iz stavka 1. ovoga članka čini prijava na javni poziv kojoj se prilaže prijedlog cijene pojedine usluge te dokumentacija propisana pravilnikom iz stavka 6. ovoga članka.

(4) Nepotpune ponude, odnosno ponude koje nisu izrađene sukladno uvjetima određenima pravilnikom iz stavka 6. ovoga članka neće se razmatrati.

(5) Ponudu nisu dužni podnijeti pružatelji usluga čiji je osnivač Republika Hrvatska i pružatelji usluga s kojima Ministarstvo ima sklopljene ugovore o pružanju socijalnih usluga u mreži, osim za one usluge koje se ne pružaju u mreži socijalnih usluga.

(6) Obrasce za podnošenje prijave na javni poziv, postupak pregovaranja, način i uvjete sklapanja ugovora o pružanju socijalnih usluga u mreži socijalnih usluga pravilnikom propisuje ministar.

*Postupak pregovaranja i sklapanje ugovora***Članak 244.**

(1) Za pružanje usluga u mreži socijalnih usluga s pružateljima usluga čiji osnivač nije Republika Hrvatska, Ministarstvo provodi postupak pregovaranja i sklapanja ugovora za pružanje socijalnih usluga.

(2) U postupku pregovaranja s pružateljima usluga Ministarstvo pregovara o vrsti, količini i cijeni usluge, a postupak pregovaranja završava sklapanjem ugovora između Ministarstva i odabranog pružatelja usluga sukladno pravilniku iz članka 243. stavka 6. ovoga Zakona.

(3) Prihvatišta i prenoćišta za beskućnike pružaju socijalne usluge u mreži socijalnih usluga na temelju ugovora o pružanju socijalnih usluga u mreži socijalnih usluga bez obveze provođenja postupka pregovaranja iz stavka 1. ovoga članka.

*Javno-privatno partnerstvo u području socijalne skrbi***Članak 245.**

(1) U području socijalne skrbi može se primijeniti model javno-privatnog partnerstva.

(2) Predmet javno-privatnog partnerstva može biti izgradnja, rekonstrukcija, sanacija odnosno dogradnja sukladno posebnim propisima kojima se uređuje prostorno uređenje i gradnja te održavanje građevine javne namjene sukladno posebnim propisima u svrhu pružanja socijalnih usluga iz okvira nadležnosti javnog partnera.

(3) Socijalne usluge iz stavka 2. ovoga članka mogu se pružati u mreži socijalnih usluga.

(4) Javni partner je jedno ili više javnih tijela koje s privatnim partnerom sklapaju ugovor o javno-privatnom partnerstvu ili s privatnim partnerom osnivaju zajedničko trgovačko društvo u svrhu realizacije projekta javno-privatnog partnerstva.

(5) Javna tijela iz stavka 4. ovoga članka mogu biti Ministarstvo te jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb.

(6) Ako se projekt javno-privatnog partnerstva realizira od strane zajednice javnih tijela, ta tijela međusobna prava i obveze, te druga pitanja vezana uz realizaciju projekta uređuju sporazumom.

(7) Javno-privatno partnerstvo u području socijalne skrbi primijenit će se isključivo ako taj model, odnosno usluge koje se na osnovi istog pružaju, osigurava pozitivnu vrijednost za novac, društveno-gospodarsku opravdanost te zadovoljava sve druge kriterije određene propisom kojim se uređuje javno-privatno partnerstvo.

(8) U državnom proračunu, odnosno proračunu jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba osiguravaju se sredstva za plaćanje privatnom partneru temeljem ugovora o javno-privatnom partnerstvu.

(9) U slučaju iz stavka 8. ovoga članka javni partner dužan je umanjiti ili ukinuti sredstva planirana, odnosno osigurana za rashode za nabavu proizvedene dugotrajne imovine, dodatna ulaganja na nefinancijskoj imovini, materijalne rashode, rashode za usluge i druge rashode u onom dijelu i onom iznosu u kojem se ti rashodi namiruju iz naknada ili drugih plaćanja javnog partnera privatnom partneru temeljem ugovora o javno-privatnom partnerstvu.

(10) U slučaju iz stavaka 8. i 9. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona kojima se uređuje financiranje djelatnosti socijalne skrbi.

(11) Na pripremu, predlaganje, ugovaranje i provedbu projekata javno-privatnog partnerstva iz stavka 1. ovoga članka te na sva druga pitanja vezana uz javno-privatno partnerstvo primjenjuje se poseban propis kojim se uređuje javno-privatno partnerstvo, ako drukčije nije određeno ovim Zakonom.

POGLAVLJE VII.

ZBIRKE PODATAKA, EVIDENCIJA, DOKUMENTACIJA I STATISTIČKA IZVJEŠĆA

Svrha, sadržaj

Članak 246.

(1) Za potrebe obavljanja djelatnosti socijalne skrbi propisane ovim Zakonom, za planiranje, praćenje stanja te za znanstveno-istraživačke i statističke svrhe na području socijalne skrbi vode se zbirke podataka, evidencije i dokumentacija koja obuhvaća cjelokupni nacionalni sustav socijalne skrbi.

(2) Zbirke podataka sadrže podatke o:

1. pravima u sustavu socijalne skrbi
2. socijalnim uslugama
3. pružateljima socijalnih usluga
4. korisnicima novčanih naknada i socijalnih usluga
5. financiranju djelatnosti socijalne skrbi
6. obavljanju poslova koje nositeljima djelatnosti nalažu drugi propisi.

(3) Voditelji obrade podataka iz stavka 2. ovoga članka su ustanove socijalne skrbi, udruge, vjerske zajednice, druge pravne osobe koje pružaju socijalne usluge i fizičke osobe koje pružaju socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik.

Primjena drugih propisa i način vođenja podataka

Članak 247.

(1) Na prikupljanje, obradu, pohranjivanje, posredovanje i korištenje podataka koje sadrže zbirke podataka te na zaštitu informacijske privatnosti pojedinca primjenjuju se propisi kojim se uređuje zaštita osobnih podataka i zaštita tajnosti podataka.

(2) Podaci u sustavu socijalne skrbi vode se u elektroničkom obliku.

Baze podataka, ovlasti Ministarstva

Članak 248.

(1) Ministarstvo upravlja, održava, koristi, osigurava sigurnosne uvjete i nadzor baze podataka i cjelokupnog informacijskog sustava socijalne skrbi te pruža informatičku podršku sustavu socijalne skrbi.

(2) Ministarstvo izdaje ovlaštenja i određuje razinu ovlasti za pristup bazi podataka te za unošenje novih i korištenje postojećih podataka.

(3) Sadržaj i način vođenja evidencije i dokumentacije pravnih i fizičkih osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi te sadržaj obrazaca za izradu godišnjeg statističkog izvješća sustava socijalne skrbi pravilnikom propisuje ministar.

(4) Upute i način popunjavanja obrasca godišnjeg statističkog izvješća za prethodnu godinu objavljuje se 1. ožujka tekuće godine na mrežnim stranicama Ministarstva.

Sadržaj i čuvanje zbirke podataka

Članak 249.

(1) Zbirke podataka o novčanim naknadama i socijalnim uslugama sadrže sljedeće podatke o korisniku: ime i prezime, podatke o rođenju, spol, OIB, državljanstvo, podatke o dozvoli boravka za stranca, podatke o prebivalištu, podatke koji se odnose na obiteljske odnose, podatke o kućanstvu, statusu, naobrazbi, zdravstvenom stanju i invaliditetu, podatke o plaćama

i drugim dohocima i primanjima, podatke o imovini, podatke o socijalnim teškoćama pojedinaca, obitelji i skupina stanovništva, podatke o vrsti pružene usluge i podatke o ostvarenim oblicima zaštite.

(2) Zbirke podataka čuvaju se sukladno propisima kojima se uređuje zaštita osobnih podataka.

Osiguranje uvjeta za razmjenu podataka

Članak 250.

Ministarstvo će osigurati uvjete za informatičku razmjenu podataka s drugim korisnicima u skladu s propisima o zaštiti tajnosti podataka i zaštiti osobnih podataka.

POGLAVLJE VIII.

STRUČNI RADNICI, STRUČNO USAVRŠAVANJE I NAPREDOVANJE

Stručni radnici Zavoda

Članak 251.

(1) Stručne poslove u Zavodu obavljaju socijalni radnik, pravnik, psiholog i socijalni pedagog s položenim stručnim ispitom i odobrenjem nadležne komore za samostalan rad prema posebnim propisima.

(2) Stručne poslove u Zavodu iznimno obavljaju i drugi stručni radnici s odgovarajućom kvalifikacijom.

Stručni radnici Obiteljskog centra

Članak 252.

Stručne poslove u Obiteljskom centru obavljaju socijalni radnik, pravnik, psiholog, socijalni pedagog i edukacijski rehabilitator s položenim stručnim ispitom, odobrenjem nadležne komore za samostalan rad prema posebnim propisima i dodatnim edukacijama iz savjetodavnog i/ili terapijskog rada, obiteljske medijacije ili supervizije psihosocijalnog rada.

Stručni radnici pružatelja usluga

Članak 253.

(1) Stručne poslove u domu socijalne skrbi i kod drugih pružatelja socijalnih usluga obavljaju socijalni radnik, psiholog, socijalni pedagog, edukacijski rehabilitator, logoped, medicinska sestra, fizioterapeut, radni terapeut, kineziterapeut i odgajatelj s položenim stručnim ispitom i odobrenjem nadležne komore za samostalan rad prema posebnim propisima.

(2) Stručne poslove u domu socijalne skrbi i kod drugih pružatelja socijalnih usluga mogu obavljati i drugi stručni radnici s odgovarajućom kvalifikacijom, ovisno o djelatnosti doma socijalne skrbi ili drugog pružatelja socijalnih usluga.

Iskaznica

Članak 254.

(1) Stručni radnici iz članka 251., 252. i 253. ovoga Zakona (u daljnjem tekstu: stručni radnici) imaju iskaznicu kojom dokazuju svojstvo službene osobe, identitet i ovlasti.

(2) Sadržaj i oblik iskaznice stručnih radnika Zavoda, Obiteljskog centra, doma socijalne skrbi i drugih pružatelja usluga pravilnikom propisuje ministar.

Profesionalna tajna

Članak 255.

(1) Stručni radnici poslove obavljaju sukladno pravilima struke i profesionalne etike uz poštivanje osobnosti korisnika, dostojanstva i nepovredivosti njegova osobnog i obiteljskog života.

(2) Stručni radnici dužni su čuvati kao profesionalnu tajnu sve što saznaju o osobnom i obiteljskom životu korisnika.

(3) Čuvanje profesionalne tajne obvezuje i druge radnike ustanova socijalne skrbi i drugih pružatelja usluga.

(4) Povreda čuvanja profesionalne tajne teža je povreda obveza iz radnog odnosa.

Osposobljavanje stručnih radnika za samostalan rad

Članak 256.

(1) Osoba koja se prvi put zapošljava u ustanovi socijalne skrbi u zanimanju iz članka 251., 252. i 253. ovoga Zakona, zapošljava se kao pripravnik temeljem ugovora o radu na određeno vrijeme.

(2) Osoba iz stavka 1. ovoga članka može se primiti na stručno osposobljavanje za rad bez zasnivanja radnog odnosa (u daljnjem tekstu: stručno osposobljavanje) u ustanovi socijalne skrbi temeljem ugovora o stručnom osposobljavanju, sklopljenog u pisanom obliku.

(3) Pripravnički staž i stručno osposobljavanje traje 12 mjeseci, a stručno osposobljavanje ubraja se u pripravnički staž.

(4) Odredbe stavaka 1. do 3. ovoga članka ne primjenjuju se na zdravstvene i druge stručne radnike koji u djelatnosti socijalne skrbi obavljaju poslove uređene posebnim propisima.

*Stručni ispit***Članak 257.**

(1) Nakon isteka pripravničkog staža i stručnog osposobljavanja, osobe iz članka 256. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona stječu pravo polaganja stručnog ispita.

(2) Stručni ispit iz stavka 1. ovoga članka polaže se pred ispitnim povjerenstvom Ministarstva.

(3) O položenom stručnom ispitu Ministarstvo izdaje uvjerenje.

(4) Odredbe stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka ne primjenjuju se na zdravstvene i druge stručne radnike koji u djelatnosti socijalne skrbi obavljaju poslove uređene posebnim propisima.

(5) Stručni radnik koji u vrijeme zasnivanja radnog odnosa u djelatnosti socijalne skrbi ima odgovarajuće radno iskustvo na poslovima određenog stupnja obrazovanja i odgovarajuće struke dužan je u roku od godine dana od prijema u radni odnos položiti stručni ispit.

(6) Sadržaj i način provođenja pripravničkog staža u djelatnosti socijalne skrbi, ustanove i druge pravne i fizičke osobe koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi u kojima se može provoditi pripravnički staž, sadržaj, program i način polaganja stručnoga ispita, sadržaj i izgled uvjerenja o položenome stručnom ispitu, pravilnikom propisuje ministar.

*Izuzeci od obveze polaganja stručnog ispita***Članak 258.**

(1) Stručni radnik koji je položio stručni ispit s odgovarajućom kvalifikacijom u drugoj djelatnosti, primit će se na rad u ustanovu socijalne skrbi ili kod drugog pružatelja socijalnih usluga bez obveze polaganja stručnog ispita.

(2) Nije dužan polagati stručni ispit stručni radnik koji ima akademski stupanj magistra ili doktora znanosti iz područja društvenih, odgojnih i medicinskih znanosti u onim poljima, odnosno granama koje imaju dodirne točke s djelatnošću socijalne skrbi, ili položen pravosudni ispit, koji je sukladno ranijim propisima oslobođen obveze polaganja državnog ispita za poslove radnog mjesta određenog stupnja obrazovanja ili koji ima više od 20 godina radnog iskustva u struci.

*Zasnivanje radnog odnosa***Članak 259.**

(1) U ustanovi socijalne skrbi na koju se primjenjuje propis kojim se uređuju plaće u javnim službama, radni odnos na neodređeno vrijeme zasniva se ugovorom o radu na temelju javnog natječaja koji se objavljuje na način uređen važećim kolektivnim ugovorima.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ustanova socijalne skrbi može bez javnog natječaja sklopiti ugovor o radu na neodređeno vrijeme sa zaposlenikom druge ustanove socijalne skrbi na koju se primjenjuje propis kojim se uređuju plaće u javnim službama na temelju sporazuma ustanova, uz pisanu suglasnost zaposlenika.

*Obavljanje poslova na projektu***Članak 260.**

(1) Ravnatelj ustanove socijalne skrbi može omogućiti radniku ustanove socijalne skrbi obavljanje poslova na projektu Europske unije ili fondovima Europske unije ako su sredstva za plaću osigurana iz sredstava projekta ili fonda, uz pripadajuće doprinose poslodavca, ako je za vrijeme obavljanja poslova radnika na projektu moguće osigurati nesmetani nastavak rada u ustanovi socijalne skrbi.

(2) Prava i obveze radnika te način obavljanja poslova iz stavka 1. ovoga članka uredbom propisuje Vlada Republike Hrvatske.

*Zapreke za rad u djelatnosti socijalne skrbi***Članak 261.**

(1) Ne može se primiti u radni odnos kao radnik u djelatnosti socijalne skrbi niti poslove u djelatnosti socijalne skrbi može obavljati osoba:

1. koja je pravomoćno osuđena za neko od kaznenih djela protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva (glava IX), kaznenih djela protiv života i tijela (glava X), kaznenih djela protiv ljudskih prava i temeljnih sloboda (glava XI), kaznenih djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja (glava XII), kaznenih djela protiv osobne slobode (glava XIII), kaznenih djela protiv časti i ugleda (glava XV), kaznenih djela protiv spolne slobode (glava XVI), kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanje djeteta (glava XVII), kaznenih djela protiv braka, obitelji i djece (glava XVIII), kaznenih djela protiv zdravlja ljudi (glava XIX), kaznenih djela protiv imovine (glava XXIII), kaznenih djela protiv gospodarstva (glava XXIV), kaznenih djela krivotvorenja (glava XXVI), kaznenih djela protiv službene dužnosti (glava XXVIII), kaznenih djela protiv javnog reda (glava XXX), odnosno kaznenih djela protiv Republike Hrvatske (glava XXXII) iz Kaznenog zakona („Narodne novine, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. - ispravak, 101/17., 118/18., 126/19. i 84/21.)
2. koja je pravomoćno osuđena za neko od kaznenih djela protiv života i tijela (glava X), kaznenih djela protiv slobode i prava čovjeka i građanina (glava XI), kaznenih djela protiv Republike Hrvatske (glava XII), kaznenih djela protiv vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom (glava XIII), kaznenih djela protiv spolne slobode i spolnog ćudoređa (glava XIV), kaznenih djela protiv časti i ugleda (glava XV), kaznenih djela protiv braka, obitelji i mladeži (glava XVI), kaznenih djela protiv imovine (glava XVII), kaznenih djela protiv zdravlja ljudi (glava XVIII), kaznenih djela protiv sigurnosti platnog prometa i poslovanja (glava XXI), kaznenih djela protiv vjerodostojnosti isprava (glava XXIII), kaznenih djela protiv javnog reda (glava XXIV), kaznenih djela protiv službene dužnosti (glava XXV) iz Kaznenog zakona („Narodne novine“, br. 110/97., 27/98., 50/00. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 129/00., 51/01., 111/03., 190/03. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 105/04., 84/05., 71/06., 110/07., 152/08. i 57/11.)
3. kojoj je pravomoćno izrečena prekršajnoppravna sankcija za nasilje u obitelji

4. protiv koje se vodi postupak pred nadležnim sudom za kazneno djelo spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (glava XVII) iz Kaznenog zakona („Narodne novine, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. - ispravak, 101/17., 118/18., 126/19. i 84/21.).

(2) Poslodavac je dužan po službenoj dužnosti pribaviti dokaz da osoba iz stavka 1. ovoga članka nije osuđena za kaznena djela ili za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka te da se protiv nje pred nadležnim sudom ne vodi postupak iz stavka 1. točke 4. ovoga članka.

(3) Poslodavac je dužan za sve radnike zaposlene u djelatnosti socijalne skrbi, najmanje jednom godišnje, pribaviti dokaz iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Ako osoba u radnom odnosu u ustanovi socijalne skrbi bude pravomoćno osuđena za neko od kaznenih djela iz stavka 1. ovoga članka, ustanova kao poslodavac će otkazati ugovor o radu bez obveze poštivanja propisanog ili ugovorenog otkaznog roka izvanrednim otkazom ugovora o radu, u roku od 15 dana od dana saznanja za pravomoćnu osudu, a po proteku tog roka redovitim otkazom ugovora o radu uvjetovanim skrivljenim ponašanjem radnika, u kojem će slučaju poslodavac, istodobno uz otkazivanje ugovora o radu, od radnika zahtijevati da odmah prestane raditi tijekom otkaznog roka.

(5) Ako ustanova kao poslodavac sazna da je protiv osobe u radnom odnosu u ustanovi socijalne skrbi ustanovi pokrenut i vodi se kazneni postupak za neko od kaznenih djela iz stavka 1. ovog članka, udaljit će osobu od obavljanja poslova do obustave kaznenog postupka, odnosno najduže do pravomoćnosti sudske presude, uz pravo na naknadu plaće u visini dvije trećine prosječne mjesečne plaće koju je osoba ostvarila u tri mjeseca prije udaljenja od obavljanja poslova.

(6) Ako je pravomoćnim rješenjem obustavljen kazneni postupak pokrenut protiv radnika ili je pravomoćnom presudom radnik oslobođen od odgovornosti, radniku će se vratiti obustavljeni dio plaće od prvoga dana udaljenja.

Zapreke stručnog radnika Zavoda za pružanje usluga

Članak 262.

(1) Ako stručni radnik Zavoda, njegov bračni ili izvanbračni drug, životni ili neformalni životni partner ili dijete pruža socijalne usluge korisnicima socijalne skrbi kao osnivač ustanove socijalne skrbi, kao obrtnik ili ima udio u trgovačkom društvu koje pruža socijalne usluge, socijalne usluge ne može pružati na temelju rješenja Zavoda.

(2) Stručni radnik Zavoda i njegov bračni ili izvanbračni drug, životni ili neformalni životni partner ne mogu biti udomitelji osim u slučaju srodničkog udomiteljstva.

Stručno usavršavanje i napredovanje stručnih radnika

Članak 263.

(1) Stručni radnici u djelatnosti socijalne skrbi imaju pravo, dužnost i obvezu trajno se stručno usavršavati prema godišnjem planu edukacije kojeg donosi Akademija.

(2) Pod trajnim stručnim usavršavanjem podrazumijeva se pojedinačno i organizirano usavršavanje u struci u području socijalnog rada, prava, socijalne pedagogije, psihologije, logopedije, edukacijske rehabilitacije, radne terapije, odgoja, informacijsko-komunikacijskih tehnologija, savjetodavnog rada, upravljanja, socijalne politike i drugih područja važnih za učinkovito i kvalitetno obavljanje poslova u socijalnoj skrbi.

(3) Stručno usavršavanje iz stavka 2. ovoga članka odnosi se na početno, specijalizirano i kontinuirano usavršavanje, ravnatelja i stručnih radnika zaposlenih u sustavu socijalne skrbi, usavršavanje pripravnika i drugih zaposlenika iz područja socijalne skrbi te usavršavanje drugih sudionika u postupcima koje vodi Zavod, kao i drugih pružatelja socijalnih usluga u djelatnosti socijalne skrbi.

(4) Postupak licenciranja programa stručnog usavršavanja provodi Ministarstvo tijekom godine na temelju javnog poziva.

(5) Standarde i postupak licenciranja programa stručnog usavršavanja za stručne radnike i stručne suradnike u sustavu socijalne skrbi, način vođenja i sadržaja Registra licenciranih programa i Registra realiziranih programa te sadržaj i izgled certifikata o završenom stručnom usavršavanju pravilnikom propisuje ministar.

(6) Stručni radnici u djelatnosti socijalne skrbi mogu napredovati u struci, odnosno zanimanju i steći zvanje mentora i savjetnika.

(7) Razine, odgovarajuća zvanja, uvjete i način napredovanja stručnih radnika u djelatnosti socijalne skrbi pravilnikom propisuje ministar.

Supervizija

Članak 264.

(1) Stručni radnici u djelatnosti socijalne skrbi imaju pravo na superviziju najmanje jednom godišnje.

(2) Supervizija je proces učenja, razvoja i metoda podrške stručnim radnicima koji im omogućava usvajanje novih znanja, razvijanje vještina, usvajanje profesionalnih i osobnih spoznaja kroz osobno iskustvo stručnog rada, u cilju poboljšanja kvalitete rada s korisnicima.

(3) Superviziju mogu obavljati licencirani supervizori.

POGLAVLJE IX.

NADZOR

Vrste nadzora

Članak 265.

(1) Nadzor nad radom Zavoda, Obiteljskog centra, doma socijalne skrbi, vjerske zajednice, udruge i drugog pružatelja usluga u djelatnosti socijalne skrbi obuhvaća:

1. unutarnji nadzor
2. inspekcijski nadzor
3. upravni nadzor.

(2) Na inspekcijski i upravni nadzor primjenjuje se zakon kojim se uređuje sustav državne uprave.

(3) Nadzor koji se odnosi na stručni rad reguliranih profesija u djelatnosti socijalne skrbi i zdravstvenih radnika u djelatnosti socijalne skrbi provode nadležne komore, a sanitarni nadzor u dijelu koji se odnosi na zaštitu zdravlja na području ispravnosti i kvalitete prehrane te higijene prostora i opreme kod fizičke osobe i u pravnoj osobi koja pruža socijalne usluge provodi sanitarna inspekcija.

(4) Nadzor nad pružanjem usluga obrazovanja u domovima socijalne skrbi provodi prosvjetna inspekcija ministarstva nadležnog za obrazovanje.

ODJELJAK 1.

UNUTARNJI NADZOR

Predmet nadzora, obveza provođenja

Članak 266.

(1) Unutarnji nadzor nad zakonitošću rada, stručnim radom i kvalitetom pružanja socijalnih usluga provodi ustanova socijalne skrbi.

(2) Vjerska zajednica, udruga i druga pravna osoba koja obavlja djelatnost socijalne skrbi provodi unutarnji nadzor nad radom svojih ustrojstvenih jedinica i radnika koji pružaju socijalne usluge.

(3) Ustanova socijalne skrbi te vjerska zajednica, udruga i druga pravna osoba koja obavlja djelatnost socijalne skrbi za najviše 20 korisnika nije dužna provoditi unutarnji nadzor.

Pravna osnova

Članak 267.

(1) Unutarnji nadzor provodi se na temelju općeg akta ustanove, odnosno vjerske zajednice, udruge te druge pravne osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi i godišnjeg plana i programa provedbe unutarnjeg nadzora.

(2) Godišnji plan i program provedbe unutarnjeg nadzora pružatelj socijalnih usluga iz stavka 1. ovoga članka dužan je izraditi najkasnije do 31. prosinca tekuće godine za sljedeću godinu.

(3) Način provođenja unutarnjeg nadzora i njegov sadržaj pravilnikom propisuje ministar.

ODJELJAK 2.**INSPEKCIJSKI NADZOR**

Predmet nadzora, inspektori

Članak 268.

(1) Inspekcijski nadzor provodi se nad primjenom i izvršavanjem zakona, drugih propisa te općih i pojedinačnih akata, nad radom obiteljskog centra, doma socijalne skrbi, centra za pružanje usluga u zajednici, centra za pomoć u kući te druge pravne osobe ili fizičke osobe koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi sukladno ovome Zakonu i propisu kojim se uređuje udomiteljstvo.

(2) Poslove inspekcijskog nadzora provode inspektori, viši inspektori i viši inspektori - specijalisti Ministarstva (u daljnjem tekstu: inspektori).

(3) Način provođenja inspekcijskog nadzora i njegov sadržaj pravilnikom propisuje ministar.

Uvjeti za obavljanje inspekcijskih poslova

Članak 269.

(1) Poslove inspektora, može obavljati osoba koja, osim zakonom utvrđenih uvjeta za prijam u državnu službu ima završen specijalistički diplomski stručni ili diplomski sveučilišni studij, odnosno integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij socijalnog rada, socijalne politike, prava, psihologije, socijalne pedagogije, edukacijske rehabilitacije, logopedije, sociologije, kineziologije, pedagogije, ekonomije, javne uprave ili informatike, položen državni ispit i najmanje tri godine radnog iskustva na odgovarajućim poslovima.

(2) Poslove višeg inspektora, može obavljati osoba koja, osim zakonom utvrđenih uvjeta za prijam u državnu službu ima završen specijalistički diplomski stručni ili diplomski sveučilišni studij, odnosno integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij socijalnog rada, socijalne politike, prava, psihologije, socijalne pedagogije, edukacijske rehabilitacije, logopedije, sociologije, kineziologije, pedagogije, ekonomije, javne uprave ili informatike, položen državni ispit i najmanje četiri godine radnog iskustva na odgovarajućim poslovima.

(3) Poslove višeg inspektora - specijaliste, može obavljati osoba koja, osim zakonom utvrđenih uvjeta za prijam u državnu službu ima završen specijalistički diplomski stručni ili diplomski sveučilišni studij, odnosno integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij socijalnog rada, socijalne politike, prava, psihologije, socijalne pedagogije, edukacijske rehabilitacije, logopedije, sociologije, kineziologije, pedagogije, ekonomije, javne uprave ili informatike, položen državni ispit, najmanje četiri godine radnog iskustva na odgovarajućim poslovima i prethodno odobrenje tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.

*Službena iskaznica inspektora***Članak 270.**

(1) Inspektori imaju službenu iskaznicu kojom dokazuju službeno svojstvo, identitet i ovlasti.

(2) Sadržaj i oblik službene iskaznice te način izdavanja i vođenja upisnika o izdanim službenim iskaznicama pravilnikom propisuje ministar.

*Vrste inspekcijskog nadzora***Članak 271.**

(1) Inspekcijski nadzor provodi se kao redoviti, izvanredni i kontrolni.

(2) Redoviti inspekcijski nadzor provodi se u skladu s godišnjim planom nadzora koji donosi Ministarstvo najkasnije do 31. prosinca tekuće godinu za sljedeću godinu.

(3) Izvanredni inspekcijski nadzor provodi se povodom zahtjeva drugih državnih tijela, prigovora pravnih i fizičkih osoba ili u slučaju saznanja o nekim važnim činjenicama zbog kojih je opravdano provođenje inspekcijskog nadzora.

(4) Kontrolni inspekcijski nadzor provodi se radi kontrole izvršenja mjera naređenih rješenjem inspektora.

*Samostalnost inspektora***Članak 272.**

(1) Inspektor je u obavljanju inspekcijskog nadzora samostalan te vodi postupak, donosi rješenja i poduzima mjere u okviru ovlasti i dužnosti utvrđenih ovim Zakonom ili drugim propisom.

(2) Nitko ne smije, koristeći se službenim položajem ili na drugi način, inspektoru naređivati, sprječavati ga ili ometati u provedbi nadzora i poduzimanju mjera i radnji za koje je ovlašten.

(3) Ako se inspekcijski nadzor provodi na zahtjev tijela i drugih zainteresiranih pravnih ili fizičkih osoba, inspektor je dužan izvijestiti podnositelja prigovora ili zahtjeva o utvrđenom činjeničnom stanju te o poduzetim mjerama, osim u slučaju anonimne predstave.

*Ovlasti inspektora***Članak 273.**

(1) Inspektor koji provodi inspekcijski nadzor ima pravo u svako doba bez prethodne najave i bez dopuštenja ravnatelja ili druge odgovorne osobe ulaziti u prostorije i prostore ustanove socijalne skrbi i druge pravne osobe ili fizičke osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi.

(2) Prilikom provedbe inspekcijskog nadzora inspektor ima pravo pregledati objekte i druge poslovne i stambene prostore, dokumentaciju, robu i druge stvari zatečene kod pružatelja usluga, poslovne spise, saslušati korisnike, radnike i druge osobe koje zatekne, pregledati isprave na temelju kojih se može utvrditi identitet osoba (osobna iskaznica, putovnica i sl.) i obavljati druge radnje u skladu sa svrhom inspekcijskog nadzora.

(3) Ravnatelj ili druga odgovorna osoba u pravnoj osobi koja pruža socijalne usluge i fizička osoba koja pruža socijalne usluge, mora inspektor osigurati nesmetano obavljanje inspekcijskog nadzora i staviti mu na raspolaganje sva sredstva i potrebnu dokumentaciju.

Izuzimanje predmeta i dokumentacije

Članak 274.

Inspektor tijekom inspekcijskog nadzora, zbog mogućeg prikrivanja dokaza, ima pravo privremeno izuzeti predmete i izvornu dokumentaciju, uz potvrdu.

Tajnost podataka

Članak 275.

(1) Prilikom obavljanja inspekcijskog nadzora inspektor je dužan postupati tako da ne ugrozi čuvanje državne, vojne ili službene, odnosno profesionalne tajne.

(2) Odgovorne osobe dužne su upoznati inspektora s podacima koji se sukladno općim aktima pružatelja usluge smatraju tajnom.

(3) Inspektor je dužan kao službeni tajnu čuvati dokumentaciju i podatke koji su u vezi s inspekcijskim nadzorom, kao i identitet podnositelja podneska povodom kojeg je proveden inspekcijski nadzor, ako on to zatraži.

(4) Dokumentaciju i podatke iz stavaka 1. i 2. ovoga članka inspektor može dati samo sudovima, tijelima državne uprave i drugim državnim tijelima, na njihov obrazloženi pisani zahtjev, u postupcima iz njihove nadležnosti.

Dužnosti inspektora

Članak 276.

(1) U obavljanju inspekcijskih poslova inspektor je dužan:

1. zabraniti provođenje pojedinih mjera i radnji koje su protivne zakonu ili drugom propisu
2. zabraniti rad domu socijalne skrbi, centru za pružanje usluga u zajednici i drugom pružatelju usluga iz članka 162. ovoga Zakona ako:
 - više ne ispunjava propisana mjerila za pružanje socijalnih usluga
 - ne postupi po prethodnom rješenju inspektora kojim se naređuju mjere
 - načinom pružanja usluga ugrožava zdravlje i sigurnost korisnika

3. obavijestiti nadležnu komoru kada utvrdi da stručni radnik nema odobrenje za samostalni rad od nadležne komore, ako je isto uvjet za obavljanje poslova radnog mjesta
4. zabraniti pravnoj osobi pružanje socijalnih usluga, ako ih obavlja bez rješenja o ispunjavanju minimalnih uvjeta za pružanje socijalnih usluga propisanih ovim Zakonom
5. narediti fizičkoj osobi koja obavlja djelatnost socijalne skrbi kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik prekid pružanja socijalne usluge ako nije pribavila rješenje o ispunjavanju minimalnih uvjeta za pružanje socijalnih usluga propisanih ovim Zakonom i posebnim propisom
6. narediti otklanjanje utvrđenih nepravilnosti u određenom roku te poduzimati druge mjere za koje je ovlašten ovim Zakonom i drugim propisima
7. narediti provođenje postupka utvrđivanja odgovornosti odgovorne osobe kod pružatelja usluga i zaposlenih radnika
8. narediti i druge mjere u skladu sa zakonom.

(2) O zabrani rada pružateljima usluga iz stavka 1. točke 2. ovoga članka inspektor je dužan izvijestiti nadležno tijelo koje je donijelo rješenje o ispunjavanju mjerila za početak pružanja socijalnih usluga i jedinicu lokalne samouprave na čijem se području pruža usluga smještaja.

(3) Pružatelj usluge dužan je postupiti po izrečenim mjerama inspektora iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Ako osoba ne postupi po rješenju inspektora u roku koji je određen rješenjem, rješenje će se izvršiti primjenom mjerodavnih odredaba o prisilnom izvršenju nenovčanih obveza novčanom kaznom prema propisu kojim se uređuje opći upravni postupak.

(5) Ako inspektor prilikom obavljanja inspekcijskog nadzora utvrdi nepravilnosti, odnosno povrede propisa, a nije ovlašten izravno postupati, dužan je izvijestiti nadležno tijelo o uočenim nepravilnostima, odnosno povredama propisa te tražiti pokretanje postupka i poduzimanje propisanih mjera.

Usmeno upozorenje

Članak 277.

(1) Ako inspektor utvrdi da se u radu javljaju manje nepravilnosti koje ne utječu bitno na pružanje usluge, odnosno zakonitost poslovanja, usmeno će upozoriti odgovornu osobu u pravnoj osobi, odnosno fizičku osobu koja pruža socijalne usluge na nepravilnosti i na njihove posljedice te odrediti rok za uklanjanje istih, a sadržaj usmenog upozorenja i rok za otklanjanje nepravilnosti navesti u zapisniku o obavljenom inspekcijskom nadzoru.

(2) Ako nepravilnosti iz stavka 1. ovoga članka ne budu otklonjene u ostavljenom roku, inspektor će rješenjem narediti mjere u skladu sa zakonom.

Zapisnik

Članak 278.

(1) O obavljenom inspekcijskom nadzoru inspektor je dužan sastaviti zapisnik.

(2) Primjerak zapisnika inspektor uručuje ravnatelju ili drugom ovlaštenom zastupniku u pravnoj osobi te fizičkoj osobi nad čijim radom se provodi inspekcijski nadzor.

Upravni spor

Članak 279.

Protiv rješenja koje donosi inspektor nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Optužni prijedlog, prekršajni nalog, kaznena prijava

Članak 280.

(1) Ako u obavljanju inspekcijskog nadzora inspektor posumnja da je počinjen prekršaj ili kazneno djelo, uz rješenje za čije je donošenje ovlašten, dužan je s utvrđenim činjenicama odlučnim za poduzimanje mjera podnijeti optužni prijedlog ili ako za to postoje uvjeti propisani općim zakonom o prekršajima, izdati prekršajni nalog, odnosno podnijeti kaznenu prijavu.

(2) Tijelo kojem je podnesen optužni prijedlog, odnosno kaznena prijava iz stavka 1. ovoga članka, dužno je o ishodu postupka obavijestiti Ministarstvo.

Očevidnik

Članak 281.

O obavljenim inspekcijskim nadzorima i poduzetim mjerama inspektor vodi očevidnik, čiji sadržaj, oblik i način vođenja pravilnikom propisuje ministar.

ODJELJAK 3

UPRAVNI NADZOR

Predmet nadzora

Članak 282.

(1) U provedbi upravnog nadzora Ministarstvo nadzire:

1. zakonitost općih akata
2. zakonitost i pravilnost rada te postupanja prema građanima i drugim strankama
3. osposobljenost službenih osoba za neposredno obavljanje poslova državne uprave.

(2) Način provođenja upravnog nadzora i njegov sadržaj pravilnikom propisuje ministar.

*Zapisnik o upravnom nadzoru***Članak 283.**

O provedenom upravnom nadzoru sastavlja se zapisnik kojim se utvrđuje koje su radnje provedene tijekom provođenja upravnog nadzora.

*Vrste upravnog nadzora***Članak 284.**

(1) Upravni nadzor provodi se kao redoviti, izvanredni i kontrolni.

(2) Redoviti upravni nadzor provodi se u skladu s godišnjim planom nadzora koji donosi ministar najkasnije do 31. prosinca tekuće godine za sljedeću godinu.

(3) Izvanredni upravni nadzor provodi se povodom prijedloga drugih državnih tijela, predstavki, pritužbi i drugih podnesaka pravnih i fizičkih osoba ili u slučaju saznanja o nekim važnim činjenicama zbog kojih je opravdano provođenje upravnog nadzora.

(4) Kontrolni upravni nadzor provodi se radi kontrole postupanja po izvješću iz članka 285. stavka 1. ovoga Zakona.

(5) Ako se upravni nadzor provodi po prijedlogu tijela i drugih zainteresiranih pravnih ili fizičkih osoba, ovlaštenu državnu službenika je dužan izvijestiti podnositelja prigovora ili zahtjeva o utvrđenom činjeničnom stanju te o poduzetim mjerama, osim u slučaju anonimne predstavke.

*Izvješće o upravnom nadzoru***Članak 285.**

(1) O obavljenom upravnom nadzoru sastavlja se izvješće koje sadrži prikaz utvrđenog stanja i mjere koje u određenom roku nadzirano tijelo treba poduzeti radi otklanjanja utvrđenih nedostataka.

(2) Izvješće o obavljenom upravnom nadzoru dostavlja se nadziranom tijelu najkasnije u roku od 30 dana od dana obavljenog nadzora.

*Ovlasti Ministarstva u upravnom nadzoru***Članak 286.**

(1) U obavljanju upravnog nadzora nadziranom tijelu ili pravnoj osobi s javnim ovlastima mogu se davati opće i pojedinačne upute.

(2) U provedbi upravnog nadzora mogu se privremeno izuzeti predmeti i izvorna dokumentacija što se utvrđuje zapisnikom.

(3) Ako se u provedbi upravnoga nadzora utvrdi nezakonitost ili nepravilnost u sadržaju ili postupku donošenja općih akata, nezakonitosti ili nepravilnosti u radu ili postupanju prema građanima ili drugim stranama ili nedostatnu osposobljenost službenih osoba Ministarstvo može:

1. zatražiti odgovarajuća izvješća i podatke te neposredno utvrditi činjenice i okolnosti važne za ostvarivanje prava u sustavu socijalne skrbi
2. raspraviti određeno stanje i uputom odrediti mjere koje se moraju poduzeti radi otklanjanja utvrđene nepravilnosti i osiguranja zakonitog i pravilnog obavljanja poslova koji su predmet nadzora.

(4) Ako nadzirano tijelo u ostavljenom roku ne postupi po uputi iz stavka 3. točke 2. ovoga članka Ministarstvo može:

1. obustaviti od izvršenja opći akt koji je predmet nadzora
2. predložiti pokretanje postupka za utvrđivanje odgovornosti službenih osoba
3. neposredno obaviti poslove koji su predmet nadzora.

POGLAVLJE X.

FINANCIRANJE DJELATNOSTI SOCIJALNE SKRBI

Izvori sredstava

Članak 287.

Sredstva za financiranje djelatnosti socijalne skrbi osiguravaju se iz:

1. sredstava proračuna Republike Hrvatske
2. sredstava proračuna jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba
3. sredstava proračuna jedinica lokalne samouprave
4. prihoda ostvarenih sudjelovanjem korisnika i njihovih obveznika uzdržavanja u plaćanju troškova socijalnih usluga
5. vlastitih prihoda
6. donacija, pomoći i ostalih namjenskih prihoda.

Sredstva proračuna Republike Hrvatske

Članak 288.

Republika Hrvatska osigurava u državnom proračunu sredstva za:

1. novčane naknade i socijalne usluge u sustavu socijalne skrbi, osim u slučajevima propisanim ovim Zakonom
2. financiranje rashoda Zavoda
3. financiranje rashoda Obiteljskog centra
4. financiranje rashoda domova socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska
5. financiranje rashoda Akademije socijalne skrbi.

*Sredstava proračuna jedinica lokalne i
područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba*

Članak 289.

(1) Jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb, dužne su osigurati sredstva za obavljanje djelatnosti socijalne skrbi sukladno ovom Zakonu i zakonima kojima se uređuje financiranje jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, u skladu sa socijalnim planom i mrežom socijalnih usluga na svojem području.

(2) Jedinice lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb dužne su u svom proračunu osigurati sredstva za ostvarivanje prava za podmirenje troškova stanovanja pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka dio troškova stanovanja koji se odnosi na troškove ogrjeva korisnika koji se griju na drva osigurava se iz sredstava državnog proračuna.

(4) Troškovi stanovanja izuzev stavka 3. ovoga članka mogu se ovisno o proračunskim mogućnostima osigurati iz državnog proračuna jedinicama lokalne samouprave koje su prema indeksu razvijenosti razvrstane u I. i II. skupinu sukladno propisu kojim se uređuje ocjenjivanje stupnja razvijenosti jedinica lokalne samouprave.

(5) Jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb, osiguravaju sredstva za rad ustanova socijalne skrbi čiji su osnivač.

(6) Veliki gradovi i gradovi sjedišta županija dužni su u svom proračunu osigurati sredstva za uslugu prehrane u pučkim kuhinjama, kao i pružanje usluge smještaja u prihvatilišta ili prenoćišta za beskućnike na način propisan ovim Zakonom.

(7) Jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb, mogu osigurati sredstva za ostvarivanje novčanih naknada i socijalnih usluga stanovnicima na svom području u većem opsegu nego što je utvrđeno ovim Zakonom, na način propisan njihovim općim aktom, ako u svom proračunu imaju za to osigurana sredstva.

(8) Sredstva za troškove stanovanja iz stavaka 3. i 4. ovoga članka osiguravaju se u državnom proračunu na razdjelu Ministarstva.

(9) Sredstva iz stavka 8. ovoga članka Ministarstvo će isplaćivati jedinicama lokalne samouprave mjesečno, unaprijed na temelju mjesečnog obračuna za prethodni mjesec, sukladno odluci iz stavka 12. ovoga članka.

(10) Sredstva iz stavka 8. ovoga članka su namjenska sredstva i ne smatraju se tekućim pomoćima iz državnog proračuna.

(11) Jedinice lokalne samouprave dužne su jednom godišnje do 31. siječnja tekuće godine izvijestiti Ministarstvo o ukupnom utrošku sredstava doznačenih za razdoblje od 1. siječnja do 31. prosinca prethodne godine.

(12) Odluku o kriterijima i mjerilima za financiranje troškova stanovanja iz stavaka 3. i 4. ovoga članka te iznosu sredstava za pojedinu jedinicu lokalne samouprave, za svaku godinu, najkasnije do 30. rujna tekuće godine, za iduću godinu donosi Vlada Republike Hrvatske.

Financiranje decentralizirane funkcije

Članak 290.

(1) Decentralizirana funkcija djelatnosti socijalne skrbi u jedinicama područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba je djelatnost domova za starije osobe nad kojima su prenesena osnivačka prava.

(2) Sredstva za financiranje decentraliziranih domova za starije osobe iz stavka 1. ovoga članka osiguravaju se u proračunu jedinica područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba.

(3) Sredstva za financiranje decentraliziranih domova za starije osobe iz stavka 2. ovoga članka čine prihodi za posebne namjene domova za starije osobe, prihodi iz udjela u porezu na dohodak za decentralizirane funkcije, sredstva državnog proračuna Republike Hrvatske putem pomoći izravnjanja do iznosa bilančnih prava utvrđenih odlukom iz stavka 4. ovoga članka i drugi izvori financiranja.

(4) Vlada Republike Hrvatske u svakoj godini za iduću godinu donosi odluku o minimalnim financijskim standardima, kriterijima i mjerilima za financiranje decentralizirane funkcije iz stavka 1. ovoga članka.

Financijske obveze velikih gradova i gradova sjedišta županija

Članak 291.

(1) Veliki gradovi i gradovi sjedišta županija dužni su, poticati i osigurati građanima na svojem području druge oblike materijalnih pomoći i potpora kao što je prehrana u pučkim kuhinjama, smještaj beskućnika u prihvatilište ili prenoćište, zbrinjavanje osoba koje primaju zajamčenu minimalnu naknadu u socijalne stanove, subvencije u plaćanju pojedinih socijalnih i drugih usluga sukladno svojim općim aktima i ovome Zakonu, poticati rad udruga i volonterski rad u socijalnoj skrbi te razvijati druge oblike socijalne skrbi na svojem području.

(2) Ako veliki gradovi i gradovi sjedišta županija nisu u mogućnosti osigurati sredstva za prehranu u pučkim kuhinjama, smještaj beskućnika u prihvatilište ili prenoćište ili zbrinjavanje osoba koje primaju zajamčenu minimalnu naknadu u socijalne stanove, u financiranju navedenih pomoći i usluga će sudjelovati i jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb, u skladu sa svojim financijskim mogućnostima.

(3) U kriznim situacijama kada obitelj s maloljetnom djecom ostane bez svog doma i nije u mogućnosti sama osigurati smještaj, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb, dužne su im osigurati smještaj u socijalnom stanu ili na drugi način, kako bi se spriječilo odvajanje djece od odraslih članova obitelji.

POGLAVLJE XI.**POVRAT ISPLAĆENIH IZNOSA
I NAKNADA ŠTETE***Pravo na povrat i naknadu štete***Članak 292.**

(1) Republika Hrvatska ima pravo na povrat iznosa isplaćenih na ime prava na zajamčenu minimalnu naknadu, uslugu organiziranog stanovanja, uslugu smještaja, osim usluge smještaja u kriznim situacijama, sukladno članku 294. ovoga Zakona.

(2) Republika Hrvatska ima pravo na naknadu štete počinjenu od strane korisnika u slučajevima iz članka 296. ovoga Zakona.

(3) Povrat isplaćenih iznosa na ime prava iz stavka 1. ovoga članka i naknada štete iz stavka 2. ovoga članka osigurava se upisom zabilježbe tražbine na nekretninama korisnika.

*Zabilježba***Članak 293.**

(1) Na temelju pravomoćnog rješenja o priznavanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu, uslugu organiziranog stanovanja i uslugu smještaja, osim usluge smještaja u kriznim situacijama, vrši se upis zabilježbe tražbine u zemljišnim knjigama na nekretninama koje su u vlasništvu odraslog korisnika, u korist Republike Hrvatske, na prijedlog nadležnog državnog odvjetništva.

(2) Zabilježba tražbine ima učinak da pravo namirenja Republike Hrvatske po osnovi povrata isplaćenih iznosa odnosno naknade štete utvrđeno ovršnom ispravom, dobiva ono mjesto u prvenstvenom redu koje mu je bilo osigurano zabilježbom tražbine pa će se ovrha moći neposredno provesti bez obzira tko je u međuvremenu postao nositelj knjižnoga prava.

(3) Zabilježba iz stavka 1. ovog članka briše se na temelju suglasnosti Ministarstva, kada Zavod nakon prestanka prava utvrdi da nema obveze povrata isplaćenih iznosa ili obveze naknade štete.

(4) Ako Zavod utvrdi da po osnovi priznatog prava osiguranog zabilježbom iz stavka 1. ovoga članka postoji obveza povrata isplaćenih iznosa, odnosno obveza naknade štete, zabilježba se briše na temelju suglasnosti Ministarstva kada se izvrši naplata tražbine ili otpiše dug.

ODJELJAK 1.**POVRAT ISPLAĆENIH IZNOSA***Obveznici povrata***Članak 294.**

(1) Za slučaj smrti korisnika prava na zajamčenu minimalnu naknadu, uslugu organiziranog stanovanja i uslugu smještaja, osim usluge smještaja u kriznim situacijama, kojem su u cijelosti ili dijelom isplaćeni troškovi priznatog prava iz sredstava državnog proračuna, Republika Hrvatska ima pravo na povrat iznosa isplaćenih po osnovi priznatog prava, kojega je bio korisnik u trenutku smrti, od njegovih nasljednika do visine vrijednosti naslijeđene imovine

(2) Za slučaj da korisnik prava iz stavka 1. ovoga članka kojem su u cijelosti ili dijelom isplaćeni troškovi priznatog prava iz sredstava državnog proračuna, daruje svoju imovinu, Republika Hrvatska ima pravo od obdarenika na povrat iznosa isplaćenih po osnovi priznatog prava do visine vrijednosti darovane imovine.

(3) Republika Hrvatska ima pravo na povrat iznosa isplaćenih po osnovi prava na zajamčenu minimalnu naknadu, uslugu organiziranog stanovanja i uslugu smještaja, osim usluge smještaja u kriznim situacijama, od osobe koja je po zakonu dužna uzdržavati korisnika, ako je u postupku priznavanja prava utvrđeno da ga ta osoba neosnovano ne uzdržava, ili je neopravdano odbila njegovo uzdržavanje.

(4) Zastarni rok za tražbine iz stavka 1. ovoga članka počinje teći od dana pravomoćnosti rješenja o nasljeđivanju.

(5) Zastarni rok za tražbine iz stavka 2. ovoga članka počinje teći od dana saznanja za darovanje.

(6) Odredba stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se u slučaju nasljeđivanja ošasne imovine sukladno propisu kojim se uređuje nasljeđivanje.

*Poziv na povrat isplaćenih iznosa,
razlozi za utuženje*

Članak 295.

(1) U slučajevima iz članka 294. stavaka 1. do 3. ovoga Zakona Zavod poziva obveznika povrata isplaćenog iznosa da u određenom roku izvrši povrat isplaćenih iznosa.

(2) Ako obveznik povrata isplaćenog iznosa iz stavka 1. ovoga članka ne izvrši povrat isplaćenih iznosa u određenom roku, Republika Hrvatska ovlaštena je podnijeti tužbu radi povrata isplaćenih iznosa putem nadležnog državnog odvjetništva na temelju dokumentacije koju dostavlja Zavod.

ODJELJAK 2.**NAKNADA ŠTETE***Razlozi za naknadu štete***Članak 296.**

Korisnik koji je ostvario pravo u sustavu socijalne skrbi ili kojemu je isplaćena novčana naknada na koju nije imao pravo dužan je nadoknaditi štetu za ostvareno ne pripadajuće pravo odnosno vratiti primljene iznose ako:

1. je na temelju neistinitih ili netočnih podataka za koje je znao ili morao znati da su neistiniti, odnosno netočni ili na drugi način neosnovano ostvario pravo iz sustava socijalne skrbi na koje nije imao pravo ili ga je ostvario u većem opsegu nego što mu pripada ili
2. je pravo iz sustava socijalne skrbi ostvario zbog toga što nije prijavio promjenu koja utječe na prestanak ili opseg prava, a znao je ili je morao znati za tu promjenu.

*Supsidijarna primjena posebnog propisa***Članak 297.**

Pri utvrđivanju prava na naknadu štete primjenjuje se zakon kojim se uređuju obvezni odnosi, ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.

*Poziv na naknadu štete, razlozi za utuženje***Članak 298.**

(1) Kada utvrdi da je nastala šteta iz članka 296. ovoga Zakona Zavod poziva korisnika da u određenom roku nadoknadi nastalu štetu.

(2) Ako šteta ne bude nadoknađena u određenom roku, Republika Hrvatska ovlaštena je podnijeti tužbu radi naknade štete putem nadležnog državnog odvjetništva na temelju dokumentacije koju dostavlja Zavod.

ODJELJAK 3.**NAGODBA I OTPIS DUGA***Nagodba***Članak 299.**

(1) Zavod može s obveznikom naknade štete, odnosno s obveznikom povrata isplaćenog iznosa sklopiti nagodbu o načinu i vremenu naknade štete, odnosno povrata isplaćenog iznosa, uvažavajući njegove prihode, imovinsko stanje i socijalni položaj, uz mogućnost odgode plaćanja duga i/ili obročne otplate duga za razdoblje do najduže pet godina.

(2) Ako se sklapa nagodba o obročnoj otplati duga, u nagodbi se utvrđuje ukupan broj i iznos obroka i rokovi plaćanja.

(3) Nagodba iz stavka 1. ovoga članka ima snagu ovršne isprave.

(4) Ako obveznik naknade štete, odnosno obveznik povrata isplaćenog iznosa ne plati uzastopno tri obroka sukladno sklopljenoj nagodbi, potraživanje će se naplatiti u cijelosti.

(5) Obveznik naknade štete, odnosno obveznik povrata isplaćenog iznosa dužan je Zavodu dostavljati dokaze o izvršenim uplatama u skladu s nagodbom iz stavka 1. ovoga članka.

(6) Zavod je dužan voditi evidenciju o sklopljenim nagodbama s podacima o imenu i prezimenu obveznika naknade štete, odnosno obveznika povrata isplaćenog iznosa, iznosu duga, vremenu i načinu povrata te o tome do 15. siječnja svake godine za prethodnu godinu dostavljati izvješće Ministarstvu.

Otpis duga

Članak 300.

(1) Zavod može na prijedlog obveznika naknade štete, odnosno obveznika povrata isplaćenog iznosa odlučiti da se njegov dug po osnovi naknade štete, odnosno povrata isplaćenog iznosa djelomično ili u cijelosti otpiše, ako utvrdi da podnositelj prijedloga nije u mogućnosti izvršiti povrat isplaćenih iznosa, odnosno naknaditi štetu bez ugrožavanja podmirenja osnovnih stambenih i drugih osnovnih životnih potreba, uzimajući u obzir njegove prihode, imovinsko stanje i socijalni položaj.

(2) Ako podnositelj prijedloga za otpis duga živi u kućanstvu, prilikom odlučivanja o podnesenom prijedlogu u obzir se uzimaju i prihodi, imovinsko stanje i socijalni položaj članova njegovog kućanstva.

(3) Prijedlog za otpis duga može se podnijeti najkasnije do dana podnošenja tužbe radi naknade štete odnosno povrata isplaćenog iznosa sudu putem nadležnog državnog odvjetništva.

(4) Ako dug obveznika naknade štete, odnosno obveznika povrata isplaćenog iznosa koji se otpisuje iznosi 10.000,00 kuna ili više, Zavod može na prijedlog obveznika naknade štete, odnosno obveznika povrata isplaćenog iznosa odlučiti da se dug djelomično ili u cijelosti otpiše, samo uz prethodnu suglasnost Ministarstva.

(5) Zavod je dužan voditi evidenciju o otpisu tražbine obveznicima naknade štete, odnosno obveznicima povrata isplaćenog iznosa s podacima o imenu i prezimenu obveznika naknade štete, odnosno obveznika povrata isplaćenog iznosa, iznosu ukupnog duga i iznosu duga koji se otpisuje te o tome do 15. siječnja svake godine za prethodnu godinu dostavljati izvješće Ministarstvu.

(6) Zavod će po službenoj dužnosti otpisati potraživanje prema obvezniku naknade štete, odnosno obvezniku povrata isplaćenog iznosa ako nastupi zastara naplate potraživanja prema zakonu kojim se uređuju obvezni odnosi.

(7) Način utvrđivanja ispunjenosti uvjeta za otpis duga pravilnikom propisuje ministar.

Povrat ne pripadajuće naknade

Članak 301.

Pružatelj usluge koji je ostvario ne pripadajuću naknadu za uslugu koju nije pružio korisniku, dužan je izvršiti povrat iznosa ne pripadajuće naknade korisniku ili Republici Hrvatskoj ako je korisniku priznato pravo na socijalnu uslugu rješenjem Zavoda.

Tužba radi povrata ne pripadajuće naknade

Članak 302.

U slučaju kada pružatelj usluge nije izvršio povrat ne pripadajuće naknade za uslugu koju nije pružio, Republika Hrvatska je ovlaštena podnijeti tužbu radi povrata ne pripadajuće naknade putem nadležnog državnog odvjetništva na temelju dokumentacije koju dostavlja Zavod.

DIO PETI

PREKRŠAJNE ODREDBE

Neplaćanje troškova stanovanja

Članak 303.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 15.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj općinski načelnik, gradonačelnik ili gradonačelnik Grada Zagreba ako jedinica lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb korisniku zajamčene minimalne naknade ne prizna pravo na naknadu za troškove stanovanja, suprotno članku 41. stavku 3. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 11.000,00 do 45.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj općinski načelnik, gradonačelnik ili gradonačelnik Grada Zagreba ako jedinica lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb korisniku zajamčene minimalne naknade ne prizna pravo na naknadu za troškove stanovanja u visini od 30 % iznosa zajamčene minimalne naknade, suprotno članku 42. stavku 1. ovoga Zakona.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 11.000,00 do 45.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj općinski načelnik, gradonačelnik ili gradonačelnik Grada Zagreba ako jedinica lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb korisniku zajamčene minimalne naknade ne prizna pravo na naknadu za troškove stanovanja u iznosu stvarnih troškova, ako su troškovi stanovanja manji od 30 % iznosa zajamčene minimalne naknade, suprotno članku 42. stavku 2. ovoga Zakona.

*Ometanje inspektora u radu***Članak 304.**

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba, ako ravnatelj ili druga odgovorna osoba u pravnoj osobi inspektoru ne osigura nesmetano obavljanje inspekcijskog nadzora i ne stavi mu na raspolaganje sva sredstva i potrebnu dokumentaciju iz članka 273. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 30.000,00 do 50.000,00 kuna.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 30.000,00 do 50.000,00 kuna za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba koja pruža socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik.

*Nepostupanje po rješenju inspektora***Članak 305.**

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba, koja ne postupi po izrečenim mjerama inspektora iz članka 276. stavka 1. ovoga Zakona, osim u slučaju nepostupanja po rješenju inspektora iz članka 276. stavka 1. točke 2. podtočke 3. kojim se zabranjuje rad radi zaštite dobrobiti djeteta i drugih ranjivih osoba zbog njihove dobi, teške tjelesne ili duševne smetnje ili trudnoće.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 30.000,00 do 50.000,00 kuna.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 30.000,00 do 50.000,00 kuna za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba koja pruža socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik.

*Nezakonito pružanje usluga***Članak 306.**

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 100.000,00 do 150.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

1. pruža usluge za koje nema izvršno rješenje o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga iz članka 165. stavka 1. ovoga Zakona
2. nastavi s pružanjem socijalnih usluga nakon donošenja odluke o prestanku pružanja socijalnih usluga, suprotno članku 237. stavku 1. točki 2. i stavku 2. točki 2. ovoga Zakona
3. nastavi s pružanjem socijalnih usluga nakon izvršnosti rješenja inspektora o zabrani rada pružatelja usluge, suprotno članku 237. stavku 1. točki 3. i stavku 2. točki 3. ovoga Zakona
4. pruža usluge smještaja većem broju korisnika od broja utvrđenog izvršnim rješenjem o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga iz članka 126. stavka 5. i članka 165. stavka 1. ovoga Zakona, donesenim sukladno pravilniku iz članka 163. stavka 4. ovoga Zakona, kojim se propisuju mjerila za pružanje socijalnih usluga.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 50.000,00 kuna.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba koja pruža socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik ako:

1. pruža usluge za koje nema izvršno rješenje o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga iz članka 165. stavka 1. ovoga Zakona.
2. nastavi s pružanjem socijalnih usluga nakon donošenja odluke o prestanku pružanja socijalnih usluga, suprotno članku 237. stavku 3. točki 2. ovoga Zakona
3. nastavi s pružanjem socijalnih usluga nakon izvršnosti rješenja inspektora o zabrani rada pružatelja usluge, suprotno članku 237. stavku 3. točki 3. ovoga Zakona
4. pruža usluge smještaja većem broju korisnika od broja utvrđenog izvršnim rješenjem o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga iz članka 126. stavka 5. i članka 165. stavka 1. ovoga Zakona, donesenim sukladno pravilniku iz članka 163. stavka 4. ovoga Zakona, kojim se propisuju mjerila za pružanje socijalnih usluga.

(4) Novčanom kaznom u iznosu od 100.000,00 do 150.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj prekršajno odgovorna pravna osoba osnivač ako:

1. dom socijalne skrbi koji je osnovala prema članku 196. stavku 1. ovoga Zakona obavlja djelatnost socijalne skrbi bez izvršnog rješenja o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga iz članka 126. stavka 5. i članka 165. stavka 1. ovoga Zakona
2. centar za pomoć u kući koji je osnovala prema članku 214. stavku 2. ovoga Zakona obavlja djelatnost socijalne skrbi bez izvršnog rješenja o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga iz članka 126. stavka 5. i članka 165. stavka 1. ovoga Zakona
3. socijalne usluge ne pruža u zasebnoj organizacijskoj jedinici, suprotno članku 227. ovoga Zakona.

(5) Za prekršaje iz stavka 4. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi osnivaču novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 50.000,00 kuna.

(6) Za prekršaje iz stavka 4. točaka 1. i 2. ovoga članka kaznit će se i fizička osoba osnivač novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 50.000,00 kuna.

Nezakonito sklapanje ugovora

Članak 307.

Novčanom kaznom u iznosu od 30.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba ako jedan ili više članova kućanstva sklope više od tri ugovora o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, a uzdržavanim osobama pružaju usluge stanovanja, prehrane, njege i brige o zdravlju te zadovoljavanje ostalih osnovnih životnih potreba, u svome stambenom ili poslovnom prostoru osobno, putem treće osobe ili zaposlenih radnika kod fizičke osobe ili radnika zaposlenih u pravnoj osobi koja je u vlasništvu davatelja uzdržavanja odnosno članova njegovog kućanstva iz članka 171. stavka 1. ovoga Zakona.

*Nezakonito zapošljavanje***Članak 308.**

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako primi u radni odnos radnika za kojeg postoji zapreka za zapošljavanje iz članka 261. stavak 1. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 10.000,00 kuna.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba koja obavlja djelatnost socijalne skrbi kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik ako primi u radni odnos radnika za kojeg postoji zapreka za zapošljavanje iz članka 261. stavka 1. ovoga Zakona.

*Neobavješćavanje o privremenoj obustavi
pružanja socijalnih usluga***Članak 309.**

Novčanom kaznom u iznosu od 30.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba koja djelatnost socijalne skrbi obavlja kao obrtnik:

1. ako privremeno obustavi pružanje socijalnih usluga iz neopravdanih razloga, suprotno članku 238. stavku 1. ovoga Zakona.
2. ako o privremenoj obustavi ne obavijesti jedinicu područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb te ustrojstvenu jedinicu Zavoda na čijem području pruža socijalne usluge suprotno članku 238. stavku 2. ovoga Zakona.

*Nepropisno vođenje evidencije i dokumentacije***Članak 310.**

(1) Novčanom kaznom od 20.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj Zavod ako:

1. ne vodi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad, suprotno članku 178. stavku 3. ovoga Zakona
2. evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad ne vodi na način i sa sadržajem propisanim pravilnikom iz članka 248. stavka 3. ovoga Zakona
3. Ministarstvu za statističke svrhe ne dostavi godišnje statističko izvješće do 31. ožujka svake godine za prethodnu godinu, suprotno članku 178. stavku 4. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u Zavodu novčanom kaznom u iznosu od 11.000,00 do 20.000,00 kuna.

(3) Novčanom kaznom od 20.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj obiteljski centar ako:

1. ne vodi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad, suprotno članku 193. ovoga Zakona
2. evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad ne vodi na način i sa sadržajem propisanim pravilnikom iz članka 248. stavka 3. ovoga Zakona
3. Ministarstvu za statističke svrhe ne dostavi godišnje statističko izvješće do 31. ožujka svake godine za prethodnu godinu, suprotno članku 193. stavku 2. ovoga Zakona.

(4) Za prekršaj iz stavka 3. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u obiteljskom centru novčanom kaznom u iznosu od 11.000,00 do 20.000,00 kuna.

(5) Novčanom kaznom od 20.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj dom socijalne skrbi ako:

1. ne vodi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad, suprotno članku 213. stavku 1. ovoga Zakona
2. evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad ne vodi na način i sa sadržajem propisanim pravilnikom, suprotno članku 248. stavku 3. ovoga Zakona.
3. Ministarstvu za statističke svrhe ne dostavi godišnje statističko izvješće do 31. ožujka svake godine za prethodnu godinu, suprotno članku 213. stavku 2. ovoga Zakona.

(6) Za prekršaj iz stavka 5. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u domu socijalne skrbi novčanom kaznom u iznosu od 11.000,00 do 20.000,00 kuna.

(7) Novčanom kaznom od 20.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj centar za pomoć u kući ako:

1. ne vodi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad, suprotno članku 217. stavku 1. ovoga Zakona
2. evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad ne vodi na način i sa sadržajem propisanim pravilnikom, suprotno članku 248. stavku 3. ovoga Zakona
3. Ministarstvu za statističke svrhe ne dostavi godišnje statističko izvješće do 31. ožujka svake godine za prethodnu godinu, suprotno članku 217. stavku 2. ovoga Zakona.

(8) Za prekršaj iz stavka 7. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u centru za pomoć u kući novčanom kaznom u iznosu od 11.000,00 do 20.000,00 kuna.

(9) Novčanom kaznom od 20.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj udruga, vjerska zajednica, trgovačko društvo i druga domaća i strana pravna osoba koja pored obavljanja svoje djelatnosti pruža i socijalne usluge, ako:

1. ne vodi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad, suprotno članku 229. stavku 1. ovoga Zakona
2. evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad ne vodi na način i sa sadržajem propisanim pravilnikom, suprotno članku 248. stavku 3. ovoga Zakona.

3. Ministarstvu za statističke svrhe ne dostavi godišnje statističko izvješće do 31. ožujka svake godine za prethodnu godinu, suprotno članku 229. stavku 2. ovoga Zakona.

(10) Za prekršaj iz stavka 9. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi iz stavka 9. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 11.000,00 do 20.000,00 kuna.

(11) Novčanom kaznom od 20.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba koja obavlja djelatnost socijalne skrbi kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik ako:

1. ne vodi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad, suprotno članku 231. stavku 1. ovoga Zakona
2. evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad ne vodi na način i sa sadržajem propisanim pravilnikom, suprotno članku 248. stavku 3. ovoga Zakona.
3. Ministarstvu za statističke svrhe ne dostavi godišnje statističko izvješće do 31. ožujka svake godine za prethodnu godinu, suprotno članku 231. stavku 2. ovoga Zakona.

(12) Novčanom kaznom od 20.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se Zavod ako:

1. ne vodi evidenciju o sklopljenim nagodbama s podacima o imenu i prezimenu obveznika naknade štete, odnosno obveznika povrata isplaćenog iznosa, iznosu duga, vremenu i načinu povrata, suprotno članku 299. stavku 6. Zakona
2. do 15. siječnja tekuće godine za prethodnu godinu ne dostavi Ministarstvu izvješće o sklopljenim nagodbama, suprotno članku 299. stavku 6. ovoga Zakona
3. ne vodi evidenciju o otpisu tražbine obveznicima naknade štete, odnosno obveznicima povrata isplaćenog iznosa s podacima o imenu i prezimenu obveznika naknade štete, odnosno obveznika povrata isplaćenog iznosa, iznosu ukupnog duga i iznosu duga koji se otpisuje, suprotno članku 300. stavku 5. ovoga Zakona
4. do 15. siječnja tekuće godine za prethodnu godinu ne dostavi Ministarstvu izvješće o otpisu tražbine za prethodnu godinu, suprotno članku 300. stavku 5. ovoga Zakona.

(13) Za prekršaj iz stavka 12. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u Zavodu novčanom kaznom u iznosu od 11.000,00 do 20.000,00 kuna.

(14) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se:

1. općinski načelnik ili gradonačelnik ili župan ili gradonačelnik Grada Zagreba ako jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb ne vodi evidenciju i dokumentaciju o priznatim pravima u sustavu socijalne skrbi propisanim ovim Zakonom, posebnim propisima i općim aktima jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba, suprotno članku 118. stavku 1. ovoga Zakona
2. općinski načelnik ili gradonačelnik ili župan ili gradonačelnik Grada Zagreba ako jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb evidenciju i dokumentaciju ne vodi na način i sa sadržajem propisanim pravilnikom, suprotno članku 118. stavku 5. ovoga Zakona
3. općinski načelnik ili gradonačelnik ili župan ili gradonačelnik Grada Zagreba ako jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb o podacima o korisnicima i naknadama iz sustava socijalne skrbi iz evidencije i dokumentacije ne izradi godišnje izvješće, suprotno članku 118. stavku 2. ovoga Zakona

4. općinski načelnik ili gradonačelnik ako jedinica lokalne samouprave godišnje izvješće iz članka 118. stavka 2. ovoga Zakona ne dostavi jedinici područne (regionalne) samouprave, suprotno članku 118. stavku 3. ovoga Zakona
5. župan ako jedinica područne (regionalne) samouprave ne objedini i potvrdi dostavljena godišnja izvješća jedinica lokalne samouprave, suprotno članku 118. stavku 3. ovoga Zakona
6. župan ako jedinica područne (regionalne) samouprave objedinjena i potvrđena godišnja izvješća lokalne samouprave ne dostavi Ministarstvu, suprotno članku 118. stavku 3. ovoga Zakona
7. župan ili gradonačelnik Grada Zagreba ako jedinica područne (regionalne) samouprave i Grad Zagreb godišnje izvješće iz članka 118. stavka 2. ovoga Zakona ne dostavi Ministarstvu, suprotno članku 118. stavku 4. ovoga Zakona
8. općinski načelnik ili gradonačelnik ili župan ili gradonačelnik Grada Zagreba ako jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb godišnje izvješće iz članka 118. stavka 2. ovoga Zakona ne dostavi nadležnom tijelu u roku koji je propisan pravilnikom iz članka 118. stavka 5. ovoga Zakona.

DIO ŠESTI

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 311.

(1) Korisnik prava na novčanu naknadu ili uslugu socijalne skrbi priznatu na temelju Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.), ostvaruje priznato pravo i nakon stupanja na snagu ovoga Zakona, dok nadležno tijelo rješenjem ne utvrdi ispunjava li uvjete za priznavanje prava na novčanu naknadu ili uslugu socijalne skrbi po ovom Zakonu.

(2) Pravo na osobnu invalidninu i pravo na doplatak za pomoć i njegu ostvareni temeljem Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.), a čije ostvarivanje traje na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, ostaju na snazi do dana nastanka promijenjene okolnosti koja utječe na priznavanje prava sukladno odredbama ovoga Zakona.

Članak 312.

Za korisnika prava iz članka 311. stavka 1. ovoga Zakona nadležno tijelo dužno je provesti postupak radi utvrđivanja ispunjava li uvjete za priznavanje prava na temelju ovoga Zakona i to:

1. za priznavanje prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona
2. za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona
3. za priznavanje drugih prava u sustavu socijalne skrbi u roku od godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 313.

(1) Korisnik prava na naknadu do zaposlenja, priznatog na temelju Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.), zadržava priznato pravo i nakon stupanja na snagu ovoga Zakona, dok nadležno tijelo ne utvrdi ispunjava li uvjete za priznavanje prava na novčanu pomoć prema propisu o zapošljavanju.

(2) Postupke za priznavanje prava na naknadu do zaposlenja pokrenute prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će centar za socijalnu skrb po odredbama Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.).

(3) Za korisnika prava na naknadu do zaposlenja nadležno tijelo dužno je provesti postupak radi utvrđivanja ispunjava li uvjete za priznavanje prava na novčanu pomoć prema propisu o zapošljavanju u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 314.

Korisnik prava na naknadu za troškove prijevoza priznatog na temelju Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.), zadržava priznato pravo i nakon stupanja na snagu ovoga Zakona do sklapanja ugovora o javnim uslugama u cestovnom prijevozu sukladno Zakonu o prijevozu u cestovnom prometu („Narodne novine“, br. 41/18., 98/19., 30/21. i 89/21. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

Članak 315.

(1) Postupci započeti prije dana stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.).

(2) U postupku povodom žalbe izjavljene protiv rješenja donesenog prije dana stupanja na snagu ovoga Zakona, primijenit će se odredbe Zakona o socijalnoj skrbi koji je bio na snazi u vrijeme donošenja prvostupanjskog rješenja.

Članak 316.

(1) Vlada Republike Hrvatske će u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, na prijedlog ministra, imenovati privremenog ravnatelja Zavoda.

(2) Ministar će u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona imenovati privremenog ravnatelja Obiteljskog centra.

(3) Odbor za zdravstvo i socijalnu politiku Hrvatskoga sabora će u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona predložiti Hrvatskome saboru imenovanje članova Povjerenstva iz članka 150. stavka 3. ovoga Zakona.

Članak 317.

(1) Centri za socijalnu skrb osnovani prema odredbama Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 33/12. i 46/13.) ili Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.), prestaju s radom istekom 31. prosinca 2022.

(2) S danom prestanka rada centra za socijalnu skrb prestaje mandat upravnog vijeća, ravnatelja i predstojnika podružnica centra za socijalnu skrb.

(3) Postupak likvidacije nad centrom za socijalnu skrb se neće provoditi.

(4) Ravnatelj centra za socijalnu skrb podnijet će nadležnom sudu - sudskom registru prijavu za upis prestanka rada centra za socijalnu skrb u roku od osam dana od dana prestanka rada na temelju ovoga Zakona.

(5) Dana 1. siječnja 2023. Zavod preuzima poslove centra za socijalnu skrb:

- rješava u prvom stupnju u upravnom području socijalne skrbi, obiteljskopravne i kaznenopravne zaštite i drugim pravima u skladu s odredbama ovoga Zakona i posebnih propisa
- provodi izvršenja rješenja
- vodi propisane očevidnike
- izdaje uvjerenja i druge potvrde
- daje podatke o obiteljskim prilikama, te mišljenja i prijedloge u sudskim postupcima koji se odnose na obiteljskopravnu i kaznenopravnu zaštitu
- sudjeluje kao stranka ili umještač pred sudom i drugim državnim tijelima kada se radi o zaštiti osobnih interesa djece i drugih članova obitelji koji se ne mogu brinuti sami o sebi ni o svojim pravima i interesima
- izdaje dozvole za obavljanje udomiteljstva i obavlja nadzor nad udomiteljskim obiteljima te vodi evidenciju o izdanim dozvolama, registar udomiteljskih obitelji i registar smještenih korisnika
- provodi odgojne mjere nad djecom s problemima u ponašanju
- provodi obvezno savjetovanje prije pokretanja sudskih postupaka radi razvoda braka i postupaka vezanih uz roditeljsku skrb
- odlučuje u prvom stupnju o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti dadilje
- odlučuje u prvom stupnju o upisu dadilje u imenik dadilja te upisu pomoćnih dadilja u imenik pomoćnih dadilja
- vodi registar osoba koje obavljaju djelatnost dadilje te imenike dadilja i pomoćnih dadilja
- provodi stručni nadzor nad provedbom posebnog propisa kojim se uređuje djelatnost dadilja.
- potiče, organizira i provodi aktivnosti s ciljem sprječavanja i suzbijanja socijalnih i osobnih problema
- obavlja stručno-analitičke poslove
- potiče i razvija samopomoć, dobrosusjedsku pomoć, dobrovoljni rad, dobrotvorne i druge djelatnosti
- sudjeluje u suzbijanju ovisnosti o alkoholu, drogama i drugim ovisnostima
- predlaže mjere unaprjeđenja socijalne politike

- predlaže, potiče i usklađuje druge aktivnosti u području socijalne skrbi na lokalnoj razini
- sudjeluje u donošenju socijalnog plana za područje jedinice područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba
- procjenjuje potrebe korisnika i planira pružanje socijalnih usluga
- osigurava razvoj socijalnih usluga u skladu sa socijalnim planom i mrežom socijalnih usluga
- prati razvoj standarda kvalitete socijalnih usluga, predlaže unaprjeđenje postojećih i uvođenje novih standarda
- koordinira i provodi aktivnosti u području sprječavanja trgovanja ljudima, nasilja u obitelji, vršnjačkog nasilja i problema ovisnosti putem županijskih koordinatora
- provodi i organizira edukacije i superviziju stručnih radnika centra za socijalnu skrb
- provodi i organizira edukacije voditelja mjere nadzora nad izvršavanjem roditeljske skrbi i vodi evidenciju voditelja mjere nadzora.

(6) Razmjerno preuzetim poslovima iz stavka 5. ovoga članka, 1. siječnja 2023. Zavod preuzima imovinu, radnike, financijska sredstva, sredstva za rad, dokumentaciju i arhivu.

(7) Dana 1. siječnja 2023. Obiteljski centar preuzima poslove savjetodavnog i preventivnog rada i druge stručne poslove centra za socijalnu skrb koji se odnose na:

- savjetodavnu uslugu koja se odnosi na brak, roditeljstvo, obiteljske i partnerske odnose
- razvoj socijalizacijskih vještina djece i mladih, posebno komunikacijskih vještina i nenasilnog rješavanja sukoba među djecom i mladima
- razvoj komunikacije i tolerancije u mladenačkim i partnerskim odnosima
- organiziranje i provođenje edukacije posvojitelja
- obiteljsku medijaciju
- poticanje i razvoj programa rada u zajednici, volonterskog rada i rada udruga koje su potpora roditeljima, obitelji, djeci, mladeži i drugim socijalno osjetljivim skupinama stanovništva
- poticanje i provedbu programskih aktivnosti namijenjenih edukaciji i promidžbi obiteljskih vrijednosti.

(8) Razmjerno preuzetim poslovima iz stavka 7. ovoga članka, 1. siječnja 2023. Obiteljski centar preuzima imovinu, radnike, financijska sredstva, sredstva za rad, dokumentaciju i arhivu.

(9) Stručni i drugi radnici raspoređeni na radna mjesta u centrima za socijalnu skrb nastavljaju raditi na tim radnim mjestima i nakon osnivanja Zavoda, odnosno Obiteljskog centra, do rasporeda na odgovarajuća radna mjesta utvrđena općim aktom Zavoda, odnosno Obiteljskog centra.

Članak 318.

(1) Do početka rada Zavoda centrom za socijalnu skrb upravlja upravno vijeće imenovano prema odredbama Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.).

(2) Član upravnog vijeća iz stavka 1. ovoga članka može biti razriješen i prije isteka mandata. Odluku o razrješenju člana upravnog vijeća, predstavnika osnivača, donosi ministar, a odluku o razrješenju predstavnika jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba u upravnom vijeću donosi ministar, na prijedlog jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba.

(3) Odlukom o razrješenju člana upravnog vijeća, predstavnika osnivača imenuje se novi član upravnog vijeća kojemu mandat traje do isteka mandata razriješenog člana upravnog vijeća.

(4) Predstavnici osnivača i predstavnik jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba, za čije područje se osniva centar za socijalnu skrb, moraju imati završen najmanje preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij i radni staž na poslovima u djelatnosti socijalne skrbi, iznimno u drugoj društvenoj ili humanističkoj djelatnosti.

(5) Predsjednika i zamjenika predsjednika upravnog vijeća biraju članovi upravnog vijeća između predstavnika osnivača.

Članak 319.

(1) Do početka rada Zavoda ravnatelj organizira i vodi poslovanje centra za socijalnu skrb, predstavlja i zastupa centar za socijalnu skrb i odgovoran je za zakonitost rada centra za socijalnu skrb.

(2) Za ravnatelja centra za socijalnu skrb može biti imenovan hrvatski državljanin koji ima završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij socijalnog rada, socijalne politike, prava, psihologije, socijalne pedagogije ili edukacijske rehabilitacije, najmanje pet godina radnog staža na stručnim poslovima u propisanom akademskom zvanju i akademskom stupnju u djelatnosti socijalne skrbi i položen stručni ispit te u odnosu na kojeg ne postoji zapreka iz članka 261. stavka 1. ovoga Zakona.

(3) Ravnatelja centra za socijalnu skrb imenuje upravno vijeće na temelju javnog natječaja, uz prethodnu suglasnost ministra.

(4) Kandidat za ravnatelja koji je član upravnog vijeća ne može sudjelovati u raspravi i donošenju odluke o prijedlogu da se njega imenuje za ravnatelja centra za socijalnu skrb.

(5) Osoba imenovana za ravnatelja centra sklapa s upravnim vijećem ugovor o radu u punom radnom vremenu na vrijeme od četiri godine.

(6) Ako osoba imenovana za ravnatelja ima ugovor o radu u centru za socijalnu skrb na neodređeno vrijeme, na njezin zahtjev prava i obveze iz radnog odnosa mirovat će do prestanka mandata, a najdulje za vrijeme trajanja dvaju uzastopnih mandata.

(7) Osoba iz stavka 6. ovoga članka dužna se po isteku mandata vratiti na poslove koje je prethodno radila u centru za socijalnu skrb, u protivnom joj prestaje radni odnos.

(8) Osobu imenovanu za ravnatelja do povratka na poslove za koje joj prava i obveze iz radnog odnosa miruju zamjenjuje osoba u radnom odnosu koji se zasniva na određeno vrijeme.

(9) Osobi koja je imenovana za ravnatelja, istekom mandata, ako ne bude ponovno imenovana ravnateljem, centar za socijalnu skrb dužan je ponuditi sklapanje ugovora o radu za poslove za koje ispunjava uvjete.

(10) Ravnatelja centra za socijalnu skrb u slučaju privremene spriječenosti u obavljanju ravnateljskih poslova zamjenjuje stručni radnik centra za socijalnu skrb kojega odredi ravnatelj.

(11) Stručni radnik iz stavka 10. ovoga članka koji zamjenjuje ravnatelja ima pravo i dužnost obavljati one poslove ravnatelja čije se izvršenje ne može odgađati.

(12) Upravno vijeće dužno je razriješiti ravnatelja centra za socijalnu skrb i prije isteka mandata za koji je izabran, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za poslove socijalne skrbi, ako:

- ravnatelj to osobno zahtijeva
- nastane neki od razloga koji po posebnim propisima ili propisima kojima se uređuju radni odnosi dovode do prestanka ugovora o radu
- je nastupila zapreka iz članka 213. stavka 1. ovoga Zakona
- ravnatelj bez opravdanog razloga ne provodi program rada koji je donijelo upravno vijeće
- ravnatelj u svojem radu krši propise i opće akte centra za socijalnu skrb, neopravdano ne izvršava odluke upravnog vijeća ili postupa u suprotnosti s njima
- ravnatelj nesavjesnim ili nepravilnim radom prouzroči centru za socijalnu skrb veću štetu, zanemaruje ili nemarno obavlja svoju dužnost tako da su nastale ili mogu nastati veće smetnje u obavljanju djelatnosti
- je upravnim nadzorom ustanovljena teža povreda propisa i općih akata centra za socijalnu skrb ili su utvrđene veće nepravilnost u radu ravnatelja.

(13) U slučaju razrješenja ravnatelja centra za socijalnu skrb prije isteka mandata ili u slučaju da se na natječaj za ravnatelja nitko ne prijavi ili nitko od prijavljenih kandidata ne bude izabran, do imenovanja ravnatelja na temelju ponovljenog natječaja imenovat će se vršitelj dužnosti ravnatelja, najduže do godinu dana.

(14) Osoba imenovana za vršitelja dužnosti ravnatelja mora ispunjavati uvjete za ravnatelja iz stavka 2. ovoga članka.

Članak 320.

Do početka rada Akademije godišnji program stručnog usavršavanja stručnih radnika u ustanovama socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska donosi Ministarstvo najkasnije do rujna 2022. za iduću godinu.

Članak 321.

Pružatelj socijalnih usluga koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona ima sklopljen ugovor o pružanju socijalnih usluga s Ministarstvom, nastavit će s pružanjem socijalnih usluga do roka utvrđenog ugovorom.

Članak 322.

(1) Obiteljski domovi osnovani prema odredbama Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 33/12. i 46/13.) ili Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.) nastavljaju pružati socijalne usluge kao obiteljski domovi i nakon stupanja na snagu ovoga Zakona, najkasnije do 31. prosinca 2026.

(2) Obiteljski domovi koji žele nastaviti pružanje socijalnih usluga nakon 1. siječnja 2027. dužni su u roku iz stavka 1. ovoga članka uskladiti organizacijski oblik za pružanje socijalnih usluga s ovim Zakonom.

Članak 323.

Postupci za utvrđivanje uvjeta za pružanje socijalnih usluga započeti prije dana stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.).

Članak 324.

(1) Pružatelj socijalnih usluga koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona ima rješenje o ispunjavanju uvjeta za pružanje usluga, ili je do dana stupanja na snagu ovoga Zakona podnio zahtjev za utvrđivanje ispunjavanja uvjeta za pružanje socijalnih usluga dužan je u roku od tri godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona podnijeti zahtjev za donošenje rješenja o ispunjavanju mjerila za pružanje usluga prema ovom Zakonu.

(2) Dom socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska koji nema rješenje o ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga u skladu s ranije važećim propisima, dužan je podnijeti zahtjev za donošenje rješenja o ispunjavanju mjerila u roku od pet godina od dana stupanja na snagu pravilnika iz članka 163. stavka 4. ovoga Zakona.

Članak 325.

Ustanove socijalne skrbi dužne su uskladiti statute i druge opće akte s odredbama ovoga Zakona u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 326.

(1) Odluku iz članka 22. stavka 1. ovoga Zakona o utvrđivanju osnovice na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade za 2022., Vlada Republike Hrvatske donijeti će u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Do stupanja na snagu Odluke iz stavka 1. ovoga članka, ostaje na snazi Odluka o osnovici za izračun iznosa zajamčene minimalne naknade („Narodne novine“, broj 114/14.).

(3) Odluku iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona o utvrđivanju osnovice na temelju koje se izračunava iznos drugih prava iz sustava socijalne skrbi Vlada Republike Hrvatske donijeti će u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(4) Do stupanja na snagu Odluke iz stavka 3. ovoga članka ostaje na snazi Odluka o osnovici za izračun iznosa drugih prava iz sustava socijalne skrbi („Narodne novine“, broj 114/14.).

(5) Odluka o minimalnim financijskim standardima, kriterijima i mjerilima za decentralizirano financiranje domova za starije i nemoćne osobe u 2022. godini („Narodne novine“, broj 147/21.), ostaje na snazi do isteka razdoblja za koje je donesena.

(6) Odluka o minimalnim financijskim standardima, kriterijima i mjerilima za financiranje materijalnih i financijskih rashoda centara za socijalnu skrb i troškova ogrjeva korisnicima koji se griju na drva u 2022. godini („Narodne novine“, broj 147/21.), ostaje na snazi do isteka razdoblja za koje je donesena, osim u dijelu koji se odnosi na troškove ogrjeva korisnicima koji se griju na drva koji prestaje važiti stupanjem na snagu ovoga Zakona.

Članak 327.

(1) Uredbu iz članka 43. stavka 5. i članka 260. stavka 2. ovoga Zakona, Vlada Republike Hrvatske donijet će u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Do stupanja na snagu Uredbe iz članka 43. stavka 5. ovoga Zakona ostaje na snazi Uredba o mjesečnom iznosu naknade za ugroženog kupca energenata, načinu sudjelovanja u podmirenju troškova energenata korisnika naknade i postupanju nadležnih centara za socijalnu skrb („Narodne novine“, broj 140/15.).

Članak 328.

(1) Ministar će u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti odluku iz članka 119. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Ministar će u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti odluku iz članka 240. stavka 3. ovoga Zakona.

(3) Do dana stupanja na snagu odluke iz članka 240. stavka 3. ovoga Zakona ostaje na snazi Odluka o mreži socijalnih usluga, KLASA: 011-01/14-01/11, URBROJ: 519-05-2-1/11-14-61, od 7. studenoga 2014.

Članak 329.

Na pripravnike, koji su započeli pripravnički staž prije stupanja na snagu ovoga Zakona, primjenjuju se odredbe Zakona o socijalnoj skrbi koje su bile na snazi u vrijeme sklapanja ugovora o radu s pripravnikom.

Članak 330.

(1) Ministar će u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti pravilnik iz članka 263. stavka 5. ovoga Zakona.

(2) Ministar će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti pravilnike iz članka 35. stavka 6., članka 49. stavka 2., članka 69. stavka 2., članka 76. stavka 5., članka 118. stavka 5., članka 119. stavka 4., članka 125. stavka 2., članka 161. stavka 2., članka 163. stavka 4., članka 166. stavka 2., članka 242., članka 243. stavka 6., članka 248. stavka 3., članka 254. stavka 2., članka 257. stavka 6., članka 263. stavak 7., članka 267. stavka 3., članka 268. stavka 3., članka 270. stavka 2., članka 281. i članka 300. stavka 7. ovoga Zakona.

(3) Ministar će u roku od godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti pravilnik iz članka 241. stavka 7. ovoga Zakona.

Članak 331.

Do stupanja na snagu provedbenih propisa iz članka 327. ovoga Zakona ostaju na snazi:

1. Pravilnik o minimalnim uvjetima za pružanje socijalnih usluga („Narodne novine“, br. 40/14., 66/15., 56/20. i 28/21.)
2. Pravilnik o minimalnim uvjetima prostora, opreme i broja potrebnih stručnih i drugih radnika centra za socijalnu skrb i podružnice („Narodne novine“, broj 57/14.)
3. Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja evidencije pravnih osoba i obrtnika koji pružaju socijalne usluge („Narodne novine“, broj 73/14.)
4. Pravilnik o standardima kvalitete socijalnih usluga („Narodne novine“, broj 143/14.)
5. Pravilnik o načinu provođenja i sadržaju upravnog nadzora i nadzora nad stručnim radom te uvjetima koje moraju ispunjavati državni službenici za provođenje upravnog nadzora („Narodne novine“, broj 66/15.)
6. Pravilnik o načinu suradnje centra za socijalnu skrb i službe nadležne za zapošljavanje u provođenju mjera socijalne uključenosti radno sposobnih korisnika zajamčene minimalne naknade („Narodne novine“, broj 66/15.)
7. Pravilnik o pripravničkom stažu i polaganju stručnog ispita u djelatnosti socijalne skrbi („Narodne novine“, br. 66/15. i 56/20.)
8. Pravilnik o razini, odgovarajućem zvanju, uvjetima i načinu napredovanja stručnih radnika u djelatnosti socijalne skrbi („Narodne novine“, broj 66/15.)
9. Pravilnik o sadržaju i načinu provođenja inspekcijskog nadzora u djelatnosti socijalne skrbi („Narodne novine“, broj 66/15.)
10. Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja evidencije fizičkih osoba koje profesionalno pružaju socijalne usluge („Narodne novine“, broj 66/15.)
11. Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja evidencije i dokumentacije te načinu i rokovima za dostavu izvješća centra za socijalnu skrb i podružnice („Narodne novine“, broj 66/15.)
12. Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja upisnika ustanova socijalne skrbi („Narodne novine“, br. 66/15. i 5/16.)
13. Pravilnik o sadržaju i obliku iskaznice inspektora u Ministarstvu socijalne politike i mladih, načinu izdavanja i vođenja upisnika o izdanim iskaznicama („Narodne novine“, br. 66/15. i 46/21.)
14. Pravilnik o sadržaju i obliku iskaznice stručnih radnika u ustanovi socijalne skrbi i drugoj pravnoj osobi koja pruža socijalne usluge („Narodne novine“, broj 66/15.)
15. Pravilnik o sadržaju zbirke podataka, čuvanju, evidenciji i dokumentaciji („Narodne novine“, broj 66/15.)
16. Pravilnik o sadržaju, obliku i načinu vođenja očevidnika o provedenim inspekcijskim nadzorima i poduzetim mjerama inspektora („Narodne novine“, broj 66/15.)

17. Pravilnik o vođenju evidencije o fizičkim osobama kojima je priznato pravo na status roditelja njegovatelja/njegovatelja („Narodne novine“, broj 66/15.)
18. Pravilnik o vođenju evidencije i dokumentacije pružatelja socijalnih usluga te načinu i rokovima za dostavu izvješća („Narodne novine“, broj 100/15.)
19. Pravilnik o sadržaju obrasca za podnošenje zahtjeva za priznavanje prava na naknadu za ugroženog kupca energenata („Narodne novine“, broj 105/15.)
20. Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja evidencije i dokumentacije te načinu i rokovima dostave izvješća jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave („Narodne novine“, br. 35/19. i 24/20.)
21. Pravilnik o sudjelovanju i načinu plaćanja korisnika i drugih obveznika uzdržavanja u troškovima smještaja izvan vlastite obitelji („Narodne novine“, br. 112/98. i 5/02.).

Članak 332.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.).

Članak 333.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“, osim članaka 218. do 226. i članka 263. ovoga Zakona koji stupaju na snagu 1. siječnja 2023.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Zakon o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.), temeljni je propis kojim se uređuje djelatnost socijalne skrbi, korisnici, prava i usluge te postupci za njihovo ostvarivanje, način obavljanja djelatnosti i druga pitanja značajna za djelatnost socijalne skrbi, a stupio je na snagu 1. siječnja 2014. i do sada je osam puta mijenjan i dopunjavan.

Predloženi zakon planiran je Planom zakonodavnih aktivnosti za 2021.

Socijalna skrb je organizirana djelatnost od javnog interesa čiji je cilj pružanje pomoći socijalno ugroženim osobama, kao i osobama u nepovoljnim osobnim ili obiteljskim okolnostima, koja uključuje prevenciju, promicanje promjena, pomoć u zadovoljavanju osnovnih životnih potreba i podršku pojedincu, obitelji i skupinama u svrhu unaprjeđenja kvalitete života i osnaživanje korisnika u samostalnom zadovoljavanju osnovnih životnih potreba te njihovog aktivnog uključivanja u društvo.

Djelatnost socijalne skrbi obavljaju ustanove socijalne skrbi, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, udruge, vjerske zajednice, druge pravne osobe i fizičke osobe koje djelatnost obavljaju pod uvjetima i način propisan Zakonom o socijalnoj skrbi, posebnim zakonima i provedbenim propisima. Djelatnost socijalne skrbi obavlja 82 centra za socijalnu skrb s 56 podružnica, 68 domova i centara za pružanje usluga u zajednici s 18 podružnica i 9 dislociranih jedinica kojima je osnivač Republika Hrvatska, 45 decentraliziranih domova za starije i teško bolesne osobe, 360 pružatelja usluga drugih osnivača s kojima Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) ima sklopljen Ugovor o pružanju socijalnih usluga i 2.577 udomiteljskih obitelji, odnosno sveukupno 3.497 fizičkih i pravnih osoba.

Prema podacima Državnog zavoda za statistiku stopa rizika od siromaštva u Republici Hrvatskoj u 2019. iznosila je 18,3 %, odnosno 23,3 % osoba je bilo u riziku od siromaštva ili socijalnoj isključenosti. Rizik od siromaštva posebno je visok za djecu, osobe starije životne dobi i osobe s invaliditetom.

Postojeće zakonske odredbe ne osiguravaju dostatnu skrb najranjivijim, socijalno ugroženim skupinama društva u zadovoljavanju njihovih osnovnih životnih potreba. Stoga je potrebno poduzeti mjere radi poboljšanja adekvatnosti i obuhvata naknada koje pridonose smanjenju rizika od siromaštva i socijalne isključenosti i njihovo usklađivanje s potrebama korisnika u odnosu na dob i specifične potrebe pojedine korisničke skupine. Radi osiguranja iste razine zaštite osobama u riziku od siromaštva na području Republike Hrvatske potrebno je redefinirati naknade koje imaju istu ili sličnu svrhu, koje se ostvaruju na različitim razinama i iz različitih izvora, njihovim objedinjavanjem vodeći računa o indeksu razvijenosti jedinica lokalne samouprave.

Analiza postojećeg zakonskog okvira pokazala je da je određena prava iz sustava socijalne skrbi potrebno mijenjati i usklađivati s propisima iz nadležnosti drugih tijela državne uprave kao što je i naknada za troškove prijevoza koju je potrebno uskladiti sa Zakonom o prijevozu u cestovnom prometu („Narodne novine“, br. 41/18., 98/19., 30/21. i 89/21. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

Potrebe za socijalnim uslugama, kao i njihovo financiranje trenutno su definirane u mreži socijalnih usluga iz 2014. u kojoj je utvrđen broj i vrsta socijalnih usluga u Republici Hrvatskoj na razini županija, zasebno za svaku korisničku skupinu. S obzirom da je na snazi Odluka o mreži iz 2014. koja se nije mijenjala, a protekom vremena pojavile su se drukčije potrebe za vrstama socijalnih usluga u mreži, potrebno je pristupiti redefiniranju socijalnih usluga, razvoju novih usluga i povećati ravnomjernu dostupnost socijalnih usluga na području Republike Hrvatske. U svrhu radne aktivacije i socijalne integracije dugotrajno nezaposlenih radno sposobnih korisnika zajamčene minimalne naknade i prevencije sve prisutnijeg nasilničkog ponašanja potrebno je uvođenje novih socijalnih usluga.

U Republici Hrvatskoj, sukladno važećem Zakonu o socijalnoj skrbi, djeluju različiti pružatelji socijalnih usluga za različite korisničke skupine. Postojeći način utvrđivanja cijena socijalnih usluga je nestandardiziran te nije razvidna detaljna struktura razvoja poslovanja pružatelja usluga, odnosno nije moguće utvrditi opravdanost i realnost stvarnih troškova u odnosu na propise kojima se regulira obavljanje socijalne skrbi. Stoga je potrebno pristupiti razvoju transparentnog sustava socijalne skrbi s dostupnim informacijama o vrsti i iznosu za svakog pojedinog korisnika kako bi se doprinijelo povećanju dostupnosti socijalnih usluga i njihove kvalitete, a koji bi osigurao jednaki pristup za sve pružatelje socijalnih usluga u mreži.

Postupak ugovaranja socijalnih usluga potrebno je pojednostavniti te omogućiti ravnopravno javljanje pružatelja usluga na javni poziv za podnošenje ponuda za sklapanje ugovora na način da pružatelji usluga imaju priliku za razvijanje kvalitete usluga i povećanje dobrobiti korisnika. Novim načinom ugovaranja socijalnih usluga omogućit će se jedinstveni pristup mreži za sve korisnike i pružatelje usluga, standardizacija procesa i kvalitete usluga i jednakost i transparentnost u financiranju.

Radi poboljšanja učinkovitosti rada centara za socijalnu skrb potrebne su organizacijske promjene i osnivanje novih ustanova koje će pridonijeti kvaliteti stručnosti i zadovoljavanju potreba korisnika sustava socijalne skrbi.

Slijedom navedenoga, zakonske promjene nužno je poduzeti radi bolje i učinkovitije organizacije sustava socijalne skrbi s ciljem unaprjeđenja sustava, a osobito smanjenja siromaštva, socijalne ugroženosti, isključenosti i zaštite najosjetljivijih skupina društva kojima je to najpotrebnije.

II. PITANJA KOJA SE ZAKONOM RJEŠAVAJU

Predloženim zakonom zadržane su postojeće naknade u sustavu socijalne skrbi osim naknade do zaposlenja, uvode se promjene u odnosu na postojeću naknadu za troškove stanovanja koja predloženim zakonom obuhvaća i troškove ogrjeva te na plaćanje troškova smještaja u učeničkom domu, koja prestaje biti naknada o kojoj odlučuje centar već troškove smještaja podmiruje Ministarstvo u skladu s odredbama ugovora o smještaju učenika u učenički dom.

Također, predloženim zakonom predviđa se usklađivanje zajamčene minimalne naknade s potrebama najosjetljivijih skupina (djece i radno nesposobnih korisnika) kroz promjenu ekvivalentne ljestvice, odnosno povećanje osobnih faktora o kojima ovisi visina

naknade. Visina zajamčene minimalne naknade određuje se u postotku od osnovice koju odlukom određuje Vlada Republike Hrvatske. Prema Odluci o osnovici za izračun iznosa zajamčene minimalne naknade („Narodne novine“, broj 114/14.), osnovica iznosi 800,00 kuna.

Predloženim zakonom je povećan maksimalni iznos zajamčene minimalne naknade za kućanstvo sa 100 % na 150 % bruto iznosa minimalne plaće u Republici Hrvatskoj. Beskućniku koji koristi uslugu prihvatilišta, žrtvi nasilja u obitelji i žrtvi trgovanja ljudima kojima je priznata usluga smještaja u kriznim situacijama priznaje se 50 % iznosa zajamčene minimalne naknade. Ako se korisnik zajamčene minimalne naknade zaposli u neprekidnom trajanju od najmanje šest mjeseci, pravo ne prestaje već se u prva tri mjeseca rada naknada umanjuje za 50 % iznosa. Vlasništvo osobnog vozila više nije zapreka za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu ako njegova vrijednost ne prelazi iznos od 40 osnovica za izračun drugih prava iz sustava socijalne skrbi koju odlukom određuje Vlada Republike Hrvatske, osim vozila koje služi za prijevoz samca ili člana kućanstva korisnika prava po osnovi invaliditeta, starije i teško pokretne osobe ili je prema procjeni stručnoga radnika vozilo nužno radi prometne izoliranosti. Prema Odluci o osnovici za izračun drugih prava iz sustava socijalne skrbi („Narodne novine“, broj 114/14.), osnovica iznosi 500,00 kuna.

Radi smanjenja rizika od energetske siromaštva i osiguranja prava na naknadu za troškove stanovanja svim korisnicima zajamčene minimalne naknade redefinira se naknada za troškove stanovanja kao naknada koja obuhvaća sve izvore i načine grijanja, osim električne energije koja će se i nadalje podmirivati iz naknade za ugroženog kupca energenata. Budući da troškovi ogrjeva postaju dio troškova stanovanja, predloženim zakonom se više ne propisuje naknada za troškove ogrjeva. Objedinjavanjem naknade za troškove stanovanja i naknade za troškove ogrjeva kao naknada s istom ili sličnom namjenom smanjuje se administrativno opterećenje, rizik od siromaštva i osigurava ista razina zaštite svim korisnicima zajamčene minimalne naknade.

Naknada do zaposlenja prestaje postojati kao pravo u sustavu socijalne skrbi, a istu će zamijeniti nova naknada u nadležnosti Hrvatskog zavoda za zapošljavanje. Nova naknada uredit će se izmjenama i dopunama Zakona o tržištu rada („Narodne novine“, br. 118/18. i 32/20.), a naknadu će moći ostvarivati dosadašnji korisnici prava na naknadu do zaposlenja koji ispunjavaju propisane uvjete.

Nadalje, naknade vezane za djecu s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom potrebno je uskladiti sa Zakonom o jedinstvenom tijelu vještačenja („Narodne novine“, br. 85/14. i 95/15.) i Uredbom o metodologijama vještačenja („Narodne novine“, br. 67/17. i 56/18.). Novim normativnim rješenjima potrebno je podržati ostanak osoba s najtežim oštećenjima zdravlja u vlastitoj obitelji.

Predloženim zakonom je povećan iznos osobne invalidnine s 300 % na 350 % osnovice koju utvrđuje Vlada Republike Hrvatske odlukom. Osobna invalidnina priznaje se bez obzira na prihodovni i imovinski cenzus.

Predloženim zakonom se povećava iznos naknade za osobne potrebe korisnika prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja prema potrebama pojedinih korisničkih skupina za razliku od dosadašnjeg dugogodišnjeg jedinstvenog iznosa naknade za sve korisnike u visini od 100,00 kuna.

Predloženim zakonom se proširuje krug osoba kojima se može priznati pravo na status njegovatelja čime se potiče ostanak djeteta s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom u vlastitom domu i sprječava njihova institucionalizacija. Također, roditelj njegovatelj i njegovatelj imaju pravo na veći iznos naknade ako dijete s teškoćama u razvoju i osobu s invaliditetom zbog zdravstvenog stanja nije moguće uključiti u programe i usluge u zajednici, a roditelju koji samostalno njeguje dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom naknada se dodatno uvećava. Radi zaštite djeteta s teškoćama u razvoju, odnosno osobe s invaliditetom, propisani su uvjeti za roditelja njegovatelja, odnosno njegovatelja. Propisana je obustava isplate naknade za vrijeme korištenja roditeljskog, roditeljskog ili posvojiteljskog dopusta roditelja njegovatelja za drugo dijete.

Radi sveobuhvatnije pomoći korisnicima propisuju se nove usluge kao što su sveobuhvatna procjena i planiranje, stručna procjena, socijalno mentorstvo i psihosocijalni tretman radi prevencije nasilničkog ponašanja, a preciznije se propisuje sadržaj, trajanje i korisnici postojećih socijalnih usluga. Nadalje, usluga savjetovanja i pomaganja redefinira se na dvije usluge - savjetovanje i psihosocijalno savjetovanje, a usluga psihosocijalne podrške proširuje se u odnosu na sadržaj i korisnike.

Novim zakonskim prijedlogom propisuje se da Ministarstvo utvrđuje ispunjavanje mjerila za pružanje socijalnih usluga za Zavod i Obiteljski centar dok jedinice područne (regionalne) samouprave utvrđuju ispunjavanje uvjeta za pružanje socijalnih usluga za sve druge pružatelje usluga, a rješenja će donositi na rok do tri godine. Nastavno, istima je propisana obveza kontroliranja ispunjavanja uvjeta u skladu s donesenim rješenjem i obavještanje Ministarstva u slučaju utvrđenih odstupanja, kao i obveza organiziranja edukacija za pružatelje usluga. Navedeno će doprinijeti poboljšanju kvalitete skrbi za korisnika i zakonitom pružanju socijalnih usluga.

Prateći kvalitetu pružanja usluge smještaja u obiteljskim domovima Ministarstvo je utvrdilo da većina obiteljskih domova nije ostvarila zadani cilj, a to je obiteljski način života unutar obiteljskog doma, a niti je bila u mogućnosti pružati očekivanu razinu kvalitete usluge koju primjerice ustanove u sustavu socijalne skrbi pružaju i to zbog premalog broja pružatelja usluga posebice stručnjaka koji su potrebni korisničkim skupinama uključenim u obiteljske domove ili neadekvatne infrastrukture u kojoj se pružala usluga. Smatra se da će razdoblje od pet godina biti dovoljno da se obiteljski domovi preorganiziraju u drugi organizacijski oblik pružatelja socijalnih usluga u sustavu socijalne skrbi poštujući sva definirana pravila o prostornim i kadrovskim uvjetima kako bi i dalje mogli pružati uslugu smještaja. Obiteljski domovi s manjim brojem korisnika nakon isteka roka od pet godina, u slučaju da nisu u mogućnosti osnovati ustanovu, imat će mogućnost bavljenja udomiteljstvom bilo kao tradicionalni udomitelji ili standardni udomitelji (odnosno profesionalni udomitelji) sukladno zakonu kojim se uređuje udomiteljstvo.

Novim načinom ugovaranja socijalnih usluga pojednostavnit će se postupak javnog poziva za podnošenje ponuda i sklapanja ugovora te će se omogućiti jedinstveni pristup mreži za pružatelje usluga, zatim standardizacija procesa i kvalitete usluga, jednakost i transparentnost u financiranju.

Nadalje, predlaže se osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad (u daljnjem tekstu: Zavod) kao javne ustanove koja će poslove iz svoje djelatnosti obavljati u središnjoj i područnim jedinicama umjesto sadašnjih centara za socijalnu skrb. Zavod će se sastojati od središnje službe, područnih službi (21 centar za socijalnu skrb u sjedištu županije), 75

područnih ureda (75 centara za socijalnu skrb) i ispostava (22 podružnice centara za socijalnu skrb). Navedenim ustrojem smanjuje se broj ravnatelja i upravnih vijeća s dosadašnjih 82 na samo jednog ravnatelja i jedno upravno vijeće Zavoda. Zavod će preuzeti javne ovlasti, kao i druge stručne poslove centara za socijalnu skrb. Zavod će, također, preuzeti i stručne te druge radnike centra za socijalnu skrb kao temeljne ustanove u sustavu socijalne skrbi. Osnivanje Zavoda predlaže se radi jačanja i unaprjeđenja stručnog rada, ujednačavanja stručnog postupanja, osiguranja stručnog nadzora te obavljanja stručno analitičkih, administrativnih, pravnih ekonomskih i drugih poslova u jedinstvenoj stručnoj službi.

Radi provođenja aktivnosti i programa usmjerenih na preventivne, tretmanske i razvojne aktivnosti za djecu, mlade i obitelj te jačanja usluga za djecu, mlade i obitelj predlaže se odvajanje obiteljskih centara od centara za socijalnu skrb. Stoga se predlaže osnivanje Obiteljskog centra, kao samostalne ustanove koja će svoju djelatnost obavljati u 21 podružnici u sjedištu županije. Obiteljski centri su 2014. pripojeni centrima za socijalnu skrb i djeluju kao podružnice centara za socijalnu skrb. Razdvajanje obiteljskih centara od centara za socijalnu skrb predlaže se radi odvajanja preventivne, savjetodavne i tretmanske uloge obiteljskog centra od kontrolne uloge Zavoda i poduzimanja mjera iz nadležnosti Zavoda što dovodi do osnaživanja i smanjenja rizika u obitelji. Obiteljski centar provodit će različite oblike preventivnih programa, individualnih i grupnih tretmana, savjetovanja, obiteljske medijacije, podrške roditeljstvu, jačanja obiteljskih i roditeljskih kompetencija, edukacije i grupne podrške posvojitelja, podrške i osnaživanja žrtava obiteljskog nasilja i članova obitelji osobito djece, prevencije zlostavljanja i zanemarivanja, problema u ponašanju i ovisnosti djece i mladih, psihosocijalnog tretmana prevencije nasilničkog ponašanja, poticanja i razvoja programa u zajednici, volonterskog rada i rada udruga koje su potpora roditeljima, obitelji, djeci, mladima i drugim socijalno osjetljivim skupinama.

Nadalje, predlaže se osnivanje Akademije socijalne skrbi, kao javne ustanove u svrhu organiziranja i provođenja stručnog usavršavanja stručnih i drugih radnika u sustavu socijalne skrbi te standardizacije obveznih i specijaliziranih programa stručnog usavršavanja. Stručno usavršavanje odnosi se na usavršavanje pripravnika, početno i kontinuirano usavršavanje ravnatelja, stručnih i drugih radnika Zavoda, Centra za posebno skrbništvo, Obiteljskog centra, kod pružatelja usluga, voditelja mjera za zaštitu osobnih prava i dobrobiti djeteta, skrbnika, udomitelja i dr. Također, Akademija socijalne skrbi će provoditi organizacijske, timske i metodске supervizije u sustavu socijalne skrbi.

Također, predlaže se osnivanje Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, a vezano za postupak ili propuštanje postupanja osoba u djelatnosti socijalne skrbi. Povjerenstvo se sastoji od predstavnika građana koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili na javni poziv. Navedeno pridonosi boljoj zaštiti prava korisnika u sustavu socijalne skrbi.

III. OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.

Ovim člankom određuje se predmet zakona (djelatnost socijalne skrbi, načela, naknade i usluge, postupci za njihovo ostvarivanje, korisnici, sadržaj i način obavljanja djelatnosti, stručni radnici, evidencije, inspekcijski i upravni nadzor, financiranje i druga pitanja značajna za djelatnosti socijalne skrbi).

Uz članak 2.

Ovim člankom navode se nazivi pravnih akata Europske unije koji se preuzimaju u pravni sustav Republike Hrvatske.

Uz članak 3.

Ovim člankom definira se da je socijalna skrb organizirana djelatnost od javnog interesa čiji je cilj pružanje pomoći socijalno ugroženim osobama, kao i osobama u nepovoljnim osobnim ili obiteljskim okolnostima, koja uključuje prevenciju, pomoć u zadovoljavanju osnovnih životnih potreba i podršku pojedincu, obitelji i skupinama, u svrhu unaprjeđenja kvalitete života i osnaživanja korisnika u samostalnom zadovoljavanju osnovnih životnih potreba te njihovog aktivnog uključivanja u društvo.

Uz članke 4. do 14.

Ovim člancima propisuju se načela koja se primjenjuju u djelatnosti socijalne skrbi (načelo supsidijarnosti, socijalne pravičnosti, dostupnosti, individualizacije, pravodobnosti, informiranosti, sudjelovanja u donošenju odluka, tajnosti i zaštite osobnih podataka, poštivanja privatnosti, kombinirane socijalne politike te načelo socijalnih inovacija).

Uz članak 15.

Ovim člankom objašnjava se značenje pojedinih pojmova radi preciznosti predloženog zakonskog teksta.

Uz članak 16.

Ovim člankom propisuje se da se izrazi koji se koriste u predloženom Zakonu, a imaju rodno značenje odnose jednako na muški i ženski rod.

Uz članak 17.

Ovim člankom propisuje se da djelatnost socijalne skrbi obavljaju ustanove socijalne skrbi, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb, udruge, vjerske zajednice i druge pravne i fizičke osobe, pod uvjetima i na način propisan predloženim zakonom, propisom kojim se uređuje udomiteljstvo i provedbenim propisima. Propisuje se da djelatnost socijalne skrbi obavljaju ustanove kao javnu službu te da Ministarstvo nadzire obavljanje djelatnosti socijalne skrbi.

Uz članak 18.

Ovim člankom propisuju se korisnici socijalne skrbi.

Uz članak 19.

Ovim člankom propisuje se da naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi, pod uvjetima propisanim predloženim zakonom, može ostvariti hrvatski državljanin koji ima prebivalište u Republici Hrvatskoj, stranac sa stalnim boravkom i dugotrajnim boravištem u Republici

Hrvatskoj, osoba bez državljanstva s privremenim i stalnim boravkom i dugotrajnim boravištem u Republici Hrvatskoj a stranac pod supsidijarnom zaštitom, azilant i članovi njihove obitelji koji zakonito borave u Republici Hrvatskoj i stranac s utvrđenim statusom žrtve trgovanja ljudima mogu ostvariti naknade i usluge u slučajevima i pod uvjetima propisanim predloženim zakonom i posebnim propisom. Iznimno, druge osobe mogu ostvariti pravo na jednokratnu pomoć i pravo na uslugu smještaja pod uvjetima propisanim predloženim zakonom, ako to zahtijevaju životne okolnosti u kojima su se našle.

Uz članak 20.

Ovim člankom propisuje se kada se, u smislu predloženog zakona, smatra da osoba može sama sebe uzdržavati. Također, propisuje se da imovina djeteta izuzima od opterećenja ili otuđenja.

Uz članak 21.

Ovim člankom propisuju se vrste naknada u sustavu socijalne skrbi (zajamčena minimalna naknada, naknada za troškove stanovanja, naknada za ugroženog kupca energenata, naknada za osobne potrebe, jednokratna naknada, naknada za pogrebne troškove, naknada za redovno studiranje, plaćanje troškova smještaja u učeničkom domu, osobna invalidnina, doplatak za pomoć i njegu, status roditelja njegovatelja ili status njegovatelja).

Uz članak 22.

Ovim člankom propisuje se način određivanja osnovice na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade i osnovice za izračun drugih naknada u sustavu socijalne skrbi. Propisuje se da odluku o osnovici na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade Vlada Republike Hrvatske donosi jednom godišnje.

Uz članak 23.

Ovim člankom propisuje se pravo na zajamčenu minimalnu naknadu i korisnik zajamčene minimalne naknade (samac ili kućanstvo koje nema dovoljno sredstava za podmirenje osnovnih životnih potreba).

Uz članak 24.

Ovim člankom propisuju se uvjeti, odnosno zapreke za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Uz članak 25.

Ovim člankom propisuju se okolnosti zbog kojih se iznos zajamčene minimalne naknade umanjuje kućanstvu za udio člana kućanstva.

Uz članak 26.

Ovim člankom propisuju se iznimke od obveze prijave u evidenciju nezaposlenih osoba.

Uz članak 27.

Ovim člankom propisuje se da se pravo na zajamčenu minimalnu naknadu priznaje u postotku od osnovice na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade, propisuje se postotak od osnovice za samca i člana kućanstva te način utvrđivanja zajamčene minimalne naknade za kućanstvo. Propisuje se da se iznos zajamčene minimalne naknade za kućanstvo uvećava za troškove smještaja člana kućanstva u učenički dom za vrijeme trajanja školske godine, osim ako se troškovi smještaja u učenički dom ne podmiruju na drugi način. Također, propisuje se i maksimalni iznos zajamčene minimalne naknade za kućanstvo.

Uz članak 28.

Ovim člankom propisuje se priznavanje prava i iznos zajamčene minimalne naknade za beskućnika i žrtvu nasilja i trgovanja ljudima.

Uz članak 29.

Ovim člankom propisuje se način utvrđivanja zajamčene minimalne naknade kod ostvarivanja prihoda na način da se iznos zajamčene minimalne naknade za svaki pojedini mjesec od pokretanja postupka do donošenja rješenja utvrđuje kao razlika između iznosa zajamčene minimalne naknade iz članka 27. stavka 2. i 3. predloženog zakona i prihoda samca ili kućanstva u svakom pojedinom mjesecu počevši od mjeseca u kojem je pokrenut postupak za priznavanje prava do mjeseca koji prethodi mjesecu u kojem se donosi rješenje. Nadalje, propisuje se da mjesečni iznos zajamčene minimalne naknade, za mjesec u kojem se donosi rješenje, te za razdoblje nakon donošenja rješenja predstavlja razliku između iznosa zajamčene minimalne naknade iz članka 27. stavka 2. i 3. predloženog zakona i prihoda samca ili kućanstva u mjesecu u kojem se donosi rješenje o priznavanju prava.

Uz članak 30.

Ovim člankom propisuju se novčana sredstva koja se ne uračunavaju u prihod za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Uz članak 31.

Ovim člankom propisuje se umanjivanje prihoda za iznos koji na temelju propisa kojim se uređuju obiteljski odnosi, samac ili član kućanstva plaća za uzdržavanje osobe s kojom ne živi.

Uz članak 32.

Ovim člankom propisuje se način utvrđivanja prihoda za samca ili kućanstvo koje obavlja samostalnu djelatnost.

Uz članak 33.

Ovim člankom propisuje se mogućnost isplate zajamčene minimalne naknade u cijelosti ili djelomično u naravi, ako se ocijeni da postoji vjerojatnost da korisnik zajamčenu minimalnu naknadu neće koristiti za podmirenje osnovnih životnih potreba. Radi istih okolnosti propisuje

se i da se djelomični iznos zajamčene minimalne naknade može izravno isplatiti obrazovnoj ustanovi na ime troška toplog obroka. Također, propisana je i obveza prijave sumnje da korisnik ne koristi zajamčenu minimalnu naknadu u svrhu podmirenja osnovnih životnih potreba.

Uz članak 34.

Ovim člankom propisuju se obveza radno i djelomično radno sposobnog samca ili člana kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu na način da je radno sposobni i djelomično radno sposobni samac ili član kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu dužan prihvatiti zaposlenje te biti aktivan u traženju posla i raspoloživ za rad prema zakonima o zapošljavanju. Nadalje se propisuje da pravo na zajamčenu minimalnu naknadu prestaje samcu ili se iznos zajamčene minimalne naknade umanjuje kućanstvu za pripadajući udio člana kućanstva ako radno sposobni i djelomično radno sposobni samac ili član kućanstva neopravdano odbije prihvatiti ponuđeno zaposlenje ili otkaže ugovor o radu te da se takvom korisniku ne može priznati pravo na zajamčenu minimalnu naknadu odnosno uvećanje iznosa zajamčene minimalne naknade u propisanom roku.

Uz članak 35.

Ovim člankom uređuju se odnosi između Zavoda i službe nadležne za zapošljavanje u provođenju mjera socijalne uključenosti radno sposobnih korisnika prava na zajamčenu minimalnu naknadu. Osim toga propisuje se da je služba nadležna za zapošljavanje dužna provoditi aktivnosti i mjere iz svoje nadležnosti u svrhu zapošljavanja radno sposobnih i djelomično radno sposobnih samaca ili članova kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu. Propisuju se dužnosti Zavoda i službe nadležne za zapošljavanje te način njihove suradnje u provođenju socijalne uključenosti radno sposobnih korisnika zajamčene minimalne naknade te se ujedno određuje da će navedeno biti propisano pravilnikom kojeg donosi ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

Uz članak 36.

Ovim člankom propisuje se dužnost jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba da organizira rad za opće dobro bez naknade za radno sposobne i djelomično radno sposobne samce ili članove kućanstva koji su korisnici prava na zajamčenu minimalnu naknadu te da snosi troškove za provedbu rada za opće dobro i zaštite na radu. Nadalje se propisuje da se rad za opće dobro bez naknade izvršava na temelju ugovora o radu za opće dobro bez naknade kojim se određuje trajanje rada, mjesto obavljanja rada, opseg i vrsta posla. Također, propisuje se dužnost odazivanja radno sposobnog i djelomično radno sposobnog samca ili člana kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu pozivu jedinice lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba za sudjelovanje u radovima za opće dobro bez naknade, osim osoba iz članka 26. predloženog zakona. Propisano je trajanje rada za opće dobro bez naknade.

Uz članak 37.

Ovim člankom propisuje se prestanak prava na zajamčenu minimalnu naknadu samcu ili umanjenje iznosa zajamčene minimalne naknade kućanstvu za pripadajući udio člana kućanstva ako se radno sposobni ili djelomično radno sposobni samac ili član kućanstva ne odazove urednom pozivu jedinice lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba za sudjelovanje u radovima za opće dobro bez naknade kao i da se takvom korisniku

ne može priznati pravo na zajamčenu minimalnu naknadu odnosno uvećanje iznosa zajamčene minimalne naknade za kućanstvo u roku od šest mjeseci od dana prestanka prava.

Uz članak 38.

Ovim člankom propisuju se dužnosti i način suradnje Zavoda i jedinice lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba u provođenju mjere rada za opće dobro bez naknade.

Uz članak 39.

Ovim člankom propisuje se umanjivanje iznosa zajamčene minimalne naknade samcu ili članu kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu u slučaju zapošljavanja te razlozi za prestanak. Navedeno se ne odnosi na zaposlenje u javnom radu.

Uz članak 40.

Ovim člankom propisuju se okolnosti radi kojih prestaje pravo na zajamčenu minimalnu naknadu samcu ili kućanstvu odnosno kada se iznos zajamčene minimalne naknade umanjuje kućanstvu kao i dan prestanka prava odnosno dan umanjenja iznosa zajamčene minimalne naknade kućanstvu. U slučaju kada je rješenje o priznavanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu doneseno na temelju netočnih ili nepotpunih podataka o prihodima i drugim okolnostima, koje je dala stranka, rješenje kojim je pravo priznato se poništava. Također, u naprijed opisanom slučaju kao i u slučaju ako u postupku preispitivanja prava korisnik nije omogućio uvid u prihod ili imovinu, korisniku se ne može priznati pravo na zajamčenu minimalnu naknadu u roku od šest mjeseci od dana prestanka prava.

Uz članak 41.

Ovim člankom propisuje se pravo na naknadu za troškove stanovanja koji se priznaju korisniku zajamčene minimalne naknade, osim beskućnika koji se nalazi u prenoćištu, prihvatilištu ili organiziranom stanovanju, žrtvi nasilja u obitelji i žrtvi trgovanja ljudima kojima je priznata usluga smještaja u kriznim situacijama i korisniku prava na zajamčenu minimalnu naknadu u neprekidnom trajanju od najmanje šest mjeseci koji se zaposli i pojašnjava se pojam troškova stanovanja u smislu predloženog zakona.

Uz članak 42.

Ovim člankom propisuje se stvarna nadležnost za priznavanje prava na naknadu za troškove stanovanja, iznos u kojem se priznaje pravo kao i mogućnost isplate priznatog prava djelomično ili u cijelosti na račun ovlaštene pravne ili fizičke osobe koja je izvršila uslugu.

Uz članak 43.

Ovim člankom propisuje se pravo na naknadu za ugroženog kupca energenata, uvjeti za priznavanje prava, sadržaj rješenja te obveze u slučaju promijenjenih okolnosti. Nadalje se propisuje da se mjesečni iznos naknade i način sudjelovanja u podmirenju troškova energenata propisuje uredbom Vlade Republike Hrvatske.

Uz članak 44.

Ovim člankom propisuje se pravo na naknadu za osobne potrebe učeniku osnovne i srednje škole, mlađoj punoljetnoj osobi, odrasloj osobi i osobi starije životne dobi kojoj je priznato pravo na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja na temelju rješenja, ako vlastitim prihodom ne može osigurati zadovoljavanje osobnih potreba na smještaju ili organiziranom stanovanju. Nadalje se propisuje da se pravo priznaje u postotku od osnovice u propisanim iznosima rješenjem o priznavanju prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja s danom početka korištenja usluge smještaja ili organiziranog stanovanja. Također, propisuje se i prestanak prava.

Uz članke 45. i 46.

Ovim člancima propisuju se uvjeti za priznavanje prava na jednokratnu naknadu, ukupni iznos jednokratnih naknada u jednoj godini, mogućnost isplate naknade u naravi pod određenim uvjetima i iznimna mogućnost, samo u osobito opravdanim slučajevima, priznavanja jednokratne naknade u iznosu do 10.000,00 kuna te razmjena podataka o priznatom pravu između Zavoda i jedinice lokalne samouprave odnosno Grada Zagreba.

Uz članak 47.

Ovim člankom propisuju se uvjeti za priznavanje prava na naknadu za pogrebne troškove, iznos naknade kao i obveza Zavoda da traži povrat sredstava isplaćenih za pogrebne troškove od nasljednika umrle osobe, osim u slučaju ošasne imovine.

Uz članak 48.

Ovim člankom propisuje se naknada za redovno studiranje, iznos naknade, korisnici, ostvarivanje prava za vrijeme mirovanja obveza studenta, obveza dostavljanja dokaza kao i priznavanje prava bez obzira na imovinske prilike korisnika.

Uz članak 49.

Ovim člankom propisano je da troškove smještaja učenicima srednjih škola, slabijeg imovnog stanja koji nisu članovi kućanstava koji su korisnici zajamčene minimalne naknade plaća Ministarstvo u skladu s odredbama ugovora o smještaju u učenički dom. Kriteriji slabijeg imovnog stanja propisati će se pravilnikom.

Uz članak 50.

Ovim člankom propisano je pravo na osobnu invalidninu, korisnici i svrha prava.

Uz članak 51.

Ovim člankom propisane su zapreke za priznavanje prava na osobnu invalidninu.

Uz članak 52.

Ovim člankom propisan je iznos osobne invalidnine.

Uz članak 53.

Ovim člankom propisano je mirovanje prava na osobnu invalidnu ako se korisnik boravi u inozemstvu u neprekidnom trajanju duljem od dva mjeseca.

Uz članak 54.

Ovim člankom propisuje se da se rješenjem o mirovanju prava obustavlja isplata naknade za vrijeme mirovanja prava, a u slučaju prestanka okolnosti koja je dovela do mirovanja prava propisuje se da se o prestanku mirovanja prava i nastavku isplate naknade odlučuje istim rješenjem.

Uz članak 55.

Ovim člankom propisano je pravo na doplatak za pomoć i njegu i definirani su korisnici prava.

Uz članak 56.

Ovim člankom propisuje se opseg prava na doplatak za pomoć i njegu - puni i smanjeni iznos ovisno o tome postoji li prijeka potreba pomoći i njege druge osobe u punom ili smanjenom opsegu te visina doplatka za pomoć i njegu u punom i smanjenom iznosu.

Uz članak 57.

Ovim člankom propisuju se zapreke za priznavanje prava na doplatak za pomoć i njegu te novčana sredstva koja se ne računavaju u prihod za ostvarivanje prava.

Uz članak 58.

Ovim člankom propisuju se uvjeti za priznavanje prava na doplatak za pomoć i njegu u punom ili smanjenom iznosu ovisno o stupnju težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti. Osobi kojoj je utvrđen treći ili četvrti stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti pravo se priznaje neovisno o imovini i prihodima, a osobi kod koje je utvrđen drugi stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti, priznavanje prava uvjetovano je prihodovnim cenzusom i nepostojanjem svih zapreka za priznavanje prava propisanih predloženim zakonom.

Uz članak 59.

Ovim člankom propisuju se novčana sredstva koja se ne računavaju u prihod za ostvarivanje prava na doplatak za pomoć i njegu. Također, propisuje se i da se iznos prihoda umanjuje za iznos koji osoba plaća za uzdržavanje osobe s kojom ne živi prema propisu kojim se uređuju obiteljski odnosi.

Uz članak 60.

Ovim člankom propisuje se mirovanje prava na doplatak za pomoć i njegu ako se korisnik nalazi u istražnom zatvoru, na izdržavanju kazne zatvora, u zdravstvenoj ustanovi te boravku u inozemstvu u neprekidnom trajanju duljem od dva mjeseca. Također, propisuje se da se

rješenjem o mirovanju prava obustavlja isplata naknade za vrijeme mirovanja prava, a u slučaju prestanka okolnosti koja je dovela do mirovanja prava propisuje se da se o prestanku mirovanja prava i nastavku isplate naknade odlučuje istim rješenjem.

Uz članak 61.

Ovim člankom propisuju se uvjeti koje mora ispunjavati dijete s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom za priznavanje prava na status roditelja njegovatelja ili njegovateljica.

Uz članak 62.

Ovim člankom propisuje se priznavanje prava na status roditelja njegovatelja za dijete s teškoćama u razvoju ili osobu s invaliditetom koji ispunjava propisane uvjete, a ako u obitelji ima dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom propisana je mogućnost priznavanja prava za oba roditelja.

Uz članak 63.

Ovim člankom propisan je krug osoba kojima se, pod određenim pretpostavkama, može priznati status njegovatelja ako dijete s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom nema roditelje, ako ne žive s njim ili ako nisu u mogućnosti pružiti mu potrebnu njegu ili ako u jednoroditeljskoj obitelji ima dvoje ili više takve djece s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom. Za priznavanje prava na status njegovatelja potreban je pristanak osobe s invaliditetom, odnosno njegovog zakonskog zastupnika.

Uz članak 64.

Ovim člankom propisuju se uvjeti koje mora ispunjavati roditelj ili član kućanstva za priznavanje prava na status roditelja njegovatelja ili njegovateljica, propisuju se godine života do kojih se priznaje pravo kao i iznimna mogućnost ostvarivanja priznatog prava i nakon navršenih 65 godina života te zapreke za priznavanje prava.

Uz članak 65.

Ovim člankom propisuje se pravo roditelja njegovatelja ili njegovateljica na naknadu, utvrđuje se visina naknade i pripadajuća prava iz mirovinskog i obveznog zdravstvenog osiguranja te prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlene osobe prema posebnim propisima. Propisuje se tijelo koje vrši obračun i isplatu naknade te uplatu doprinosa iz sredstava koja se osiguravaju u državnom proračunu.

Uz članak 66.

Ovim člankom propisuje se mogućnost korištenja i trajanje odmora roditelja njegovatelja ili njegovateljica, mogućnost priznavanja prava na uslugu smještaja djetetu s teškoćama u razvoju ili osobi s invaliditetom za vrijeme trajanja odmora roditelja njegovatelja ili njegovateljica kao i njegove privremene nesposobnosti za rad do dva mjeseca. Također, propisuje se i pravo roditelja njegovatelja ili njegovateljica na naknadu za vrijeme trajanja odmora i privremene nesposobnosti za rad.

Uz članak 67.

Ovim člankom propisana je obustava isplate naknade za status roditelja njegovatelja ili njegovatelja za vrijeme dok roditelj njegovatelj koristi roditeljski, roditeljski ili posvojiteljski dopust za drugo dijete. Za to vrijeme na roditelju njegovatelju ili njegovatelju ne prestaje svojstvo osiguranika iz mirovinskog i obveznog zdravstvenog osiguranja. Nadalje, u slučaju prestanka okolnosti koja je dovela do obustave isplate naknade propisuje se da se o prestanku obustave i nastavku isplate naknade odlučuje istim rješenjem.

Uz članke 68. i 69.

Ovim člancima propisani su slučajevi prestanka prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja, propisano je tijelo zaduženo za vođenje evidencije o priznatim pravima na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja kao i donošenje pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije.

Uz članke 70. i 71.

Ovim člancima definira se sadržaj socijalnih usluga i propisuju se vrste socijalnih usluga u sustavu socijalne skrbi.

Uz članke 72. i 73.

Ovim člancima propisuje se trajanje i učestalost socijalnih usluga. Također, određuje se da se socijalne usluge priznaju ili odobravaju na temelju sveobuhvatne i/ili specifične procjene potreba korisnika, rizika i snaga obitelji i resursa lokalne zajednice u skladu s individualnim planom promjene ili planom intervencija. Nadalje, navode se socijalne usluge za koje nije potrebna sveobuhvatna i/ili specifična procjena potreba odnosno individualni plan promjene ili plan intervencija.

Uz članak 74.

Ovim člankom propisuje se davanje prednosti izvaninstitucijskim uslugama, odnosno izvaninstitucijskoj skrbi u odnosu na institucijsku skrb. Propisuju se razlozi zbog kojih se iznimno priznaje institucijska skrb te koje se usluge smatraju izvaninstitucijskim uslugama i propisuje razlikovanje usluge smještaja kao izvaninstitucijske skrbi odnosno institucijske skrbi.

Uz članak 75.

Ovim člankom propisuje se pravna osnova za pružanje socijalnih usluga, vrste socijalnih usluga koje se pružaju na temelju rješenja, uputnice, zaključka i na temelju ugovora. Propisuju se usluge koje dijete može koristiti samo na temelju uputnice ili rješenja. Nadalje se propisuje mogućnost korisnika da samostalno izabere socijalnu uslugu i pružatelja s kojim sklapa ugovor o pružanju socijalne usluge u kojem slučaju u cijelosti snosi troškove izabrane usluge.

Uz članak 76.

Ovim člankom propisuje se sadržaj uputnice, prilog uputnici, tijelo koje vodi evidenciju o izdanim uputnicama te donošenje pravilnika o obrascu uputnice i načinu vođenja evidencije.

Uz članak 77.

Ovim člankom propisuje se da se uputnica izdaje na temelju individualnog plana promjene i potreba korisnika, uz suglasnost korisnika. Također, propisuje se izdavanje uputnice za svaku uslugu posebno te izdavanje nove uputnice u slučaju promijenjenih okolnosti koje utječu na vrstu, opseg, način pružanja usluge i promjenu pružatelja usluge.

Uz članak 78.

Ovim člankom propisuju se obveze pružatelja usluge nakon zaprimanja uputnice. Obveze se odnose na obavještanje Zavoda o danu početka pružanja usluge ili stavljanja na listu zaprimljenih zahtjeva, odnosno nemogućnosti pružanja usluge uz navođenje razloga za isto. Nadalje, propisuju se i obveze Zavoda nakon zaprimanja obavijesti pružatelja usluge o nemogućnosti pružanja socijalne usluge koje se odnose na obavještanje Ministarstva te izdavanju nove uputnice.

Uz članka 79.

Ovim člankom propisuje se sadržaj i pružatelj prve socijalne usluge.

Uz članak 80.

Ovim člankom propisuje se sadržaj i pružatelj usluge sveobuhvatne procjene i planiranja.

Uz članak 81.

Ovim člankom definira se usluga savjetovanja, utvrđuje se njen sadržaj i način pružanja i propisuje pružatelj usluge.

Uz članak 82.

Ovim člankom definira se socijalna usluga stručne procjene i njena svrha. Nadalje se propisuje vrsta korisnika kojima se usluga pruža, propisuju se prava za koje se usluga provodi, trajanje usluge i pružatelj usluge. U neupravnim postupcima usluga se odobrava uputnicom, a u upravnim postupcima zaključkom.

Uz članke 83. i 84.

Ovim člancima definira se socijalna usluga psihosocijalnog savjetovanja, sadržaj i način pružanja usluge. Nadalje se propisuje provođenje procjene rizika snaga i potreba korisnika kao uvjet za odobravanje usluge, propisuje se trajanje usluge i iznimna mogućnost nastavka pružanja usluge te pružatelj usluge.

Uz članak 85.

Ovim člankom propisuje se nova usluga u sustavu socijalne skrbi, usluga socijalnog mentorstva, propisuje se sadržaj usluge, vrsta korisnika kojima se usluga može pružati, procjena i trajanje usluge.

Uz članak 86.

Ovim člankom propisuju se pružatelji usluge socijalnog mentorstva za pojedine vrste korisnika kao i uvjeti koje moraju ispunjavati pružatelji usluga. Također, propisuje se koordiniranje i upravljanje procesom socijalnog mentorstva od strane voditelja slučaja kada uslugu socijalnog mentorstva ne pruža stručni radnik Zavoda. U tom slučaju propisuje se obveza socijalnog mentora i korisnika o pismenom izvještavanju voditelja slučaja o tijeku i učincima socijalnog mentorstva.

Uz članke 87. i 88.

Ovim člancima definira se usluga obiteljske medijacije, propisuju se korisnici kojima se usluga pruža, trajanje i pružatelj usluge. Nadalje se propisuje supsidijarna primjena odredbi o obiteljskoj medijaciji sukladno propisu kojim se uređuju obiteljski odnosi kao i propisu kojim se uređuje mirenje.

Uz članke 89. i 90.

Ovim člancima definira se usluga psihosocijalnog tretmana radi prevencije nasilničkog ponašanja, propisuje se vrsta korisnika kojem se usluga pruža, trajanje i pružatelj usluge.

Uz članak 91.

Ovim člankom definira se psihosocijalna podrška kao usluga koja obuhvaća stručne postupke i druge oblike pomoći i podrške kojima se potiče razvoj i unaprjeđenje kognitivnih, funkcionalnih, komunikacijskih, govorno-komunikacijskih, socijalnih ili odgojnih vještina korisnika.

Uz članke 92. i 93.

Ovim člancima propisuje se da se psihosocijalna podrška može pružati pojedincu, obitelji ili udomitelju, individualno ili u grupi. Nadalje, propisuje se da se usluga pruža u obitelji korisnika, udomiteljskoj obitelji ili kod drugih pružatelja usluga ili na drugim mjestima prema potrebi korisnika uz nazočnost ili sudjelovanje članova obitelji. Također, propisuje se trajanje usluge te pružatelji usluge.

Uz članak 94.

Ovim člankom definira se svrha za koju se odobrava usluga psihosocijalne podrške pojedincu, propisuje se uvjet za odobravanje psihosocijalne podrške pojedincu, djetetu s teškoćama u razvoju i osobi s invaliditetom i trajanje usluge.

Uz članak 95.

Ovim člankom definira se svrha za koju se odobrava usluga psihosocijalne podrške obitelji, slučajevi u kojima se usluga odobrava, uvjet za njeno odobravanje te trajanje usluge psihosocijalne podrške obitelji.

Uz članak 96.

Ovim člankom definira se sadržaj i svrha psihosocijalne podrške udomiteljima te trajanje usluge.

Uz članke 97. i 98.

Ovim člancima definira se usluga rane razvojne podrške kao usluga stručne poticajne pomoći i podrške djetetu i stručne savjetodavne pomoći roditeljima i drugim članovima obitelji ili udomitelju za dijete, kad je kod djeteta u ranoj dobi utvrđeno odstupanje u razvoju, razvojni rizik ili razvojne teškoće. Nadalje, propisuje se način utvrđivanja odstupanja u razvoju kao i da se usluga odobrava djetetu radi poticanja njegovog razvoja i uključivanja u širu socijalnu mrežu, ako se takva usluga ne osigurava u okviru zdravstvene djelatnosti, nakon prethodno pribavljene stručne procjene pružatelja usluge o trajanju i učestalosti pružanja usluge. Propisuje se trajanje, pružatelj i način pružanja usluge kao i da usluga rane razvojne podrške isključuje mogućnost korištenja usluge psihosocijalne podrške.

Uz članak 99.

Ovim člankom propisuje se socijalna usluga pomoći pri uključivanju djeteta s teškoćama u razvoju ili mlađe punoljetne osobe s invaliditetom u programe odgoja i redovitog obrazovanja. Usluga se pruža odgajateljima i stručnim suradnicima u predškolskim ustanovama te učiteljima, nastavnicima, stručnim suradnicima i asistentima u školskim ustanovama, a za odobravanje usluge potrebno je pribaviti mišljenje predškolske i školske ustanove kao i pružatelja usluge. Člankom su propisani pružatelji koji pružaju navedenu uslugu.

Uz članke 100. i 101.

Ovim člancima definira se usluga pomoći u kući kao usluga koja se odobrava osobi koja ne može sama niti uz pomoć roditelja, bračnog ili izvanbračnog druga, životnog partnera ili djeteta osigurati podmirenje svakodnevnih životnih potreba, definiraju se korisnici usluge i propisuju uvjeti za njeno odobravanje.

Uz članke 102. i 103.

Ovim člancima propisuje se sadržaj usluge pomoći u kući, odnosno aktivnosti koje ista obuhvaća te pružatelji usluge.

Uz članke 104. i 105.

Ovim člancima definira se boravak kao usluga kojom se osiguravaju organizirane aktivnosti tijekom dana uz stručnu i drugu pomoć i podršku, radi zadovoljavanja osnovnih i dodatnih životnih potreba korisnika, ako ne mogu biti zadovoljene u obitelji. Nadalje, propisuju se korisnici usluge, razlikovanje poludnevnog i cjelodnevnog boravka, trajanje i pružatelj usluge boravka i iznimka da se korisniku kojem je odobrena usluga boravka do dva dana u tjednu može odobriti usluga psihosocijalne podrške.

Uz članak 106.

Ovim člankom definira se usluga organiziranog stanovanja kao usluga kojom se osigurava stanovanje u stambenoj jedinici uz stalnu ili povremenu stručnu i drugu pomoć i potporu u osiguravanju osnovnih životnih i drugih potreba radi uspostavljanja i održavanja njihovih socijalnih uloga, izjednačavanja njihovih mogućnosti, poboljšanja kvalitete života, poticanja aktivnog i samostalnog življenja te socijalnog uključivanja prema potrebama korisnika. Također, propisuju se vrste stambenih jedinica u kojima se pruža usluga i ograničenje broja korisnika usluge u jednoj stambenoj jedinici.

Uz članke 107. i 108.

Ovim člancima propisuju se korisnici usluge organiziranog stanovanja te pružatelji usluge.

Uz članak 109.

Ovim člankom definira se usluga smještaja, aktivnosti koje ona obuhvaća te da se pravo na uslugu smještaja može priznati tijekom svih dana u tjednu ili tijekom pet radnih dana. Propisana je i obveza suradnje Zavoda i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba radi planiranja aktivnosti za ponovno uključivanje korisnika u život zajednice.

Uz članak 110.

Ovim člankom propisane su zapreke za priznavanje usluge smještaja.

Uz članak 111.

Ovim člankom propisuje se pružatelj usluge smještaja te obveza prvenstvenog priznavanja prava na uslugu djetetu, a osobito djetetu mlađem od sedam godina u udomiteljskoj obitelji, a tek iznimno u domu socijalne skrbi odnosno kod drugog pružatelja usluge smještaja u kojem slučaju je propisano i vremensko ograničenje trajanja smještaja.

Uz članak 112.

Ovim člankom definiraju se krizne situacije kao situacije u kojima je ugrožen život, zdravlje ili dobrobit osobe te se propisuju korisnici kojima se može priznati pravo na uslugu smještaja u kriznim situacijama.

Uz članak 113.

Ovim člankom propisuje se trajanje usluge smještaja u kriznim situacijama na način da se ista može priznati dok se ne osiguraju uvjeti za povratak korisnika u vlastitu ili udomiteljsku obitelj ili se usluga smještaja ne osigura na drugi način, a najdulje do šest mjeseci. Nadalje, propisuju se iznimna mogućnost trajanja usluge do godinu dana za propisane korisnike.

Uz članak 114.

Ovim člankom propisuju se korisnici prava na uslugu smještaja radi provođenja rehabilitacijskih programa i trajanje usluge.

Uz članak 115.

Ovim člankom propisuje se da se pravo na uslugu smještaja radi provođenja psihosocijalnih tretmana priznaje djetetu ili mlađoj punoljetnoj osobi s problemima u ponašanju u propisanom trajanju.

Uz članak 116.

Ovim člankom propisuju se korisnici kojima se može priznati usluga smještaja u drugim slučajevima kao i trajanje usluge.

Uz članak 117.

Ovim člankom propisana je obveza i način razmjene podataka o naknadama i socijalnih uslugama.

Uz članak 118.

Ovim člankom propisana je obveza jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba za vođenje evidencije i dokumentacije o priznatim pravima u sustavu socijalne skrbi, izradi, dostavi i objedinjavanju godišnjeg izvješća u elektroničkom obliku te donošenju pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije i dokumentacije te načinu i rokovima dostave izvješća.

Uz članak 119.

Ovim člankom propisuje se način određivanja cijena socijalnih usluga koje se pružaju u mreži i izvan mreže socijalnih usluga te donošenje pravilnika o metodologiji za utvrđivanje cijena socijalnih usluga.

Uz članak 120.

Ovim člankom propisuje se obveza korisnika te roditelja ili drugog obveznika uzdržavanja djeteta u plaćanju cijene usluge.

Uz članak 121.

Ovim člankom propisuje se obveza korisnika da svojim prihodima i imovinom sudjeluje u plaćanju cijene usluge, osim korisnika kojem je priznata usluga smještaja u kriznim situacijama i propisuje se što se ne uračunava u prihod kojim je korisnik dužan sudjelovati u plaćanju cijene usluge.

Uz članke 122. i 123.

Ovim člancima propisuje se sudjelovanje djeteta i mlađe punoljetne osobe te sudjelovanje obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge.

Uz članke 124. i 125.

Ovim člancima propisuje se način odlučivanja o iznosu sudjelovanja korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge, plaćanje usluge na teret Ministarstva kao i donošenje pravilnika o sudjelovanju korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge.

Uz članak 126.

Ovim člankom propisuje se stvarna nadležnost Zavoda za odlučivanje o pravima u sustavu socijalne skrbi. Također, propisuje se stvarna nadležnost jedinica lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba za odlučivanje o pravu na naknadu za troškove stanovanja, stvarna nadležnost Ministarstva za utvrđivanje ispunjenosti mjerila za pružanje usluga rada Zavoda i Obiteljskog centra i stvarna nadležnost jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba za utvrđivanje ispunjenosti mjerila za pružanje socijalnih usluga pružatelja iz članka 162. stavka 1. točke 1. podtočke c) i d) i točke 3. i 4. ovoga Zaklona.

Uz članak 127.

Ovim člankom propisuje se najduži rok na koji se može donijeti rješenje o ispunjavanju mjerila iz članka 126. stavka 5. predloženog zakona te se propisuje obveza i rok za podnošenje novog zahtjeva za pružatelja usluge koji želi pružati usluge nakon isteka roka utvrđenog rješenjem.

Uz članke 128. do 130.

Ovim člancima propisuju se slučajevi u kojima se ne mijenja mjesna nadležnost. Također, propisuje se način određivanja mjesne nadležnosti u stvarima koje se odnose na javne poslove vezane za djecu, određivanje mjesne nadležnosti za osobu koja se zatekne izvan mjesta svog prebivališta odnosno za dijete koje se zatekne bez nadzora roditelja ili druge osobe izvan svog prebivališta kao i za osobu koja nije u stanju štiti svoja prava i interese.

Uz članke 131. i 132.

Ovim člancima propisuje se način pokretanja postupka za priznavanje prava u sustavu socijalne skrbi i za utvrđivanje uvjeta za pružanje usluga te rok za donošenje rješenja.

Uz članak 133.

Ovim člankom propisuje se odgovornost podnositelja zahtjeva u postupcima radi priznavanja prava, odnosno korisnika u postupcima preispitivanja uvjeta za daljnje korištenje prava. Također, propisuje se da su na zahtjev Zavoda, druga tijela, sudovi i financijske institucije dužne, bez odgađanja, dostaviti podatke o prihodima i imovini podnositelja zahtjeva i članova njegovog kućanstva.

Uz članak 134.

Ovim člankom propisuju se prava i usluge u sustavu socijalne skrbi za koja se izrađuje individualni plan promjene.

Uz članak 135.

Ovim člankom propisuje se, da će u slučaju kada je u postupku prije donošenja rješenja o naknadama i uslugama u sustavu socijalne skrbi potrebno utvrditi činjenice vezane za zdravstveno stanje zatražiti vještačenje Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom sukladno posebnom zakonu. Također, propisuje se mogućnost Ministarstva da, u slučaju kada se žalbom pobija prvostupanjsko rješenje o pravima u sustavu socijalne skrbi, u svezi s nalazom i mišljenjem tijela vještačenja u prvom stupnju, zatraži nalaz i mišljenje Središnjeg ureda Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom, prije donošenja rješenja o žalbi

Uz članak 136.

Ovim člankom propisuje se da se prava koja se na temelju predloženog zakona priznaju u novčanom iznosu, priznaju s danom podnošenja zahtjeva ili pokretanja postupka po službenoj dužnosti, a iznimno od navedenog, pravo na naknadu za ugroženog kupca energenata, jednokratnu naknadu, pravo na naknadu za pogrebne troškove i pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja priznaje se s danom izvršnosti rješenja dok se naknada za osobne potrebe priznaje s početkom korištenja usluge. Nadalje se propisuje da se prava na usluge priznaju s danom početka korištenja usluge te da se novčana prava isplaćuju mjesečno osim jednokratne naknade i naknade za pogrebne troškove.

Uz članak 137.

Ovim člankom propisuje se da se za mjesec u kojem je priznato pravo na zajamčenu naknadu, naknadu za osobne potrebe, naknadu za redovito studiranje, osobnu invalidninu, doplatak za pomoć i njegu i status roditelja njegovatelja ili njegovatelja korisniku novčani iznos isplaćuje razmjerno broju dana od dana priznavanja prava do posljednjeg dana u tom mjesecu, a za mjesec u kojem prestaje pravo korisniku se novčani iznos po priznatom pravu isplaćuje razmjerno broju dana, do dana prestanka prava.

Uz članak 138.

Ovim člankom propisuje se dužnost korisnika prava na temelju predloženog zakona da obavijesti Zavod o svakoj promjeni koja utječe na daljnje korištenje prava odnosno na visinu priznatog iznosa, najkasnije u roku od osam dana od dana nastanka promjene. Također se propisuje da na osnovi prijave korisnika ili na osnovi podataka pribavljenih po službenoj dužnosti, Zavod donosi novu odluku samo ako to zahtijevaju promijenjene okolnosti o kojima ovisi priznavanje i visina iznosa priznatog prava.

Uz članke 139. i 140.

Ovim člancima propisuje utjecaj promijenjenih okolnosti na korištenje prava u manjem ili većem iznosu od već priznatog prava i u navedenim slučajevima donošenje rješenja o ukidanju rješenja kojim je priznato pravo i utvrđivanje prava u izmijenjenom iznosu, odnosno prestanak prava.

Uz članke 141. i 142.

Ovim člancima propisuje se pravo na pomoć komunikacijskog posrednika radi prevladavanja komunikacijskih teškoća u postupcima ostvarivanja prava te troškovi postupka.

Uz članke 143. i 144.

Ovim člancima propisuje pravo na izjavljivanje žalbe, tijelo koje odlučuje o žalbama te pokretanje upravnog spora. Nadalje, propisuje se da žalba ne odgađa izvršenje rješenja, osim rješenja o priznavanju i prestanku prava na status roditelja njegovatelja ili status njegovatelja kod kojeg žalba odgađa izvršenje rješenja.

Uz članke 145. i 146.

Ovim člancima propisuje se odgovarajući način primjene pojedinih postupovnih odredbi na postupak odobravanja usluga koje se pružaju na temelju uputnice. Također, propisuje se izjavljivanje prigovora i odlučivanje o prigovoru.

Uz članke 147. do 149.

Ovim člancima propisuje se podnošenje pritužbe korisnika koji nisu zadovoljni postupanjem ili popuštanjem postupanja osoba u djelatnosti socijalne skrbi i odlučivanje ravnatelja ustanove socijalne skrbi o osnovanosti pritužbe. U slučaju nezadovoljstva odgovorom ravnatelja, propisuje se mogućnost i rok za podnošenje pritužbe Ministarstvu, obvezni sadržaj pritužbe i rok za odlučivanje o osnovanosti pritužbe Ministarstva.

Uz članak 150.

Ovim člankom propisuje se odlučivanje o pritužbama podnositelja koji nisu zadovoljni odgovorom Ministarstva te sastav i imenovanje Povjerenstva.

Uz članke 151. do 155.

Ovim člancima propisuju se uvjeti za imenovanje članova Povjerenstva, vrijeme na koje se imenuju, izbor predsjednika i potpredsjednika, postupak sigurnosne provjere, zapreke za odlučivanje u predmetu, razrješenje prije isteka roka i dužnost čuvanja tajnosti podataka. U Povjerenstvo se imenuju građani koje na temelju javnoga poziva predlože organizacija civilnoga društva ili su se osobno javili na javni poziv.

Uz članke 156. i 157.

Ovim člancima propisuje se donošenje Poslovnika o radu Povjerenstva, pružanje administrativne i tehničke pomoći Povjerenstvu i dostavljanje odluke Povjerenstva. Ako je Povjerenstvo utvrdilo osnovanost pritužbe, propisuje se obveza Ministarstva za ponovno odlučivanje o osnovanosti pritužbe, odnosno obveza i rok za obavještanje o utvrđenom i poduzetim mjerama podnositelja pritužbe, ustanove socijalne skrbi i Povjerenstva. Propisuje se također i dostavljanje odluke sudu te pružanje administrativne i tehničke pomoći Povjerenstvu.

Uz članke 158. i 159.

Ovim člancima propisuje se postupanje Povjerenstva u slučajevima donošenja većeg broja odluka o osnovanosti pritužbe u tijeku jedne kalendarske godine koje se odnose na istog stručnog radnika odnosno istog stručnog tima ustanove socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska. Također, propisuje se obveza podnošenja godišnjeg izvješća Povjerenstva.

Uz članke 160. i 161.

Ovim člancima propisuje se pravo i visina naknade i troškova prijevoza za članove Povjerenstva, financiranje istih, vođenje evidencije o pritužbama i donošenje pravilnika o načinu rada i postupanja po pritužbama, vođenju evidencije i rokovima čuvanja podataka.

Uz članke 162. i 163.

Ovim člancima propisuju se pravne i fizičke osobe koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi i mjerila koje moraju ispunjavati sukladno pravilniku kojeg donosi ministar.

Uz članak 164.

Ovim člankom propisuje se način utvrđivanja ispunjenosti mjerila za pružanje socijalnih usluga socijalne skrbi te imenovanje i sastav povjerenstva, izrada zapisnika s nalazom i mišljenjem, otklanjanje nedostataka i obveza dostavljanja zapisnika o očevidu jedinici područne (regionalne) samouprave, odnosno Gradu Zagrebu. Također, propisuje se iznimka u načinu utvrđivanja ispunjenosti mjerila za pružanje usluga pružateljima usluge smještaja ili organiziranoga stanovanja za žrtve nasilja i žrtve trgovanja ljudima.

Uz članak 165.

Ovim člankom propisuje se kada pravna i fizička osoba može početi pružati socijalne usluge. Nadalje, propisuje se početak pružanja socijalnih usluga za pravnu i fizičku osobu koja u drugoj državi, članici Europske unije ili drugoj državi ugovornici Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru ispunjava uvjete za pružanje socijalnih usluga.

Uz članke 166. i 167.

Ovim člancima propisuje se registar pravnih i fizičkih osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi, tijelo koje vodi registar, oblik vođenja registra, njegova objava kao i donošenje pravilnika o sadržaju i načinu vođenja registra. Također, propisuje se obveza upisa u registar.

Uz članak 168.

Ovim člankom propisuje se obveza pružatelja usluge, neovisno o osnivaču, osim udomitelja, za ažurnim upisivanjem korisnika usluge u evidenciju korisnika usluga kao i evidentiranjem zaprimljenog zahtjeva za pružanje usluge u evidenciju zaprimljenih zahtjeva.

Uz članak 169.

Ovim člankom propisuje se obveza jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba za kontroliranje ispunjavanja mjerila za pružanje usluga pružatelja za koje je donijela rješenje o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga te obveza obavještanja Ministarstva u slučaju nastanka nepravilnosti u pogledu mjerila ili pružanja usluge korisnicima. Također, propisuje se i obveza jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba za organiziranje edukacije stručnih radnika.

Uz članak 170.

Ovim člankom propisuje se zabrana sklapanja ugovora s korisnikom o raspolaganju imovinom korisnika za pravne i fizičke osobe koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi i osobe zaposlene u djelatnosti socijalne skrbi.

Uz članak 171.

Ovim člankom uređuje se nezakonito pružanje socijalnih usluga u djelatnosti socijalne skrbi ako jedan ili više članova kućanstva imaju sklopljena više od tri ugovora o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, a uzdržavanim osobama pružaju usluge stanovanja, prehrane, njege i brige o zdravlju te zadovoljavanje ostalih osnovnih životnih potreba u svom stambenom ili poslovnom prostoru osobno, putem treće osobe ili zaposlenih radnika kod fizičke osobe ili radnika zaposlenih u pravnoj osobi koja je u vlasništvu davatelja uzdržavanja odnosno članova njegovog kućanstva. U navedenim slučajevima smatra se da se kod tih okolnosti radi o protupravnom pružanju usluga smještaja u djelatnosti socijalne skrbi, pa fizička osoba odnosno članovi njezinog kućanstva moraju pribaviti rješenje za utvrđivanje ispunjenosti uvjeta za pružanje socijalnih usluga sukladno odredbama predloženog zakona.

Uz članak 172.

Ovim člankom propisuju se olakšice ustanovama socijalne skrbi i drugim pravnim osobama koje pružaju socijalne usluge te fizičkim osobama koje profesionalno obavljaju djelatnost socijalne skrbi na način da su izjednačene s kućanstvima u plaćanju cijene po povlaštenim uvjetima za korištenja vodnih i komunalnih usluga te plaćanje mjesečne pristojbe za Hrvatsku radioteleviziju.

Uz članak 173.

Ovim člankom propisuje se ovlaštenje ministra da, u slučajevima propisanim predloženom odredbom može naredbom narediti ili zabraniti određeno postupanje te utvrditi obveznu primjenu drugih interventnih mjera koje su nužne radi trenutne zaštite pravnog poretka te zaštite života, sigurnosti, zdravlja stanovništva ili imovine veće vrijednosti.

Uz članak 174.

Ovim člankom propisuje se mogućnost preraspodjele radnog vremena u slučaju mobilizacije stručnog i drugog radnika te radna izolacija uz pisanu suglasnost stručnog i drugog radnika.

Uz članak 175.

Ovim člankom propisuje se supsidijarna primjena zakona kojim se uređuju ustanove te osnivačka prava ustanove koju osniva Republika Hrvatska.

Uz članke 176. i 177.

Ovim člancima propisuje se osnivanje Zavoda kao javne ustanove sa sjedištem u Zagrebu. Propisuje se javnost rada Zavoda i obaveza na podnošenje izvješća Ministarstvu najmanje jednom godišnje i rok za podnošenje izvješća.

Uz članke 178. i 179.

Ovim člancima propisuje se djelatnost i ustrojstvo Zavoda, obveza vođenja evidencije i dokumentacije te obveza dostave godišnjeg statističkog izvješća Ministarstvu.

Uz članke 180. do 183.

Ovim člancima propisuju se tijela Zavoda, upravno vijeće koje upravlja Zavodom, izbor, sastav i mandat članova upravnog vijeća, ravnatelj Zavoda, njegovo imenovanje, mandat, zamjenik i pomoćnici te nadzorna stručna i savjetodavna tijela i jedinstvena stručna služba radi obavljanja stručno-analitičkih, administrativnih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.

Uz članke 184. i 185.

Ovim člancima propisuje način donošenja statuta Zavoda, pitanja koja se njime uređuju, te drugi opći akti Zavoda.

Uz članke 186. i 187.

Ovim člancima propisuje se osnivanje Obiteljskog centra kao javne ustanove sa sjedištem u Zagrebu i njegova djelatnost.

Uz članak 188.

Ovim člankom propisano je da Obiteljski centar poslove iz svoje nadležnosti obavlja u središnjoj jedinici i područnim jedinicama koje se ustrojavaju za područje svake pojedine jedinice područne (regionalne) samouprave. Središnja jedinica ima sjedište u Zagrebu a područne u sjedištu jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba.

Uz članak 189.

Ovim člankom propisana je suradnja Obiteljskog centra s drugim pravnim i fizičkim osobama.

Uz članak 190.

Ovim člankom propisan je sastav, izbor i mandat članova upravnog vijeća Obiteljskog centra.

Uz članak 191.

Propisuje se imenovanje i mandat ravnatelja i pomoćnika ravnatelja Obiteljskog centra.

Uz članke 192. i 193.

Ovim člancima propisuju se opći akti Obiteljskog centra, obveza vođenja evidencija i dokumentacije te obveza dostave godišnjeg statističkog izvješća Ministarstvu.

Uz članke 194. do 198.

Ovim člancima propisuje se da je dom socijalne skrbi javna ustanova koja se osniva za pružanje socijalnih usluga kao i drugih poslova propisanih predloženim zakonom. Nadalje, propisuje se

obveza osnivača doma socijalne skrbi za traženje ocjene o usklađenosti akta o osnivanju sa zakonima, dužnost i rok Ministarstva za donošenje rješenja o usklađenosti akta kao i pravne posljedice nedonošenja rješenja u propisanom roku. Propisuje se da je ravnatelj doma socijalne skrbi dužan dva mjeseca prije planiranog početka rada doma, podnijeti zahtjev za donošenje rješenja o utvrđivanju mjerila za pružanje socijalnih usluga

Uz članke 199. i 200.

Ovim člancima propisuje se da dom može imati jednu ili više podružnica i način osnivanja podružnica, imenovanje i uvjeti za imenovanje voditelja podružnice, ovlasti voditelja i povratak na ranije poslove.

Uz članke 201. do 203.

Ovim člancima propisuje se upravno vijeće doma socijalne skrbi, njegov sastav, način imenovanja i mandat, uvjeti za imenovanje članova upravnog vijeća i razlozi za razrješenje predsjednika i člana upravnog vijeća prije isteka mandata.

Uz članke 204. do 209.

Ovim člancima propisuje se ravnatelj doma socijalne skrbi, imenovanje, mandat i uvjeti za imenovanje ravnatelja, mogućnost povratka na ranije poslove, zamjena u slučaju spriječenosti, razlozi za razrješenje prije isteka mandata i vršitelj dužnosti ravnatelja.

Uz članke 210. do 213.

Ovim člancima propisuje se sastav stručnog vijeća doma socijalne skrbi i djelokrug njegovog rada, propisuje se obveza donošenja statuta i drugih općih akata doma socijalne skrbi. Nadalje se propisuje da se u domovima socijalne skrbi kojima je osnivač ili suosnivač Republika Hrvatska može provoditi program osnovnog i srednjeg odgoja i obrazovanja. Također se propisuje obveza doma socijalne skrbi i podružnice na propisani način voditi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima i o obavljanju djelatnosti te obveza dostave godišnjeg statističkog izvješća Ministarstvu.

Uz članak 214.

Ovim člankom propisuje se da je centar za pomoć u kući ustanova socijalne skrbi koja se osniva za pružanje svih ili pojedinih aktivnosti usluga pomoći u kući, a mogu ga osnovati jedinice područne (regionalne) i lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb, vjerska zajednica, trgovačko društvo, udruga i druga domaća i strana pravna i fizička osoba.

Uz članke 215. do 217.

Ovim člancima propisuje se da centrom za pomoć u kući upravlja i vodi ga ravnatelj, propisuju se uvjeti za njegovo imenovanje te donošenje općih akata ustanove. Nadalje se propisuje obveza vođenja evidencije i dokumentacije o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad centra za pomoć u kući te obveza dostave godišnjeg statističkog izvješća Ministarstvu.

Uz članke 218. do 220.

Ovim člancima propisuje se osnivanje i djelatnost Akademije te da se unutarnje ustrojstvo Akademije uređuje statutom.

Uz članke 221. i 222.

Ovim člancima propisuje se upravno vijeće kao tijelo koje upravlja Akademijom, dok će se izbor i imenovanje članova upravnog vijeća, djelokrug, ovlaštenja i odgovornost upravnog vijeća urediti statutom.

Uz članak 223.

Ovim člankom propisuje se ravnatelj kao osoba koja rukovodi Akademijom, način imenovanja, pomoćnici i način njihova imenovanja, dok će se uvjeti za imenovanje ravnatelja i pomoćnika ravnatelja propisati statutom.

Uz članke 224. i 225.

Ovim člancima propisuje se Programsko vijeće kao stručno tijelo Akademije, njegov sastav i ovlasti.

Uz članak 226.

Ovim člankom propisuje se svrha stručnog usavršavanja u djelatnosti socijalne skrbi.

Uz članke 227. do 229.

Ovim člancima propisuje se obveza udruge, vjerske zajednice, trgovačkog društva i druge domaće i strane pravne osobe te obrtnika za pružanje socijalnih usluga u zasebnoj organizacijskoj jedinici. Nadalje, propisuje se ustrojstvo organizacijske jedinice, uvjeti za voditelja, obveza ustrojavanja stručnog vijeća i obveza vođenja evidencije i dokumentacije te obveza dostave godišnjeg statističkog izvješća Ministarstvu.

Uz članke 230. i 231.

Ovim člancima propisuje se način pružanja socijalnih usluga kao profesionalne djelatnosti ili kao obrta, propisuju se usluge koje može pružiti fizička osoba samostalno kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik, sadržaj naziva te obvezu vođenja evidencije i dokumentacije te obveza dostave godišnjeg statističkog izvješća Ministarstvu.

Uz članke 232. do 234.

Ovim člancima propisuje se svrha pružanja stručne pomoći u savjetovalištu, vrste usluga koje može pružiti fizička osoba u savjetovalištu, uvjeti koje mora ispunjavati domaća i strana fizička osoba za pružanje tih usluga, zapreke za obavljanje usluge savjetovanja i mogućnost osnivanja zajedničkog savjetovališta.

Uz članak 235.

Ovim člankom propisuju se uvjeti koje mora ispunjavati fizička osoba za pružanje pomoći u kući, propisuju se trajanje usluge i zapreke za pružanje usluge.

Uz članak 236.

Ovim člankom propisuje se udomiteljstvo kao oblik pružanja socijalnih usluga kojim se djetetu ili odrasloj osobi osigurava smještaj u udomiteljskoj obitelji, a uvjeti koje mora ispunjavati udomiteljska obitelj, način i prestanak obavljanja udomiteljstva te druga pitanja povezana s udomiteljstvom, uređuju se posebnim zakonom.

Uz članak 237.

Ovim člankom propisuju se razlozi zbog koji ustanova socijalne skrbi, pravna osoba i fizička osoba prestaje s pružanjem socijalnih usluga. Nadalje se propisuje da rješenje o prestanku pružanja socijalnih usluga donosi tijelo koje je donijelo rješenje o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga te se propisuje dokumentacija i brisanje pružatelja usluge iz registra.

Uz članak 238.

Ovim člankom propisuje se mogućnost privremene obustave rada fizičke osobe koja pruža socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik u slučaju opravdanog razloga, obveza obavještanja nadležnih tijela o privremenoj obustavi te obveza osiguranja smještaja ili boravka zatečenih korisnika kod drugog pružatelja usluga ako se radi o privremenoj obustavi pružanja usluga u obiteljskom domu.

Uz članak 239.

Stavci 1. i 2. ovoga članka propisuju postupanje pružatelja usluge koji samovoljno odluči prestati pružati uslugu koju je pružao na temelju rješenja Zavoda i obvezu Zavoda da osigura drugi odgovarajući smještaj korisnicima. Stavci 3. i 4. ovoga članka propisuju dužnost pružatelja usluge smještaja koji uslugu pruža na temelju ugovora da, u slučaju samovoljnog prestanka pružanja usluge, o istom dostavi obavijest zainteresiranim osobama i Zavodu te da korisniku pruži informaciju o kojem drugom pružatelju usluge koji pruža uslugu smještaja za konkretnu skupinu korisnika i da o ispunjenju svoje obveze obavijesti Zavod. Obveza pružatelja usluge, dakle, iscrpljuje se u pružanju informacije zainteresiranim osobama. Stavak 5. ovoga članka propisuje obvezu svakog pružatelja usluge, neovisno o tome je li riječ o pružanju usluge na temelju rješenja ili ugovora, kao i osoba koja pruža usluge bez pravne osnove da u slučaju zabrane rada ili pružanja usluge obavijeste o tome zainteresirane osobe. Stavak 6. ovoga članka osigurava da o zabrani rada ili pružanja usluga bude obaviješten Zavod i nadležno tijelo koje je donijelo rješenje o ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga čime se otklanjanju i propusti pružatelja usluge ili osobe koja usluge pruža bez pravne osnove da pruži obavijest zainteresiranim osobama. Način otklanjanja propusta propisan je u stavcima 8. i 9. Stavak 7. ovoga članka propisuje dužnost Zavoda da u slučaju zabrane rada ili pružanja usluge pružatelju usluge koji usluge pruža na temelju rješenja osigura smještaj korisniku. Stavak 8. ovoga članka propisuje dužnost Zavoda da u slučaju pružanja usluge pružatelju usluge koji usluge pruža na temelju ugovora ili osobi koja usluge pruža bez pravne osnove pruži dostatnu razinu informacija radi zaštite korisnika i da u slučaju zahtjeva korisnika nađe korisnika smještaja koji ima

slobodno mjesto za tu odgovarajuću skupinu korisnika. Obveza Zavoda iscrpljuje se u tim radnjama. Okolnost može li korisnik snositi troškove smještaja kod drugog korisnika nije u domeni Zavoda. Stavak 9. ovoga članka obvezuje Zavod da u slučaju odbijanja napuštanja objekta od strane korisnika iz stavka 8. pisanim putem upozna korisnika s rizicima i posljedicama odbijanja napuštanja objekta. Stavak 10. ovoga članka deklaratornog je karaktera.

Uz članak 240.

Ovim člankom propisuje se način pružanja socijalnih usluga (u mreži i izvan mreže). Propisuje se da se mrežom određuje potreban broj i vrsta socijalnih usluga za područje Republike Hrvatske, da odluku o mreži donosi Ministarstvo uz prethodno pribavljeno mišljenje jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba te objava odluke. Također se propisuje da socijalne usluge u mreži pružaju ustanove kojima je osnivač Republika Hrvatska te pravne i fizičke osobe s kojima je Ministarstvo sklopilo ugovor o pružanju socijalnih usluga, osim ako predloženim zakonom ili drugim propisima nije drukčije određeno, a socijalne usluge izvan mreže pružaju pravne i fizičke osobe koje imaju rješenje o ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga u skladu s predloženim zakonom. Propisuje se da strane pravne i fizičke osobe mogu pružati socijalne usluge u mreži pod uvjetima propisanim predloženim zakonom.

Uz članak 241.

Ovim člankom uređuje se osnivanje savjeta za socijalnu skrb u županiji u cilju planiranja i razvoja mreže socijalnih usluga, način osnivanja savjeta i način određivanja broja članova savjeta. Nadalje, člankom se uređuje da savjet predlaže socijalni plan za područje jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba i njegovo donošenje od strane njihovog predstavničkog tijela. Člankom se također uređuje da socijalni plan obuhvaća analizu kapaciteta, dostupnost pružatelja socijalnih usluga, analizu potreba i specifične ciljeve razvoja institucionalnih i izvaninstitucionalnih socijalnih usluga, s posebnim naglaskom na usluge za skupine u većem riziku od socijalne isključenosti. Propisuje se i rok na koji se donosi socijalni plan kao i njegovo javno objavljivanje kao i da se socijalni plan izrađuje sukladno jedinstvenoj metodologiji za procjenu potreba propisanoj pravilnikom.

Uz članke 242. i 243.

Ovim člancima propisuje se da se socijalne usluge u mreži pružaju u skladu sa standardima kvalitete za pružanje socijalnih usluga i smjericama za njihovo uvođenje. Odredbama se propisuje i raspisivanje javnog poziva za podnošenje ponuda za pružanje socijalnih usluga prema iskazanim potrebama u mreži socijalnih usluga. Propisuju se pružatelji usluga koji mogu podnijeti ponudu odnosno pružatelji koji nisu dužni podnijeti ponudu, dokumentacija koja se podnosi uz ponudu te donošenje pravilnika o obrascu za podnošenje prijave, postupak pregovaranja, način i uvjete sklapanja ugovora o pružanju socijalnih usluga u mreži.

Uz članak 244.

Ovim člankom propisan je postupak pregovaranja i sklapanja ugovora za pružanje socijalnih usluga u mreži s pružateljima usluga čiji osnivač nije Republika Hrvatska. Izuzetak su prihvatilišta i prenoćišta za beskućnike koji nemaju obvezu provođenja postupka pregovaranja.

Uz članak 245.

Ovim člankom uređuje se model javno-privatnog partnerstva u području socijalne skrbi, a odnosi se na izgradnju, rekonstrukciju, sanaciju odnosno dogradnju te održavanje javne građevine u svrhu pružanja usluga socijalne skrbi iz okvira nadležnosti javnog partnera u mreži socijalnih usluga.

Uz članke 246. do 250.

Ovim člancima uređuju se zbirke podataka, svrha, sadržaj zbirki i voditelj obrade podataka. Pri vođenju zbirki podataka propisuje se primjena propisa o zaštiti osobnih podataka i zaštiti tajnosti podataka. Također, uređuje se način vođenja podataka, obveze Ministarstva te donošenje pravilnika o sadržaju zbirke podataka, čuvanju, evidenciji i dokumentaciji. Nadalje, propisuje se obvezni sadržaj zbirke podataka kao i osiguranje uvjeta za informatičku razmjenu podataka.

Uz članke 251. do 254.

Ovim člancima propisuju se stručni radnici u Zavodu, Obiteljskom centru, domu socijalne skrbi i kod drugih pružatelja socijalnih usluga. Nadalje, propisuje se da stručni radnici imaju iskaznicu kojom dokazuju svojstvo službene osobe, identitet i ovlasti, a sadržaj i oblik iskaznice pravilnikom propisuje ministar.

Uz članke 255. do 258.

Ovim člancima propisuje se način obavljanja stručnih poslova, dužnost čuvanja profesionalne tajne koja obvezuje sve radnike u sustavu socijalne skrbi kao i da je povreda čuvanja profesionalne tajne teža povreda obveza iz radnog odnosa. Uređuje se pripravnički staž koji traje 12 mjeseci, uređuje se i mogućnost provođenja pripravničkog staža i kao stručno osposobljavanje za rad bez zasnivanja radnog odnosa (stručno osposobljavanje za rad). Nakon isteka pripravničkog staža pripravnici stječu pravo polaganja stručnog ispita pred ispitnim povjerenstvom Ministarstva. Nadalje, uređuje se i kada stručni radnik nije dužan provoditi pripravnički staž, te iznimke od obveze polaganja stručnog ispita.

Uz članak 259.

Ovim člankom uređuje se način zasnivanja radnog odnosa u ustanovi socijalne skrbi. Nadalje, propisana je iznimka prema kojoj ustanova socijalne skrbi na koju se primjenjuje poseban propis kojim se uređuju plaće u javnim službama može bez javnog natječaja sklopiti ugovor o radu na neodređeno vrijeme sa zaposlenikom druge takve ustanove na temelju sporazuma ustanova, uz pisanu suglasnost zaposlenika.

Uz članak 260.

Ovim člankom uređuje se mogućnost obavljanja poslova na projektu Europske unije ili fondovima Europske unije za radnike ustanova socijalne skrbi ako su sredstva za plaću osigurana iz sredstava projekta ili fonda Europske unije. Prava i obveze radnika te način obavljanja poslova Vlada RH će urediti uredbom.

Uz članke 261. i 262.

Ovim člancima propisane su zapreke za zasnivanje radnog odnosa radnika u djelatnosti socijalne skrbi i obveza pribavljanja dokaza po službenoj dužnosti u trenutku zapošljavanja kao i tijekom radnog odnosa, najmanje jednom godišnje, propisano je postupanje u slučaju pravomoćne osude kao i u slučaju pokretanja ili obustave kaznenog postupka te zapreke stručnog radnika Zavoda, njegovog bračnog druga ili djeteta za pružanje socijalnih usluga na temelju rješenja Zavoda. Također, propisuje se da stručni radnik Zavoda i njegov bračni drug ne mogu biti udomitelji, osim u slučaju srodničkog udomiteljstva.

Uz članke 263. i 264.

Ovim člancima uređuje se pravo i dužnost stručnih radnika na trajno stručno usavršavanje, definira se pojam trajnog stručnog usavršavanja, mogućnost napredovanja stručnih radnika u struci odnosno zanimanju i stjecanje zvanja mentora i savjetnika. Propisuje se da će se razine, odgovarajuća znanja, uvjeti i način napredovanja urediti pravilnikom. Propisuje se i pravo stručnih radnika na superviziju, definira se pojam supervizije i određuje pružatelj.

Uz članak 265.

Ovim člankom propisuju se vrste nadzora koji se provode nad radom Zavoda, Obiteljskog centra, doma socijalne skrbi, vjerske zajednice, udruge i drugih pružatelja usluga u djelatnosti socijalne skrbi. Također, propisuje se supsidijarna primjena propisa kojim se uređuje sustav državne uprave, utvrđuje se da nadzor koji se odnosi na stručni rad reguliranih profesija i zdravstvenih radnika u djelatnosti socijalne skrbi provode nadležne komore, sanitarni nadzor u dijelu koji se odnosi na zaštitu zdravlja na području ispravnosti i kvalitete prehrane, te higijene prostora i opreme u kojem se pružaju usluge socijalne skrbi provodi sanitarna inspekcija, a nadzor nad pružanjem usluga obrazovanja u domovima socijalne skrbi provodi prosvjetna inspekcija.

Uz članke 266. i 267.

Ovim člancima propisuje se dužnost ustanova socijalne skrbi da provode unutarnji nadzor nad zakonitošću rada, stručnim radom i kvalitetom pružanja socijalnih usluga, a vjerske zajednice i udruge koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi provode unutarnji nadzor nad radom svojih ustrojbenih jedinica i radnika koji pružaju socijalne usluge. Također, propisuje se da ustanove socijalne skrbi, vjerske zajednice, udruge i druge pravne osobe koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi za najviše 20 korisnika nisu dužne provoditi unutarnji nadzor. Unutarnji nadzor provodi se na temelju općeg akta ustanove, odnosno vjerske zajednice i udruge koja obavlja djelatnost socijalne skrbi i godišnjeg plana i programa provedbe unutarnjeg nadzora, a općim aktom utvrđuje se način obavljanja unutarnjeg nadzora.

Uz članke 268. i 269.

Ovim člancima uređuje se predmet inspekcijskog nadzora te pravne i fizičke osobe nad kojima se provodi nadzor a sadržaj i način provođenja inspekcijskog nadzora propisuje se pravilnikom. Propisuju se i uvjeti za inspektore, više inspektore i više inspektore specijaliste.

Uz članke 270. i 271.

Ovim člancima propisuje se službena iskaznica inspektora kojom se dokazuje službeno svojstvo, identitet i ovlasti te da oblik i sadržaj obrasca službene iskaznice i način izdavanja i vođenja upisnika o izdanim službenim iskaznicama pravilnikom propisuje ministar. Nadalje, propisuje se da se inspekcijski nadzor može provoditi kao redoviti, izvanredni ili kontrolni te se propisuje u kojim slučajevima se provode navedeni inspekcijski nadzori.

Uz članke 272. i 273.

Ovim člancima propisuje se samostalnost inspektora u radu, zabrana njegova ometanja te dužnost inspektora za izvještavanje o utvrđenom činjeničnom stanju. Također, propisuju se ovlasti inspektora prilikom provođenja inspekcijskog nadzora kao i obveza ravnatelja ili druge odgovorne osobe u pravnoj osobi te fizičke osobe koja pruža socijalne usluge osiguranja nesmetanog obavljanja inspekcijskog nadzora.

Uz članke 274. i 275.

Ovim člancima propisuje se mogućnost inspektora za privremenim izuzimanjem predmeta ili dokumentacije prilikom obavljanja inspekcijskog nadzora te obveza inspektora na čuvanje tajnosti podataka.

Uz članak 276.

Stavkom 1. ovoga članka propisane su dužnosti inspektora u obavljanju inspekcijskih poslova. Stavkom 2. ovoga članka propisana je obveza inspektora da u slučaju zabrane rada pružateljima usluga o tome obavijesti nadležno tijelo koje je donijelo rješenje o ispunjavanju uvjeta za početak pružanja socijalnih usluga. Stavkom 3. ovoga članka propisana je obveza pružatelja usluge o postupanju po izrečenim mjerama. Stavkom 4. propisane su posljedice za osobu koja ne postupi po rješenju inspektora u roku koji je određen rješenjem u skladu s propisom kojim se uređuje opći upravni postupak. Stavkom 4. ovoga članka propisana je obveza inspektora, u slučaju utvrđivanja nepravilnosti odnosno povrede propisa, koja se sastoji u obavještavanju nadležnog tijela i traženju pokretanja postupka i poduzimanja propisanih mjera.

Uz članke 277. i 278.

Ovim člancima propisuje se izricanje usmenog upozorenja za manje nepravilnosti koje bitno ne utječu na pružanje usluge odnosno zakonitost poslovanja, navođenje sadržaja usmenog upozorenja u zapisnik kao i rok za otklanjanje nedostataka odnosno poduzimanje mjera u slučaju propusta u otklanjanju nepravilnosti u ostavljenom roku. Nadalje, propisuje se obveza sastavljanja zapisnika i uručenja istoga propisanim osobama.

Uz članke 279. do 281.

Ovim člancima propisuje se pravni lijek protiv rješenja inspektora, pravo i obveza inspektora na podnošenje optužnog prijedloga, izdavanje prekršajnog naloga ili podnošenje kaznene prijave i obveza vođenja očevidnika.

Uz članak 282.

Ovim člancima propisuje se predmet upravnog nadzora a sadržaj i način provođenja upravnog nadzora propisuje se pravilnikom.

Uz članke 283. i 284.

Ovim člancima propisuje se obveza sastavljanja zapisnika o provedenom nadzoru. U postupku provođenja upravnog nadzora, državni službenici mogu privremeno izuzeti predmet i izvornu dokumentaciju što se evidentira u zapisniku. Nadalje se propisuje da se upravni nadzor provodi kao redoviti, izvanredni i kontrolni, propisuju se slučajevi u kojima se provode navedeni nadzori kao i dužnost izvještavanja pravnih i fizičkih osoba koje su podnijele prigovor ili zahtjev za provođenje nadzora o utvrđenom činjeničnom stanju.

Uz članke 285. i 286.

Ovim člancima propisuje se dužnost sastavljanja izvješća o provedenom upravnom nadzoru kao i njegov sadržaj, rok za dostavljanje izvješća nadziranom tijelu te ovlasti Ministarstva u provođenju upravnog nadzora.

Uz članke 287. do 289.

Ovim člancima propisuju se izvori sredstava za financiranje djelatnosti socijalne skrbi, za financiranje naknada i usluga, rada Zavoda, Obiteljskog centara, rada domova socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska i rada Akademije iz državnog proračuna te obveza jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba za osiguranje sredstava za obavljanje djelatnosti socijalne skrbi sukladno predloženom zakonu i posebnom propisu, obveza jedinica lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba za osiguranje sredstava za podmirenje prava na troškove stanovanja, osim u dijelu troškova ogrjeva korisnika koji se griju na drva koji će se osigurati iz državnog proračuna. Nadalje, propisuje se, za određene jedinice lokalne samouprave, mogućnost podmirenja troškova stanovanja iz državnog proračuna. Propisuje se također obveza jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb osiguravaju sredstva za rad ustanova socijalne skrbi čiji su osnivač, a veliki gradovi i gradovi sjedišta županija troškove prehrane u pučkim kuhinjama i troškove smještaja u prihvatilištu odnosno prenoćištu za beskućnike. Jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba mogu osigurati sredstva za ostvarivanje novčanih naknada u veće opsegu od propisanog predloženim zakonom. Također, propisuje se način isplate sredstava jedinicama lokalne samouprave, svrha sredstava, obveza jedinice lokalne samouprave na podnošenje izvješća Ministarstvu o utrošku doznačenih sredstava i donošenje odluke o kriterijima i mjerilima za financiranje troškova stanovanja te iznosu sredstava za pojedinu jedinicu lokalne samouprave.

Uz članak 290.

Ovim člankom definira se decentralizirana funkcija djelatnosti socijalne skrbi u jedinici područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba, propisuje se financiranje decentralizirane funkcije, propisuju se sredstva za financiranje decentraliziranih domova za starije osobe i donošenje odluke o minimalnim financijskim standardima, kriterijima i mjerilima za financiranje decentralizirane funkcije. Na temelju ovako predloženog zakonskog rješenja potrebno je intervenirati u zakon kojim je uređeno financiranje jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave.

Uz članak 291.

Ovim člankom propisuje se da su veliki gradovi i gradovi sjedišta županija dužni poticati i osigurati građanima na svom području druge oblike materijalnih pomoći i potpora kao što je prehrana u pučkim kuhinjama, smještaj beskućnika u prihvatilište ili prenočište, zbrinjavanje osoba koje primaju zajamčenu minimalnu naknadu u socijalne stanove, subvencije u plaćanju pojedinih usluga, poticati rad udruga i volonterski rad te razvijati druge oblike socijalne skrbi na svom području te podredna dužnost financiranja navedenih pomoći i usluga od strane jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba. Također, propisuje se i obveza jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba da u kriznim situacijama kada obitelj s maloljetnom djecom ostane bez svog doma i nije u mogućnosti sama osigurati smještaj, osigurati im smještaj u socijalnom stanu ili na drugi način, kako bi se spriječilo odvajanje djece od odraslih članova obitelji.

Uz članke 292. i 293.

Ovim člancima propisuje se pravo Republike Hrvatske na povrat iznosa isplaćenih na ime prava na zajamčenu minimalnu naknadu, uslugu organiziranog stanovanja i uslugu smještaja, osim u slučaju smještaja u kriznim situacija, u slučaju smrti korisnika te pravo na naknadu počinjene štete. Zabilježbom tražbine osigurava se naplata isplaćenih sredstava i naknada štete. Propisuje se da se upis zabilježbe vrši na prijedlog državnog odvjetništva, a na temelju pravomoćnog rješenja o priznavanju prava te da se briše na temelju suglasnosti Ministarstva kada se izvrši naplata tražbine ili otpiše dug.

Uz članke 294. i 295.

Ovim člancima propisani se obveznici povrata te rokovi zastare. Također, propisani su pozivi na povrat i razlozi za utuženje.

Uz članke 296. do 298.

Ovim člancima propisuje se obveza korisnika koji je na temelju rješenja Zavoda ostvario pravo ili kojem je isplaćena naknada na koju nije imao pravo da nadoknadi štetu ako je na temelju neistinitih ili netočnih podataka ostvario pravo na koje nije imao pravo ili ga je ostvario u većem opsegu nego što mu pripada, ako ga je ostvario zbog toga što nije prijavio promjenu koja utječe na prestanak ili opseg prava. U slučaju nastanka štete Zavod poziva korisnika ili njegove nasljednike da u određenom roku nadoknade nastalu štetu, a ako šteta ne bude nadoknađena, Republika Hrvatska podnosi tužbu radi naknade štete putem nadležnog državnog odvjetništva na temelju dokumentacije koju mu dostavlja Zavod.

Uz članke 299. i 300.

Ovim člancima propisuje se mogućnost sklapanja nagodbe o načinu i vremenu naknade štete, odnosno povrata isplaćenog iznosa novčane naknade ili troška usluge, uvažavajući prihode korisnika, njegovo imovinsko stanje i socijalni položaj, uz mogućnost odgode plaćanja duga i/ili obročne otplate duga za razdoblje do najduže pet godina. Propisuje se dužnost Zavoda za vođenje evidencije o sklopljenim nagodbama te rok za dostavljanje izvješća Ministarstvu. Propisuje se nadalje i mogućnost Zavoda za donošenje odluke o otpisu duga djelomično ili u cijelosti, uvažavajući korisnikovo imovinsko stanje i socijalni položaj, a ako dug korisnika koji se otpisuje iznosi 10.000,00 kuna i više, Zavod može odlučiti da se dug djelomično ili u cijelosti

otpiše samo uz prethodnu suglasnost Ministarstva. Propisuje se i obveza Zavoda za vođenje evidencije o otpisu tražbine, obveznicima naknade štete, odnosno obveznicima povrata isplaćenog iznosa, iznosu ukupnog duga i iznosu duga koji se otpisuje te rok za dostavu izvješća Ministarstvu. Također, propisuje se postupanje Zavoda u slučaju zastare naplate potraživanja te donošenje pravilnika o načinu utvrđivanja ispunjenosti uvjeta za otpis duga.

Uz članke 301. i 302.

Ovim člancima propisuje se povrat nepripadajuće naknade te pokretanje postupka radi naknade štete.

Uz članke 303. do 310.

Ovim člancima uređuju se prekršajne odredbe temeljem kojih će se kazniti za prekršaj pravna osoba odnosno odgovorna osoba u pravnoj osobi kao i fizička osoba radi neplaćanja troškova stanovanja, ometanja inspektora u radu, nepostupanja po rješenju inspektora, nezakonitog pružanja usluga, nezakonitog sklapanja ugovor, nezakonitog zapošljavanja, radi povrede obveze obavještavanja o privremenoj obustavi pružanja socijalnih usluga, te nepropisnog vođenja evidencije i dokumentacije.

Uz članak 311.

Ovim člankom propisuje se da korisnik prava priznatog na osnovi Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.), ostvaruje priznata prava i nakon stupanja na snagu ovoga Zakona dok nadležno tijelo rješenjem ne utvrdi ispunjava li korisnik uvjete za ostvarivanje prava prema predloženom zakonu. Također, propisuje se da se pravo na osobnu invalidninu i pravo na doplatak za pomoć i njegu preispituje tek u slučaju promijenjenih okolnosti.

Uz članak 312.

Ovim člankom propisuju se rokovi u kojima je centar za socijalnu skrb dužan provesti postupke radi utvrđivanja uvjeta za priznavanje prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja i uvjeta za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu kao i rokove u kojima je centar za socijalnu skrb odnosno jedinica lokalne samouprave dužna provesti postupke za priznavanje drugih prava u sustavu socijalne skrbi.

Uz članak 313.

Ovim člankom propisuje se da korisnik prava na naknadu do zaposlenja zadržava priznato pravo i nakon stupanja na snagu predloženog zakona, dok nadležno tijelo ne utvrdi ispunjava li korisnik uvjete za ostvarivanje prava po zakonu o zapošljavanju u propisanom roku. Također, propisana je nadležnost za postupanje u postupcima pokrenutim prije stupanja na snagu predloženog zakona.

Uz članak 314.

Ovim člankom propisuje se da korisnik prava za troškove prijevoza zadržava priznato pravo i nakon stupanja na snagu predloženog zakona do sklapanja ugovora sukladno Zakonu o prijevozu u cestovnom prometu.

Uz članak 315.

Ovim člankom propisuje se da će se postupci započeti prije stupanja na snagu predloženog zakona dovršiti po odredbama Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.), a u postupku povodom žalbe izjavljene protiv rješenja donesenog u postupku prije stupanja na snagu predloženog zakona, primjenjivat će se odredbe Zakona o socijalnoj skrbi koji je bio na snazi u vrijeme donošenja prvostupanjskog rješenja.

Uz članak 316.

Ovim člankom propisana je obveza i rokovi za imenovanja privremenog ravnatelja Zavoda i Obiteljskog centra kao i podnošenje prijedloga Hrvatskome saboru za imenovanje članova Povjerenstva.

Uz članak 317.

Ovim člankom propisano je poduzimanje radnji i rokovi za njihovo poduzimanje, a koje se odnose na osnivanje i početak rada Zavoda i Obiteljskog centra, kao i prestanka centara za socijalnu skrb.

Uz članak 318.

Ovim člankom uređuje se imenovanje i razrješenje članova upravnog vijeće centra za socijalnu skrb do početka rada Zavoda.

Uz članak 319.

Ovim člankom uređuje se imenovanje i razrješenja ravnatelja centra za socijalnu skrb do početka rada Zavoda.

Uz članak 320.

Ovim člankom uređuje se obveza Ministarstva za donošenje godišnjeg programa stručnog usavršavanja stručnih radnika u ustanovama socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska do početka rada Akademije.

Uz članak 321.

Ovim člankom uređuje se nastavak pružanja socijalnih usluga za pružatelje koji imaju sklopljen ugovor o pružanju socijalnih usluga s Ministarstvom do roka utvrđenog ugovorom.

Uz članak 322.

Ovim člankom propisan je prijelazni režim za obiteljske domove koji su osnovani sukladno ranije važećim propisima. Propisana je obaveza usklađivanja organizacijskog oblika s odredbama ovoga Zakona za obiteljske domove koji žele nastaviti pružati socijalne usluge i nakon 1. siječnja 2027.

Uz članak 323.

Ovim člankom uređuje se primjena propisa u postupcima radi utvrđivanja uvjeta za pružanje socijalnih usluga.

Uz članak 324.

Ovim člankom propisuje se dužnost pružatelja usluga koji na dan stupanja na snagu predloženoga zakona ima rješenje o ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga, odnosno koji je do stupanja na snagu predloženoga zakona podnio zahtjev za utvrđivanje ispunjenosti uvjeta za pružanje socijalnih usluga da u roku od tri godine podnese zahtjev za donošenje rješenja o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga prema predloženom zakonu te obveza doma socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska koji nema rješenje o ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga za podnošenje zahtjeva za donošenje rješenja o utvrđivanju mjerila odnosno za usklađivanje s odredbama predloženog zakona.

Uz članak 325.

Ovim člankom propisuje se obveza i rok za usklađivanje općih akata ustanova socijalne skrbi s predloženim zakonom.

Uz članak 326.

Ovim člankom propisuje rok za donošenje odluke Vlade o utvrđivanju osnovice na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade i odluke o utvrđivanju osnovice na temelju koje se izračunava iznos drugih prava iz sustava socijalne skrbi kao i odluke koje se ostaju na snazi do donošenja navedenih odluka. Nadalje, propisuje se da Odluka o minimalnim financijskim standardima, kriterijima i mjerilima za financiranje decentralizirane funkcije domova za starije i nemoćne osobe koju je Vlada RH donijela za 2022. godinu ostaje na snazi do isteka razdoblja za koje je donesena. Također, propisuje se da Odluka o minimalnim financijskim standardima, kriterijima i mjerilima za financiranje materijalnih i financijskih rashoda centara za socijalnu skrb i troškova ogrjeva korisnicima koji se griju na drva koju je Vlada RH donijela za 2022. godinu ostaje na snazi do razdoblja za koje je donesena, osim u dijelu troškova stanovanja koji prestaje važiti stupanjem na snagu ovoga Zakona.

Uz članak 327.

Ovim člankom propisano je donošenje uredbe o mjesečnom iznosu naknade za ugroženog kupca energenata, načinu sudjelovanja u podmirenju troškova energenata korisnika naknade i postupanju Zavoda kao i uredbe koja ostaje na snazi do donošenja navedene uredbe kao i donošenje uredbe iz članka 260. stavka 2. ovoga Zakona.

Uz članak 328.

Ovim člankom propisuje se obveza ministra i rok za donošenje odluke o mreži socijalnih usluga, a do njenog donošenja ostaje na snazi Odluka o mreži socijalnih usluga od 7. studenoga 2014.

Uz članak 329.

Ovim člankom propisuje se da će se na pripravnike, koji su započeli pripravnički staž prije stupanja na snagu predloženog zakona, primjenjivati odredbe Zakona o socijalnoj skrbi koje su bile na snazi u vrijeme sklapanja ugovora o radu sa pripravnikom. Člankom se također propisuje da stručni radnici koji su sukladno ranijim propisima oslobođeni obveze polaganja državnog ispita za poslove radnog mjesta određenog stupnja obrazovanja nisu dužni polagati stručni ispit u smislu odredaba ovoga Zakona.

Uz članke 330.

Ovim člancima propisuje se obveza ministra i rok za donošenje pravilnika iz ovoga zakona.

Uz članak 331.

Ovim člankom uređuje se primjena provedbenih propisa koji ostaju na snazi do donošenja pravilnika propisanih predloženim zakonom.

Uz članke 332. i 333.

Ovim člancima propisuje se prestanak važenja Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine”, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.) i stupanje na snagu ovoga zakona.

IV. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Ukupna sredstava potrebna za provedbu ovoga zakona, u 2022. iznose 2.326.104.523 kune (nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva), a u 2023. i 2024. iznose 3.032.432.923 kuna (potrebno osigurati 17.941.194 kuna dodatnih sredstava). Navedena dodatna financijska sredstva osigurat će se unutar limita ukupnih rashoda Ministarstva rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike koje Vlada Republike Hrvatske utvrđuje Odlukom o proračunskom okviru za naredno trogodišnje razdoblje.

Jedinice lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb dužne su u svom proračunu osigurati sredstva za podmirenje troškova stanovanja u visini od najmanje 30 % iznosa zajamčene minimalne naknade priznate samcu, odnosno kućanstvu.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA TE RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

Na 9. sjednici Hrvatskoga sabora, održanoj 3. prosinca 2021., donesen je zaključak kojim se prihvaća Prijedlog zakona o socijalnoj skrbi. Hrvatski sabor uputio je predlagatelju primjedbe, prijedloge i mišljenje radi pripreme Konačnog prijedloga zakona.

Konačni prijedlog zakona usuglašen je s prihvaćenim prijedlozima i primjedbama iznesenim u raspravi pred radnim tijelima Hrvatskoga sabora i u raspravi na sjednici Hrvatskoga sabora te je dodatno nomotehnički i jezično doraden radi jasnoće pojedinih odredbi sukladno primjedbama Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora radi čega je došlo do promjene u numeraciji i rasporedu članaka.

Osim navedenog nomotehničkog usklađivanja, u Konačni prijedlog zakona unesene su dodatne promjene kako je navedeno u nastavku.

Radi usklađivanja predmetnog zakona s Konvencijom o statusu osoba bez državljanstva iz 1954., u članku 19. proširuje se krug korisnika u odnosu na osobe bez državljanstva koji prijedlog sada uključuje i privremeni boravak, a ne samo stalni boravak i dugotrajno boravište u Republici Hrvatskoj.

Radi sveobuhvatnije zaštite osoba s invaliditetom u članku 51. napušten je imovinski cenzus za priznavanje prava na osobnu invalidninu, a u članku 52. povećan je iznos osobne invalidnine s 300 % na 350 % osnovice te je napušten prihodovni cenzus u cijelosti.

Također, u članku 58. stavku 1. (ranije članak 60.) proširen je krug korisnika prava na doplatak za pomoć i njegu, na način da isti, pored osoba koje imaju utvrđen treći stupanj oštećenja obuhvaća i osobe koje imaju utvrđen četvrti stupanj oštećenja funkcionalnih sposobnosti čime se osigurava mogućnost ostvarivanja prava za osobe koje ne ispunjavaju uvjete za priznavanje prava na osobnu invalidninu.

Nadalje, u članku 164. stavku 1. (ranije članak 165.) propisano je da ispunjenost mjerila za pružanje socijalnih usluga utvrđuje Povjerenstvo očevidom, uvažavajući zaprimljene primjedbe, u stavku 2. propisana je iznimka od stavka 1. u odnosu na utvrđivanje ispunjenosti mjerila za pružanje socijalnih usluga pružateljima usluga za žrtve nasilja i žrtve trgovanja ljudima.

U odnosu na mogućnost radnika u sustavu socijalne skrbi za obavljanje poslova na projektu Europske unije ili fondovima Europske unije u članku 260. (ranije članak 264.) zadržana je samo mogućnost radnika za obavljanje takvih poslova, dok su preostale odredbe brisane te je propisano da će prava i obveze radnika kao i način obavljanja tih poslova uredbom urediti Vlada Republike Hrvatske.

Imajući u vidu predloženim zakonom propisane zapreke za rad u djelatnosti socijalne skrbi u članku 261. (ranije članak 265.), dodani su novi stavci 4. do 6. u kojima je propisano otkazivanje ugovora o radu osobama koje su pravomoćno osuđene za neko od kaznenih djela iz stavka 1. istoga članka, kao i postupak udaljenja od obavljanja poslova dok traje kazneni postupak te isplata plaće za vrijeme udaljenja, radi otklanjanja nedoumica u praksi.

VI. PRIJEDLOZI I MIŠLJENJA DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, S OBRAZLOŽENJEM

Nije prihvaćena primjedba Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora na članak 249. (sada članak 245.) da se: „u stavku 4. jasnije propiše o kojim se „javnim tijelima“ radi“ iz razloga što je u stavku 5. istoga članka propisano da javna tijela iz stavka 4. mogu biti Ministarstvo te jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb, radi čega ne postoji potreba dodatnog propisivanja „javnih tijela“ u stavku 4. odnosnoga članka.

Tijekom rasprave u Hrvatskome saboru veliki broj primjedbi zastupnika odnosio se na organizacijske promjene u sustavu socijalne skrbi (osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad, Obiteljskog centra, Akademije socijalne skrbi) i prestanak pravne osobnosti centara za socijalnu skrb, osnivanje posebnog Povjerenstva za pritužbe, prestanak obiteljskih domova koje predlagatelj nije prihvatio budući da su u suprotnosti sa smjerom predloženoga zakona.

U odnosu na primjedbe oko organizacijskih promjena predlagatelj ističe da se osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad predlaže radi jačanja i unaprjeđenja stručnog rada, ujednačavanja stručnog postupanja, osiguranja stručnog nadzora te obavljanja stručno analitičkih, administrativnih, pravnih ekonomskih i drugih poslova u jedinstvenoj stručnoj službi. Hrvatski zavod za socijalni rad preuzet će javne ovlasti, kao i druge stručne poslove centara za socijalnu skrb, stručne te druge radnike centra za socijalnu skrb kao temeljne ustanove u sustavu socijalne skrbi.

Osnivanje Obiteljskog centra, kao samostalne ustanove predlaže se radi provođenja aktivnosti i programa usmjerenih na preventivne, tretmanske i razvojne aktivnosti za djecu, mlade i obitelj te jačanja usluga za djecu, mlade i obitelj. Razdvajanje obiteljskih centara od centara za socijalnu skrb predlaže se radi odvajanja preventivne, savjetodavne i tretmanske uloge obiteljskog centra od kontrolne uloge Zavoda i poduzimanja mjera iz nadležnosti Zavoda što dovodi do osnaživanja i smanjenja rizika u obitelji. Obiteljski centar provodit će različite oblike preventivnih programa, individualnih i grupnih tretmana, savjetovanja, obiteljske medijacije, podrške roditeljstvu, jačanja obiteljskih i roditeljskih kompetencija, edukacije i

grupne podrške posvojitelja, podrške i osnaživanja žrtava obiteljskog nasilja i članova obitelji osobito djece, prevencije zlostavljanja i zanemarivanja, problema u ponašanju i ovisnosti djece i mladih, psihosocijalnog tretmana prevencije nasilničkog ponašanja, poticanja i razvoja programa u zajednici, volonterskog rada i rada udruga koje su potpora roditeljima, obitelji, djeci, mladima i drugim socijalno osjetljivim skupinama.

Osnivanje Akademije socijalne skrbi, kao javne ustanove predlaže se u svrhu organiziranja i provođenja stručnog usavršavanja stručnih i drugih radnika u sustavu socijalne skrbi te standardizacije obveznih i specijaliziranih programa stručnog usavršavanja. Stručno usavršavanje odnosi se na usavršavanje pripravnika, početno i kontinuirano usavršavanje ravnatelja, stručnih i drugih radnika Zavoda, Centra za posebno skrbništvo, Obiteljskog centra, kod pružatelja usluga, voditelja mjera za zaštitu osobnih prava i dobrobiti djeteta, skrbnika, udomitelja i drugih. Također, Akademija socijalne skrbi provodit će organizacijske, timske i metodске supervizije u sustavu socijalne skrbi.

Osnivanje Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, a vezano za postupak ili propuštanje postupanja osoba u djelatnosti socijalne skrbi predlaže se radi bolje zaštite prava korisnika u sustavu socijalne skrbi.

U odnosu na prijedlog zastupnice Dragane Jeckov, ispred Kluba zastupnika Samostalne demokratske srpske stranke, o mogućnosti priznavanja prava na status njegovatelja potomcima, bračnom ili izvanbračnom drugu starih osoba koje se ne mogu više brinuti o sebi i prijedloga zastupnice Romane Nikolić, ispred Kluba zastupnika Socijaldemokrata, o proširenju prava na status njegovatelja starijim osobama u obitelji i na susjede, predlagatelj ističe kako je status roditelja njegovatelja ili njegovatelja vezan uz zdravstveno stanje osobe kojoj je potrebna njega te da je Konačnim prijedlogom zakona uz postojeći krug osoba kojima se može priznati status njegovatelja, između ostalih, bračnom ili izvanbračnom drugu, životnom ili neformalnom životnom partneru osobe s invaliditetom, proširen krug osoba na način da se status može priznati i srodniku u ravnoj lozi i srodniku u pobočnoj lozi do zaključno drugog stupnja srodstva koji ispunjavaju propisane uvjete.

U odnosu na repliku Dalije Orešković, zastupnice u Hrvatskome saboru, da bi se odredbe o izuzeću članova upravnog vijeća u postupku odlučivanja o izboru ravnatelja, uz domove socijalne skrbi trebalo propisati i za druge organizacije (Hrvatski zavod za socijalni rad, obiteljski centar) predlagatelj ističe da će sva ta pitanja biti uređena statutom ustanove te nije opravdano isto propisivati zakonom.

Martina Vlašić Iljkić, zastupnica u Hrvatskome saboru dijeli mišljene Hrvatske komore socijalnih radnika i Hrvatske udruge socijalnih radnika, o potrebi izdvajanja doplatka za pomoć i njegu i osobne invalidnine iz zakona. Predlagatelj ističe da je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu, planirano donošenje zakona o inkluzivnom dodatku kojim se planira objedinjavanje naknada za osobe s invaliditetom.

Prilog:

- Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije, s tablicama usporednih prikaza

**IZJAVA O USKLADENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM
EUROPSKE UNIJE**

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o socijalnoj skrbi (II. čitanje)

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO RADA, MIROVINSKOGA SUSTAVA, OBITELJI I SOCIJALNE
POLITIKE

**3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne
stečevine Europske unije**

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne
stečevine Europske unije za 2022. godinu.

Rok: I. kvartal 2022.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije

članak/članci čl. 53., čl. 62., čl.78. st. 2. toč. (a) i (b), čl. 79. st. 2. toč. (a) i (b), čl. 82. st. 2.,
čl. 83. st.1.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

*Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na
unutarnjem tržištu (SL L 376)*

32006L0123

- Članci 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 15., 16., 17., 18., 19., 20., 21.,
23., 24., 25., 32. i 33. preuzeto: Zakon o uslugama (NN 80/11)
- Članci 22., 27., 28., 29., 30., 31. i 43. preuzeto: Zakon o autorskom pravu i srodnim
pravima (NN 111/2021)

*Direktiva 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi
minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne
odluke Vijeća 2001/220/PUP (SL L 315, 14.11.2012)*

32012L0029

- Članci 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 13., 14., 15., 16., 18., 19., 20., 21., 22., 23.
i 24. preuzeto: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12,
143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19)

- Članci 1., 2., 3., 4., 6., 8., 10., 13., 17., 18., 19., 20., 23. i 24. preuzeto: Zakon o zaštiti nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21)
- Članci 2. i 17. preuzeto: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21)
- Članci 6., 11., 12., 23. i 24. preuzeto: Zakon o sudovima (NN 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20) (NN 130/20)
- Članci 8. i 19. preuzeto: Sudski poslovnik (NN 37/14, 49/14, 08/15, 35/15, 123/15, 45/16, 29/17, 33/17, 34/17, 57/17, 101/18, 119/18, 81/19, 128/19, 39/20, 47/20, 138/20, 147/20) (NN 147/20)
- Članak 14. preuzeto: Pravilnik o naknadi troškova u kaznenom postupku (NN 58/12, 111/12)
- Članak 17. preuzeto: Zakon o potvrđivanju Drugog dodatnog protokola uz Europsku konvenciju o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima (NN MU 1/07)
- Članak 17. preuzeto: Zakon o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima (NN 178/04)
- Članak 18. preuzeto: Zakon o policijskim poslovima i ovlastima (NN 76/09, 92/14, 70/19) (NN 70/19)
- Članak 25. preuzeto: Pravilnik o radu odjela za podršku žrtvama i svjedocima (NN 133/15, 127/19) (NN 127/19)
- Članak 25. preuzeto: Zakon o pravosudnoj akademiji (NN 153/09 NN 127/10 NN 82/15)
- Članak 26. preuzeto: Nacionalna strategija razvoja sustava podrške žrtvama i svjedocima u Republici Hrvatskoj za razdoblje od 2016. do 2020. (NN 75/15)
- Članak 28. preuzeto: Uredba o preuzimanju Direktive 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP (NN 13/18)

Direktiva (EU) 2016/801 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair (SL L 132, 21.5.2016.)

32016L0801

- Članci 1., 2., 3., 5., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 17., 18., 20., 21., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 33., 34., 37. i 38. preuzeto: Zakon o strancima (NN 133/2020)
- Članak 2. preuzeto: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17)
- Članci 25., 29. i 30. preuzeto: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09)
- Članak 36. preuzeto: Uredba o tarifi upravnih pristojbi. (NN 8/17, 37/17, 129/17)
- Članak 35. bit će preuzeto: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (18.01.2022)
- Članci 3. i 12. preuzeto: Pravilnik o uvjetima za odobrenje uključivanja učenika u srednjoškolsko obrazovanje kroz programe razmjene učenika (NN 80/2021)

Direktiva 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije, te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2004/68/PUP (SL L 335, 17.12.2011.)

32011L0093

- Članci 0., 0., 0., 0., 0., 0., 0., 0., 0., 0., 0., 0., 0., 0., 0., 0. i 0. preuzeto: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21)
- Članak 0. preuzeto: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o volonterstvu (NN 84/2021)
- Članak 0. preuzeto: ZAKON O UDOMITELJSTVU (NN 115/18)
- Članci 0., 0. i 0. preuzeto: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12)
- Članci 0., 0., 0. i 0. preuzeto: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19)
- Članci 0., 0. i 0. preuzeto: Zakon o sudovima (NN 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20) (NN 130/20)
- Članak 0. preuzeto: Zakon o izvršavanju sankcija izrečenih maloljetnicima za kaznena djela i prekršaje (NN 133/12)
- Članak 0. preuzeto: Zakon o obveznom zdravstvenom osiguranju (NN 80/13)

Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljanina trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni statusa izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite (SL L 337, 20.12.2011.)

32011L0095

- Članci 1., 2., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 21., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 34. i 37. preuzeto: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17)
- Članci 2., 23., 25. i 26. preuzeto: Zakon o strancima (NN 133/2020)
- Članak 33. preuzeto: USTAV RH (NN 56/90, 135/97, 08/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14)
- Članak 36. bit će preuzeto: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (14.03.2022)
- Članak 37. preuzeto: Zakon o državnim službenicima (NN 92/05, 142/06, 77/07, 107/07, 27/08, 34/11, 49/11, 150/11, 34/12, 49/12, 37/13, 38/13, 01/15, 138/15, 61/17)

Direktiva 2011/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o sprečavanju i suzbijanju trgovanja ljudima i zaštiti njegovih žrtava te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/629/PUP (SL L 101, 15.4.2011.)

32011L0036

- Članci 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 10., 11. i 12. preuzeto: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21)
- Članak 14. preuzeto: Obiteljski zakon (NN 103/15 i 98/19) (NN 103/15 98/19)

- Članci 8., 9., 10., 11., 12., 13., 15., 17., 18., 19. i 20. preuzeto: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19)

c) Ostali izvori prava Europske unije

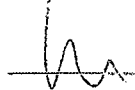
5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Ivan Vidiš

državni tajnik

(potpis)

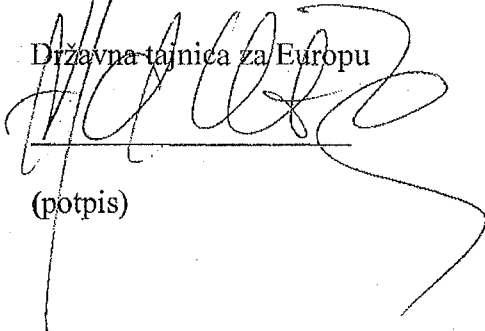
5. rujnja 2022

(datum i pečat)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko-Zgombić

Državna tajnica za Europu

(potpis)

7. 1. 2022.

(datum i pečat)

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o socijalnoj skrbi (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>1. Ovom Direktivom određuju se opće odredbe kojima se pružateljima usluga olakšava ostvarivanje slobode poslovnog nastana te slobodno kretanje usluga uz istodobno održavanje visokog stupnja kvalitete tih usluga.</p> <p>2. Ova se Direktiva ne odnosi na liberalizaciju usluga od općeg gospodarskog interesa, rezerviranih za javna ili privatna tijela, niti na privatizaciju javnih tijela koja pružaju usluge.</p> <p>3. Ova se Direktiva ne bavi ukidanjem monopola u području pružanja usluga niti potporama koje dodjeljuju države članice, a koje su obuhvaćene propisima Zajednice o tržišnom natjecanju.</p> <p>Ova Direktiva ne utječe na slobodu država članica da u skladu s pravom Zajednice same definiraju usluge koje smatraju uslugama od općeg gospodarskog interesa, načine na koje se one organiziraju i financiraju, sukladno propisima o državnoj potpori, te specifične obveze kojima podliježu.</p> <p>4. Ova Direktiva ne utječe na mjere koje se u skladu s pravom Zajednice</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 2
---	--	---------------	---

<p>poduzimaju na razini Zajednice ili na nacionalnoj razini radi zaštite ili promicanja kulturne ili jezične raznolikosti te pluralizma medija.</p> <p>5. Ova Direktiva ne utječe na propise iz kaznenog prava država članica. Države članice, međutim, ne smiju ograničiti slobodu pružanja usluga primjenom odredbi kaznenog zakona koje izričito uređuju ili utječu na pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti izbjegavajući propise predviđene u ovoj Direktivi.</p> <p>6. Ova Direktiva ne utječe na radno pravo, to jest bilo koju zakonsku ili ugovornu odredbu koja se odnosi na uvjete zapošljavanja, radne uvjete, uključujući zdravstvene i sigurnosne standarde na radnome mjestu te odnos između poslodavaca i zaposlenika, koju države članice primjenjuju u skladu s nacionalnim zakonodavstvom koje je usklađeno s pravom Zajednice. Isto tako, ova Direktiva ne utječe na zakone država članica o socijalnoj sigurnosti.</p> <p>7. Ova Direktiva ne utječe na ostvarivanje temeljnih prava koja su priznata u državama članicama i zakonodavstvu Zajednice. Ona također ne utječe na pravo na pregovore, zaključivanje i provedbu kolektivnih ugovora te na industrijsku akciju u skladu</p>			
---	--	--	--

<p>s nacionalnim pravom i praksama, usklađenim s pravom Zajednice.</p>			
<p>Članak 2.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje na usluge koje dostavljaju pružatelji s poslovnim nastanom u državi članici.</p> <p>2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na sljedeće djelatnosti:</p> <p>(a)negospodarske usluge od općeg interesa;</p> <p>(b)financijske usluge, kao što je bankarstvo, kreditiranje, osiguranje i reosiguranje, profesionalne ili osobne mirovine, vrijednosni papiri, investicijski fondovi, plaćanja i investicijska savjetovanja, uključujući usluge navedene u Prilogu I. Direktivi 2006/48/EZ;</p> <p>(c)elektroničke komunikacijske usluge i mreže te povezane resurse i usluge, vezano uz pitanja obuhvaćena direktivama 2002/19/EZ, 2002/20/EZ, 2002/21/EZ,</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 2</p>

<p>2002/22/EZ i 2002/58/EZ;</p> <p>(d) usluge na području prijevoza, uključujući lučke službe, koje ulaze u područje primjene glave V. Ugovora;</p> <p>(e) usluge agencija za privremeno zapošljavanje;</p> <p>(f) zdravstvene usluge bez obzira na to pružaju li ih zdravstvene ustanove, bez obzira na način na koji su organizirane i financirane na nacionalnoj razini te bez obzira na to jesu li javne ili privatne;</p> <p>(g) audiovizualne usluge, uključujući kinematografske, bez obzira na način njihovog produciranja, distribucije i prijenosa, te radijsko emitiranje;</p> <p>(h) kockanje koje uključuje stavljanje novčanog pologa u igrama na sreću, uključujući lutriju, kockanje u kasinima i klađenje;</p> <p>(i) djelatnosti povezane s izvršavanjem službenih ovlasti, kako je određeno u članku 45. Ugovora;</p> <p>(j) socijalne usluge u području stanovanja, dječje skrbi te potpore obiteljima i osobama koje trebaju trajnu ili privremenu pomoć, koje osigurava država, od nje ovlaštene pružatelji ili dobrotvorne organizacije koje je država priznala kao takve;</p> <p>(k) usluge privatnog osiguranja;</p> <p>(l) usluge javnih bilježnika i ovrhovoditelja, koji su imenovani službenim vladinim aktom.</p>			
---	--	--	--

<p>3. Ova se Direktiva ne primjenjuje na područje oporezivanja.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Odnos s važećim pravom Zajednice</p> <p>1. Ako su odredbe ove Direktive u suprotnosti s odredbom nekog drugog akta Zajednice koji uređuje posebne aspekte pristupa ili izvođenja uslužne djelatnosti u specifičnim sektorima ili za specifične struke, prednost ima odredba drugog akta Zajednice koja se primjenjuje na te specifične sektore ili struke. To uključuje:</p> <p>(a) Direktivu 96/71/EZ;</p> <p>(b) Uredbu (EEZ) br. 1408/71;</p> <p>(c) Direktivu Vijeća 89/552/EEZ od 3. listopada 1989. o usklađivanju određenih odredaba predviđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama u odnosu na obavljanje djelatnosti televizijskog emitiranja (23);</p> <p>(d) Direktivu 2005/36/EZ.</p> <p>2. Ova se Direktiva ne odnosi na propise</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 3</p>

<p>međunarodnog privatnog prava, a posebno na one koji se primjenjuju u pogledu ugovornih ili izvanugovornih obveza, uključujući one koji jamče zaštitu potrošača, osiguranu propisima o zaštiti potrošača u zakonima na snazi u njihovoj državi članici.</p> <p>3. Države članice primjenjuju odredbe iz ove Direktive u skladu s propisima Ugovora o pravu poslovnog nastana i slobodnom kretanju usluga.</p>			
<p>Članak 4.</p> <p>Definicije</p> <p>U smislu ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1. „usluga” je svaka samostalna gospodarska djelatnost koja se obično obavlja za naknadu, kako je spomenuto u članku 50. Ugovora;</p> <p>2. „pružatelj” je svaka fizička osoba koja je državljanin države članice ili svaka pravna osoba, sukladno članku 48. Ugovora, s poslovnim nastanom u državi članici, koja nudi ili pruža uslugu;</p> <p>3. „primatelj” je svaka fizička osoba koja je državljanin države članice ili koja koristi prava dodijeljena aktima Zajednice, ili svaka pravna osoba, sukladno članku</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 4</p>

<p>48. Ugovora, s poslovnim nastanom u državi članici, koja koristi ili želi koristiti uslugu u profesionalne ili neprofesionalne svrhe;</p> <p>4. „država članica poslovnog nastana” je država članica na čijem državnom području pružatelj dotične usluge ima poslovni nastan;</p> <p>5. „poslovni nastan” je stvarno izvođenje gospodarske djelatnosti, kako je navedeno u članku 43. Ugovora, od strane pružatelja usluga u neodređenom vremenskom razdoblju i sa stalnom infrastrukturom gdje se stvarno obavlja djelatnost pružanja usluga;</p> <p>6. „sustav ovlašćivanja” je svaki postupak koji pružatelj ili primatelj mora slijediti da bi od nadležnog tijela dobio službenu ili implicitnu odluku o pristupu ili izvođenju uslužne djelatnosti;</p> <p>7. „zahtjev” je svaka obveza, zabrana, uvjet ili ograničenje koje je predviđeno zakonima ili drugim propisima država članica ili koje proizlazi iz sudske prakse, upravne prakse, propisa profesionalnih tijela ili kolektivnih pravila strukovnih udruženja ili drugih profesionalnih organizacija, usvojenih pri izvođenju svoje pravne nezavisnosti; propisi utvrđeni u kolektivnim ugovorima sklopljenim između socijalnih partnera se kao takvi ne smatraju zahtjevima u smislu ove Direktive;</p>			
---	--	--	--

<p>8. „prevladavajući razlozi od društvenog interesa” su razlozi koji su kao takvi priznati u sudskoj praksi Suda, a uključuju sljedeće razloge: javni red, javnu sigurnost, javnu zaštitu, javno zdravlje, očuvanje financijske ravnoteže sustava socijalne sigurnosti, zaštitu potrošača, primatelja usluga i radnika, poštene poslovne transakcije, borbu protiv prijevara, zaštitu okoliša i urbanog okoliša, zdravlje životinja, intelektualno vlasništvo, očuvanje nacionalne povijesne i umjetničke baštine, ciljeve socijalne i kulturne politike;</p> <p>9. „nadležno tijelo” je svako tijelo ili ustanova koja nadzire ili regulira uslužne djelatnosti u državi članici, a posebno uključuje upravne organe, uključujući sudove kao takve, profesionalna tijela i strukovne udruge ili druge profesionalne organizacije koje u okviru svoje pravne autonomije kolektivno uređuju pristup ili izvođenje uslužnih djelatnosti;</p> <p>10. „država članica u kojoj se pruža usluga” je država članica u kojoj pružatelj s poslovnim nastanom u drugoj državi članici pruža uslugu;</p> <p>11. „regulirana struka” je profesionalna aktivnost ili skupina profesionalnih aktivnosti iz članka 3. stavka 1. točke (a) Direktive 2005/36/EZ;</p> <p>12. „poslovna komunikacija” je svaka vrsta</p>			
---	--	--	--

<p>komunikacije koja je namijenjena neposrednom ili posrednom promicanju robe, usluga ili imidža poduzeća, organizacije ili osobe koja obavlja trgovačku, industrijsku ili obrtničku djelatnost ili aktivnosti propisane u okviru određene struke. Sljedeće aktivnosti same po sebi ne predstavljaju poslovne komunikacije:</p> <p>(a) davanje informacija koje omogućavaju izravni pristup djelatnosti poduzeća, organizacija ili osoba, što posebno uključuje naziv domene ili adresu elektronske pošte;</p> <p>(b) komunikacije u vezi s robama, uslugama ili imidžom poduzeća, organizacije ili osobe, koje su pribavljene neovisno, a posebno kada se pružaju bez financijske naknade.</p>			
<p>POGLAVLJE II.</p> <p>ADMINISTRATIVNO POJEDNOSTAVLJENJE</p> <p>Članak 5.</p> <p>Pojednostavljenje postupaka</p> <p>1. Države članice ispituju postupke i formalnosti koje se koriste za pristup uslužnoj djelatnosti i njezino izvođenje.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 5</p>

<p>Ako postupci i formalnosti, ispitani sukladno ovom stavku, nisu dovoljno jednostavni, države članice ih pojednostavljaju.</p> <p>2. U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 2., Komisija može uvesti usklađene obrasce na razini Zajednice. Oni će biti jednakovrijedni potvrdama, atestima ili drugoj zatraženoj dokumentaciji pružatelja.</p> <p>3. Ako države članice zahtijevaju od pružatelja ili primatelja da dostave potvrdu, atest ili neki drugi dokument koji dokazuje da je zahtjev ispunjen, one prihvataju svaki dokument iz druge države članice koji služi jednakoj svrsi ili iz kojeg je jasno da je dotični zahtjev ispunjen. Ne smiju zahtijevati da se dokument iz druge države članice dostavi u originalnom obliku ili kao ovjerena kopija ili prijevod, osim u slučajevima predviđenim u drugim aktima Zajednice ili ako je takav zahtjev opravdan prevladavajućim razlogom od društvenog interesa, koji uključuje javni red i sigurnost.</p> <p>Prvi podstavak ne utječe na pravo država članica da zahtijevaju neovjerene prijevode dokumenata na jedan od svojih službenih jezika.</p>			
---	--	--	--

<p>4. Stavak 3. se ne primjenjuje na dokumente koji su navedeni u članku 7. stavku 2. i članku 50. Direktive 2005/36/EZ, članku 45. stavku 3., člancima 46., 49. i 50. Direktive 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (24), članku 3. stavku 2. Direktive 98/5/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o olakšavanju stalnog obavljanja odvjetničke djelatnosti u državi članici različitoj od one u kojoj je stečena kvalifikacija (25), Prvoj direktivi Vijeća 68/151/EEZ od 9. ožujka 1968. o usklađivanju zaštitnih mjera koje su radi zaštite interesa njihovih članova i drugih predviđene u državama članicama za društva u smislu članka 58. stavka 2. Ugovora, a s ciljem izjednačavanja takvih zaštitnih mjera u čitavoj Zajednici (26), te Jedanaestoj direktivi Vijeća 89/666/EEZ od 21. prosinca 1989. o zahtjevima objavljivanja podataka u vezi s podružnicama koje su u nekoj državi članici otvorile određene vrste trgovačkih društava na koje se primjenjuje pravo druge države (27).</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 6.</p> <p>Jedinstvene kontaktne točke</p> <p>1. Države članice osiguravaju da na jedinstvenim kontaktnim točkama pružatelji usluga mogu obaviti sljedeće postupke i formalnosti:</p> <p>(a)sve postupke i formalnosti koji su potrebni za pristup njihovim uslužnim djelatnostima, a posebno sve izjave, prijave ili zahtjeve potrebne za dobivanje ovlaštenja nadležnih tijela, uključujući zahtjev za unos u registar, popis ili bazu podataka ili za registraciju kod profesionalnog tijela ili udruženja;</p> <p>(b)sve zahtjeve za ovlaštenje, potrebne za izvođenje uslužnih djelatnosti.</p> <p>2. Uspostava jedinstvenih kontaktnih točaka ne dovodi u pitanje raspodjelu funkcija i ovlasti između tijela u okviru nacionalnih sustava.</p>	<p>Članak 165.</p> <p>(1) Pravna i fizička osoba koja pruža socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik iz članka 162. točke 1. podtočki c) i d) i točaka 3. i 4. ovoga Zakona može početi pružati socijalne usluge po izvršnosti rješenja o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga.</p> <p>(2) Pravna i fizička osoba koja je ispunila mjerila za pružanje socijalnih usluga u drugoj državi, članici Europske unije ili drugoj državi, ugovornici Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru, može pružati socijalne usluge koje se na temelju ovoga Zakona pružaju u obitelji korisnika, izvan mreže socijalnih usluga, nakon upisa u registar iz članka 166. ovoga Zakona.</p> <p>(3) Ako pravna i fizička osoba iz stavka 2. ovoga članka, socijalne usluge ne pruža trajno nije se dužna upisati u registar, ali</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 6</p>
--	--	----------------------------	--

	<p>je dužna prije početka pružanja socijalnih usluga dostaviti izjavu o namjeri pružanja socijalnih usluga elektroničkim putem, jedinstvenoj kontaktnoj točki za usluge pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.</p> <p>(4) Izjava iz stavka 3. ovoga članka sadrži sve bitne informacije o pružatelju socijalnih usluga te služi u svrhu informiranja i jednake dostupnosti svih subjekata koji obavljaju djelatnost socijalnih usluga na teritoriju Republike Hrvatske.</p>		
<p>Članak 7.</p> <p>Pravo na informacije</p> <p>1. Države članice osiguravaju da preko jedinstvenih kontaktnih točaka pružatelji i primatelji mogu lako doći do sljedećih informacija:</p> <p>(a) zahtjeva koji se primjenjuju na pružatelje s poslovnim nastanom na njihovom državnom području, a</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 6</p>

<p>posebno u vezi s postupcima i formalnostima koji se moraju obaviti za pristup i izvođenje uslužnih djelatnosti;</p> <p>(b) kontaktnih podataka putem kojih se mogu izravno kontaktirati nadležna tijela, uključujući pojedinosti o tijelima koja su odgovorna za pitanja u vezi s izvođenjem uslužnih djelatnosti;</p> <p>(c) informacija o načinima i uvjetima pristupa javnim registrima i bazama podataka o pružateljima i uslugama;</p> <p>(d) izvanrednih pravnih lijekova koji su obično dostupni u slučaju spora između nadležnih tijela i pružatelja ili primatelja, između pružatelja i primatelja ili između pružatelja;</p> <p>(e) kontaktnih podataka udruženja ili organizacija, pored nadležnih tijela, od kojih pružatelji ili primatelji mogu dobiti praktičnu pomoć.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da pružatelji i primatelji usluga mogu, na vlastiti zahtjev, od nadležnih tijela dobiti pomoć koja se sastoji od informacija o načinu na koji se zahtjevi iz stavka 1. točke (a) obično tumače i primjenjuju. Takav savjet, prema potrebi, uključuje jednostavne postupne upute. Informacije se dostavljaju koristeći jednostavni i razumljivi jezik.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da su</p>			
--	--	--	--

<p>informacije i pomoć iz stavaka 1. i 2. jasne i nedvoznačne, lako dostupne na daljinu i putem elektroničkih sredstava te da se redovito ažuriraju.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da jedinstvene kontaktne točke i nadležna tijela što brže odgovore na svaki zahtjev za informacijom ili pomoći iz stavaka 1. i 2. te da u slučaju nepravilnog ili neutemeljenog zahtjeva o tome odmah obavijeste podnositelja zahtjeva.</p> <p>5. Države članice i Komisija poduzimaju prateće mjere da bi potakle jedinstvene kontaktne točke da informacije predviđene u ovom članku pružaju i na drugim jezicima Zajednice. To ne utječe na zakone država članica o uporabi jezika.</p> <p>6. Obveza nadležnih tijela da pomažu pružateljima i primateljima usluga ne podrazumijeva pružanje pravnog savjeta u pojedinačnim slučajevima, nego se odnosi isključivo na opće informacije o načinu na koji se zahtjevi obično tumače i primjenjuju.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 8.</p> <p>Postupci elektroničkim putem</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se svi postupci i formalnosti vezani uz pristup i izvođenje uslužne djelatnosti mogu lako ispuniti na daljinu i elektroničkim putem preko pripadajuće jedinstvene kontaktne točke i pri odgovarajućem nadležnom tijelu.</p> <p>2. Stavak 1. ne odnosi se na pregled prostorija u kojima se pruža usluga niti na pregled opreme koju koristi pružatelj usluge kao ni na fizičko ispitivanje sposobnosti ili osobnog integriteta pružatelja usluga ili njegovog odgovornog osoblja.</p> <p>3. U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 2., Komisija usvaja detaljne propise za provođenje stavka 1. iz ovog članka radi lakše interoperabilnosti informatičkih sustava i korištenja elektroničkih postupaka između država članica, uzimajući u obzir zajedničke norme na razini Zajednice.</p>	<p>Članak 165.</p> <p>(1) Pravna i fizička osoba koja pruža socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik iz članka 162. točke 1. podtočki c) i d) i točaka 3. i 4. ovoga Zakona može početi pružati socijalne usluge po izvršnosti rješenja o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga.</p> <p>(2) Pravna i fizička osoba koja je ispunila mjerila za pružanje socijalnih usluga u drugoj državi, članici Europske unije ili drugoj državi, ugovornici Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru, može pružati socijalne usluge koje se na temelju ovoga Zakona pružaju u obitelji korisnika, izvan mreže socijalnih usluga, nakon upisa u registar iz članka 166. ovoga Zakona.</p> <p>(3) Ako pravna i fizička osoba iz stavka 2. ovoga članka, socijalne usluge ne pruža trajno nije se dužna upisati u registar, ali</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 6</p>
--	--	----------------------------	--

	<p>je dužna prije početka pružanja socijalnih usluga dostaviti izjavu o namjeri pružanja socijalnih usluga elektroničkim putem, jedinstvenoj kontaktnoj točki za usluge pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.</p> <p>(4) Izjava iz stavka 3. ovoga članka sadrži sve bitne informacije o pružatelju socijalnih usluga te služi u svrhu informiranja i jednake dostupnosti svih subjekata koji obavljaju djelatnost socijalnih usluga na teritoriju Republike Hrvatske.</p>		
<p>POGLAVLJE III.</p> <p>SLOBODA POSLOVNOG NASTANA ZA PRUŽATELJE USLUGA</p> <p>ODJELJAK 1.</p> <p>Ovlaštenja</p> <p>Članak 9.</p> <p>Sustavi ovlašćivanja</p> <p>1. Pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti ne podliježe sustavu ovlašćivanja, osim ako su ispunjeni</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 7

<p>sljedeći uvjeti:</p> <p>(a) sustav ovlašćivanja nije diskriminirajući u odnosu na dotičnog pružatelja;</p> <p>(b) potreba za sustavom ovlašćivanja opravdava se prevladavajućim razlogom od društvenog interesa;</p> <p>(c) postavljeni cilj ne može se ostvariti manje strožim mjerama, a posebno zato što provođenje naknadne inspekcije ne bi bilo stvarno učinkovito jer je prekasno.</p> <p>2. U izvješću iz članka 39. stavka 1. države članice navode i obrazlažu svoje sustave ovlašćivanja pokazujući njihovu usklađenost sa stavkom 1. ovog članka.</p> <p>3. Ovaj se odjeljak ne odnosi na one aspekte sustava ovlašćivanja koje izravno ili neizravno uređuju drugi akti Zajednice.</p>			
<p>Članak 10.</p> <p>Uvjeti za dodjelu ovlaštenja</p> <p>1. Sustavi ovlašćivanja temelje se na kriterijima koji sprečavaju nadležna tijela da samovoljno izvršavaju svoje ovlasti ocjenjivanja.</p> <p>2. Kriteriji iz stavka 1. su:</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 8, 9</p>

<p>(a) nediskriminirajući;</p> <p>(b) opravdani prevladavajućim razlogom vezanim uz javni interes;</p> <p>(c) proporcionalni odgovarajućem cilju od javnog interesa;</p> <p>(d) jasni i nedvoznačni;</p> <p>(e) objektivni;</p> <p>(f) prethodno objavljeni;</p> <p>(g) transparentni i dostupni.</p> <p>3. Uvjeti za dodjelu ovlaštenja za novi poslovni nastan ne udvostručuju zahtjeve i kontrole koji su istovrijedni ili bitno usporedivi s obzirom na njihovu svrhu te kojima je pružatelj već bio podvrgnut u drugoj ili istoj državi članici. Kontaktne točke iz članka 28. stavka 2. i pružatelj usluge pomažu nadležnom tijelu dostavljajući sve potrebne informacije u vezi s tim zahtjevima.</p> <p>4. Ovo ovlaštenje pružatelju dopušta pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti na cijelom državnom području, uključujući osnivanje agencija, društava kćeri, podružnica ili ureda, osim ako novo ovlaštenje za svaki poslovni nastan ili ograničenje ovlaštenja na određeni dio državnog područja nije opravdano prevladavajućim razlogom koji se odnosi na društveni interes.</p> <p>5. Ovlaštenje se izdaje čim se odgovarajućim ispitivanjem utvrdi da su</p>			
--	--	--	--

<p>zadovoljeni uvjeti za ovlašćivanje.</p> <p>6. Osim u slučaju dodjele ovlaštenja, svaka odluka nadležnih tijela, uključujući odbijanje ili ukidanje ovlaštenja, mora se u cijelosti obrazložiti i može biti predmet spora pred sudom ili drugim organima za pritužbe.</p> <p>7. Ovaj članak ne dovodi u pitanje raspodjelu nadležnosti, na lokalnoj ili regionalnoj razini, tijela država članica za dodjelu ovlaštenja.</p>			
<p>Članak 11.</p> <p>Trajanje ovlaštenja</p> <p>1. Ovlaštenje koje se dodjeljuje pružatelju ne smije biti vremenski ograničeno, osim ako:</p> <p>(a) se ovlaštenje automatski produljuje ili ako podliježe isključivo trajnom ispunjavanju zahtjeva;</p> <p>(b) je broj raspoloživih ovlaštenja ograničen zbog prevladavajućeg razloga od javnog interesa;</p> <p>ili</p> <p>(c) ako se vremensko ograničenje ovlaštenja može opravdati prevladavajućim razlogom od javnog interesa.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 10</p>

<p>2. Stavak 1. ne odnosi se na najdulje razdoblje u kojem pružatelj mora stvarno započeti svoju djelatnost nakon što dobije ovlaštenje.</p> <p>3. Države članice zahtijevaju od pružatelja da pripadajuću kontaktnu točku iz članka 6. obavijesti o sljedećim promjenama:</p> <p>(a)osnivanju društva kćeri čije djelatnosti ulaze u područje primjene sustava ovlašćivanja;</p> <p>(b)promjeni njegova položaja, zbog čega više nisu ispunjeni uvjeti za dobivanje ovlaštenja.</p> <p>4. Ovaj članak ne dovodi u pitanje mogućnost država članica da opozovu ovlaštenja, ako više nisu ispunjeni potrebni uvjeti.</p>			
<p>Članak 12.</p> <p>Odabir između više kandidata</p> <p>1. Ako je broj raspoloživih ovlaštenja za danu djelatnost ograničen zbog oskudice prirodnih izvora ili tehničkih mogućnosti, države članice primjenjuju takav postupak odabira potencijalnih kandidata koji u potpunosti jamči nepristranost i transparentnost, što posebno uključuje</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 11</p>

<p>prikladnu obavijest o pokretanju, provođenju i dovršenju postupka.</p> <p>2. U slučajevima iz stavka 1. ovlaštenje mora imati odgovarajuće vremensko ograničenje i ne smije biti predmet automatskog produljenja, a pružatelju kojem je upravo isteklo ovlaštenje ili bilo kojoj drugoj osobi koja je posebno povezana s tim pružateljem ne smije davati nikakvu prednost.</p> <p>3. Sukladno stavku 1. te člancima 9. i 10., prilikom utvrđivanja pravila za postupak odabira kandidata, države članice uzimaju u obzir javno zdravlje, ciljeve socijalne politike, zdravlje i sigurnost zaposlenika i samozaposlenih osoba, zaštitu okoliša, očuvanje kulturne baštine i druge prevladavajuće razloge vezane uz društveni interes, u skladu s pravom Zajednice.</p>			
<p>Članak 13.</p> <p>Postupci ovlašćivanja</p> <p>1. Postupci i formalnosti ovlašćivanja su jasni i unaprijed objavljeni, a podnositeljima zahtjeva moraju zajamčiti objektivno i nepristrano rješavanje njihovih zahtjeva.</p> <p>2. Postupci i formalnosti ovlašćivanja</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 12, 13</p>

<p>nemaju učinak odvratanja i nepotrebno ne kompliciraju ili odlažu dostavu usluge. Oni su lako dostupni, a svi troškovi koje podnositelji zahtjeva snose tijekom postupka su razumni i proporcionalni troškovima dotičnog postupka ovlašćivanja koje ne prekoračuju.</p> <p>3. Postupci i formalnosti ovlašćivanja podnositeljima zahtjeva jamče da će njihovi zahtjevi biti obrađeni što je prije moguće i, u svakom slučaju, u unaprijed određenom i objavljenom, razumnom roku. Taj rok započinje u trenutku kada se dostavi sva dokumentacija. Nadležno tijelo može jedanput produljiti spomenuti rok za određeno vremensko razdoblje, ako to opravdava složenost predmeta. Produljenje i trajanje tog roka treba se propisno obrazložiti i dojaviti podnositelju zahtjeva prije isteka prvotnog roka.</p> <p>4. Ako se u određenom roku, koji može biti produljen u skladu sa stavkom 3., ne dobije odgovor, ovlaštenje se smatra izdanim. Međutim, mogu se predvidjeti drugačija rješenja, ako je to opravdano prevladavajućim razlozima od društvenog interesa, uključujući zakoniti interes trećih strana.</p> <p>5. Za sve se zahtjeve u najkraćem roku potvrđuje prijem. U takvoj se potvrdi</p>			
---	--	--	--

<p>navodi sljedeće:</p> <p>(a) rok naveden u stavku 3.;</p> <p>(b) izvanredni pravni lijekovi na raspolaganju;</p> <p>(c) ako je potrebno, izjava da se u nedostatku odgovora u navedenom roku ovlaštenje smatra izdanim.</p> <p>6. U slučaju nepotpunog zahtjeva podnositelja se što prije obavješćuje da dostavi dodatnu dokumentaciju kao i o mogućim posljedicama na trajanje roka spomenutog u stavku 3.</p> <p>7. Ako se zahtjev odbaci zbog neusklađenosti sa zahtijevanim postupcima ili formalnostima, podnositelja se što prije obavješćuje o takvom odbacivanju.</p>			
<p>ODJELJAK 2.</p> <p>Zahtjevi koji su predmet zabrane ili ocjenjivanja</p> <p>Članak 14.</p> <p>Zabranjeni zahtjevi</p> <p>Države članice ne uvjetuju pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti na svojem državnom području ispunjavanjem</p>	<p>Članak 165.</p> <p>(1) Pravna i fizička osoba koja pruža socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik iz članka 162. točke 1. podtočki c) i d) i točaka 3. i 4. ovoga Zakona može početi pružati socijalne usluge po izvršnosti rješenja o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga.</p> <p>(2) Pravna i fizička osoba koja je ispunila mjerila za pružanje</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>sljedećih zahtjeva:</p> <p>1. diskriminirajućih zahtjeva koji se izravno ili neizravno temelje na državljanstvu ili, u slučaju poduzeća, mjestu registriranog sjedišta, što posebno uključuje:</p> <p>(a) zahtjeve vezane uz državljanstvo pružatelja usluge, njegovog osoblja, imatelja poslovnog udjela ili članova uprave ili nadzornih tijela;</p> <p>(b) zahtjev da pružatelj usluge, njegovo osoblje, imatelji poslovnog udjela ili članovi uprave ili nadzornih tijela imaju boravište na njihovom državnom području;</p> <p>2. zabrane poslovnog nastana u više država članica, upisa u registre ili članstva u profesionalnim tijelima ili udruženjima u više država članica;</p> <p>3. ograničenja slobode pružatelja usluga da odabere između glavnog ili sekundarnog poslovnog nastana, a posebno obveze da pružatelj ima svoj glavni poslovni nastan na njihovom državnom području, ili ograničenja slobodnog odabira između poslovnog nastana u obliku agencije, podružnice ili društva kćeri;</p> <p>4. uvjeta uzajamnosti s državom članicom u kojoj pružatelj već ima poslovni nastan, osim u slučaju uvjeta uzajamnosti predviđenih u aktima</p>	<p>socijalnih usluga u drugoj državi, članici Europske unije ili drugoj državi, ugovornici Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru, može pružati socijalne usluge koje se na temelju ovoga Zakona pružaju u obitelji korisnika, izvan mreže socijalnih usluga, nakon upisa u registar iz članka 166. ovoga Zakona.</p> <p>(3) Ako pravna i fizička osoba iz stavka 2. ovoga članka, socijalne usluge ne pruža trajno nije se dužna upisati u registar, ali je dužna prije početka pružanja socijalnih usluga dostaviti izjavu o namjeri pružanja socijalnih usluga elektroničkim putem, jedinstvenoj kontaktnoj točki za usluge pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.</p> <p>(4) Izjava iz stavka 3. ovoga članka sadrži sve bitne informacije o pružatelju socijalnih usluga te služi u svrhu informiranja i jednake dostupnosti svih subjekata koji obavljaju djelatnost socijalnih usluga na teritoriju Republike Hrvatske.</p> <p style="text-align: center;">Članak 167.</p>		
---	---	--	--

<p>Zajednice o energiji;</p> <p>5.primjene ekonomskog ispitivanja na svaki pojedinačni slučaj, čime se ovlašćivanje uvjetuje dokazivanjem postojanja ekonomske potrebe ili potražnje na tržištu, ocjenom potencijalnih ili trenutačnih ekonomskih učinaka djelatnosti ili ocjenom primjerenosti djelatnosti s obzirom na ciljeve gospodarskog planiranja koje određuje nadležno tijelo; ova se zabrana ne odnosi na zahtjeve planiranja koji nisu usmjereni na ekonomske ciljeve, ali koji su u funkciji prevladavajućih razloga od javnog interesa;</p> <p>6.izravnog ili neizravnog uključivanja konkurentnih operatora, također i u okviru savjetodavnih tijela, prilikom ovlašćivanja ili usvajanja drugih odluka nadležnih tijela, osim profesionalnih tijela i udruženja ili drugih organizacija koje djeluju u svojstvu nadležnog tijela; ova se zabrana ne odnosi na savjetovanja s organizacijama, kao što su gospodarske komore ili socijalni partneri, o pitanjima koja nisu vezana uz pojedinačne zahtjeve za ovlaštenja, ili na savjetovanje sa širom javnosti;</p> <p>7.obveze pružanja ili sudjelovanja u financijskom jamstvu ili zaključivanja osiguranja kod pružatelja ili tijela s poslovnim nastanom na njihovom državnom području. To ne utječe na</p>	<p>(1) U roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga, Ministarstvo upisuje pravne osobe iz članka 162. točke 1. podtočke a) i b) ovoga Zakona u registar.</p> <p>(2) U roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga, jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb upisuje pružatelja usluge iz članka 162. točke 1. podtočke c) i d) i točaka 3. i 4. ovoga Zakona u registar.</p> <p>(3) Pravna i fizička osoba iz članka 165. stavka 2. ovoga Zakona dužna je uz zahtjev za upis u registar priložiti dokaz o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga u skladu s propisima države u kojoj ima poslovni nastan, a koje se na temelju ovoga Zakona pružaju u obitelji korisnika.</p>		
--	--	--	--

<p>mogućnost država članica da zahtijevaju osiguranje ili financijsko jamstvo kao takvo i ne utječe na zahtjeve u vezi sa sudjelovanjem u zajedničkom obaveznom osiguranju, na primjer za članove profesionalnih tijela ili organizacija;</p> <p>8.obveze prethodne registracije, za dano razdoblje, u registrima koji se vode na njihovom državnom području ili obveze prethodnog izvođenja djelatnosti za dano razdoblje na njihovom državnom području.</p>	<p>(4) Udomitelji se upisuju u registar udomitelja prema propisima kojima se uređuje udomiteljstvo.</p> <p>Članak 195.</p> <p>Dom socijalne skrbi može se osnovati kao:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. centar za odgoj i obrazovanje 4. centar za rehabilitaciju 5. centar za pružanje usluga u zajednici 6. dom za odrasle osobe 7. dom za starije osobe. <p>Članak 196.</p>		
---	---	--	--

(1) Republika Hrvatska, jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb, vjerska zajednica, trgovačko društvo, udruga i druga domaća i strana pravna ili fizička osoba mogu osnovati dom socijalne skrbi pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom i zakonom kojim se uređuju ustanove.

(2) Republika Hrvatska osniva dom socijalne skrbi rješenjem Ministarstva.

Članak 214.

(1) Centar za pomoć u kući je ustanova socijalne skrbi koja se osniva za pružanje svih ili pojedinih aktivnosti usluge pomoći u kući iz članka 102. ovoga Zakona.

(2) Centar za pomoć u kući mogu osnovati jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb,

vjerska zajednica, trgovačko društvo, udruga i druga domaća i strana pravna i fizička osoba pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom i zakonom kojim se uređuju ustanove.

Članak 227.

Udruga, vjerska zajednica, trgovačko društvo i druga domaća i strana pravna osoba te obrtnik, koji pored obavljanja druge djelatnosti, za koju je upisana u sudski registar ili kod drugog nadležnog tijela u skladu s posebnim propisima, pruža socijalne usluge, dužan ih je pružati u zasebnoj organizacijskoj jedinici na način i pod uvjetima propisanim ovim Zakonom.

Članak 233.

(3) Stranci mogu obavljati usluge savjetovanja u savjetovalištu prema propisima koji uređuju rad stranaca u Republici Hrvatskoj ako, osim uvjeta iz stavaka 1. i 2. ovoga

	<p>članka, ispunjavaju uvjet znanja hrvatskog jezika najmanje na razini koja je potrebna za nesmetanu i nužnu komunikaciju s korisnikom usluge savjetovanja.</p> <p>(4) Uvjet znanja hrvatskog jezika iz stavka 3. ovoga članka ne odnosi se na fizičke osobe državljane država članica Europske unije i država ugovornica Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru koji usluge savjetovanja u savjetovalištu pružaju izvan mreže socijalnih usluga.</p>		
<p>Članak 15.</p> <p>Zahtjevi koji se trebaju ocijeniti</p> <p>1. Države članice ispituju predviđa li njihov pravni sustav neki od zahtjeva iz stavka 2. i osiguravaju da su svi takvi zahtjevi usklađeni s uvjetima iz stavka 3. Države članice prilagođavaju svoje zakone i druge propise da bi se uskladili s tim uvjetima.</p> <p>2. Države članice ispituju je li u njihovom pravnom sustavu pristup ili izvođenje</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 14</p>

<p>uslužne djelatnosti uvjetovano ispunjavanjem nekih od sljedećih nediskriminirajućih zahtjeva:</p> <p>(a) kvantitativnih ili teritorijalnih ograničenja, a posebno u obliku granica koje se utvrđuju s obzirom na populaciju ili minimalnu geografsku udaljenost između pružatelja usluga;</p> <p>(b) obveze da pružatelj usluge ima posebni pravni oblik;</p> <p>(c) zahtjeva koji se odnose na dioničarstvo poduzeća;</p> <p>(d) zahtjeva, osim onih koji se odnose na pitanja obuhvaćena Direktivom 2005/36/EZ ili predviđenih u drugim aktima Zajednice, koji određenim pružateljima osiguravaju pristup dotičnoj uslužnoj djelatnosti zbog njezine specifične prirode;</p> <p>(e) zabrane više od jednog poslovnog nastana na državnom području iste države;</p> <p>(f) zahtjeva kojima se određuje najmanji broj zaposlenika;</p> <p>(g) fiksnih najnižih i/ili najviših tarifa s kojima se pružatelj usluge mora uskladiti;</p> <p>(h) obveze pružatelja da zajedno sa svojom uslugom dostavlja i druge specifične usluge.</p> <p>3. Države članice provjeravaju da zahtjevi iz stavka 2. ispunjavaju sljedeće</p>			
---	--	--	--

<p>uvjete:</p> <p>(a) nediskriminacije: zahtjevi ne smiju biti izravno ili neizravno diskriminirajući s obzirom na državljanstvo niti mjesto registriranog sjedišta za poduzeća;</p> <p>(b) nužnosti: zahtjevi moraju biti opravdani prevladavajućim razlogom od društvenog interesa;</p> <p>(c) proporcionalnosti: zahtjevi moraju biti prikladni za sigurno ispunjenje postavljenog cilja; ne smiju prekoračiti ono što je nužno za ostvarivanje tog cilja i nije ih moguće zamijeniti drugim, manje strožim mjerama kojima se postiže isti rezultat.</p> <p>4. Stavci 1., 2. i 3. primjenjuju se na zakonodavstvo u području usluga od općeg gospodarskog interesa u onoj mjeri u kojoj primjena tih stavaka ne ometa pravno ili stvarno izvršavanje posebne zadaće koja im je povjerena.</p> <p>5. U izvješću o međusobnom ocjenjivanju, predviđenom u članku 39. stavku 1., države članice navode sljedeće:</p> <p>(a) zahtjeve koje namjeravaju zadržati te razloge na temelju kojih smatraju da ti zahtjevi ispunjavaju uvjete iz stavka 3.;</p> <p>(b) zahtjeve koji su ukinuti ili ublaženi.</p> <p>6. Od 28. prosinca 2006. države članice</p>			
--	--	--	--

<p>ne smiju uvesti ni jedan novi zahtjev sličan onima iz stavka 2., osim ako spomenuti zahtjev ispunjava uvjete iz stavka 3.</p> <p>7. Države članice obavješćuju Komisiju o svim novim zakonima i drugim propisima u kojima se određuju zahtjevi iz stavka 6. zajedno s obrazloženjem tih zahtjeva. Komisija dostavlja obavijest drugim državama članicama o dotičnim odredbama. Takva obavijest ne smije spriječiti države članice da usvoje takve odredbe.</p> <p>U roku od tri mjeseca od datuma prijema obavijesti Komisija ispituje usklađenost novih zahtjeva s pravom Zajednice i, prema potrebi, usvaja odluku kojom od dotične države članice zahtijeva da se suzdrži od njihova usvajanja ili da ih ukine.</p> <p>Dostavom obavijesti o nacrtu nacionalnog zakona u skladu s Direktivom 98/34/EZ ispunjava se obveza izvješćivanja predviđena u ovoj Direktivi.</p>			
--	--	--	--

<p>POGLAVLJE IV.</p> <p>SLOBODNO KRETANJE USLUGA</p> <p>ODJELJAK 1.</p> <p>Sloboda pružanja usluga i povezana odstupanja</p> <p>Članak 16.</p> <p>Sloboda pružanja usluga</p> <p>1. Države članice poštuju pravo pružatelja usluga da djeluju u državi članici u kojoj nemaju poslovni nastan.</p> <p>Država članica u kojoj se pruža usluga osigurava slobodni pristup i slobodno izvođenje uslužne djelatnosti na svojem državnom području.</p> <p>Države članice ne smiju uvjetovati pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti na svojem državnom području ispunjavanjem nekog zahtjeva koji ne poštuje sljedeća načela:</p> <p>(a) nediskriminacije: zahtjev ne smije biti izravno ili neizravno diskriminirajući s obzirom na državljanstvo niti, u slučaju pravnih osoba, državu članicu poslovnog nastana;</p> <p>(b) nužnosti: zahtjevi moraju biti opravdani razlozima javnog reda, javne sigurnosti, javnog zdravlja ili</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 14., 15
--	--	---------------	---

<p>zaštite okoliša;</p> <p>(c)proporcionalnosti: zahtjev mora biti prikladan za ispunjenje postavljenog cilja i ne smije prekoračiti ono što je nužno za ostvarivanje tog cilja.</p> <p>2. Države članice ne smiju ograničiti slobodu pružanja usluga, ako pružatelj ima poslovni nastan u drugoj državi članici, namećući neki od sljedećih zahtjeva:</p> <p>(a)obvezu da pružatelj ima poslovni nastan na njihovom državnom području;</p> <p>(b)obvezu da pružatelj dobije ovlaštenje od njihovih nadležnih tijela, uključujući unos u registar ili registraciju kod profesionalnog tijela ili udruženja na njihovom državnom području, osim u slučajevima predviđenim u ovoj Direktivi ili drugim aktima prava Zajednice;</p> <p>(c)zabranu da pružatelj uspostavi neki oblik ili vrstu infrastrukture na njihovom državnom području, uključujući ured ili kancelariju potrebnu za dostavljanje navedenih usluga;</p> <p>(d)primjenu specifičnih ugovornih sporazuma između pružatelja i primatelja, kojima se samozaposlenim osobama sprečava ili ograničava pružanje usluga;</p>			
---	--	--	--

<p>(e)obvezu pružatelja da posjeduje posebni identifikacijski dokument, izdan od njihovih nadležnih tijela, koji je potreban za izvođenje uslužne djelatnosti;</p> <p>(f)zahtjeve koji utječu na uporabu opreme i materijala koji čine sastavni dio dostavljene usluge, osim opreme i materijala potrebnih za osiguranje zdravstvenih i sigurnosnih standarda na radnome mjestu;</p> <p>(g)ograničenja slobode pružanja usluga iz članka 19.</p> <p>3. Državi članici u koju se pružatelj preseli nije zabranjeno uvođenje zahtjeva u pogledu pružanja uslužne djelatnosti, ako su ti zahtjevi opravdani razlozima javnog reda, javne sigurnosti, javnog zdravlja ili zaštite okoliša te usklađeni sa stavkom 1. Toj se državi članici također ne zabranjuje da u skladu s pravom Zajednice primijeni svoje propise o uvjetima zapošljavanja uključujući one predviđene u kolektivnim sporazumima.</p> <p>4. Nakon savjetovanja sa socijalnim partnerima na razini Zajednice, Komisija do 28. prosinca 2011. Europskom parlamentu i Vijeću dostavlja izvješće o primjeni ovog članka, u kojem razmatra potrebu za predlaganjem mjera za usklađivanje u pogledu uslužnih djelatnosti iz ove Direktive.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 17.</p> <p>Dodatna odstupanja od slobode pružanja usluga</p> <p>Članak 16. ne primjenjuje se na:</p> <p>1.usluge od općeg gospodarskog interesa koje se pružaju u drugoj državi članici, između ostalog:</p> <p>(a)u poštanskom sektoru, usluge obuhvaćene Direktivom 97/67/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 1997. o zajedničkim pravilima za razvoj unutarnjeg tržišta poštanskih usluga Zajednice i poboljšanje kvalitete usluge (28);</p> <p>(b)u elektroenergetskom sektoru, usluge obuhvaćene Direktivom 2003/54/EZ (29) Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2003. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električnom energijom;</p> <p>(c)u plinskom sektoru, usluge</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 16

<p>obuhvaćene Direktivom 2003/55/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2003. o zajedničkim pravilima unutarnjeg tržišta prirodnog plina (30);</p> <p>(d) usluge distribucije i opskrbe vodom te usluge za tretiranje otpadnih voda;</p> <p>(e) usluge gospodarenja otpadom;</p> <p>2. pitanja iz Direktive 96/71/EZ;</p> <p>3. pitanja iz Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka (31);</p> <p>4. pitanja iz Direktive Vijeća 77/249/EEZ od 22. ožujka 1997. o učinkovitom ostvarivanju slobode pružanja odvjetničkih usluga (32);</p> <p>5. aktivnosti sudskog istjerivanja dugova;</p> <p>6. pitanja iz glave II. Direktive 2005/36/EZ te zahtjeve države članice u kojoj se pruža usluga, kojima se obavljanje djelatnosti ograničava na određenu struku;</p> <p>7. pitanja iz Uredbe (EEZ) br. 1408/71;</p> <p>8. što se tiče administrativnih formalnosti u vezi sa slobodnim kretanjem osoba i njihovim stalnim boravištem, pitanja iz odredbi Direktive 2004/38/EZ kojom se utvrđuju administrativne formalnosti nadležnih tijela države članice u kojoj se pruža usluga, koje su korisnici dužni ispuniti;</p>			
---	--	--	--

<p>9.što se tiče državljana trećih zemalja koji putuju u drugu državu članicu radi pružanja usluge, mogućnost država članica da od državljana trećih zemalja, koji nisu obuhvaćeni režimom međusobnog priznavanja iz članka 21. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama (33), zahtijevaju vizu ili boravišnu dozvolu ili mogućnost da od državljana trećih zemalja zahtijevaju da se u trenutku svog ulaska ili nakon ulaska prijave nadležnom tijelu države članice u kojoj se pruža usluga;</p> <p>10.u vezi s pošiljkama otpada, pitanja iz Uredbe Vijeća (EEZ) br. 259/93 od 1. veljače 1993. o nadzoru i kontroli pošiljaka otpada koje se otpremaju unutar Europske zajednice, ulaze u nju ili iz nje izlaze (34);</p> <p>11.autorska i srodna prava te prava iz Direktive Vijeća 87/54/EEZ od 16. prosinca 1986. o pravnoj zaštiti topografija poluvodičkih proizvoda (35) i Direktive 96/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 1996. o pravnoj zaštiti baza podataka (36) te prava industrijskog vlasništva;</p> <p>12.akte koji po zakonu zahtijevaju sudjelovanje javnog bilježnika;</p> <p>13.pitanja iz Direktive 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17.</p>			
--	--	--	--

<p>svibnja 2006. o obveznim revizijama godišnjih financijskih izvještaja i konsolidiranih financijskih izvještaja (37);</p> <p>14.registraciju vozila zakupljenih u drugoj državi članici;</p> <p>15.odredbe koje se odnose na ugovorne i izvanugovorne obveze, uključujući vrstu ugovora, koje se određuju u skladu s propisima međunarodnog privatnog prava.</p>			
<p>Članak 18.</p> <p>Odstupanja u pojedinačnim slučajevima</p> <p>1. Odstupajući od članka 16. i isključivo u izvanrednim okolnostima država članica može, u odnosu na pružatelja s poslovnim nastanom u drugoj državi članici, poduzeti mjere vezane uz sigurnost usluga.</p> <p>2. Mjere predviđene u stavku 1. mogu se poduzeti jedino ako se poštuje postupak uzajamne pomoći iz članka 35. te ispune sljedeći uvjeti:</p> <p>(a)nacionalne odredbe, u skladu s kojima je poduzeta mjera, nisu usklađene na razini Zajednice u području sigurnosti usluga;</p> <p>(b)mjere predviđaju viši stupanj zaštite primatelja nego što to predviđaju mjere koje poduzima država članica</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 17</p>

<p>poslovnog nastana u skladu sa svojim nacionalnim odredbama;</p> <p>(c) država članica poslovnog nastana nije poduzela nikakve mjere ili su poduzete mjere nedostatne u usporedbi s onima iz članka 35. stavka 2.;</p> <p>(d) mjere su proporcionalne.</p> <p>3. Stavci 1. i 2. ne dovode u pitanje odredbe, predviđene u aktima Zajednice, koje jamče slobodu pružanja usluga ili dopuštaju odstupanja od te slobode.</p>			
<p>ODJELJAK 2.</p> <p>Prava primatelja usluga</p> <p>Članak 19.</p> <p>Zabranjena ograničenja</p> <p>Države članice ne smiju primatelju postaviti zahtjeve koji ograničavaju korištenje usluga pružatelja s poslovnim nastanom u drugoj državi članici, a posebno sljedeće zahtjeve:</p> <p>(a) obvezu da pribavi ovlaštenje od nadležnih tijela ili da podnese izjavu pri takvim tijelima;</p> <p>(b) diskriminirajuća ograničenja dodjele financijske pomoći na temelju činjenice da pružatelj ima poslovni nastan u drugoj državi članici ili zbog lokacije</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 19</p>

<p>mjesta na kojem se pružaju usluge.</p>			
<p>Članak 20.</p> <p>Nediskriminacija</p> <p>1. Države članice osiguravaju da primatelj usluge ne podliježe diskriminirajućim zahtjevima na temelju svog državljanstva ili mjesta boravišta.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da opći uvjeti pristupa usluzi, koje pružatelj stavlja na raspolaganje široj javnosti, ne sadrže diskriminirajuće odredbe s obzirom na državljanstvo ili mjesto boravišta primatelja, ali ne isključuju mogućnost da se predvide različiti uvjeti pristupa ako su te razlike izravno opravdane objektivnim kriterijima.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 19</p>

<p>Članak 21.</p> <p>Pomoć primateljima usluga</p> <p>1. Države članice osiguravaju da u državi članici svog boravišta primatelji usluga mogu dobiti sljedeće informacije:</p> <p>(a)informacije o zahtjevima koji se primjenjuju u drugim državama članicama u vezi s pristupom i izvođenjem uslužnih djelatnosti, a posebno onih vezanih uz zaštitu potrošača;</p> <p>(b)opće informacije o izvanrednim pravnim lijekovima na raspolaganju u slučaju spora između pružatelja i primatelja usluge;</p> <p>(c)kontaktne podatke udruženja ili organizacija, uključujući Europsku mrežu centara za zaštitu potrošača, od kojih pružatelji ili primatelji usluga mogu dobiti praktičnu pomoć.</p> <p>Savjet nadležnih tijela, prema potrebi, uključuje jednostavne i postupne upute. Pomoć i informacije moraju biti jasne i nedvoznačne, lako dostupne na daljinu, uključujući putem elektroničkih sredstava, te redovito ažurirane.</p> <p>2. Odgovornost za izvođenje zadaće iz stavka 1. države članice mogu prenijeti na jedinstvene kontaktne točke ili na druga</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 21
--	--	---------------	--

<p>tijela, kao što su centri iz Europske mreže centara za zaštitu potrošača, udruženja potrošača ili Europski informacijski centri.</p> <p>Države članice Komisiji dostavljaju nazive i kontaktne podatke imenovanih tijela. Komisija ih prosljeđuje svim državama članicama.</p> <p>3. Radi zadovoljavanja zahtjeva iz stavaka 1. i 2. tijelo kojem se obrati primatelj usluge prema potrebi kontaktira relevantno tijelo dotične države članice. U najkraćem mogućem roku to tijelo šalje zatražene informacije tijelu koje ih je zatražilo i koje ih tada prosljeđuje primatelju. Države članice osiguravaju da se ta tijela međusobno pomažu i poduzimaju sve potrebne mjere za njihovu učinkovitu suradnju. Države članice zajedno s Komisijom usvajaju praktična rješenja za provedbu stavka 1.</p> <p>4. U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 2. Komisija usvaja mjere za provođenje stavaka 1., 2. i 3. iz ovog članka navodeći tehničke mehanizme za razmjenu informacija između tijela različitih država članica te posebno mehanizme za interoperabilnost informatičkih sustava uzimajući u obzir zajedničke norme.</p>			
---	--	--	--

<p>POGLAVLJE V.</p> <p>KVALITETA USLUGA</p> <p>Članak 22.</p> <p>Informacije o pružateljima i njihovim uslugama</p> <p>1. Države članice osiguravaju da primateljima usluga pružatelji stave na raspolaganje sljedeće informacije:</p> <p>(a) naziv pružatelja, njegov pravni status i oblik, adresu poslovnog nastana i podatke za brzo kontaktiranje i prema potrebi neposredno komuniciranje elektroničkim putem;</p> <p>(b) ako je pružatelj usluge registriran u trgovačkom ili drugom sličnom registru, naziv spomenutog registra i registracijski broj pružatelja ili istovjetna sredstva identifikacije u tom registru;</p> <p>(c) ako djelatnost podliježe sustavu ovlašćivanja, pojedinosti o</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima (NN 111/2021) članak/članci 228., 231., 250

<p>relevantnom nadležnom tijelu ili jedinstvenoj kontaktnoj točki;</p> <p>(d) ako djelatnost podliježe plaćanju poreza na dodanu vrijednost, identifikacijski broj iz članka 22. stavka 1. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na poreze na promet – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za određivanje poreza (38);</p> <p>(e) za regulirane struke, sva profesionalna tijela ili slične ustanove u kojima je pružatelj usluga registriran, stručnu kvalifikaciju i državu članicu u kojoj je postignuta ta titula;</p> <p>(f) opće uvjete i klauzule koje koristi pružatelj, ako postoje;</p> <p>(g) postojanje ugovornih klauzula koje pružatelj koristi u odnosu na zakon koji se primjenjuje na ugovor i/ili nadležne sudove;</p> <p>(h) postojanje eventualnog jamstva nakon prodaje, koje nije propisano zakonom;</p> <p>(i) cijenu usluge, ako pružatelj unaprijed odredi cijenu za određenu vrstu usluge;</p> <p>(j) glavna obilježja usluge, ako već nije jasno iz konteksta;</p> <p>(k) osiguranje ili jamstva navedena u članku 23. stavku 1., a posebno kontaktne informacije osiguravatelja ili jamca te teritorijalnu pokrivenost.</p>			
--	--	--	--

2. Prema odabiru pružatelja usluga države članice osiguravaju da informacije iz stavka 1.:

- (a) pružatelj dostavlja na vlastitu inicijativu;
- (b) budu lako dostupne primatelju na mjestu gdje se pruža usluga ili gdje je zaključen ugovor;
- (c) budu lako dostupne primatelju elektroničkim putem na adresi koju dostavi pružatelj;
- (d) budu sadržane u informativnim materijalima koje pružatelj daje primatelju usluge i koji detaljno opisuju ponuđenu uslugu.

3. Države članice osiguravaju da na zahtjev primatelja pružatelji dostave sljedeće dodatne informacije:

- (a) ako za određenu vrstu usluge pružatelj nije unaprijed odredio cijenu, cijenu usluge ili ako se ne može dati točna cijena, način izračuna cijene tako da je primatelj može provjeriti, ili dovoljno preciznu procjenu;
- (b) za regulirane struke, uputu na profesionalne propise koji se primjenjuju u državi članici poslovnog nastana i načine pristupa tim propisima;
- (c) informacije o njihovim

<p>multidisciplinarnim aktivnostima i partnerstvima koja su izravno povezana s navedenom uslugom te informacije o mjerama koje se poduzimaju da bi se izbjegao sukob interesa. Te se informacije nalaze u svim informativnim materijalima u kojima pružatelji detaljno opisuju svoje usluge;</p> <p>(d) sva pravila ponašanja kojima podliježe pružatelj i adresu na kojoj se elektroničkim putem spomenuta pravila mogu konzultirati navodeći dostupne jezične verzije;</p> <p>(e) ako pružatelj podliježe pravilima ponašanja ili je član trgovačkog udruženja ili profesionalnog tijela koje predviđa izvansudsko rješavanje sporova, informacije o tome. Pružatelj navodi načine pristupa detaljnim informacijama o obilježjima i uvjetima uporabe izvansudskog rješavanja sporova.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da informacije koje je pružatelj obvezan dostaviti u skladu s ovim poglavljem budu dostupne ili priopćene jasno, nedvoznačno i pravovremeno prije zaključivanja ugovora ili, ako se ne sklapa pisani ugovor, prije pružanja usluge.</p> <p>5. Zahtjevi o informiranju, predviđeni u ovom poglavlju, dopunjuju zahtjeve koji</p>			
--	--	--	--

<p>su već predviđeni u zakonodavstvu Zajednice i ne sprečavaju države članice da uvedu dodatne zahtjeve o informacijama koji se primjenjuju na pružatelje s poslovnim nastanom na njihovom državnom području.</p> <p>6. Prema postupku iz članka 40. stavka 2. Komisija može navesti sadržaj informacija predviđenih u stavcima 1. i 3. iz ovog članka u skladu sa specifičnom prirodom određenih djelatnosti i može navesti praktična sredstva za provođenje stavka 2. ovog članka.</p>			
<p>Članak 23.</p> <p>Osiguranje i jamstva profesionalne odgovornosti</p> <p>1. Države članice mogu osigurati da pružatelji čije usluge predstavljaju izravnu i posebnu opasnost za zdravlje ili sigurnost primatelja ili treće osobe, ili rizik za financijsku sigurnost primatelja, zakluče osiguranje profesionalne odgovornosti, primjereno vrsti i stupnju opasnosti, ili da predvide jamstvo ili slično rješenje koje je jednakovrijedno ili bitno usporedivo s obzirom na njihovu svrhu.</p> <p>2. Ako pružatelj ima poslovni nastan na</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 22</p>

<p>njihovom državnom području, države članice ne mogu zahtijevati osiguranje ili jamstvo profesionalne odgovornosti ako je u drugoj državi članici u kojoj već ima poslovni nastan pružatelj već pokriven jamstvom koje je jednakovrijedno ili bitno usporedivo s obzirom na namjenu ili pokriće koje se osigurava u smislu osiguranog rizika, osigurane svote ili gornje granice jamstva i mogućeg isključenja iz pokrića. U slučaju djelomične jednakovrijednosti države članice mogu zatražiti dodatna jamstva za pokriće nepokrivenih aspekata.</p> <p>Ako od pružatelja s poslovnim nastanom na svom državnom području država članica zahtijeva potpisivanje osiguranja profesionalne odgovornosti ili drugo jamstvo, ta država članica kao dostatni dokaz prihvaća potvrde takvog osiguranja, izdane od kreditnih institucija i osiguravatelja s poslovnim nastanom u drugoj državi članici.</p> <p>3. Stavci 1. i 2. ne utječu na profesionalna osiguranja ili jamstvene aranžmane predviđene u drugim aktima Zajednice.</p> <p>4. Radi provedbe stavka 1. Komisija može, u skladu s regulatornim postupkom iz članka 40. stavka 2., uspostaviti popis usluga koje pokazuju obilježja iz stavka 1. ovog članka. Komisija može također, u</p>			
---	--	--	--

<p>skladu s postupkom iz članka 40. stavka 3., usvojiti mjere za izmjenu i dopunu neključnih odredaba ove Direktive, tako da se ona dopuni uspostavom zajedničkih kriterija za određivanje primjerenog osiguranja ili jamstava iz stavka 1. ovog članka s obzirom na vrstu i opseg rizika.</p> <p>5. Za potrebe ovog članka</p> <ul style="list-style-type: none"> — „izravna i posebna opasnost” znači opasnost koja izravno proizlazi iz pružanja usluge, — „zdravlje i sigurnost” znači sprečavanje smrtnog slučaja ili ozbiljne osobne ozljede primatelja ili treće osobe, — „financijska sigurnost” znači sprečavanje značajnog novčanog gubitka ili pada vrijednosti imovine primatelja, — „osiguranje profesionalne odgovornosti” znači osiguranje koje pružatelj zaključuje u vezi s potencijalnim odgovornostima prema primateljima i prema potrebi trećim stranama, koje proizlaze iz pružanja usluge. 			
--	--	--	--

<p>Članak 24.</p> <p>Poslovne komunikacije reguliranih struka</p> <p>1. Države članice uklanjaju sve potpune zabrane poslovnih komunikacija reguliranih struka.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da poslovne komunikacije reguliranih struka poštuju profesionalne propise, usklađene s pravom Zajednice, koji se sukladno specifičnoj prirodi struke posebno odnose na njezinu neovisnost, dostojanstvo i integritet te na poslovnu tajnost. Profesionalni propisi o poslovnoj komunikaciji moraju biti nediskriminirajući, opravdani prevladavajućim razlogom od društvenog interesa te proporcionalni.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 23
<p>Članak 25.</p> <p>Multidisciplinarne djelatnosti</p> <p>1. Države članice osiguravaju da pružatelji ne podliježu zahtjevima koji ih obvezuju da obavljaju isključivo određenu, specifičnu djelatnost ili koji ograničavaju zajedničko ili partnersko izvođenje različitih djelatnosti.</p> <p>Međutim, takvim zahtjevima mogu</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 24

<p>podlijegati sljedeći pružatelji usluga:</p> <p>(a) regulirane struke, ako su ti zahtjevi opravdani da bi se zajamčila usklađenost s propisima koji uređuju profesionalnu etiku i ponašanje, a razlikuju se s obzirom na specifičnu prirodu svake struke, te ako su ti zahtjevi potrebni da bi se osigurala njihova neovisnost i nepristranost;</p> <p>(b) pružatelji usluga na području certificiranja, akreditacije, tehničkog nadzora, testiranja ili pokusa, ako su ti zahtjevi potrebni za osiguranje njihove neovisnosti i nepristranosti.</p> <p>2. Ako su multidisciplinarne djelatnosti između pružatelja iz točaka (a) i (b) iz stavka 1. ovlaštene, države članice osiguravaju sljedeće:</p> <p>(a) sprečavanje sukoba interesa i nespojivosti između određenih djelatnosti;</p> <p>(b) osiguranje potrebne neovisnosti i nepristranosti za određene djelatnosti;</p> <p>(c) međusobnu usklađenost propisa koji uređuju profesionalnu etiku i ponašanje za različite djelatnosti, a posebno u pogledu poslovne tajnosti.</p> <p>3. U izvješću spomenutom u članku 39. stavku 1. države članice navode koji pružatelji usluga podliježu zahtjevima iz</p>			
---	--	--	--

stavka 1. ovog članka, sadržaj tih zahtjeva i razloge na temelju kojih ih smatraju opravdanim.			
<p>Članak 26.</p> <p>Politika kvalitete usluga</p> <p>1. U suradnji s Komisijom države članice poduzimaju prateće mjere kojima se pružatelji usluga potiču da na dobrovoljnoj osnovi osiguraju kvalitetu usluga, a posebno koristeći neke od sljedećih metoda:</p> <p>(a)certificiranje ili ocjenu njihovih djelatnosti od strane neovisnih ili akreditiranih tijela;</p> <p>(b)sastavljanje vlastite povelje o kvaliteti ili sudjelovanje u poveljama o kvaliteti ili oznakama koje sastavljaju profesionalna tijela na razini Zajednice.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da su informacije o značenju određenih znakova i kriterijima za stavljanje znakova ili drugih oznaka kvalitete usluga lako dostupne pružateljima i primateljima usluga.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet usklađivanja

<p>3. U suradnji s Komisijom države članice poduzimaju prateće mjere kojima se profesionalna tijela, trgovačke komore, udruženja obrtnika i udruženja potrošača na njihovom državnom području potiču na suradnju na razini Zajednice radi promicanja kvalitete pružanja usluga, posebno kroz pojednostavljene ocjenjivanja osposobljenosti pružatelja.</p> <p>4. U suradnji s Komisijom države članice poduzimaju prateće mjere za poticanje razvoja neovisnog ocjenjivanja u pogledu kvalitete i manjkavosti u pružanju usluga, posebno od strane udruženja potrošača, te razvoja komparativnih pokusa ili testiranja na razini Zajednice i priopćavanja rezultata.</p> <p>5. U suradnji s Komisijom države članice potiču razvoj dobrovoljnih europskih normi s ciljem pojednostavljenja sukladnosti usluga koje se pružaju u različitim državama članicama, informiranosti primatelja i kvalitete pružanja usluga.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 27.</p> <p>Rješavanje sporova</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne opće mjere kojima se osigurava da pružatelji usluga dostave svoje kontaktne podatke, a posebno poštansku adresu, broj telefaksa ili e-mail adresu i telefonski broj, na koje svi primatelji, uključujući one s boravištem u drugoj državi članici, mogu poslati pritužbu ili zahtjev za informacijama o pruženoj usluzi. Pružatelji usluga daju svoju službenu adresu, ako ta nije njihova uobičajena poštanska adresa za korespondenciju.</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne opće mjere kojima se osigurava da pružatelji usluga u najkraćem roku odgovore na pritužbe iz prvog podstavka i ulože sve napore da bi se pronašlo zadovoljavajuće rješenje.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne opće mjere prema kojima su pružatelji usluga obvezni dokazati usklađenost s obvezama o pružanju informacija iz ove Direktive te dokazati točnost tih informacija.</p> <p>3. Ako je za izvršavanje sudske odluke potrebno financijsko jamstvo, države članice priznaju jednakovrijedna jamstva</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima (NN 111/2021) članak/članci 262., 263., 264
--	--	---------------	---

<p>izdana od kreditne institucije ili osiguravatelja s poslovnim nastanom u drugoj državi članici. Takve kreditne institucije moraju biti ovlaštene u državi članici u skladu s Direktivom 2006/48/EZ, a takvi osiguravatelji, ako je primjereno, u skladu s Prvom direktivom Vijeća 73/239/EEZ od 24. srpnja 1973. o usklađivanju zakona i drugih propisa o pokretanju i obavljanju poslova izravnog neživotnog osiguranja (39) te Direktivom 2002/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. studenoga 2002. o životnom osiguranju (40).</p> <p>4. Države članice poduzimaju potrebne opće mjere kojima se osigurava da pružatelji koji podliježu pravilima ponašanja ili su članovi trgovačkog udruženja ili profesionalnog tijela koje predviđa izvansudsko rješavanje sporova o tome obavijeste primatelja i da taj podatak navedu u svim dokumentima koji detaljno predstavljaju njihove usluge, navodeći pritom način na koji se mogu dobiti detaljne informacije o obilježjima i uvjetima uporabe tog mehanizma.</p>			
---	--	--	--

<p>POGLAVLJE VI.</p> <p>ADMINISTRATIVNA SURADNJA</p> <p>Članak 28.</p> <p>Međusobna pomoć – opće obveze</p> <p>1. Države članice si međusobno pomažu i uvode mjere za učinkovitu suradnju da bi se osigurao nadzor pružatelja i njihovih usluga.</p> <p>2. Za potrebe ovog poglavlja države članice imenuju jedno ili više kontaktnih mjesta, čiji se kontaktni podaci dostavljaju drugim državama članicama i Komisiji. Komisija objavljuje i redovito ažurira popis kontaktnih mjesta.</p> <p>3. Zahtjevi za informacijama te zahtjevi za provođenje provjera, inspekcije i istrage u okviru ovog poglavlja moraju se prikladno obrazložiti posebno navodeći razlog zahtjeva. Razmijenjene informacije koriste se jedino u onu svrhu za koju su zatražene.</p> <p>4. Ako države članice prime zahtjev za pomoć od nadležnih tijela druge države članice, države članice osiguravaju da pružatelji s poslovnim nastanom na njihovom državnom području svojim nadležnim tijelima dostave sve potrebne informacije za nadzor njihovih djelatnosti</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima (NN 111/2021) članak/članci 266
--	--	---------------	---

<p>u skladu s nacionalnim zakonodavstvom.</p> <p>5. U slučaju poteškoća pri ispunjavanju zahtjeva za informacijama ili pri izvođenju provjera, inspekcija i istraga dotična država članica o tome odmah obavješćuje državu članicu koja je podnijela zahtjev radi nalaženja rješenja.</p> <p>6. U najkraćem mogućem roku države članice elektroničkim putem dostavljaju informacije koje zatraži druga država članica ili Komisija.</p> <p>7. Države članice osiguravaju da registre u kojima su upisani pružatelji i koji su na raspolaganju nadležnim tijelima na njihovom državnom području mogu pod jednakim uvjetima konzultirati jednakovrijedna nadležna tijela drugih država članica.</p> <p>8. Države članice izvješćuju Komisiju o slučajevima kada druge države članice ne ispune svoje obveze u vezi s međusobnom pomoći. Komisija prema potrebi poduzima odgovarajuće korake, uključujući postupke iz članka 226. Ugovora, da bi osigurala da dotične države članice ispunjavaju svoje obveze u vezi s međusobnom pomoći. Komisija povremeno izvješćuje države članice o provođenju odredbi u pogledu</p>			
--	--	--	--

međusobne pomoći.			
<p>Članak 29.</p> <p>Međusobna pomoć – opće obveze države članice poslovnog nastana</p> <p>1. Što se tiče pružatelja koji pružaju usluge u drugoj državi članici, na njezin zahtjev država članica poslovnog nastana dostavlja informacije o pružateljima s poslovnim nastanom na njezinom državnom području i posebno potvrđuje da pružatelj ima poslovni nastan na njezinom državnom području i da prema njezinim saznanjima ne obavlja svoje djelatnosti na nezakonit način.</p> <p>2. Na zahtjev druge države članice država članica poslovnog nastana provodi provjere, inspekcije i istrage te obavješćuje drugu državu članicu o rezultatima i eventualnim poduzetim mjerama. Nadležna tijela pritom djeluju u okviru svojih ovlasti koje su im dodijeljene u njihovoj državi članici. Nadležna tijela mogu odlučiti o poduzimanju najprikladnijih mjera za</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima (NN 111/2021) članak/članci 271

<p>svaki pojedinačni slučaj da bi se ispunio zahtjev druge države članice.</p> <p>3. Ako država članica poslovnog nastana dođe do stvarnog saznanja da se pružatelj s poslovnim nastanom na njezinom državnom području, koji pruža usluge u drugim državama članicama, ponaša ili izvodi specifična djela koja bi prema njezinim saznanjima mogla ozbiljno naštetiti zdravlju ili sigurnosti osoba ili okolišu, o tome što prije obavješćuje sve druge države članice i Komisiju.</p>			
<p>Članak 30.</p> <p>Nadzor države članice poslovnog nastana u slučaju privremenog premještanja pružatelja u drugu državu članicu</p> <p>1. Što se tiče slučajeva koji nisu obuhvaćeni člankom 31. stavkom 1., država članica poslovnog nastana osigurava da se sukladnost s njezinim zahtjevima nadzire u skladu s ovlastima za nadzor predviđenim u nacionalnom zakonodavstvu, a posebno kroz nadzorne mjere na mjestu poslovnog nastana pružatelja.</p> <p>2. Država članica poslovnog nastana ne uzdržava se od poduzimanja nadzornih ili provedbenih mjera na svom državnom</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima (NN 111/2021) članak/članci 266., 267</p>

<p>području zato što se usluga pruža ili je uzrokovala štetu u drugoj državi članici.</p> <p>3. Obveza iz stavka 1. ne povlači za sobom dužnost države članice poslovnog nastana da provede činjenične provjere i nadzor na državnom području države članice u kojoj se pruža usluga. Na zahtjev države članice poslovnog nastana, u skladu s člankom 31., takve provjere i nadzor izvode tijela države članice u kojoj pružatelj privremeno obavlja svoju djelatnost.</p>			
<p>Članak 31.</p> <p>Nadzor države članice u kojoj se pruža usluga u slučaju privremenog premještanja pružatelja</p> <p>1. U skladu s nacionalnim zahtjevima koji se mogu propisati sukladno članku 16. ili 17., država članica u kojoj se pruža usluga odgovorna je za nadzor djelatnosti pružatelja na svojem državnom području. U skladu s pravom Zajednice država članica u kojoj se pruža usluga:</p> <p>(a) poduzima potrebne mjere da bi osigurala da pružatelj ispunjava zahtjeve u vezi s pristupom i izvođenjem djelatnosti;</p> <p>(b) provodi potrebne provjere, inspekcije i</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima (NN 111/2021) članak/članci 267</p>

<p>istrage radi nadzora usluge.</p> <p>2. Što se tiče zahtjeva koji nisu oni iz stavka 1., ako se radi obavljanja svoje djelatnosti pružatelj privremeno preseli u drugu državu članicu u kojoj nema poslovni nastan, nadležna tijela te države članice sudjeluju u nadzoru pružatelja u skladu sa stavicima 3 i 4.</p> <p>3. Na zahtjev države članice poslovnog nastana, nadležna tijela države članice u kojoj se pruža usluga izvode potrebne provjere, inspekcije i istrage da bi se osigurao učinkovit nadzor države članice poslovnog nastana. Nadležna tijela pritom djeluju u okviru svojih ovlasti, koje su im dodijeljene u njihovoj državi članici. Nadležna tijela mogu odlučiti o poduzimanju najprikladnijih mjera za svaki pojedinačni slučaj da bi se ispunio zahtjev države članice poslovnog nastana.</p> <p>4. Nadležna tijela države članice u kojoj se pruža usluga mogu na vlastitu inicijativu provesti neposredne provjere, inspekcije i istrage, pod uvjetom da te provjere, inspekcije i istrage nisu diskriminirajuće, da se ne temelje na činjenici da pružatelj ima poslovni nastan u drugoj državi članici, i da su proporcionalne.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 32.</p> <p>Mehanizmi upozoravanja</p> <p>1. Ako država članica dozna za ozbiljna specifična djela ili okolnosti uslužne djelatnosti koje bi mogle ozbiljno naštetiti zdravlju ili sigurnosti osoba ili okolišu na njezinom državnom području ili državnom području drugih država članica, o tome što prije obavješćuje državu članicu poslovnog nastana, druge uključene države članice i Komisiju.</p> <p>2. Radi provođenja stavka 1. Komisija potiče i sudjeluje u djelovanju Europske mreže tijela država članica.</p> <p>3. U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 2. Komisija usvaja i redovito ažurira detaljne propise o upravljanju mrežom iz stavka 2. ovog članka.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 28
<p>Članak 33.</p> <p>Informacije o dobrom glasu pružatelja</p> <p>1. Na zahtjev nadležnog tijela druge države članice i u skladu sa svojim nacionalnim pravom države članice dostavljaju informacije o disciplinskim ili upravnim mjerama, kaznenim sankcijama i odlukama o nesolventnosti ili prijevarnom stečaju, koje su u odnosu na</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 31

<p>pružatelja poduzela njihova nadležna tijela i koje su neposredno vezane uz osposobljenost ili profesionalnu odgovornost pružatelja. Država članica koja dostavlja takve informacije o tome obavješćuje pružatelja.</p> <p>Zahtjev podnesen u skladu s prvim podstavkom mora se dužno opravdati, a posebno s obzirom na razloge traženja informacija.</p> <p>2. O sankcijama i mjerama iz stavka 1. izvještava se samo ako je donesena konačna odluka. Što se tiče drugih provedbenih odluka iz stavka 1., država članica koja dostavlja informacije navodi radi li se o konačnoj odluci ili je na nju uložena žalba. U tom slučaju dotična država članica navodi predviđeni datum donošenja odluke o žalbi.</p> <p>Povrh toga, država članica navodi odredbe nacionalnog prava na temelju kojih je pružatelj proglašen krivim ili kažnjen.</p> <p>3. Provedba stavaka 1. i 2. mora poštovati propise o dostavljanju osobnih podataka i prava zajamčena osobama koje su proglašene krivima ili kažnjene u dotičnim državama članicama, uključujući od strane profesionalnih tijela. Sve pripadajuće informacije, koje su javne,</p>			
---	--	--	--

<p>moraju biti dostupne potrošačima.</p>			
<p>Članak 34.</p> <p>Prateće mjere</p> <p>1. U suradnji s državama članicama Komisija uspostavlja elektronički sustav za razmjenu informacija između država članica uzimajući u obzir postojeće informacijske sustave.</p> <p>2. Uz pomoć Komisije države članice poduzimaju prateće mjere da bi se pojednostavila razmjena službenika zaduženih za provedbu međusobne pomoći te njihovo osposobljavanje koje uključuje jezičnu i kompjutersku obuku.</p> <p>3. Komisija procjenjuje potrebu za izradom višegodišnjeg programa radi organizacije razmjena službenika i njihovog osposobljavanja.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Uređuje se rad u IMI sustavu administrativne suradnje država članica EU-a.</p>

<p>Članak 35.</p> <p>Međusobna pomoć u slučaju pojedinačnih odstupanja</p> <p>1. Ako država članica namjerava provesti neku mjeru sukladno članku 18., primjena postupka iz stavaka 2. do 6. ovog članka ne dovodi u pitanje sudske postupke, uključujući prethodne postupke i djelovanja u okviru kaznene istrage.</p> <p>2. Država članica iz stavka 1. traži od države članice poslovnog nastana da poduzme mjere u odnosu na pružatelja te dostavlja sve potrebne informacije o dotičnoj usluzi i okolnostima slučaja.</p> <p>U najkraćem mogućem roku država članica poslovnog nastana provjerava obavlja li pružatelj svoju djelatnost zakonito te ispituje činjenice na kojima se temelji zahtjev. Potom u najkraćem mogućem roku državu članicu koja je podnijela zahtjev obavješćuje o poduzetim ili predviđenim mjerama ili, ako je to slučaj, o razlozima zbog kojih nisu poduzete nikakve mjere.</p> <p>3. Nakon priopćenja države članice poslovnog nastana, kako je predviđeno u drugom podstavku stavka 2., država članica koja je podnijela zahtjev obavješćuje Komisiju i državu članicu</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Radi se o odredbi koja nije primjenjiva u konkretnom slučaju obavljanja djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava.</p>
---	--	----------------------------------	--

<p>poslovnog nastana o svoji namjeri da poduzme odgovarajuće mjere te navodi sljedeće:</p> <p>(a)razloge na temelju kojih smatra da su mjere koje je poduzela ili predvidjela država članica poslovnog nastana neprikladne;</p> <p>(b)razloge na temelju kojih smatra da mjere koje namjerava poduzeti ispunjavaju uvjete iz članka 18.</p> <p>4. Mjere se ne smiju poduzeti prije isteka petnaest radnih dana od datuma dostave priopćenja iz stavka 3.</p> <p>5. Ne dovodeći u pitanje mogućnost države članice koja je podnijela zahtjev da poduzme dotične mjere nakon isteka razdoblja navedenog u stavku 4., u najkraćem mogućem roku Komisija ispituje usklađenost priopćenih mjera s pravom Zajednice.</p> <p>Ako Komisija zaključi da mjere nisu u skladu s pravom Zajednice, donosi odluku u kojoj od dotične države članice zahtijeva da se uzdrži od poduzimanja predloženih mjera ili da hitno prekine provedbu tih mjera.</p> <p>6. U hitnim slučajevima država članica koja namjerava poduzeti mjeru može odstupiti od stavaka 2., 3. i 4. Tada, u</p>			
---	--	--	--

<p>najkraćem mogućem roku, o dotičnim mjerama obavješćuje Komisiju i državu članicu poslovnog nastana te navodi razloge na temelju kojih smatra da se radi o hitnom slučaju.</p>			
<p>Članak 36.</p> <p>Provedbene mjere</p> <p>U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 3., Komisija usvaja provedbene mjere namijenjene izmjeni elemenata koji nisu ključni ovog poglavlja, tako da ga dopuni navodeći rokove predviđene u člancima 28. i 35. U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 2. Komisija također usvaja praktična rješenja za razmjenu informacija između država članica elektroničkim putem te posebno usvaja odluke o interoperabilnosti informacijskih sustava.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Ovu odredbu nije potrebno preuzeti jer se radi o provedbenim mjerama Komisije.</p>
<p>PODLAVLJE VII.</p> <p>PROGRAM KONVERGENCIJE</p> <p>Članak 37.</p> <p>Pravila ponašanja na razini Zajednice</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje ove odredbe Direktive s obzirom na to da u odnosu na Prijedlog zakona jedino obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava podliježe pravilima iz ove Direktive.</p>

<p>1. U suradnji s Komisijom i u skladu s pravom Zajednice države članice poduzimaju prateće mjere kojima posebno potiču profesionalna tijela, organizacije i udruge da na razini Zajednice sastave pravila ponašanja da bi se pojednostavilo pružanje usluga ili poslovni nastan pružatelja u drugoj državi članici.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da pravila ponašanja iz stavka 1. budu dostupna na daljinu elektroničkim putem.</p>			
<p>Članak 38.</p> <p>Dodatno usklađivanje</p> <p>Do 28. prosinca 2010. Komisija ocjenjuje mogućnost predlaganja instrumenata za usklađivanje na sljedećim područjima:</p> <p>(a) pristupu djelatnosti sudskog utjerivanja dugova;</p> <p>(b) uslugama privatne zaštite te prijevoza gotovine i dragocjenosti.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Ovu odredbu s obzirom na njen sadržaj nije potrebno preuzeti.</p>

<p>Članak 39.</p> <p>Međusobno ocjenjivanje</p> <p>1. Najkasnije do 28. prosinca 2009. države članice Komisiji predaju izvješće o informacijama koje su navedene u sljedećim odredbama:</p> <p>(a) članku 9. stavku 2. o sustavima ovlašćivanja;</p> <p>(b) članku 15. stavku 5. o zahtjevima koji su predmet ocjenjivanja;</p> <p>(c) članku 25. stavku 3. o multidisciplinarnim djelatnostima.</p> <p>2. Izvješća iz stavka 1. Komisija prosljeđuje državama članicama, koje u roku od šest mjeseci od njihova prijema dostavljaju svoje primjedbe u vezi sa svim izvješćima. U istom roku Komisija se o tim izvješćima savjetuje sa zainteresiranim stranama.</p> <p>3. Komisija predstavlja izvješća i primjedbe država članica Odboru iz članka 40. stavka 1., koji iznosi svoje primjedbe.</p> <p>4. U svjetlu primjedbi predviđenih u stavcima 2. i 3., Komisija najkasnije do 28. prosinca 2010. Europskom parlamentu i Vijeću predstavlja sažeto izvješće, uz koje prema potrebi prilaže prijedloge za</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje jer se ovom odredbom uređuju obveze izvješćivanja Europske komisije o pitanjima usklađenosti s ovom Direktivom, te notifikacije novih zahtjeva prema nacionalnom propisu.</p>
---	--	----------------------------------	--

<p>daljnje inicijative.</p> <p>5. Najkasnije do 28. prosinca 2009. države članice Komisiji dostavljaju izvješće o nacionalnim zahtjevima, čija primjena ulazi u područje primjene članka 16. stavka 1. trećeg podstavka te članka 16. stavka 3. prve rečenice, obrazlažući zašto smatraju da primjena tih zahtjeva ispunjava kriterije iz članka 16. stavka 1. trećeg podstavka te članka 16. stavka 3. prve rečenice.</p> <p>Nakon toga države članice izvješćuju Komisiju o svim izmjenama svojih zahtjeva, uključujući nove zahtjeve, kako je navedeno u gornjem tekstu, zajedno s njihovim obrazloženjem.</p> <p>Dostavljene zahtjeve Komisija prosljeđuje drugim državama članicama. To priopćenje ne sprečava države članice da usvoje dotične odredbe. Komisija na to svake godine izrađuje analizu i smjernice za primjenu tih odredbi u kontekstu ove Direktive.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 40.</p> <p>Odborski postupak</p> <p>1. Komisiji pomaže odbor.</p> <p>2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe iz njezinog članka 8. Razdoblje predviđeno u članku 5. stavku 6. Odluke 1999/468/EZ određuje se na tri mjeseca.</p> <p>3. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5.a stavci 1. do 4. te članak 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe iz njezinog članka 8.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Ovu odredbu s obzirom na njen sadržaj nije potrebno preuzeti.</p>
<p>Članak 41.</p> <p>Klauzula o preispitivanju</p> <p>Do 28. prosinca 2011. i potom svake tri godine Europskom parlamentu i Vijeću Komisija dostavlja cjelovito izvješće o primjeni ove Direktive. U skladu s člankom 16. stavkom 4. izvješće se posebno odnosi na primjenu članka 16. U njemu se također razmatra potreba za dodatnim mjerama za pitanja koja su isključena iz područja primjene ove Direktive. Uz izvješće se prema potrebi prilažu prijedlozi za izmjenu te Direktive s ciljem konačnog oblikovanja unutarnjeg</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje ove odredbe s obzirom da uređuje obvezu Europske komisije da podnese Europskom parlamentu i Vijeću periodička izvješća o primjeni ove Direktive.</p>

tržišta usluga.			
<p>Članak 42.</p> <p>Izmjena Direktive 98/27/EZ</p> <p>U Prilogu Direktivi 98/27/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 1998. o sudskim nalogima za zaštitu interesa potrošača (41) dodaje se sljedeća točka:</p> <p>„13.Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, 27.12.2006., str. 36.)”.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje ove odredbe s obzirom na njen sadržaj.
<p>Članak 43.</p> <p>Zaštita osobnih podataka</p> <p>Provedba i primjena ove Direktive, a posebno odredaba o nadzoru, poštuje propise o zaštiti osobnih podataka iz direktiva 95/46/EZ i 2002/58/EZ.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima (NN 111/2021) članak/članci 265

<p>POGLAVLJE VIII.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p> <p>Članak 44.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom prije 28. prosinca 2009.</p> <p>One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera.</p> <p>Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>	<p>Članak 2.</p> <p>Ovim Zakonom preuzimaju se u pravni sustav Republike Hrvatske sljedeći akti Europske unije:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, 27.12.2006.) 2. Direktiva 2011/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o sprečavanju i suzbijanju trgovanja ljudima i zaštiti njegovih žrtava te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/629/PUP (SL L 101, 15.4.2011.) 3. Direktiva 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije, te o zamjeni 	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje ove odredbe s obzirom na njen sadržaj</p>
---	--	----------------------------------	--

	<p>Okvirne odluke Vijeća 2004/68/PUP (SL L 335, 17.12.2011.)</p> <p>4. Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni status izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite (SL L 337, 20.12.2011.)</p> <p>5. Direktiva 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP (SL L 315, 14.11.2012.)</p> <p>6. Direktiva (EU) 2016/801 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o uvjetima ulaska i boravka</p>		
--	--	--	--

	državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata i obavljanja poslova au pair (SL L 132, 21.5.2016.).		
<p>Članak 45.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dan nakon objave u Službenom listu Europske unije.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje ove odredbe s obzirom na njen sadržaj
<p>Članak 46.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje ove odredbe s obzirom na njen sadržaj

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o socijalnoj skrbi (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu

		odredbu prijedloga propisa?	prijedloga propisa)
<p>Članak 1.</p> <p>Ciljevi</p> <p>1. Cilj ove Direktive je osigurati da žrtve kaznenih djela dobiju odgovarajuće informacije, potporu i zaštitu i da im bude omogućeno sudjelovanje u kaznenim postupcima.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci članci 6., 16., 43.a, 44., 202.
<p>Države članice osiguravaju da se žrtve priznaju kao žrtve i da se prema njima postupak s</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) članak/članci 4, 5

<p>poštovanjem, na osjećajan, primjeren, stručan i nediskriminiraj ući način, u svim kontaktima sa službama za potporu žrtvama i službama za popravljanje štete ili nadležnim tijelom, koji postupaju u okviru kaznenog postupka. Prava određena u ovoj Direktivi primjenjuju se na žrtve na nediskriminiraj ući način, uključujući u odnosu na njihov boravišni status.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da se pri primjeni</p>			
--	--	--	--

<p>ove Direktive, u slučaju kada je žrtva djeteta, prvenstveno uzimaju u obzir interesi djeteta, a procjenjuju se od slučaja do slučaja. Mora prevladavati pristup prilagođen djetetu, pri kojem se uzima u obzir djetetova dob, zrelost, stavovi, potrebe i brige. Dijete i nositelj roditeljske skrbi ili drugi zakonski zastupnik djeteta, ako ga dijete ima, moraju biti obaviješteni o svim mjerama ili pravima koji su posebno usmjereni na dijete.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>1. Za potrebe ove Direktive, primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>(a „žrtva” znači:)</p> <p>i fizička . osoba koja je pretrpjela štetu, uključujući tjelesnu, umnu ili emocionalnu štetu ili ekonomski gubitak koji je izravno uzrokovan kaznenim djelom;</p> <p>ii. članovi obitelji osobe čija je smrt izravno uzrokovana kaznenim</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 202
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) članak/članci 8
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 87

<p>djelom i koji su pretrpjeli štetu kao posljedicu smrti te osobe;</p> <p>(b) „članovi obitelji” znači bračni drug, osoba koja živi sa žrtvom u čvrstoj životnoj zajednici, u zajedničkom kućanstvu te na stabilnoj i stalnoj osnovi, srodnici u ravnoj liniji, braća i sestre te osobe ovisne o žrtvi;</p> <p>(c) „dijete” znači svaka osoba mlađa od 18 godina;</p> <p>(d) „popravljanje štete” znači postupak u</p>			
---	--	--	--

<p>kojem se žrtvi i počinitelju omogućuje, ako dobrovoljno na to pristanu, aktivno sudjelovanje u rješavanju pitanja koja proizlaze iz kaznenog djela uz pomoć nepriistrane treće strane.</p> <p>2. Države članice mogu uspostaviti postupke:</p> <p>(a) kako bi se ograničio broja članova obitelji koji se mogu koristiti pravima određenima u ovoj Direktivi</p>			
---	--	--	--

<p>uzimajući u obzir okolnosti svakog pojedinog slučaja; i (b)u odnosu na stavak 1. točku (a) podtočku ii., za određivanje koji članovi obitelji imaju prvenstvo u pogledu ostvarivanja prava određenih u ovoj Direktivi.</p>			
<p>POGLAVLJE 2. PRUŽANJE INFORMACIJA I POTPORE Članak 3. Pravo razumjeti i biti razumljiv 1. Države članice</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 8., 16., 43.,</p>

<p>poduzimaju odgovarajuće mjere za pomoć žrtvama da razumiju i da se njih razumije od prvog kontakta i tijekom svake daljnje potrebne interakcije koju imaju s nadležnim tijelom u okviru kaznenog postupka, uključujući u slučaju kada informacije pruža to tijelo.</p>			202., 205.
<p>2. Države članice osiguravaju da se komunikacija sa žrtvama odvija jednostavnim i dostupnim jezikom, u usmenom ili pisanom obliku. Takvom se komunikacijom uzimaju u obzir</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) članak/članci 6

<p>osobne značajke žrtve, uključujući svaku invalidnost koja može utjecati na sposobnost žrtve da razumije ili da se nju razumije.</p> <p>3. Ako to nije u suprotnosti s interesima žrtve ili ako time ne bi bio ugrožen tijek postupka, države članice dopuštaju žrtvama da ih pri prvom kontaktu s nadležnim tijelom prati osoba koju odaberu ako zbog utjecaja kaznenog djela žrtva treba pomoć da razumije ili da se nju razumije.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 4.</p> <p>Pravo na dobivanje informacija od prvog kontakta s nadležnim tijelom</p> <p>1. Države članice osiguravaju pružanje žrtvama sljedećih informacija, bez nepotrebne odgode, od njihovog prvog kontakta s nadležnim tijelom kako bi im se omogućio pristup pravima određenima u ovoj Direktivi:</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 16., 43. 44. i 51
<p>(a vrsta potpore) koju mogu ostvariti i od koga, uključujući, kada je to primjenjivo,</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) članak/članci 6

<p>osnovne informacije o pristupu medicinskoj potpori, specijalističkoj potpori, uključujući psihološku potporu, i zamjenski smještaj;</p> <p>(b) postupci za podnošenje prijave za kaznena djela i položaj žrtava u takvim postupcima;</p> <p>(c) kako i pod kojim uvjetima mogu dobiti zaštitu, uključujući zaštitne mjere;</p> <p>(d) kako i pod kojim uvjetima mogu dobiti pravne</p>			
---	--	--	--

<p>savjete, pravnu pomoć i svaku drugu vrstu savjeta;</p> <p>(e)kako i pod kojim uvjetima mogu dobiti naknadu štete;</p> <p>(f)kako i pod kojim uvjetima imaju pravo na usmeno i pisano prevođenje;</p> <p>(g)ako borave u državi članici koja nije država članica u kojoj je počinjeno kazneno djelo, sve posebne mjere, postupci ili aranžmani koji su dostupni za zaštitu</p>			
--	--	--	--

<p>njihovih interesa u državi članici u kojoj je ostvaren prvi kontakt s nadležnim tijelom;</p> <p>(h) dostupni postupci za podnošenje prijava u slučaju u kojem njihova prava ne poštuje nadležno tijelo koje djeluje u okviru kaznenog postupka;</p> <p>(i) kontaktni podaci za komunikaciju o njihovom predmetu;</p> <p>(j) dostupne službe za popravljavanje štete;</p> <p>(k) kako i pod kojim</p>			
---	--	--	--

<p>uvjetima se mogu nadoknaditi troškovi nastali kao posljedica njihovog sudjelovanja u kaznenom postupku.</p> <p>2. Opseg ili detaljnost informacija iz stavka 1. mogu se razlikovati ovisno o posebnim potrebama i osobnim okolnostima žrtve te vrsti i prirodi kaznenog djela. Dodatni detalji mogu se također pružiti u kasnijim fazama postupka, ovisno o potrebama žrtve i važnosti takvih detalja za</p>			
---	--	--	--

svaku od faza postupka.			
<p>Članak 5.</p> <p>Prava žrtava prilikom podnošenja prijave</p> <p>1. Države članice osiguravaju da žrtve dobiju pisanu potvrdu svoje formalne prijave koju su podnijele nadležnom tijelu države članice, navodeći osnovne elemente predmetnog kaznenog djela.</p> <p>2. Države članice</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 8., 205.

<p>osiguravaju da se žrtvama koje žele podnijeti prijavu za kazneno djelo, a koje ne razumiju ili ne govore jezik nadležnog tijela, omogući podnošenje prijave na jeziku koji razumiju ili dobivanje potrebne jezične pomoći.</p> <p>3. Države članice osiguravaju žrtvama koje ne razumiju ili ne govore jezik nadležnog tijela besplatno prevođenje pisane potvrde njihove prijave predviđene u stavku 1., ako to one zatraže, na jezik koji razumiju.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 6.</p> <p>Pravo na dobivanje informacija o svojem predmetu</p> <p>1. Države članice osiguravaju obavješćivanje žrtava bez nepotrebne odgode o njihovom pravu na dobivanje sljedećih informacija o kaznenom postupku pokrenutom na temelju prijave za kazneno djelo koje je</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 43., 51., 55., 125., 130., 136., 141., 184., 206., 206.a, 206.c, 206.d, 218., 224., 226., 228., 230., 348., 355., 372., 380., 383., 458., 459.</p>

<p>pretrpjela žrtva te da one, na zahtjev, te informacije i dobiju:</p> <p>(a svaka odluka) o nepokretanju ili okončanju istrage ili o nepoduzimanju kaznenog progona protiv počinitelja;</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o sudovima (NN 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20) (NN 130/20) članak/članci 70., 71., 72., 73., 75., 79., 80., 83., 84.
<p>(b) vrijeme i mjesto održavanja postupka te priroda optužbi protiv počinitelja.</p> <p>2. Države članice, u skladu s položajem žrtava u odgovarajućem kaznenopravnom sustavu, osiguravaju obavješćivanje</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) članak/članci 6

<p>žrtava bez nepotrebne odgode o njihovom pravu na dobivanje sljedećih informacija o kaznenom postupku pokrenutom na temelju prijave za kazneno djelo koje su pretrpjele te da one, na zahtjev, te informacije i dobiju:</p> <p>(a)svaka konačna presuda u postupku;</p> <p>(b)informacije kojima se žrtvi omogućuju saznanja o stanju kaznenog postupka, osim ako u iznimnim slučajevima takva</p>			
--	--	--	--

<p>obavijest može štetno utjecati na pravilno rješavanje predmeta.</p> <p>3. Informacije koje se pružaju na temelju stavka 1. točke (a) i stavka 2. točke (a) uključuju obrazloženje ili sažetak obrazloženja predmetne odluke, osim u slučaju odluke porote ili u slučaju odluke čije je obrazloženje povjerljivo, u kojim se slučajevima nacionalnim pravom ne predviđa davanje obrazloženje.</p> <p>4. Odluka</p>			
--	--	--	--

<p>žrtava o tome žele li dobiti informacije obvezuje nadležno tijelo, osim ako se informacije moraju pružiti zbog prava žrtve na aktivno sudjelovanje u kaznenom postupku. Države članice žrtvama dopuštaju promjenu njihove odluke u bilo kojem trenutku i uzimaju takvu promjenu u obzir.</p> <p>5. Države članice osiguravaju da se žrtvama pruži prilika da budu obaviještene, bez nepotrebne odgode, o puštanju na</p>			
---	--	--	--

<p>slobodu ili bijegu osobe koja je bila zadržana, protiv koje se vodio kazneni progon ili koja je osuđena za kazneno djelo. Nadalje, države članice osiguravaju da žrtve budu obaviještene o svim relevantnim mjerama koje su poduzete radi njihove zaštite u slučaju puštanja na slobodu ili bijega počinitelja.</p> <p>6. Žrtve na zahtjev dobivaju informacije predviđene u stavku 5. barem u slučajevima u kojima postoji opasnost ili utvrđeni rizik štete za njih,</p>			
---	--	--	--

<p>osim ako postoji utvrđeni rizik štete za počinitelja koja bi bila uzrokovana obaviješću.</p>			
<p>Članak 7.</p> <p>Pravo na usmeno i pisano prevođenje</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se žrtvama koje ne razumiju ili ne govore jezik predmetnog kaznenog postupka na zahtjev osigura besplatno usmeno prevođenje u skladu s njihovim položajem u kaznenom postupku u odgovarajućem</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 8., 51., 52., 202., 280., 290.</p>

<p>kaznenopravno m sustavu, barem tijekom saslušanja ili ispitivanja žrtve tijekom kaznenog postupka od strane istražnih i pravosudnih tijela, uključujući tijekom saslušanja od strane policije, te usmeno prevođenje za njihovo aktivno sudjelovanje na sudskim raspravama i svim potrebnim međuročištima.</p> <p>2. Ne dovodeći u pitanje prava na obranu te u skladu s pravilima o sudskoj diskrecijskoj ovlasti, moguće je korištenje komunikacijske</p>			
---	--	--	--

<p>tehnologije poput videokonferencija, telefona ili interneta, osim ako je potrebna fizička prisutnost tumača kako bi žrtve mogle pravilno ostvariti svoja prava ili razumjeti postupak.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da se žrtvama koje ne razumiju ili ne govore jezik predmetnog kaznenog postupka u skladu s njihovim položajem u kaznenom postupku u odgovarajućem kaznenopravnom sustavu na zahtjev osigura</p>			
--	--	--	--

<p>besplatno prevođenje informacija bitnih za ostvarivanje njihovih prava u kaznenom postupku na jezik koji razumiju, u mjeri u kojoj se takve informacije čine dostupnim žrtvama. Prijevodi takvih informacija uključuju barem svaku odluku kojom se okončava kazneni postupak za kazneno djelo koje je pretrpjela žrtva te na zahtjev žrtve obrazloženje ili sažetak obrazloženja takve odluku, osim u slučaju odluke porote ili</p>			
--	--	--	--

<p>u slučaju odluke čije je obrazloženje povjerljivo, u kojim se slučajevima nacionalnim pravom ne predviđa davanje obrazloženje.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da se žrtvama koje imaju pravo na informacije o vremenu i mjestu održavanja postupka u skladu s člankom 6. stavkom 1. točkom (b) i koje ne razumiju jezik nadležnog tijela na zahtjev osigura prevođenje informacija na koje imaju</p>			
---	--	--	--

<p>pravo.</p> <p>5. Žrtve mogu podnijeti obrazloženi zahtjev da se dokument smatra bitnim. Ne postoji obveza prevođenja dijelova bitnog dokumenta koji nisu relevantni za omogućivanje žrtvama da aktivno sudjeluju u kaznenom postupku.</p> <p>6. Neovisno o stavcima 1. i 3., može se umjesto pisanog prijevoda osigurati usmeni prijevod ili usmeni sažetak bitnih dokumenata, pod uvjetom da takav usmeni</p>			
---	--	--	--

<p>prijevod ili usmeni sažetak ne ugroze pravičnost postupka.</p> <p>7. Države članice osiguravaju da nadležno tijelo procijeni trebaju li žrtve usmeno ili pisano prevođenje kako je predviđeno u stavcima 1. i 3. Žrtve mogu pobijati odluku o odbijanju pružanja usmenog ili pisanog prevođenja. Postupovna pravila za takvo pobijanje određuju se nacionalnim pravom.</p> <p>8. Usmeno i pisano</p>			
---	--	--	--

<p>prevođenje, kao i svako ispitivanje pobijane odluke o odbijanju usmenog ili pisanog prevođenja na temelju ovog članka ne smije nerazumno oduljiti kazneni postupak.</p>			
<p>Članak 8.</p> <p>Pravo na pristup službama za potporu žrtvama</p> <p>1. Države članice osiguravaju žrtvama prije, za vrijeme i tijekom određenog</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 43</p>

<p>razdoblja nakon kaznenog postupka, u skladu s potrebama žrtava, besplatni pristup službama za potporu</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) članak/članci 6</p>
<p>žrtvama koje djeluju u interesu žrtava i koje poštuju načelo povjerljivosti. Članovi obitelji imaju pristup službama za potporu žrtvama u skladu sa svojim potrebama i stupnjem štete koju su pretrpjeli kao posljedicu kaznenog djela počinjenog protiv žrtve.</p> <p>2. Države članice olakšavaju upućivanje</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Sudski poslovnik (NN 37/14, 49/14, 08/15, 35/15, 123/15, 45/16, 29/17, 33/17, 34/17, 57/17, 101/18, 119/18, 81/19, 128/19, 39/20, 47/20, 138/20, 147/20) (NN 147/20) članak/članci 20</p>

<p>žrtava od strane nadležnog tijela koje je zaprimilo prijavu i drugih odgovarajućih tijela službama za potporu žrtvama.</p> <p>3. Države članice poduzimaju mjere za uspostavu, uz opće službe za potporu žrtvama ili kao njihov sastavni dio, besplatnih specijalističkih službi za potporu koje poštuju načelo povjerljivosti ili za omogućivanje organizacijama za potporu žrtvama obraćanje postojećim specijaliziranim tijelima koja</p>			
---	--	--	--

<p>pružaju takvu specijalističku potporu. Žrtve, u skladu s njihovim posebnim potrebama, imaju pristup takvim službama, a članovi obitelji imaju pristup u skladu sa svojim posebnim potrebama i stupnjem štete koju su pretrpjeli kao posljedicu kaznenog djela počinjenog protiv žrtve.</p> <p>4. Službe za potporu žrtvama i bilo koje specijalističke službe za potporu mogu se uspostaviti kao javne ili nevladine organizacije i</p>			
--	--	--	--

<p>mogu se organizirati na profesionalnoj ili dobrovoljnoj osnovi.</p> <p>5. Države članice osiguravaju da pristup službama za potporu žrtvama nije uvjetovan time je li žrtva nadležnom tijelu podnijela formalnu prijavu za kazneno djelo.</p>			
<p>Članak 9.</p> <p>Potpora službi za potporu žrtvama</p> <p>1. Službe za potporu žrtvama, kako su navedene u članku 8. stavku 1., pružaju</p>	<p>Preuzeti dio Direktive je članak 9. stavak 1. točka c i stavak 3.</p> <p style="text-align: center;">Članak 18.</p> <p>(1) Korisnici socijalne skrbi su:</p> <p>1. samac i kućanstvo koji nemaju dovoljno sredstava za podmirenje osnovnih životnih potreba, a nisu ih u mogućnosti ostvariti svojim radom, prihodima, imovinom, od</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci</p>

<p>najmanje sljedeće:</p> <p>(a)informacije, savjete i potporu o pravima žrtava, uključujući o pristupu nacionalnim shemama za naknadu štete prouzročene kaznenim djelima i o njihovoj ulozi u kaznenom postupku, uključujući pripremu za sudjelovanje u postupku;</p> <p>(b informacije o) eventualno postojećim odgovarajućim specijalističkim službama za potporu ili izravno upućivanje</p>	<p>obveznika uzdržavanja ili na drugi način</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. dijete bez roditelja ili bez odgovarajuće roditeljske skrbi, dijete žrtva obiteljskog, vršnjačkog ili drugog nasilja, dijete žrtva trgovanja ljudima, dijete rane i predškolske dobi s razvojnim odstupanjem ili razvojnim rizikom, dijete s teškoćama u razvoju, dijete s problemima u ponašanju, dijete bez pratnje koje se zatekne izvan mjesta svog prebivališta bez nadzora roditelja ili druge odrasle osobe koja je odgovorna skrbiti o njemu te dijete strani državljanin koje se zatekne na teritoriju Republike Hrvatske bez nadzora roditelja ili druge odrasle osobe koja je odgovorna skrbiti o njemu 3. mlađa punoljetna osoba i mlađa punoljetna osoba s problemima u ponašanju 4. osoba koja je bila korisnik prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja, a kojoj je potrebno osigurati stanovanje dok za to traje potreba, a najduže do 26. godine života 5. trudnica ili roditelj s djetetom do godine dana života, iznimno do tri godine života bez obiteljske podrške i odgovarajućih uvjeta za život 6. obitelj kojoj je zbog narušenih odnosa ili drugih nepovoljnih okolnosti potrebna stručna pomoć ili druga podrška 7. osoba s invaliditetom koja nije u mogućnosti udovoljiti osnovnim životnim potrebama 8. odrasla osoba žrtva obiteljskog ili drugog nasilja te žrtva trgovanja ljudima 9. osoba koja zbog starosti ili bolesti ne može samostalno skrbiti o osnovnim životnim potrebama 10. osoba ovisna o alkoholu, drogi, kockanju i drugim oblicima ovisnosti 11. beskućnik ili 12. druga osoba koja ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom. 		<p>43- preuzeti dio Direktive je stavak 1, točka a i b</p>
--	--	--	--

<p>na takve službe;</p> <p>(c) emocionalnu i, ako je dostupna, psihološku potporu;</p> <p>(d) savjete o financijskim i praktičnim pitanjima koja proizlaze iz kaznenog djela;</p> <p>(e) osim ako ih već pružaju druge javne ili privatne službe, savjete o riziku i sprečavanju sekundarne i ponovljene viktimizacije, zastrašivanja i odmazde.</p> <p>2. Države članice potiču službe za potporu žrtvama da</p>	<p>(2) Zavod određuje osobu koja predstavlja kućanstvo radi ostvarivanja naknada utvrđenih ovim Zakonom.</p> <p style="text-align: center;">Članak 112.</p> <p>(1) Krizne situacije su situacije u kojima je ugrožen život, zdravlje ili dobrobit osobe.</p> <p>(2) Pravo na uslugu smještaja u kriznim situacijama priznaje se:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. djetetu bez odgovarajuće roditeljske skrbi 2. djetetu ili mlađoj punoljetnoj osobi s problemima u ponašanju 3. djetetu koje se zatekne u skitnji 4. djetetu bez pratnje stranom državljaninu ili bez državljanstva 5. djetetu o kojem se roditelji privremeno nisu u mogućnosti skrbiti zbog bolesti, neriješenog stambenog pitanja ili drugih životnih nedaća 6. trudnici ili roditelju s djetetom do godine dana, koji nema stan, odnosno nema osigurano stanovanje ili zbog narušenih odnosa u obitelji ne može ostati s djetetom u obitelji 7. žrtvi obiteljskog nasilja 8. žrtvi trgovanja ljudima 9. odrasloj osobi koja se zatekne izvan mjesta prebivališta ili boravišta ili koja nema 		
---	--	--	--

<p>obrate posebnu pozornost na posebne potrebe žrtava koje su pretrpjele znatnu štetu zbog težine kaznenog djela.</p> <p>3. Ako to već ne pružaju druge javne i privatne službe, specijalističke službe za potporu iz članka 8. stavka 3. razvijaju i pružaju najmanje sljedeće:</p> <p>(a) utočišta ili bilo koji drugi prikladni privremeni smještaj za žrtve koje trebaju sigurno mjesto zbog neposrednog</p>	<p>prebivalište ili boravište i nije u stanju brinuti o sebi</p> <p>10. odrasloj osobi kojoj je ugrožen život uslijed bolesti, nemoći, ovisnosti, socijalne isključenosti ili drugih okolnosti ili</p> <p>11. beskućniku.</p>		
--	---	--	--

<p>rizika sekundarne i ponovljene viktimizacije, zastrašivanja i odmazde;</p> <p>(b) ciljanu i integriranu potporu za žrtve s posebnim potrebama, poput žrtava spolnog nasilja, žrtava rodno uvjetovanog nasilja i žrtava nasilja u bliskim odnosima, uključujući potporu i savjetovanje nakon trauma.</p>			
--	--	--	--

<p>POGLAVLJE 3.</p> <p>SUDJELOVANJE U KAZNENIM POSTUPCIMA</p> <p>Članak 10.</p> <p>Pravo na saslušanje</p> <p>1. Države članice osiguravaju da žrtve mogu biti saslušane tijekom kaznenog postupka i da mogu pružiti dokaze. Kada treba saslušati dijete kao žrtvu, odgovarajuće se uzimaju u obzir djetetova dob i</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 16., 43., 45., 51., 53., 218., 221., 235., 236., 283., 292., 348., 350., 369., 372., 373., 377., 383., 415., 417., 418., 419., 433., 434., 443., 445., 446.</p>
---	--	--------------------------	---

<p>zrelost.</p> <p>2. Postupovna pravila prema kojima se žrtve mogu saslušati tijekom kaznenog postupka i prema kojima one mogu predlagati dokaze utvrđuju se nacionalnim pravom.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) članak/članci 6</p>
<p>Članak 11.</p> <p>Prava u slučaju odluke o nepoduzimanju kaznenog progona</p> <p>1. Države članice osiguravaju da žrtve, u skladu sa svojim položajem u odgovarajućim kaznenopravnim sustavima,</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 2., 43., 55., 56., 57., 58., 59., 206.c, 206.d, 360</p>

<p>imaju pravo na preispitivanje odluke o nepoduzimanju kaznenog progona. Postupovna pravila za takvo preispitivanje određuju se nacionalnim pravom.</p>			
<p>2. Ako se u skladu s nacionalnim pravom položaj žrtve u odgovarajućem kaznenopravnom sustavu utvrđuje tek nakon donošenja odluke o poduzimanju kaznenog progona protiv počinitelja, države članice osiguravaju da barem žrtve teških kaznenih djela imaju</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o sudovima (NN 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20) (NN 130/20) članak/članci 51., 70., 80., 83.</p>

<p>pravo na preispitivanje odluke o nepoduzimanju kaznenog progona. Postupovna pravila za takvo preispitivanje određuju se nacionalnim pravom.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da se žrtve obavijeste, bez nepotrebne odgode, o njihovom pravu na dobivanje dostatnih informacija radi odlučivanja o tome hoće li zatražiti preispitivanje odluke o nepoduzimanju kaznenog progona te da te informacije i</p>			
--	--	--	--

<p>dobiju.</p> <p>4. Kada odluku o nepoduzimanju kaznenog progona donese najviše tijelo kaznenog progona protiv čiju odluku prema nacionalnom pravu nije moguće preispitivati, preispitivanje može provesti to isto tijelo.</p> <p>5. Stavci 1., 3. i 4. ne primjenjuju se na odluku državnog odvjetnika o nepoduzimanju kaznenog progona, ako takva odluka ima za posljedicu izvansudsku nagodbu, u</p>			
--	--	--	--

<p>mjeri u kojoj je takva mogućnost predviđena nacionalnim pravom.</p>			
<p>Članak 12.</p> <p>Pravo na zaštitne mjere u okviru službi za popravljanje štete</p> <p>1. Države članice poduzimaju mjere za zaštitu žrtava od sekundarne i ponovljene viktimizacije, zastrašivanja i odmazde, a koje se trebaju primijeniti pri djelovanju bilo kakvih službi za popravljanje štete. Takvim se mjerama osigurava da</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o sudovima (NN 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20) (NN 130/20) članak/članci 72</p>

<p>žrtve koje odaberu sudjelovati u postupcima za popravlanje štete imaju pristup sigurnim i stručnim službama za popravlanje štete, podložno barem sljedećim uvjetima:</p> <p>(a službe za) popravlanje štete koriste se samo ako su u interesu žrtve, podložno možebitnim zahtjevima sigurnosti te se temelje na žrtvinom slobodnom pristanku utemeljenom na informacijama, koji može biti povučen</p>			
---	--	--	--

<p>u svakom trenutku;</p> <p>(b)prije pristanka na sudjelovanje u postupku za popravljjanje štete, žrtvi se pružaju potpune i nepristrane informacije o tom postupku i mogućim ishodima, kao i informacije o postupcima za nadzor provedbe možebitnog sporazuma;</p> <p>(c)počinitelj je priznao temeljne činjenice predmeta;</p> <p>(d)do svakog se sporazuma dolazi dobrovoljno i može ga se</p>			
--	--	--	--

<p>uzeti u obzir u bilo kojem daljnjem kaznenom postupku;</p> <p>(e)rasprave u postupcima popravljanja štete koje se ne vode javno povjerljive su i ne objavljuju se naknadno, osim uz suglasnost stranaka ili ako se to zahtijeva nacionalnim pravom zbog važnijeg javnog interesa.</p> <p>2. Države članice olakšavaju, ako je to prikladno, upućivanje predmeta službama za popravlanje</p>			
--	--	--	--

<p>štete, uključujući putem uspostave postupaka ili smjernica o uvjetima za takvo upućivanje.</p>			
<p>Članak 13.</p> <p>Pravo na pravnu pomoć</p> <p>Države članice osiguravaju žrtvama pristup pravnoj pomoći, ako one imaju status stranaka u kaznenom postupku. Uvjeti pod kojima ili postupovna pravila prema kojima žrtve imaju pristup pravnoj pomoći određuju se nacionalnim pravom.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 43., 45., 51., 59.</p>
		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) članak/članci 6</p>

<p>Članak 14.</p> <p>Pravo na naknadu troškova</p> <p>Države članice nude žrtvama koje sudjeluju u kaznenom postupku mogućnost naknade troškova nastalih na temelju njihovog aktivnog sudjelovanja u kaznenom postupku, u skladu s njihovim položajem u odgovarajućem kaznenopravno</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 145., 146
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o naknadi troškova u kaznenom postupku (NN 58/12, 111/12) članak/članci 2., 25., 26.

<p>m sustavu. Uvjeti pod kojima ili postupovna pravila prema kojima žrtve mogu dobiti naknadu troškova određuju se nacionalnim pravom.</p>			
<p>Članak 15.</p> <p>Pravo na povrat imovine</p> <p>Države članice osiguravaju da se nakon odluke nadležnog tijela imovina koja može biti vraćena, a koja je zaplijenjena u okviru kaznenog postupka, vrati žrtvama bez odgode, osim ako je ona potrebna u</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 270</p>

<p>svrhu kaznenog postupka. Uvjeti pod kojima ili postupovna pravila prema kojima se takva imovina vraća žrtvama određuju se nacionalnim pravom.</p>			
<p>Članak 16.</p> <p>Pravo na odluku o naknadi štete od strane počinitelja u okviru kaznenog postupka</p> <p>1. Države članice osiguravaju da žrtve u okviru kaznenog postupka imaju pravo na odluku o naknadi štete od strane počinitelja, u razumnom</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 43., 46., 51., 153., 154., 155., 156., 157., 158., 159., 160., 161., 162.</p>

<p>roku, osim ako je nacionalnim pravom predviđeno da se takva odluka mora donijeti u drugom pravnom postupku.</p> <p>2. Države članice promiču mjere kojima se počinitelje potiče na pružanje odgovarajuće naknade štete žrtvama.</p>			
<p>Članak 17.</p> <p>Prava žrtava s boravištem u drugoj državi članici</p> <p>1. Države članice</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) članak/članci 6</p>

<p>osiguravaju da njezina nadležna tijela mogu poduzimati odgovarajuće mjere kojima se na najmanju moguću mjeru svode poteškoće žrtava s boravištem u državi članici različitoj od one u kojoj je kazneno djelo počinjeno, a posebno u vezi s organiziranjem postupka. U tu svrhu tijela države članice u kojoj je kazneno djelo počinjeno posebno moraju imati mogućnost:</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o potvrđivanju Drugog dodatnog protokola uz Europsku konvenciju o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima (NN MU 1/07) članak/članci 10</p>
<p>(a)uzeti izjavu od žrtve</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 15</p>

<p>odmah nakon podnošenja prijave za kazneno djelo nadležnom tijelu;</p> <p>(b u mjeri u) kojoj je to moguće, imati pristup videokonferenciji i telefonskoj konferenciji utvrđenima u Konvenciji o uzajamnoj pomoći u kaznenim stvarima između država članica Europske unije od 29. svibnja 2000. (17) u svrhu saslušanja žrtava koje imaju boravište u</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima (NN 178/04) članak/članci 18</p>
--	--	----------------------	---

<p>inozemstvu.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da žrtve kaznenog djela počinjenog u državi članici različitoj od one u kojoj imaju boravište mogu podnijeti prijavu nadležnim tijelima države članice boravišta, ako to ne mogu učiniti u državi članici u kojoj je počinjeno kazneno djelo ili ako to, u slučaju teškog kaznenog djela, kako je određeno nacionalnim pravom te države članice, tamo ne žele učiniti.</p> <p>3. Države</p>			
---	--	--	--

<p>članice osiguravaju da nadležno tijelo kojem je žrtva podnijela prijavu bez odgode proslijedi prijavu nadležnom tijelu države članice u kojoj je počinjeno kazneno djelo, ako nadležnost za pokretanje postupka nije iskoristila država članica u kojoj je podnesena prijava.</p>			
<p>POGLAVLJE 4. ZAŠTITA ŽRTAVA I PRIZNAVANJE ŽRTAVA S POSEBNIM POTREBAMA ZAŠTITE</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN</p>

<p>Članak 18.</p> <p>Pravo na zaštitu</p> <p>Ne dovodeći u pitanje prava na obranu, države članice osiguravaju dostupnost mjera za zaštitu žrtava i članova njihovih obitelji od sekundarne i ponovljene viktimizacije, zastrašivanja i odmazde, uključujući zaštitu od rizika emocionalne i psihološke štete te zaštitu dostojanstva žrtava tijekom ispitivanja i svjedočenja. Ako je potrebno, takve mjere također uključuju postupke uspostavljene na temelju</p>			<p>126/19) članak/članci 16., 43., 45., 98., 292., 294., 388., 414.</p>
		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) članak/članci 6</p>
		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o policijskim poslovima i ovlastima (NN 76/09, 92/14, 70/19) (NN 70/19) članak/članci 99</p>

<p>nacionalnog prava kojima se predviđa fizička zaštita žrtava i članova njihovih obitelji.</p>			
<p>Članak 19.</p> <p>Pravo na izbjegavanje kontakta između žrtve i počinitelja</p> <p>1. Države članice uspostavljaju potrebne pretpostavke za omogućivanje izbjegavanja kontakta između žrtava te, prema</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 289., 292., 294., 295., 296., 297., 414., 423.</p>

<p>potrebi, članova njihovih obitelji i počinitelja u prostorijama u kojima se vodi kazneni postupak, osim ako kazneni postupak zahtijeva takav kontakt.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) članak/članci 6</p>
<p>2. Države članice osiguravaju da nove sudske prostorije imaju odvojene čekaonice za žrtve.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Sudski poslovnik (NN 37/14, 49/14, 08/15, 35/15, 123/15, 45/16, 29/17, 33/17, 34/17, 57/17, 101/18, 119/18, 81/19, 128/19, 39/20, 47/20, 138/20, 147/20) (NN 147/20) članak/članci 20</p>

<p>Članak 20.</p> <p>Pravo na zaštitu žrtava tijekom istraga u kaznenom postupku</p> <p>Ne dovodeći u pitanje prava na obranu i u skladu s pravilima o sudskoj diskreciji, države članice tijekom istraga u kaznenom postupku osiguravaju:</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 43., 45., 51., 202., 236., 292., 326., 327.
<p>(a) da se saslušanja žrtava provode bez neopravdane odgode nakon prijavljivanja kaznenog djela nadležnom tijelu;</p> <p>(b) da se broj</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) članak/članci 6

<p>saslušanja žrtava zadrži na najmanjoj mjeri, a da se saslušanja provode samo ako su krajnje neophodna za potrebe istrage u kaznenom postupku;</p> <p>(c) da žrtve prate njihovi zakonski zastupnici i osoba koju odaberu, osim ako je donesena drukčija obrazložena odluka;</p> <p>(d) da se medicinske pretrage zadrže na najmanjoj mjeri i provode samo ako su krajnje neophodne u</p>			
---	--	--	--

<p>svrhu kaznenog postupka.</p>			
<p>Članak 21.</p> <p>Pravo na zaštitu privatnosti</p> <p>1. Države članice osiguravaju nadležnim tijelima tijekom kaznenog postupka mogućnost poduzimanja odgovarajućih mjera za zaštitu privatnosti, uključujući osobne značajke žrtve koje se uzimaju u obzir u pojedinačnoj procjeni predviđenoj u članku 22., i zaštitu slika</p>	<p>Članak 11.</p> <p>Korisniku naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi mora se osigurati tajnost i zaštita osobnih podataka sukladno posebnim</p> <p>Članak 12.</p> <p>(1) Korisnik u sustavu socijalne skrbi ima pravo na poštivanje privatnosti prilikom ostvarivanja naknade i usluge.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 44., 183., 206. f, 213., 330., 388., 389., 395., 422., 456., 475.</p>

<p>žrtava i članova njihovih obitelji. Nadalje, države članice osiguravaju nadležnim tijelima mogućnost poduzimanja svih zakonitih mjera za sprečavanje javnog širenja svih informacija koje bi mogle dovesti do otkrivanja identiteta djeteta kao žrtve.</p> <p>2. Radi zaštite privatnosti, osobne nepovredivosti žrtava i osobnih podataka o žrtvama, države članice, poštujući slobodu izražavanja i informiranja te slobodu i</p>	<p>(2) Pružatelj usluge u djelatnosti socijalne skrbi ne smije narušavati privatnost korisnika.</p> <p>(3) Prikupljanje podataka u svrhu ostvarivanja naknade i usluge te poduzimanje radnji neophodnih za pružanje usluge ne smatra se povredom prava na privatnost korisnika.</p> <p>Članak 163.</p> <p>(1) Za pružanje socijalnih usluga pravne i fizičke osobe iz članka 162. točke 1. do 4. ovoga Zakona moraju ispunjavati mjerila prostora, opreme, potrebnih stručnih i drugih radnika, sadržaj, opseg i način pružanja usluga propisanih pravilnikom iz stavka 4. ovoga članka.</p> <p>(2) Mjerila iz stavka 1. ovoga članka za socijalnu uslugu smještaja razrađuju se različito ovisno o kapacitetu pružatelja usluge i to:</p> <ul style="list-style-type: none"> - do deset i više od deset mjesta za djecu - do 20 i više od 20 mjesta za odrasle i starije osobe. <p>(3) Adresa pružatelja usluga smještaja ili organiziranoga stanovanja za žrtve nasilja i žrtve trgovanja ljudima je tajna.</p> <p>(4) Mjerila za pružanje socijalnih usluga za pravne i fizičke osobe iz članka 162. točke 1. do 4. ovoga Zakona pravilnikom propisuje ministar.</p>			
--	--	--	--	--

<p>pluralizam medija, potiču medije na poduzimanje samoregulatornih mjera.</p>				
<p>Članak 22. Pojedinačna procjena žrtava radi utvrđivanja posebnih potreba zaštite 1. Države članice osiguravaju da žrtve dobiju pravovremenu i pojedinačnu procjenu, u skladu s nacionalnim postupcima,</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 43a</p>	

<p>radi utvrđivanja posebnih potreba zaštite i utvrđivanja bi li i u kojem opsegu one imale koristi od posebnih mjera u okviru kaznenog postupka, kako je predviđeno u člancima 23. i 24., zbog njihove osobite ranjivosti na sekundarnu i ponovljenu viktimizaciju, zastrašivanje i odmazdu.</p> <p>2. Pojedinačna procjena naročito uzima u obzir:</p> <p>(a) osobne značajke žrtve;</p> <p>(b) vrstu ili prirodu kaznenog djela; i</p>			
---	--	--	--

<p>(c)okolnosti kaznenog djela.</p> <p>3. U kontekstu pojedinačne procjene, posebnu pažnju posvećuje se žrtvama koje su pretrpjele značajnu štetu zbog težine kaznenog djela; žrtvama koje su pretrpjele kazneno djelo počinjeno zbog neke osobine osobe ili diskriminatornog motiva koji bi mogli biti naročito povezani s njihovim osobnim značajkama; žrtvama koje njihov odnos s počiniteljem i ovisnost o njemu čine naročito</p>			
--	--	--	--

<p>ranjivima. U tom se smislu, na odgovarajući način uzimaju u obzir žrtve terorizma, organiziranog kriminala, trgovanja ljudima, rodno uvjetovanog nasilja, nasilja u bliskim odnosima, spolnog nasilja, iskorištavanja ili zločina iz mržnje i žrtve s invalidnošću.</p> <p>4. Za potrebe ove Direktive, za djecu kao žrtve predmnijeva se da imaju posebne potrebe zaštite zbog njihove ranjivosti na sekundarnu i ponovljenu viktimizaciju, zastrašivanje i</p>			
---	--	--	--

<p>odmazdu. Radi utvrđivanja bi li i u kojoj mjeri djeca imala koristi od posebnih mjera kako su predviđene u člancima 23. i 24., djeca kao žrtve podliježu pojedinačnoj procjeni kako je predviđena u stavku 1. ovog članka.</p> <p>5. Opseg pojedinačne procjene može se prilagoditi ovisno o težini kaznenog djela i stupnju očigledne štete koju je pretrpjela žrtva.</p> <p>6. Pojedinačna procjena provodi se uz usku uključenost žrtava i njome</p>			
--	--	--	--

<p>se uzimaju u obzir njihove želje, uključujući ako se i ne žele koristiti posebnim mjerama predviđenim u člancima 23. i 24.</p> <p>7. Ako su se elementi koji čine temelj pojedinačne procjene znatno promijenili, države članice osiguravaju njihovo ažuriranje tijekom cijelog kaznenog postupka.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 23.</p> <p>Pravo na zaštitu žrtava s posebnim potrebama zaštite tijekom kaznenog postupka</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje prava na obranu te u skladu s pravilima o sudskoj diskreciji države članice osiguravaju žrtvama s posebnim potrebama zaštite u čiju su korist poduzete posebne mjere utvrđene slijedom pojedinačne procjene predviđene u članku 22. stavku 1.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 43., 43.a., 44., 236., 288., 289., 292., 388., 389., 414., 422., 423., 475.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o sudovima (NN 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20) (NN 130/20) članak/članci 75., 115., 116.

<p> mogućnost korištenja mjera predviđenih u stavcima 2. i 3. ovog članka. Posebna mjera predviđena nakon pojedinačne procjene neće se učiniti dostupnom ako to onemogućuju postupovna ili praktična ograničenja ili ako postoji hitna potreba saslušavanja žrtve, a u slučaju da žrtva ne bude saslušana to bi moglo nanijeti štetu žrtvi ili drugoj osobi ili bi moglo ugroziti tijek postupka. </p> <p> 2. Sljedeće mjere su tijekom istraga u kaznenom </p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) članak/članci 6
---	--	---------------	--

<p>postupku dostupne žrtvama s posebnim potrebama zaštite utvrđenima u skladu s člankom 22. stavkom 1.:</p> <p>(a) saslušanje) žrtve provodi se u prostorijama određenima ili prilagođenima za tu svrhu;</p> <p>(b) saslušanje žrtve provode stručnjaci koji su za to osposobljeni;</p> <p>(c) žrtvu uvijek saslušava ista osoba, osim ako je to protivno dobrom pravosuđu;</p> <p>(d) sva saslušanja</p>			
--	--	--	--

<p>žrtava spolnog nasilja, rodno uvjetovanog nasilja ili nasilja u bliskim odnosima, osim ako ih provode državni odvjetnik ili sudac, provodi osoba istog spola kao i žrtva, ako žrtva to želi, pod uvjetom da se ne ugrozi tijekom kaznenog postupka.</p> <p>3. Sljedeće mjere su tijekom sudskog postupka dostupne žrtvama s posebnim potrebama zaštite</p>			
---	--	--	--

<p>utvrđenim u skladu s člankom 22. stavkom 1.:</p> <p>(a mjere radi) izbjegavanja vizualnog kontakta između žrtava i počinitelja, uključujući tijekom iznošenja dokaza, prikladnim sredstvima, uključujući korištenjem komunikacijske tehnologije;</p> <p>(b mjere kojima) se osigurava saslušanje žrtve u sudnici bez njezine prisutnosti, posebno korištenjem odgovarajućih</p>			
--	--	--	--

<p>komunikacijskih tehnologija;</p> <p>(c) mjere izbjegavanja nepotrebnog ispitivanja o privatnom životu žrtve koji nije povezan s kaznenim djelom; i</p> <p>(d) mjere koje omogućuju saslušanje bez prisutnosti javnosti.</p>			
<p>Članak 24.</p> <p>Pravo na zaštitu djece kao žrtava tijekom kaznenog postupka</p> <p>1. Pored mjera predviđenih u članku 23., države članice, ako je žrtva djeteta, osiguravaju</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 44., 53., 292.</p>

<p>sljedeće:</p> <p>(a u kaznenom postupku, svi razgovori s djetetom kao žrtvom mogu se audiovizualno snimati i takvi snimljeni razgovori mogu se upotrijebiti kao dokaz u kaznenom postupku;</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) članak/članci 6
<p>(b u istragama u kaznenom postupku i u samom kaznenom postupku, u skladu s položajem žrtava u odgovarajućem kaznenopravnom sustavu, nadležna tijela imenuju posebnog</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o sudovima (NN 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20) (NN 130/20) članak/članci 115, 116

<p>zastupnika za djecu kao žrtve, kada je prema nacionalnom pravu nositeljima roditeljske skrbi zabranjeno zastupanje djeteta kao žrtve zbog sukoba interesa između njih i djeteta kao žrtve ili ako dijete kao žrtvu ne prati obitelj ili ako je ono odvojeno od obitelji;</p> <p>(c) kada dijete kao žrtva ima pravo na odvjetnika, ono ima pravo na pravni savjet i zastupanje u svoje ime u postupku u</p>			
--	--	--	--

<p>kojem postoji ili bi mogao postojati sukob interesa između djeteta kao žrtve i nositeljâ roditeljske skrbi.</p> <p>Postupovna pravila za audiovizualna snimanja iz prvog podstavka točke (a) i njihovo korištenje utvrđuju se nacionalnim pravom.</p> <p>2. Ako dob osobe nije moguće utvrditi sa sigurnošću i ako postoje razlozi za vjerovanje da je žrtva djeteta, za potrebe ove Direktive</p>			
---	--	--	--

<p>pretpostavlja se da je žrtva djeteta.</p>			
<p>POGLAVLJE 5. DRUGE ODREDBE Članak 25. Osposobljavanje djelatnika 1. Države članice službenicima koji će</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik o radu odjela za podršku žrtvama i svjedocima (NN 133/15, 127/19) (NN 127/19) članak/članci 10, 17</p>
<p>vjerojatno doći u kontakt sa žrtvama, kao što su policijski službenici i sudsko osoblje, osiguravaju opće i specijalističko osposobljavanje do razine prikladne za</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o pravosudnoj akademiji (NN 153/09 NN 127/10 NN 82/15) članak/članci 20, 32</p>

<p>njihov kontakt sa žrtvama radi podizanja njihove svijesti o potrebama žrtava te kako bi im se omogućilo postupanje sa žrtvama na nepristran, obziran i stručan način.</p> <p>2. Ne dovodeći u pitanje sudsku neovisnost i razlike u organizaciji pravosuđa u Uniji, države članice zahtijevaju od onih koji su odgovorni za osposobljavanje sudaca i državnih odvjetnika uključenih u kazneni postupak omogućivanje kako općeg, tako i</p>			
---	--	--	--

<p>specijalističkog osposobljavanja radi podizanja svijesti sudaca i državnih odvjetnika o potrebama žrtava.</p> <p>3. Poštujući neovisnost pravne struke, države članice onima koji su odgovorni za osposobljavanje odvjetnika preporučuju omogućivanje kako općeg, tako i specijalističkog osposobljavanja radi podizanja svijesti odvjetnika o potrebama žrtava.</p> <p>4. Kroz svoje javne službe ili financirajući organizacije za potporu</p>			
---	--	--	--

<p>žrtvama, države članice potiču inicijative koje onima koji pružaju potporu žrtvama i službama za popravljanje štete omogućuju dobivanje odgovarajućeg osposobljavanja do razine prikladne za njihov kontakt sa žrtvama i poštovanje stručnih standarda radi osiguravanja da se takve usluge pružaju na nepristran, obziran i stručan način.</p> <p>5. U skladu s pripadajućim dužnostima te prirodom i razinom kontakta djelatnika sa žrtvama,</p>			
---	--	--	--

<p>osposobljavanje ima cilj omogućiti djelatniku prepoznavanje žrtava i postupanja prema njima na obziran, stručan i nediskriminiraj ući način.</p>			
<p>Članak 26.</p> <p>Suradnja i koordinacija službi</p> <p>1. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere za olakšavanje suradnje između država članica radi povećanja dostupnosti žrtvama prava određenih u ovoj Direktivi i</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Nacionalna strategija razvoja sustava podrške žrtvama i svjedocima u Republici Hrvatskoj za razdoblje od 2016. do 2020. (NN 75/15) članak/članci III. KOORDINACIJ A MEĐURESORN OG DJELOVANJA I STANDARDIZA</p>

<p>u nacionalnom pravu. Takva suradnja ima za cilj barem:</p> <p>(a)razmjenu najbolje prakse;</p> <p>(b konzultiranje) u pojedinačnim predmetima; i</p> <p>(c)pomoć europskim mrežama koje rade na pitanjima koja su izravno povezana s pravima žrtava.</p> <p>2. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere, uključujući putem interneta, s ciljem podizanja</p>			<p>CIJA POSTUPANJA U PRUŽANJU PODRŠKE I ZAŠTITI PRAVA ŽRTAVA I SVJEDOKA, C)Mjere,5. Standardiziranj e postupanja službenika centara za socijalnu skrb u odnosu na žrtve</p>
--	--	--	---

<p>svijesti o pravima određenima u ovoj Direktivi, smanjivanja rizika viktimizacije i minimiziranja negativnog učinka kaznenog djela i rizika sekundarne i ponovljene viktimizacije, zastrašivanja i odmazde, posebno ciljajući rizične skupine poput djece, žrtava rodno uvjetovanog nasilja i nasilja u bliskim odnosima. Takve mjere mogu uključivati informacije i kampanje za podizanje svijesti i programe</p>			
--	--	--	--

<p>istraživanja i obrazovanja, ako je to prikladno, u suradnji s odgovarajućim organizacijama civilnog društva i ostalim zainteresiranim stranama.</p>			
<p>POGLAVLJE 6. ZAVRŠNE ODREDBE Članak 27. Prenošenje 1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 16. studenoga 2015. 2. Kad države članice donose</p>	<p>Članak 2.</p> <p>Ovim Zakonom preuzimaju se u pravni sustav Republike Hrvatske sljedeći akti Europske unije:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, 27.12.2006.) 2. Direktiva 2011/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o sprečavanju i suzbijanju trgovanja ljudima i zaštiti njegovih žrtava te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/629/PUP (SL L 101, 15.4.2011.) 3. Direktiva 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije, te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2004/68/PUP (SL L 335, 17.12.2011.) 4. Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni status izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za 	<p>Nije potrebno preuzimati nje</p>	<p>Nije potrebno prenošenje ovog članka.</p>

<p>te odredbe, one sadržavaju upućivanja na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p>	<p>supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite (SL L 337, 20.12.2011.)</p> <p>5. Direktiva 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP (SL L 315, 14.11.2012.)</p> <p>6. Direktiva (EU) 2016/801 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata i obavljanja poslova au pair (SL L 132, 21.5.2016.).</p>		
<p>Članak 28.</p> <p>Dostava podataka i statistike</p> <p>Države članice do 16. studenoga 2017. i svake tri godine nakon toga dostavljaju Komisiji dostupne podatke koji pokazuju na koji su se način žrtve koristile pravima</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Uredba o preuzimanju Direktive 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PU</p>

<p>određenima u ovoj Direktivi.</p>			<p>P (NN 13/18) članak/članci 1., 2., 3., 4., 5.,</p>
<p>Članak 29.</p> <p>Izvješće</p> <p>Komisija do 16. studenoga 2017. podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću u kojem ocjenjuje opseg u kojem su države članice poduzele potrebne mjere radi usklađivanja s ovom Direktivom, uključujući opis djelovanja poduzetih na temelju članaka 8., 9. i 23., te prilaže, ako je to</p>		<p>Nije potrebno preuzimati</p>	<p>Nije riječ o odredbi koja propisuje obvezu državama članicama već Europskoj komisiji.</p>

<p>potrebno, zakonodavne prijedloge.</p>			
<p>Članak 30.</p> <p>Zamjena Okvirne odluke 2001/220/PUP</p> <p>Okvirna odluka 2001/220/PUP zamjenjuje se u odnosu na države članice koje sudjeluju u donošenju ove Direktive, ne dovodeći u pitanje obveze država članica u pogledu rokova za prenošenje u nacionalno pravo.</p> <p>U odnosu na države članice koje sudjeluju u donošenju ove</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Deklaratorna odredba</p>

<p>Direktive, upućivanja na tu Okvirnu odluku smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu.</p>			
<p>Članak 31.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Deklaratorna odredba</p>
<p>Članak 32.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Deklaratorna odredba</p>

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2016/801 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o uvjetima ulaska i boravka državljanima trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o socijalnoj skrbi (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije)

		ke unije u potpunosti preuzetu u odredbu u prijedloga propisa?	Europske unije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)
<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>Ovom se Direktivom utvrđuju:</p> <p>(a) uvjeti ulaska i boravka za razdoblje dulje od 90 dana na državnom području država članica te prava državljana trećih zemalja i, ako je to primjenjivo, članova njihovih obitelji u svrhu istraživanja, studiranja, osposobljavanja ili volonterstva u okviru Europske volonterske službe i, ako države članice tako odluče, programâ razmjene učenika ili obrazovnih projekata, volonterstva izvan okvira Europske volonterske službe ili obavljanja poslova au pair;</p> <p>(b) uvjeti za ulazak i boravak te prava istraživača i, ako je to primjenjivo, članova njihovih obitelji, kao i studenata, iz točke (a) u državama članicama koje nisu država članica koja na temelju ove Direktive prva izda odobrenje državljaninu treće zemlje.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članka/članici 57., 72.,

			73., 74., 110.
<p>Članak 2.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje na državljane trećih zemalja koji podnose zahtjev za prihvata ili kojima je odobren prihvata na državnom području države članice u svrhu istraživanja, studiranja, osposobljavanja ili volonterstva u okviru Europske volonterske službe. Države članice također mogu odlučiti primjenjivati odredbe ove Direktive na državljane trećih zemalja koji podnose zahtjev za prihvata u svrhu programa razmjene učenika ili obrazovnog projekta, volonterstva izvan okvira Europske volonterske službe ili obavljanja poslova au pair.</p> <p>2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na državljane trećih zemalja:</p> <p>(a) koji traže međunarodnu zaštitu ili su korisnici međunarodne zaštite u skladu s Direktivom 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća (17) ili su korisnici privremene zaštite u skladu s Direktivom Vijeća 2001/55/EZ (18) u nekoj državi članici;</p> <p>(b) čiji je protjerivanje suspendirano iz činjeničnih ili pravnih razloga;</p> <p>(c) koji su članovi obitelji građana Unije koji su ostvarili svoje pravo na slobodu kretanja na području Unije;</p> <p>(d) koji uživaju status osobe s dugotrajnim boravištem u nekoj državi članici u skladu s Direktivom Vijeća 2003/109/EZ (19);</p> <p>(e) koji zajedno s članovima svojih obitelji, neovisno o njihovom državljanstvu, imaju prava na slobodu kretanja jednaka onima građana Unije na temelju sporazumâ između Unije i njezinih država članica te trećih zemalja ili između Unije i trećih zemalja;</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) člana k/članici 57., 58., 73., 74., 110., 117., 126.,

<p>(f) koji dolaze u Uniju kao pripravnici u sklopu premještaja unutar društva u skladu s Direktivom 2014/66/EU;</p> <p>(g) koji su primljeni kao visoko kvalificirani radnici u skladu s Direktivom Vijeća 2009/50/EZ (20).</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) člana k/članici 1.
<p>Članak 3.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1. „državljanin treće zemlje” znači osoba koja nije građanin Unije u smislu članka 20. stavka 1. UFEU-a;</p> <p>2. „istraživač” znači državljanin treće zemlje koji je stekao akademski stupanj doktora znanosti ili odgovarajuću visokoškolsku kvalifikaciju koja tom državljaninu treće zemlje omogućuje pristup doktorskim programima, kojega izabire istraživačka organizacija i kojemu je odobren prihvata na državnom području države članice u svrhu provođenja istraživačkih aktivnosti za koje se takva kvalifikacija uobičajeno zahtijeva;</p> <p>3. „student” znači državljanin treće zemlje koji je primljen na visoko učilište i kojemu je odobren prihvata na državnom području države članice kako bi, obavljajući to kao svoju glavnu djelatnost, redovito studirao te stekao visokoškolsku</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) člana k/članici 3,

<p>kvalifikaciju koju dotična država članica priznaje, što uključuje diplome, potvrde ili akademske stupnjeve doktora znanosti na visokim učilištima, što može podrazumijevati i pripremni program koji prethodi takvom obrazovanju, u skladu s nacionalnim pravom, ili obvezno osposobljavanje;</p> <p>4. „učenik” znači državljanin treće zemlje kojemu je odobren prihvata na državnom području države članice kako bi pohađao priznati državni ili regionalni program srednjoškolskog obrazovanja koje odgovara razini 2 ili 3 Međunarodne standardne klasifikacije obrazovanja, u kontekstu programa razmjene učenika ili obrazovnog projekta kojim upravlja obrazovna ustanova u skladu s nacionalnim pravom ili upravnom praksom;</p>			64
<p>5. „pripravnik” znači državljanin treće zemlje koji je stekao visokoškolsku kvalifikaciju ili studira u trećoj zemlji s ciljem stjecanja visokoškolske kvalifikacije i kojemu je odobren prihvata na državnom području države članice za sudjelovanje u programu osposobljavanja u svrhu stjecanja znanja, prakse i iskustva u profesionalnom okruženju;</p> <p>6. „volonter” znači državljanin treće zemlje kojemu je odobren prihvata na državnom području države članice u svrhu sudjelovanja u volonterskom programu;</p> <p>7. „volonterski program” znači program aktivnosti praktične solidarnosti koji se temelji na programu priznatom kao takvom od strane dotične države članice ili Unije, čiji su ciljevi od općeg interesa u neprofitne svrhe te u kojemu aktivnosti nisu plaćene, osim za naknadu troškova i/ili džeparac;</p> <p>8. „osoba koja obavlja poslove au pair” znači državljanin treće zemlje kojemu je odobren prihvata na državnom području države članice kako bi ga privremeno primila neka obitelj s ciljem poboljšanja njegovih jezičnih vještina i znanja o dotičnoj državi članici u zamjenu za obavljanje lakših kućanskih poslova i čuvanje djece;</p> <p>9. „istraživanje” znači sustavan stvaralački rad kojim se nastoji povećati znanje, uključujući znanje o čovjeku, kulturi i društvu, kao i korištenje toga znanja u svrhu pronalaženja novih mogućnosti za primjenu;</p> <p>10. „istraživačka organizacija” znači svaka javna ili privatna organizacija koja provodi istraživanje;</p> <p>11. „obrazovna ustanova” znači javna ili privatna srednjoškolska ustanova koju je priznala dotična država članica ili čiji su obrazovni programi priznati u skladu s nacionalnim pravom ili upravnom praksom te države članice domaćina na temelju transparentnih kriterija te koja sudjeluje u programu razmjene učenika ili obrazovnom projektu u svrhe navedene u ovoj Direktivi;</p> <p>12. „obrazovni projekt” znači skup obrazovnih aktivnosti koje razvija neka obrazovna ustanova države članice u suradnji sa sličnim ustanovama u trećoj zemlji s ciljem kulturne razmjene i razmjene znanja;</p> <p>13. „visoko učilište” znači svaka vrsta visokog učilišta koje je priznato kao takvo ili ga se smatra takvim u skladu s nacionalnim pravom koje, u skladu s nacionalnim pravom ili praksom, dodjeljuje priznate visokoškolske ili druge priznate kvalifikacije na razini tercijarnog obrazovanja, bez obzira na naziv takve ustanove, ili svaka ustanova koja, u skladu s nacionalnim pravom ili praksom, nudi strukovno obrazovanje ili osposobljavanje na razini tercijarnog obrazovanja;</p> <p>14. „subjekt domaćin” znači istraživačka organizacija, visoko učilište, obrazovna ustanova, organizacija odgovorna za volonterski program ili subjekt koji je domaćin pripravnicima kojemu je dodijeljen državljanin treće zemlje za potrebe</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o uvjetima za odobrenje uključivanja učenika u srednjoškolsko obrazovanje kroz programe razmjene učenika

<p>ove Direktive i koji se nalazi na državnom području dotične države članice, bez obzira na njegov pravni oblik, u skladu s nacionalnim pravom;</p> <p>15. „obitelj domaćin” znači obitelj koja privremeno prima osobu koja obavlja poslove au pair te s njom dijeli svoj svakodnevni obiteljski život na državnom području države članice na temelju sporazuma sklopljenog između obitelji domaćina i osobe koja obavlja poslove au pair;</p> <p>16. „zaposlenje” znači izvršavanje aktivnosti za poslodavca ili pod njegovim vodstvom ili nadzorom koje obuhvaćaju svaki oblik rada ili posla uređen nacionalnim pravom ili odgovarajućim kolektivnim sporazumima ili u skladu s ustaljenom praksom;</p> <p>17. „poslodavac” znači svaka fizička osoba ili svaka pravna osoba za koju ili pod čijim vodstvom ili nadzorom se poduzima zaposlenje;</p> <p>18. „prva država članica” znači država članica koja je prva izdala odobrenje državljaninu treće zemlje na temelju ove Direktive;</p> <p>19. „druga država članica” znači bilo koja država članica koja nije prva država članica;</p> <p>20. „programi Unije ili multilateralni programi koji uključuju mjere mobilnosti” znači programi koje financira Unija ili države članice kojima se promiče mobilnost državljana trećih zemalja u Uniji ili u državama članicama koje sudjeluju u dotičnim programima;</p> <p>21. „odobrenje” znači boravišna dozvola ili, ako je to predviđeno nacionalnim pravom, viza za dugotrajan boravak izdana za potrebe ove Direktive;</p> <p>22. „boravišna dozvola” znači odobrenje izdano primjenom obrasca utvrđenog u Uredbi (EZ) br. 1030/2002 kojim se nositelju daje pravo da zakonito boravi na području države članice;</p> <p>23. „viza za dugotrajan boravak” znači odobrenje koje je izdala država članica kako je predviđeno člankom 18. Schengenske konvencije (21) ili koje je izdano u skladu s nacionalnim pravom država članica koje ne primjenjuju u cijelosti schengensku pravnu stečevinu;</p> <p>24. „članovi obitelji” znači državljani trećih zemalja kako su definirani člankom 4. stavkom 1. Direktive 2003/86/EZ;</p>			<p>ka (NN 80/2 021) člana k/čla nci 2.</p>
<p>Članak 4.</p> <p>Povoljnije odredbe</p> <p>1. Ovom se Direktivom ne dovode u pitanje povoljnije odredbe:</p> <p>(a) bilateralnih ili multilateralnih sporazuma sklopljenih između Unije ili Unije i njezinih država članica i jedne ili više trećih zemalja; ili</p> <p>(b) bilateralnih ili multilateralnih sporazuma sklopljenih između jedne ili više država članica i jedne ili više trećih zemalja.</p>		<p>Nije potr ebno preu zima nje</p>	<p>Nije potre bno preuz imanj e</p>

<p>2. Ovom se Direktivom ne dovodi u pitanje pravo država članica da donose ili zadržavaju odredbe koje su povoljnije za državljane trećih zemalja na koje se ova Direktiva primjenjuje s obzirom na članak 10. stavak 2. točku (a) te članke 18., 22., 23., 24., 25., 26., 34. i 35.</p> <p>POGLAVLJE II.</p> <p>PRIHVAT</p>			
<p>Članak 5.</p> <p>Načela</p> <p>1. Prihvat državljanina treće zemlje na temelju ove Direktive podložan je provjeri dokazne dokumentacije kojom se potvrđuje da državljanin treće zemlje ispunjava:</p> <p>(a) opće uvjete utvrđene u članku 7.; i</p> <p>(b) odgovarajuće posebne uvjete iz članka 8., 11., 12., 13., 14. ili 16.</p> <p>2. Države članice mogu zahtijevati da podnositelj zahtjeva predoči dokaznu dokumentaciju iz stavka 1. na službenom jeziku dotične države članice ili na bilo kojem službenom jeziku Unije koji je utvrdila ta država članica.</p> <p>3. Ako su ispunjeni svi opći uvjeti i odgovarajući posebni uvjeti za prihvat, državljani trećih zemalja stječu pravo na odobrenje.</p> <p>Ako država članica izdaje boravišne dozvole samo na svojem državnom području i ako su svi uvjeti za prihvat utvrđeni u ovoj Direktivi ispunjeni, dotična država članica državljaninu treće zemlje izdaje traženu vizu.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članka 59., 72., 73., 125.</p>

<p>Članak 6.</p> <p>Obujam prihvata</p> <p>Ova Direktiva ne utječe na pravo države članice da utvrdi, u skladu s člankom 79. stavkom 5. UFEU-a, obujam prihvata državljana trećih zemalja iz članka 2. stavka 1. ove Direktive, uz iznimku studenata, ako dotična država članica smatra da su ili će biti u radnom odnosu. Na temelju toga, zahtjev za odobrenje može se smatrati nedopuštenim ili se može odbiti.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje
<p>Članak 7.</p> <p>Opći uvjeti</p> <p>1. U pogledu prihvata državljanina treće zemlje na temelju ove Direktive, podnositelj zahtjeva:</p> <p>(a) predočava važeću putnu ispravu, kako je utvrđeno nacionalnim pravom, i prema potrebi, zahtjev za vizu ili važeću vizu ili, ako je primjenjivo, važeću boravišnu dozvolu ili važeću vizu za dugotrajan boravak; države članice mogu zahtijevati da razdoblje važenja putne isprave obuhvaća barem razdoblje trajanja planiranog boravka;</p> <p>(b) ako je državljanin treće zemlje maloljetan prema nacionalnom pravu dotične države članice, predočava suglasnost roditelja ili jednakovrijednu ispravu za planirani boravak;</p> <p>(c) predočava dokaz da državljanin treće zemlje ima ili je, ako je to predviđeno nacionalnim pravom, podnio zahtjev za zdravstveno osiguranje za sve rizike za koje su obično pokriveni državljani dotične države članice; osiguranje mora biti važeće tijekom razdoblja trajanja planiranog boravka;</p> <p>(d) dostavlja dokaz, ako država članica to zatraži, da je plaćena naknada za rješavanje zahtjeva predviđena člankom 36.;</p> <p>(e) osigurava dokaz na zahtjev dotične države članice da će tijekom planiranog boravka državljanin treće zemlje imati dostatna sredstva za pokrivanje troškova boravka bez upotrebe sustava socijalne pomoći države članice te za troškove povratka. Procjena dostatnih sredstava temelji se na pojedinačnom ispitivanju slučaja i u obzir uzima sredstva koja proizlaze, među ostalim, iz potpora, studentskih ili istraživačkih stipendija, važećeg ugovora o radu ili obvezujuće ponude za posao te iz financijske obveze koju je preuzela organizacija za razmjenu učenika, subjekt koji je domaćin pripravnicima, organizacija za volonterske programe, obitelj domaćin ili organizacija koja posreduje za poslove au pair.</p> <p>2. Države članice mogu zahtijevati od podnositelja zahtjeva da dostavi adresu dotičnog državljanina treće zemlje na njihovu državnom području.</p> <p>Ako se nacionalnim pravom države članice zahtijeva da se adresa dostavi u trenutku podnošenja zahtjeva, a dotični</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) člank/članici 58., 59., 72., 73., 74., 90., 125.

<p>državljanin treće zemlje još ne zna buduću adresu, država članica prihvaća privremenu adresu. U takvom slučaju državljani treće zemlje dostavlja svoju stalnu adresu najkasnije u trenutku izdavanja odobrenja na temelju članka 17.</p> <p>3. Države članice mogu navesti referentni iznos koji smatraju „dostatnim sredstvima” kako je navedeno u stavku 1. točki (e). Procjena dostatnih sredstava temelji se na pojedinačnom ispitivanju slučaja.</p> <p>4. Zahtjev se podnosi i ispituje kada državljani treće zemlje boravi izvan državnog područja države članice za koju podnosi zahtjev za prihvata ili kada već boravi u toj državi članici kao nositelj važeće boravišne dozvole ili vize za dugotrajan boravak.</p> <p>Država članica iznimno može u skladu sa svojim nacionalnim pravom odobriti podneseni zahtjev ako dotični državljani treće zemlje nema važeću boravišnu dozvolu ili vizu za dugotrajan boravak, ali zakonito boravi na njezinu državnom području.</p> <p>5. Države članice određuju treba li zahtjeve podnijeti državljani treće zemlje, subjekt domaćin ili bilo koji od njih.</p> <p>6. Državljanima trećih zemalja za koje se smatra da predstavljaju prijetnju javnom poretku, javnoj sigurnosti ili javnom zdravlju ne odobrava se prihvata.</p>			
<p>Članak 8.</p> <p>Posebni uvjeti za istraživače</p> <p>1. Osim općih uvjeta utvrđenih člankom 7., u pogledu prihvata državljanina treće zemlje u svrhu istraživanja, podnositelj zahtjeva dostavlja sporazum o gostovanju ili ugovor, ako je to predviđeno nacionalnim pravom, u skladu s člankom 10.</p> <p>2. Države članice mogu, u skladu s nacionalnim pravom, zahtijevati pisanu izjavu istraživačke organizacije da će u slučaju kada istraživač boravi nezakonito na državnom području dotične države članice, ta istraživačka organizacija biti odgovorna za naknadu troškova vezanih za boravak i povratak istraživača, a koji se pokrivaju iz javnih sredstava. Financijska odgovornost istraživačke organizacije prestaje najkasnije šest mjeseci nakon prestanka važenja sporazuma o gostovanju.</p> <p>Ako je pravo na boravak istraživača produljeno u skladu s člankom 25., odgovornost istraživačke organizacije iz prvog</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) člank/članici 59., 74.

<p>podstavka ovog članka ograničava se do datuma izdavanja boravišne dozvole u svrhu traženja zaposlenja ili poduzetništva.</p> <p>3. Država članica koja je uspostavila postupak davanja suglasnosti za istraživačke organizacije u skladu s člankom 9. izuzima podnositelje zahtjeva od dostavljanja jedne ili više isprava ili dokaza iz stavka 2. ovog članka ili članka 7. stavka 1. točke (c), (d) ili (e) ili članka 7. stavka 2., ako državljanima trećih zemalja domaćin trebaju biti istraživačke organizacije koje su dobile suglasnost.</p>			
<p>Članak 9.</p> <p>Davanje suglasnosti istraživačkim organizacijama</p> <p>1. Države članice mogu odlučiti predvidjeti postupak davanja suglasnosti javnim i/ili privatnim istraživačkim organizacijama koje žele ugostiti istraživača u skladu s postupkom prihvata utvrđenim ovom Direktivom.</p> <p>2. Davanje suglasnosti istraživačkim organizacijama mora biti u skladu s postupcima predviđenima u nacionalnom pravu ili upravnoj praksi dotične države članice. Istraživačke organizacije podnose zahtjeve za suglasnost u skladu s tim postupcima, na temelju svojih statutarnih zadaća ili razloga osnivanja, prema potrebi, i uz dokaz da provode istraživanje.</p> <p>Suglasnost se dodjeljuje istraživačkim organizacijama na razdoblje od najmanje pet godina. U iznimnim slučajevima države članice mogu dodijeliti suglasnost za kraće razdoblje.</p> <p>3. Država članica može, među ostalim mjerama, odbiti produljiti ili odlučiti povući izdanu suglasnost ako:</p> <p>(a) istraživačka organizacija više ne poštuje stavak 2. ovog članka, članak 8. stavak 2. ili članak 10. stavak 7.</p> <p>(b) suglasnost je stečena prijevarom; ili</p> <p>(c) istraživačka organizacija potpisala je sporazum o gostovanju s državljaninom treće države na prijevaran način ili djelujući iz nepažnje.</p> <p>Ako je zahtjev za produljenjem odbijen ili je suglasnost povučena, dotičnoj organizaciji može biti zabranjeno ponovno podnošenje zahtjeva za suglasnost tijekom razdoblja od najviše pet godina od dana objave odluke o odbijanju produljenja ili povlačenju.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članci 74., 256.</p>

<p>Članak 10.</p> <p>Sporazum o gostovanju</p> <p>1. Istraživačka organizacija koja želi ugostiti državljanina treće zemlje u svrhu istraživanja potpisuje s njim sporazum o gostovanju. Države članice mogu predvidjeti da se ugovori koji sadrže elemente iz stavka 2. i, prema potrebi, stavka 3. smatraju jednakima sporazumima o gostovanju za potrebe ove Direktive.</p> <p>2. Sporazum o gostovanju sadržava:</p> <p>(a) naziv ili svrhu istraživačke aktivnosti ili područje istraživanja;</p> <p>(b) obvezu državljanina treće zemlje da će nastojati dovršiti istraživačku aktivnost;</p> <p>(c) obvezu istraživačke organizacije da će biti domaćin državljaninu treće zemlje u svrhu dovršetka istraživačke aktivnosti;</p> <p>(d) datum početka i završetka ili procijenjeno trajanje istraživačke aktivnosti;</p> <p>(e) informacije o planiranoj mobilnosti u jednu ili više drugih država članica ako je mobilnost poznata u trenutku podnošenja zahtjeva u prvoj državi članici.</p> <p>3. Države članice mogu također zahtijevati da sporazum o gostovanju sadržava:</p> <p>(a) informacije o pravnom odnosu između istraživačke organizacije i istraživača;</p> <p>(b) informacije o uvjetima rada istraživača.</p> <p>4. Istraživačke organizacije mogu potpisati sporazume o gostovanju samo ako je istraživačka aktivnost prihvaćena na relevantnim razinama u organizaciji, nakon ispitivanja:</p> <p>(a) svrhe i procijenjenog trajanja istraživačke aktivnosti kao i raspoloživih financijskih sredstava za njezino provođenje;</p> <p>(b) kvalifikacije državljanina treće zemlje s obzirom na ciljeve istraživanja uz predočenje ovjerene preslike kvalifikacija;</p> <p>5. Sporazum o gostovanju automatski prestaje važiti ako državljaninu treće zemlje nije dopušten prihvrat ili ako je prestao pravni odnos između istraživača i organizacije.</p> <p>6. Istraživačke organizacije bez odgađanja obavješćuju nadležno tijelo dotične države članice o svim okolnostima koje bi mogle spriječiti provedbu sporazuma o gostovanju.</p> <p>7. Države članice mogu predvidjeti da, u roku od dva mjeseca od prestanka važenja dotičnog sporazuma o gostovanju,</p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) člana k/članci 74., 256.</p>
---	----------------------	---

<p>istraživačka organizacija dostavlja nadležnim tijelima određenima u tu svrhu potvrdu da je istraživačka aktivnost provedena.</p> <p>8. Države članice mogu u svojem nacionalnom pravu odrediti posljedice povlačenja suglasnosti ili odbijanja produljenja suglasnosti za postojeće sporazume o gostovanju, sklopljene u skladu s ovim člankom, kao i posljedice za odobrenja za dotične istraživače.</p>			
<p>Članak 11.</p> <p>Posebni uvjeti za studente</p> <p>1. Pored općih uvjeta iz članka 7., u pogledu prihvata državljanina treće zemlje u svrhu studiranja, podnositelj zahtjeva dostavlja dokaz:</p> <p>(a) da je državljanin treće zemlje primljen na visoko učilište radi studiranja;</p> <p>(b) ako država članica to zahtijeva, da su visokom učilištu plaćene naknade koje visoko učilište traži;</p> <p>(c) ako država članica to zahtijeva, o zadovoljavajućoj razini znanja jezika za praćenje studijskog programa;</p> <p>(d) ako država članica to zahtijeva, da će državljanin treće zemlje imati dostatna sredstva za troškove studija.</p> <p>2. Za državljane trećih zemalja koji automatski ispunjavaju uvjete za dobivanje zdravstvenog osiguranja za sve rizike za koje su obično pokriveni državljani dotične države članice kao rezultat upisa na visoko učilište smatra se da ispunjavaju uvjete iz članka 7. stavka 1. točke (c).</p> <p>3. Država članica koja je uspostavila postupak davanja suglasnosti za visoka učilišta u skladu s člankom 15. izuzima podnositelje zahtjeva od dostavljanja jedne ili više isprava ili dokaza iz stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ovog članka ili članka 7. stavka 1. točke (d) ili članka 7. stavka 2., ako državljanima trećih zemalja domaćin trebaju biti visoka učilišta koja su dobila suglasnost.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članci 59., 73.</p>

<p>Članak 12.</p> <p>Posebni uvjeti za učenike</p> <p>1. Pored općih uvjeta iz članka 7., u pogledu prihvata državljanina treće zemlje za potrebe sudjelovanja u programu razmjene učenika ili u obrazovnom projektu, podnositelj zahtjeva dostavlja dokaz:</p> <p>(a) da državljanin treće zemlje nije ni mlađi ni stariji od dobi ili razreda koje je odredila dotična država članica;</p> <p>(b) o prijemu u obrazovnu ustanovu;</p> <p>(c) o sudjelovanju u priznatom, državnom ili regionalnom obrazovnom programu u kontekstu programa razmjene učenika ili u obrazovnom projektu koji vodi obrazovna ustanova u skladu s nacionalnim pravom ili upravnom praksom;</p> <p>(d) da obrazovna ustanova ili, ako je predviđeno nacionalnim pravom, treća strana prihvaća odgovornost za državljanina treće zemlje tijekom boravka na državnom području dotične države članice, posebno u pogledu troškova školovanja;</p> <p>(e) da će državljanin treće zemlje tijekom boravka imati osiguran smještaj u obitelji, u specijalnom prostoru za smještaj unutar obrazovne ustanove ili, ako je predviđeno nacionalnim pravom, u bilo kojem drugom prostoru koji ispunjava uvjete koje je odredila dotična država članica i odabran je u skladu s pravilima programa razmjene učenika ili obrazovnog projekta u kojem državljanin treće zemlje sudjeluje.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članka/članici 59., 72., 256.
<p>2. Države članice mogu ograničiti prihvata učenika koji sudjeluju u programu razmjene učenika ili obrazovnom projektu na državljane trećih zemalja koje nude iste mogućnosti za njihove državljane.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o uvjetima za odobrenje uključivanja učenika u srednjoškolsko

			obrazovane kroz programe razmjene učenika (NN 80/2021) člana k/članici 4.
<p>Članak 13.</p> <p>Posebni uvjeti za pripravnike</p> <p>1. Pored općih uvjeta iz članka 7., u pogledu prihvata državljanina treće zemlje u svrhu pripravništva, podnositelj zahtjeva:</p> <p>(dostavlja sporazum o osposobljavanju sa subjektom domaćinom kojim se predviđa teoretsko i praktično osposobljavanje. aDržave članice mogu zahtijevati da takav sporazum o osposobljavanju odobri nadležno tijelo i da uvjeti pod kojima je) sporazum sklopljen budu u skladu sa zahtjevima utvrđenima nacionalnim pravom, kolektivnim ugovorima ili praksama dotične države članice. Sporazum o osposobljavanju sadržava:</p> <p>i. opis programa osposobljavanja, uključujući obrazovni cilj ili komponente učenja;</p> <p>ii. trajanje pripravništva;</p> <p>iii. uvjete provođenja i nadzora pripravništva;</p> <p>iv. sate pripravništva; i</p>	<p>lanak 19. Stava k 3.</p> <p>3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka pravo</p>	<p>(Djelomično preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) člana k/članici 59., 110., 125.</p>	

<p>v. pravni odnos između pripravnika i subjekta domaćina;</p> <p>(b) dostavlja dokaz o stjecanju visokoškolske kvalifikacije unutar dvije godine koje prethode datumu podnošenja zahtjeva ili dokaz o trenutačnom studiranju s ciljem stjecanja visokoškolske kvalifikacije;</p> <p>(c) dostavlja dokaz, ako država članica to zahtijeva, da će tijekom boravka državljanin treće zemlje imati dostatna sredstva za troškove osposobljavanja;</p> <p>(d) dostavlja dokaz, ako država članica to zahtijeva, da državljanin treće zemlje uči ili će učiti jezik radi stjecanja znanja koje je potrebno u svrhu pripravništva;</p> <p>(e) dostavlja dokaz, ako država članica to zahtijeva, da subjekt domaćin prihvaća odgovornost za državljanina treće zemlje tijekom boravka na državnom području dotične države članice, posebno kad je riječ o troškovima boravka i smještaja;</p> <p>(f) dostavlja dokaz, ako država članica to zahtijeva, da ako subjekt domaćin osigurava smještaj državljaninu treće zemlje tijekom boravka, taj smještaj ispunjava uvjete koje je odredila dotična država članica.</p> <p>2. Države članice mogu zahtijevati da pripravništvo bude u istom području i na istoj razini kvalifikacije kao i visokoškolska kvalifikacija ili studiranje iz stavka 1. točke (b).</p> <p>3. Države članice mogu zahtijevati od subjekta domaćina da dokaže da se pripravništvom ne zamjenjuje radno mjesto.</p> <p>4. Države članice mogu, u skladu s nacionalnim pravom, zahtijevati pisanu izjavu subjekta domaćina da je, u slučaju kada pripravnik boravi nezakonito na državnom području dotične države članice, subjekt domaćin odgovoran za naknadu troškova vezanih za njegov boravak i vraćanje, a koji se pokrivaju iz javnih sredstava. Financijska odgovornost subjekta domaćina prestaje najkasnije šest mjeseci nakon prestanka važenja sporazuma o osposobljavanju.</p>	<p>na jedno kratnu u naknadu i pravo na uslugu smještaja može se priznati i osobi koja nije obuhvaćena stavcima 1. i 2. ovoga članka pod uvjetima propisanim ovim Zakonom,</p>		
--	--	--	--

	ako to zahtijevaju životne okolnosti u kojima se našla.		
<p>Članak 14.</p> <p>Posebni uvjeti za volontere</p> <p>1. Pored općih uvjeta iz članka 7., u pogledu prihvata državljanina treće zemlje u svrhu volonterstva, podnositelj zahtjeva:</p> <p>(dostavlja sporazum sa subjektom domaćinom ili, ako je predviđeno nacionalnim pravom, drugim tijelom koje je u adotičnoj državi članici odgovorno za volonterski program u kojem državljanin treće zemlje sudjeluje. Sporazum sadržava:)</p> <ul style="list-style-type: none"> i. opis volonterskog programa; ii. trajanje volonterstva; iii. uvjete provođenja i nadziranja volonterstva; iv. sate volonterstva; <p>v.resurse dostupne za pokriće troškova boravka i smještaja državljanina treće zemlje i najmanji iznos novca za džeparac</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) člana k/članci

<p>tijekom boravka; i vi. ako je primjenjivo, osposobljavanja koje će državljanin treće zemlje proći kako bi mogao obavljati volonterstvo;</p> <p>(b) dostavlja dokaz, ako država članica to zahtijeva, da ako subjekt domaćin osigurava smještaj državljaninu treće zemlje tijekom njihova boravka, taj smještaj ispunjava uvjete koje je odredila dotična država članica;</p> <p>(c) dostavlja dokaz da je subjekt domaćin ili, ako je predviđeno nacionalnim pravom, drugo tijelo odgovorno za volonterski program, u posjedu police osiguranja od odgovornosti prema trećim osobama;</p> <p>(d) dostavljaju dokaz, ako država članica to zahtijeva, da je državljanin treće zemlje prošao ili će proći osnovnu izobrazbu iz jezika, povijesti, političkih i društvenih struktura te države članice.</p> <p>2. Države članice mogu odrediti najnižu i najvišu dob za državljane trećih zemalja koji podnose zahtjev za prihvata za volonterski program, ne dovodeći u pitanje pravila u okviru Europske volonterske službe.</p> <p>3. Od volontera koji sudjeluju u Europskoj volonterskoj službi ne zahtijeva se da dostave dokaze iz stavka 1. točke (c) i, ako je primjenjivo, točke (d).</p>			59. ,110., 125.
<p>Članak 15.</p> <p>Suglasnost za visoka učilišta, obrazovne ustanove, organizacije zadužene za volonterske programe ili subjekte koji su domaćini pripravnici</p> <p>1. Za potrebe ove Direktive, države članice mogu odlučiti uspostaviti postupak davanja suglasnosti za visoka učilišta, obrazovne ustanove, organizacije odgovorne za volonterske programe ili subjekte koji su domaćini pripravnici.</p> <p>2. Suglasnost se daje u skladu s postupcima predviđenima u nacionalnom pravu ili upravnoj praksi dotične države članice.</p> <p>3. Ako država članica odluči uspostaviti postupak davanja suglasnosti u skladu sa stavicima 1. i 2., subjektima domaćinima mora pružiti jasne i transparentne informacije u vezi s, među ostalim, uvjetima i kriterijima za davanje suglasnosti, razdoblju važenja suglasnosti, posljedicama nepridržavanja, uključujući moguće povlačenje i neproduljenje, kao i svim primjenjivim sankcijama.</p>		Nije potr ebno preu zima nje	Nije potre bno preuz imanj e

<p>Članak 16.</p> <p>Posebni uvjeti za osobe koje obavljaju poslove au pair</p> <p>1. Pored općih uvjeta iz članka 7., u pogledu prihvata državljanina treće zemlje u svrhu obavljanja poslova au pair, državljanin treće zemlje:</p> <p>(a) dostavlja sporazum između državljanina treće zemlje i obitelji domaćina kojim se određuju prava i obveze tog državljanina treće zemlje kao osobe koja obavlja poslove au pair, uključujući pojedinosti o džeparcu koji treba dobivati, odgovarajuće odredbe kojim se osobi koja obavlja poslove au pair omogućuje pohađanje tečajeva te najviši broj sati za obiteljske obveze;</p> <p>(b) u dobi je između 18 i 30 godina. U iznimnim slučajevima država članica može odobriti prihvata državljanina treće zemlje, kao osobe koja obavlja poslove au pair, koji je stariji od najviše dobne granice;</p> <p>(c) dostavlja dokaz da obitelj domaćin ili organizacija koja posreduje za poslove au pair, ako je predviđeno nacionalnim pravom, prihvaća odgovornost za državljanina treće zemlje tijekom boravka na državnom području dotične države članice, posebno u pogledu troškova života, smještaja i rizika od nesreće.</p> <p>2. Države članice mogu zahtijevati od državljanina treće zemlje koji podnose zahtjev za prihvata kao osoba koja obavlja poslove au pair da dostave dokaze:</p> <p>(a) o osnovnom znanju jezika dotične države članice; ili</p> <p>(b) o završenom srednjoškolskom obrazovanju, stručnim kvalifikacijama i, ako je primjenjivo, da ispunjavaju uvjete za obavljanje regulirane profesije, u skladu sa zahtjevima nacionalnog prava.</p> <p>3. Države članice mogu odrediti da zapošljavanje osoba koje obavljaju poslove au pair provodi samo organizacija koja posreduje za poslove au pair u skladu s uvjetima utvrđenima nacionalnim pravom.</p> <p>4. Države članice mogu zahtijevati da je obitelj domaćina različite nacionalnosti od državljanina treće zemlje koji podnosi zahtjev za prihvata u svrhu obavljanja poslova au pair te da nije obiteljski povezana s dotičnim državljaninom treće zemlje.</p> <p>5. Najviši broj sati tjedno za obavljanje poslova au pair ne smije prijeći 25 sati. Osoba koja obavlja poslove au pair najmanje je jedan dan u tjednu oslobođena od obavljanja poslova au pair.</p> <p>6. Države članice mogu odrediti najmanji novčani iznos kao džeparac koji treba platiti osobi koja obavlja poslove au pair.</p>		Nije potrebno	Nije potrebno
--	--	---------------	---------------

<p>POGLAVLJE III.</p> <p>ODOBRENJA I TRAJANJE BORAVKA</p> <p>Članak 17.</p> <p>Odobrenja</p> <p>1. Ako je odobrenje u obliku boravišne dozvole, države članice upotrebljavaju obrazac utvrđen u Uredbi (EZ) br. 1030/2002 i u boravišnu dozvolu unose riječ „istraživač”, „student”, „učenik”, „pripravnik”, „volonter” ili au pair.</p> <p>2. Ako je odobrenje u obliku vize za dugotrajan boravak, države članice u odjeljku pod naslovom „napomene” na naljepnici vize upisuju upućivanje kojim se navodi da je izdana „istraživaču”, „studentu”, „učeniku”, „pripravniku”, „volonteru” ili au pairu.</p> <p>3. Za istraživače i studente koji u Uniju dolaze u okviru određenog programa Unije ili multilateralnog programa koji obuhvaća mjere mobilnosti ili u okviru sporazuma između dvaju ili više priznatih visokih učilišta, u odobrenju se navodi taj određeni program ili sporazum.</p> <p>4. Ako se istraživaču izdaje odobrenje za dugoročnu mobilnost u obliku boravišne dozvole, države članice upotrebljavaju obrazac utvrđen u Uredbi (EZ) br. 1030/2002 i u boravišnu dozvolu unose „istraživač – mobilnost”. Ako se odobrenje u svrhu dugoročne mobilnosti istraživaču izdaje u obliku vize za dugotrajan boravak, države članice upisuju „istraživač – mobilnost” u odjeljak pod naslovom „napomene” na naljepnici vize.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članci 6., 57., 256.

<p>Članak 18.</p> <p>Trajanje odobrenja</p> <p>1. Razdoblje važenja odobrenja za istraživače iznosi najmanje godinu dana, ili je jednako trajanju sporazuma o gostovanju ako je ono kraće. Odobrenje se obnavlja ako se ne primjenjuje članak 21.</p> <p>Trajanje odobrenja za istraživače koji su obuhvaćeni programima Unije ili multilateralnim programima koji obuhvaćaju mjere mobilnosti iznosi najmanje dvije godine ili je jednako trajanju sporazuma o gostovanju ako je ono kraće. Ako opći uvjeti utvrđeni u članku 7. nisu ispunjeni za prve dvije godine ili za vrijeme cijelog trajanja sporazuma o gostovanju, primjenjuje se prvi podstavak ovog stavka. Države članice zadržavaju pravo provjeriti da se razlozi za povlačenje iz članka 21. ne primjenjuju.</p> <p>2. Razdoblje važenja odobrenja za studente iznosi najmanje godinu dana ili je jednako trajanju studija ako je ono kraće. Odobrenje se obnavlja ako se ne primjenjuje članak 21.</p> <p>Trajanje odobrenja za studente koji su obuhvaćeni programima Unije ili multilateralnim programima koji obuhvaćaju mjere mobilnosti ili sporazumom između dvaju ili više visokih učilišta jest najmanje dvije godine ili je jednako trajanju njihova studija ako je ono kraće. Ako opći uvjeti utvrđeni u članku 7. nisu ispunjeni za prve dvije godine ili za vrijeme cijelog trajanja studija, primjenjuje se prvi podstavak ovog stavka. Države članice zadržavaju pravo provjeriti da se razlozi za povlačenje iz članka 21. ne primjenjuju</p> <p>3. Države članice mogu odrediti da ukupno trajanje boravka za studij ne prelazi najdulje trajanje studija kako je određeno nacionalnim pravom.</p> <p>4. Razdoblje važenja odobrenja za učenike jednako je trajanju programa razmjene učenika ili obrazovnog projekta ako su kraći od godinu dana, ili najdulje godinu dana. Države članice mogu odlučiti produljiti odobrenje jednom za razdoblje nužno za dovršetak programa razmjene učenika ili obrazovnog projekta ako se ne primjenjuje članak 21.</p> <p>5. Razdoblje važenja odobrenja za osobe koje obavljaju poslove au pair jednako je trajanju sporazuma između osobe koja obavlja poslove au pair i obitelji domaćina ako je kraći od godinu dana, ili najdulje godinu dana. Države članice mogu odlučiti produljiti odobrenje jednom za vremensko razdoblje od najdulje šest mjeseci, nakon opravdanog zahtjeva obitelji domaćina, ako se ne primjenjuje članak 21.</p> <p>6. Razdoblje važenja odobrenja za pripravnike jednako je trajanju sporazuma o osposobljavanju ako je kraći od šest</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članka/članici 35., 40., 61., 72., 73., 74., 125.
---	--	---------------	---

<p>mjeseci, ili najdulje šest mjeseci. Ako je trajanje sporazuma dulje od šest mjeseci, tada razdoblje važenja odobrenja može odgovarati dotičnom razdoblju u skladu s nacionalnim pravom.</p> <p>Države članice mogu odlučiti produljiti odobrenje jednom za vremensko razdoblje potrebno za dovršetak pripravnštva ako se ne primjenjuje članak 21.</p> <p>7. Razdoblje važenja odobrenja za volontere jednako je trajanju sporazuma iz članka 14. stavka 1. točke (a) ako je kraći od godinu dana, ili najdulje godinu dana. Ako je trajanje sporazuma dulje od godinu dana, tada razdoblje važenja odobrenja može odgovarati dotičnom razdoblju u skladu s nacionalnim pravom.</p> <p>8. Države članice mogu odrediti da, u slučaju da je važenje putne isprave državljanina treće zemlje kraće od jedne godine ili kraće od dvije godine u slučajevima iz stavaka 1. i 2., razdoblje važenja odobrenja ne smije biti dulje od razdoblja važenja putne isprave.</p> <p>9. Ako države članice dopuste ulazak i boravak tijekom prve godine na temelju vize za dugotrajan boravak, zahtjev za boravišnu dozvolu podnosi se prije isteka vize za dugotrajni boravak. Boravišna dozvola izdaje se ako se ne primjenjuje članak 21.</p>			
<p>Članak 19.</p> <p>Dodatne informacije</p> <p>1. Države članice mogu navesti dodatne informacije u papirnatom obliku ili pohraniti takve informacije u elektroničkom obliku, kako je navedeno u članku 4. Uredbe (EZ) br. 1030/2002 i dijelu (a) točki 16. Priloga toj uredbi. Te informacije mogu se odnositi na boravak i, u slučajevima obuhvaćenima člankom 24. ove Direktive, gospodarske aktivnosti studenta i posebno uključivati cjelovit popis država članica u koje istraživač ili student namjerava ići u okviru mobilnosti ili relevantne informacije o određenom programu Unije ili multilateralnom programu koji obuhvaća mjere mobilnosti ili sporazum između dvaju ili više visokih učilišta.</p> <p>2. Države članice također mogu predvidjeti da se informacije iz stavka 1. ovog članka navode na vizi za dugotrajan boravak, kako je navedeno u točki 12. Priloga Uredbi Vijeća (EZ) br. 1683/95 (22).</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje

<p>POGLAVLJE IV.</p> <p>RAZLOZI ZA ODBIJANJE, POVLAČENJE ILI ODBIJANJE PRODULJENJA ODOBRENJÂ</p> <p>Članak 20.</p> <p>Razlozi za odbijanje</p> <p>1. Države članice mogu odbiti zahtjev ako:</p> <p>(a) nisu ispunjeni opći uvjeti iz članka 7. ili relevantni posebni uvjeti iz članka 8., 11., 12., 13., 14. ili 16.;</p> <p>(b) priloženi dokumenti stečeni su prijevarom, ili su krivotvoreni, ili protuzakonito promijenjeni;</p> <p>(c) dotična država članica odobrava prihvata samo putem subjekta domaćina koji je dobio suglasnost, a subjektu domaćinu nije dana suglasnost.</p> <p>2. Države članice mogu odbiti zahtjev ako:</p> <p>(a) subjekt domaćin, drugo tijelo iz članka 14. stavka 1. točke (a), treća strana iz članka 12. stavka 1. točke (d), obitelj domaćin ili organizacija koja posreduje za poslove au pair nije ispunila svoje pravne obveze u pogledu socijalne sigurnosti, oporezivanja, prava radnika ili uvjeta rada;</p> <p>(b) ako je primjenjivo, subjekt domaćin ili obitelj domaćin koja će zapošljavati državljanina treće zemlje nije ispunila uvjete zaposlenja kako je predviđeno nacionalnim pravom ili kolektivnim ugovorima ili praksama dotične države članice;</p> <p>(c) subjekt domaćin, drugo tijelo iz članka 14. stavka 1. točke (a), treća strana iz članka 12. stavka 1. točke (d), obitelj domaćin ili organizacija koja posreduje za poslove au pair sankcionirana je u skladu s nacionalnim pravom zbog neprijavljenog rada ili nezakonitog zapošljavanja;</p> <p>(d) glavna svrha osnivanja ili djelovanja subjekta domaćina jest olakšavanje ulaska državljanina trećih zemalja koji su obuhvaćeni područjem primjene ove Direktive;</p> <p>(e) ako je primjenjivo, poduzeće subjekta domaćina u postupku je likvidacije ili je likvidirano prema nacionalnom zakonodavstvu o stečajnom postupku ili se ne obavlja gospodarska aktivnost;</p> <p>(f) država članica ima dokaze ili ozbiljne i objektivne razloge da utvrdi da bi državljanin treće zemlje boravio na njezinu području u svrhu različitu od one zbog koje podnosi zahtjev za prihvata.</p> <p>3. Ako državljanin treće zemlje podnosi zahtjev da mu se odobri sklapanje radnog odnosa u nekoj državi članici, ta država članica može provjeriti bi li se radno mjesto u pitanju moglo popuniti državljanima te države članice ili drugim građanima Unije ili državljanima trećih zemalja koji zakonito borave u toj državi članici; u tom slučaju može odbiti zahtjev. Ovaj</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) člank/članici 59., 87., 93., 94.
--	--	---------------	--

<p>stavak primjenjuje se ne dovodeći u pitanje načelo povlaštenosti građana Unije, kako je navedeno u odgovarajućim odredbama odgovarajućih akata o pristupanju.</p> <p>4. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., države članice u svakoj odluci o odbijanju zahtjeva uzimaju u obzir posebne okolnosti slučaja i poštuju načelo proporcionalnosti.</p>			
<p>Članak 21.</p> <p>Razlozi za povlačenje ili odbijanje produljenja odobrenja</p> <p>1. Države članice povlače ili, ako je primjenjivo, odbijaju produljenje odobrenja ako:</p> <p>(a) državljanin treće zemlje više ne ispunjava opće uvjete iz članka 7., osim članka 7. stavka 6., ili relevantne posebne uvjete iz članaka 8., 11., 12., 13., 14., 16. ili uvjete utvrđene u članku 18.;</p> <p>(b) podneseno odobrenje ili podneseni dokumenti stečeni su prijevarom ili su krivotvoreni ili protuzakonito promijenjeni;</p> <p>(c) dotična država članica odobrava prihvata samo putem subjekta domaćina koji je dobio suglasnost, a subjektu domaćinu nije dana suglasnost;</p> <p>(d) svrha boravka državljanina treće zemlje ne odgovara svrhama za koje je boravak državljaninu treće zemlje dopušten;</p> <p>2. Države članice mogu povući odobrenje ili odbiti njegovo produljenje ako:</p> <p>(a) subjekt domaćin, drugo tijelo iz članka 14. stavka 1. točke (a), treća strana iz članka 12. stavka 1. točke (d), obitelj domaćin ili organizacija koja posreduje za poslove au pair nije ispunila svoje pravne obveze u pogledu socijalne sigurnosti, oporezivanja, prava radnika ili uvjeta rada;</p> <p>(b) ako se primjenjuje, subjekt domaćin ili obitelj domaćin koji zapošljavaju državljanina treće zemlje nisu ispunili uvjete zaposlenja kako je predviđeno nacionalnim pravom ili kolektivnim ugovorima ili praksama dotične države članice;</p> <p>(c) subjekt domaćin, drugo tijelo iz članka 14. stavka 1. točke (a) ili treća strana iz članka 12. stavka 1. točke (d), obitelj domaćin ili organizacija koja posreduje za poslove au pair bila je sankcionirana u skladu s nacionalnim pravom zbog neprijavljenog rada ili nezakonitog zapošljavanja;</p> <p>(d) glavna svrha osnivanja ili djelovanja subjekta domaćina jest olakšavanje ulaska državljanina trećih zemalja koji su obuhvaćeni područjem primjene ove Direktive;</p> <p>(e) ako je primjenjivo, poduzeće subjekta domaćina u postupku je likvidacije ili je likvidirano prema nacionalnom</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članci 59., 73., 87., 93.</p>

<p>zakonodavstvu o stečajnom postupku ili se ne obavlja gospodarska aktivnost;</p> <p>(f) u pogledu studenata, ne poštuju se rokovi propisani za pristup gospodarskim aktivnostima na temelju članka 24. ili dotični student ne postiže dovoljan napredak na relevantnom studiju u skladu s nacionalnim pravom ili upravnom praksom.</p> <p>3. U slučaju povlačenja, prilikom procjene nedostatka napretka na relevantnom studiju, kako je navedeno u stavku 2. točki (f), država članica može se savjetovati sa subjektom domaćinom.</p> <p>4. Države članice mogu povući ili odbiti produljiti odobrenje iz razloga vezanih za javni poredak, javnu sigurnost ili javno zdravlje.</p> <p>5. U slučaju da državljanin treće zemlje podnosi zahtjev za produljenje odobrenja za sklapanje radnog odnosa ili nastavak radnog odnosa u nekoj državi članici, uz iznimku istraživača koji nastavlja zaposlenje kod istog subjekta domaćina, ta država članica može provjeriti bi li se dotično radno mjesto moglo popuniti državljanima te države članice ili drugim građanima Unije, ili državljanima trećih zemalja koji imaju dugotrajno boravište u toj državi članici; u tom slučaju mogu odbiti zahtjev. Ovaj stavak primjenjuje se ne dovodeći u pitanje načelo povlaštenosti građana Unije, kako je navedeno u odgovarajućim odredbama odgovarajućih akata o pristupanju.</p> <p>6. Ako država članica namjerava povući ili odbiti produljiti odobrenje studentu u skladu sa stavkom 2. točkama (a), (c), (d) ili (e), studentu je dopušteno podnijeti zahtjev da mu domaćin bude drugo visoko učilište za ekvivalentni studijski program kako bi mu se omogućio dovršetak studija. Studentu je dopušteno ostati na državnom području države članice dok nadležna tijela ne donesu odluku o zahtjevu.</p> <p>7. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., države članice u svakoj odluci o povlačenju ili odbijanju produljenja odobrenja uzimaju u obzir posebne okolnosti slučaja i poštuju načelo proporcionalnosti.</p>			
---	--	--	--

<p>POGLAVLJE V.</p> <p>PRAVA</p> <p>Članak 22.</p> <p>Jednako postupanje</p> <p>1. Istraživači imaju pravo na jednako postupanje kao i državljani dotične države članice kako je predviđeno člankom 12. stavkom 1. i člankom 12. stavkom 4. Direktive 2011/98/EU.</p> <p>2. Države članice mogu ograničiti jednako postupanje u pogledu istraživača:</p> <p>(a) na temelju članka 12. stavka 1. točke (c) Direktive 2011/98/EU isključivanjem potpora i zajmova za studij i smještaj ili ostalih potpora i zajmova;</p> <p>(b) na temelju članka 12. stavka 1. točke (e) Direktive 2011/98/EU neodobravanjem obiteljske naknade istraživačima kojima je odobren boravak na državnom području dotične države članice za razdoblje koje nije dulje od šest mjeseci;</p> <p>(c) na temelju članka 12. stavka 1. točke (f) Direktive 2011/98/EU ograničavanjem njegove primjene na slučajeve u kojima se registrirano ili uobičajeno boravište članova obitelji istraživača za koje istraživač traži naknade nalazi na državnom području dotične države članice;</p> <p>(d) na temelju članka 12. stavka 1. točke (g) Direktive 2011/98/EU ograničavanjem pristupa smještaju.</p> <p>3. Pripravnici, volonteri i osobe koje obavljaju posao au pair, kada se smatra da su u radnom odnosu u dotičnoj državi članici, te studenti imaju pravo na jednako postupanje kao i državljani dotične države članice kako je predviđeno člankom 12. stavcima 1. i 4. Direktive 2011/98/EU podložno ograničenjima predviđenima stavkom 2. tog članka.</p> <p>4. Pripravnici, volonteri i osobe koje obavljaju posao au pair, kada se ne smatra da su u radnom odnosu u dotičnoj državi članici, te učenici imaju pravo na jednako postupanje u vezi s pristupom robi i uslugama te opskrbom proizvodima i uslugama stavljenima na raspolaganje javnosti, kako je predviđeno nacionalnim pravom, kao i, ako je primjenjivo, u vezi s priznavanjem diploma, svjedodžbi i drugih stručnih kvalifikacija u skladu s relevantnim nacionalnim postupcima.</p> <p>Države članice mogu odlučiti da im neće odobriti jednako postupanje u pogledu postupaka za dobivanje smještaja i/ili usluga koje pružaju javne ustanove za zapošljavanje u skladu s nacionalnim pravom.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) člank/članici 75.
---	--	---------------	---

<p>Članak 23.</p> <p>Podučavanje koje provode istraživači</p> <p>Uz istraživačke aktivnosti, istraživači mogu i podučavati u skladu s nacionalnim pravom. Države članice mogu odrediti maksimalan broj sati ili dana podučavanja.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) člana k/članici 74.
<p>Članak 24.</p> <p>Gospodarske aktivnosti studenata</p> <p>1. U slobodno vrijeme i uz poštovanje pravila i uvjeta koji se primjenjuju na relevantnu djelatnost u dotičnoj državi članici, studenti imaju pravo zaposliti se i obavljati gospodarsku djelatnost kao samozaposlene osobe, podložno ograničenjima predviđenima stavkom 3.</p> <p>2. Prema potrebi, države članice studentima i/ili poslodavcima izdaju prethodno odobrenje u skladu s nacionalnim pravom.</p> <p>3. Svaka država članica određuje maksimalan broj sati tjedno ili dana ili mjeseci godišnje dopuštenih za takvu aktivnost, a koji ne smije biti manji od 15 sati tjedno ili od odgovarajućeg broja dana ili mjeseci godišnje. U obzir se može uzeti stanje na tržištu rada dotične države članice.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) člana k/članici 89.

<p>Članak 25.</p> <p>Boravak u svrhu traženja zaposlenja ili poduzetništva za istraživače i studente</p> <p>1. Nakon dovršetka istraživanja ili studija, istraživači i studenti imaju mogućnost ostati na državnom području države članice koja im je izdala odobrenje u skladu s člankom 17., na temelju boravišne dozvole iz stavka 3. ovog članka, tijekom razdoblja od najmanje devet mjeseci u svrhu traženja zaposlenja ili osnivanja poduzeća.</p> <p>2. Države članice mogu odlučiti odrediti minimalnu razinu obrazovanja koju studenti moraju imati kako bi ostvarili korist primjenom ovog članka. Ta razina ne smije biti viša od razine 7 Europskog kvalifikacijskog okvira (23).</p> <p>3. U svrhu boravka iz stavka 1. države članice na zahtjev istraživača ili studenta izdaju boravišnu dozvolu tom državljaninu treće zemlje u skladu s Uredbom (EZ) br. 1030/2002 ako su i dalje ispunjeni uvjeti utvrđeni u članku 7. stavku 1. točkama (a), (c), (d) i (e), članku 7. stavku 6. te, ako se primjenjuje, članku 7. stavku 2. ove Direktive. Države članice za istraživače zahtijevaju potvrdu subjekta domaćina o dovršetku istraživačkih aktivnosti ili, dokaz o stjecanju diplome visokog učilišta, svjedodžbe ili drugih dokaza o formalnim kvalifikacijama za studente. Prema potrebi i ako su odredbe članka 26. i dalje ispunjene, boravišna dozvola iz tog članka produljuje se na odgovarajući način.</p> <p>4. Države članice mogu odbiti zahtjev na temelju ovog članka ako:</p> <p>(a) uvjeti utvrđeni u stavcima 3. i, prema potrebi, stavcima 2. i 5. nisu ispunjeni;</p> <p>(b) predloženi dokumenti stečeni su prijevarom ili su krivotvoreni ili neovlašteno izmijenjeni.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članka/članici 57., 59., 76., 74., 87., 256.
<p>5. Države članice mogu zahtijevati da se zahtjev istraživača ili studenta i, prema potrebi, članova obitelji istraživača na temelju ovog članka podnese najmanje 30 dana prije isteka odobrenja izdanog na temelju članka 17. ili 26.</p> <p>6. Ako dokaz o stjecanju diplome visokog učilišta, svjedodžbe ili drugih dokaza o formalnoj osposobljenosti ili potvrda istraživačke organizacije o dovršetku istraživačkih aktivnosti nisu dostupni prije isteka odobrenja izdanog na temelju članka 17., a svi ostali uvjeti su ispunjeni, države članice dopuštaju državljaninu treće zemlje da boravi na njihovu državnom području kako bi dostavio takve dokaze u razumnom roku u skladu s nacionalnim pravom.</p> <p>7. Nakon najmanje tri mjeseca od izdavanja boravišne dozvole na temelju ovog članka, dotična država članica može od državljanina trećih zemalja zahtijevati dokaz da imaju stvarne izgleda za zaposlenje ili pokretanje poslovanja.</p> <p>Države članice mogu zahtijevati da zaposlenje koje državljanin treće zemlje traži ili poslovanje koje pokreće odgovara</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09)

<p>razini provedenog istraživanja ili završenog studija.</p> <p>8. Ako uvjeti iz stavka 3. ili 7. više nisu ispunjeni, države članice mogu povući boravišnu dozvolu državljanina treće zemlje i, prema potrebi, članovima njegove obitelji u skladu s nacionalnim pravom.</p> <p>9. Druge države članice mogu primijeniti ovaj članak na istraživače i, prema potrebi, članove obitelji istraživača ili studente koji borave ili su boravili u dotičnoj drugoj državi članici u skladu s člankom 28., 29., 30. ili 31.</p>			člana k/čla nci 47.
<p>Članak 26.</p> <p>Članovi obitelji istraživača</p> <p>1. Kako bi se članovima obitelji istraživača dopustilo da se pridruže istraživaču u prvoj državi članici ili, u slučaju dugoročne mobilnosti, u drugim državama članicama, države članice primjenjuju odredbe Direktive 2003/86/EZ s odstupanjima utvrđenima u ovom članku.</p> <p>2. Odstupajući od članka 3. stavka 1. i članka 8. Direktive 2003/86/EZ, izdavanje boravišne dozvole članovima obitelji ne smije ovisiti o zahtjevu da istraživač ima osnovane izgleda za stjecanje prava na stalni boravak i da ima minimalno razdoblje boravka.</p> <p>3. Odstupajući od članka 4. stavka 1. zadnjeg podstavka i članka 7. stavka 2. Direktive 2003/86/EZ, uvjeti i mjere za integraciju iz tih odredaba mogu se primijeniti tek nakon što je dotičnim osobama izdana boravišna dozvola.</p> <p>4. Odstupajući od članka 5. stavka 4. prvog podstavka Direktive 2003/86/EZ, država članica izdaje boravišne dozvole članovima obitelji, ako su ispunjeni uvjeti za spajanje obitelji, u roku od 90 dana od dana podnošenja potpunog zahtjeva. Nadležno tijelo dotične države članice obrađuje zahtjev za članove obitelji istodobno kada i zahtjev za prihvata ili za dugoročnu mobilnost za istraživača, u slučaju da je zahtjev za obitelj istraživača podnesen istodobno. Boravišna dozvola za članove obitelji izdaje se samo ako je istraživaču izdano odobrenje na temelju članka 17.</p> <p>5. Odstupajući od članka 13. stavaka 2. i 3. Direktive 2003/86/EZ, razdoblje važenja boravišne dozvole članova obitelji u pravilu završava na datum isteka odobrenja za istraživača. To uključuje, prema potrebi, odobrenja izdana istraživaču za potrebe traženja zaposlenja ili poduzetništva kako je predviđeno u članku 25. Države članice mogu zahtijevati da razdoblje važenja putnih isprava članova obitelji pokriva barem razdoblje trajanja planiranog boravka.</p>		Nije preu zeto	Preuz eto u: Zako n o stran cima (NN 133/ 2020) člana k/čla nci 74.

<p>6. Odstupajući od članka 14. stavka 2. druge rečenice Direktive 2003/86/EZ, prva država članica ili, u slučaju dugoročne mobilnosti, druge države članice ne primjenjuju rokove u pogledu pristupa tržištu rada za članove obitelji, osim u iznimnim okolnostima kao što su posebno visoke razine nezaposlenosti.</p>			
<p>POGLAVLJE VI.</p> <p>MOBILNOST MEĐU DRŽAVAMA ČLANICAMA</p> <p>Članak 27.</p> <p>Mobilnost unutar EU-a</p> <p>1. Državljanin treće zemlje koji ima važeće odobrenje koje je izdala prva država članica u svrhu studija u okviru programa Unije ili multilateralnog programa koji uključuje mjere mobilnosti ili sporazuma između dvaju ili više visokih učilišta ili za potrebe istraživanja imaju pravo na ulazak i boravak kako bi proveli dio studija ili istraživanja u jednoj ili nekoliko drugih država članica na temelju tog odobrenja i važeće putne isprave pod uvjetima utvrđenima u člancima 28., 29. i 31. te podložno članku 32.</p> <p>2. Tijekom mobilnosti iz stavka 1. istraživači uz istraživačke aktivnosti mogu i podučavati, a studenti uz studij mogu i raditi, u jednoj ili nekoliko drugih država članica u skladu s uvjetima utvrđenima u članku 23. odnosno članku 24.</p> <p>3. Ako istraživač prijeđe u drugu državu članicu u skladu s člankom 28. ili 29., članovima obitelji koji imaju boravišnu dozvolu izdanu u skladu s člankom 26. odobrava se da prate istraživača u okviru mobilnosti istraživača pod uvjetima utvrđenima u članku 30.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) člank/članici 73., 74., 89.</p>

<p>Članak 28.</p> <p>Kratkoročna mobilnost istraživača</p> <p>1. Istraživači koji imaju važeće odobrenje koje je izdala prva država članica imaju pravo na boravak kako bi proveli dio svojeg istraživanja u bilo kojoj istraživačkoj organizaciji u jednoj ili nekoliko drugih država članica u trajanju od najviše 180 dana u bilo kojem razdoblju od 360 dana po državi članici, podložno uvjetima iz ovog članka.</p> <p>2. Druga država članica može zahtijevati da istraživač, istraživačka organizacija u prvoj državi članici ili istraživačka organizacija u drugoj državi članici obavijesti nadležna tijela prve države članice i druge države članice o namjeri istraživača da provede dio istraživanja u istraživačkoj organizaciji u drugoj državi članici.</p> <p>U takvim slučajevima druga država članica omogućuje obavješćivanje bilo:</p> <p>(a) u trenutku podnošenja zahtjeva u prvoj državi članici ako je mobilnost u drugu državu članicu već predviđena u toj fazi; ili</p> <p>(b) nakon što je istraživaču odobren prihvata u prvoj državi članici, čim bude poznata namjera o mobilnosti u drugu državu članicu.</p> <p>3. Ako je obavijest dostavljena u skladu sa stavkom 2. točkom (a) i ako druga država članica nije uložila prigovor prvoj državi članici u skladu sa stavkom 7., mobilnost istraživača u drugu državu članicu može se ostvariti u bilo kojem trenutku tijekom razdoblja važenja odobrenja.</p> <p>4. Ako je obavijest dostavljena u skladu sa stavkom 2. točkom (b), mobilnost može započeti odmah nakon obavješćivanja druge države članice ili u bilo kojem trenutku nakon toga tijekom razdoblja važenja odobrenja.</p> <p>5. Obavijest uključuje važeću putnu ispravu, kako je predviđeno u članku 7. stavku 1. točki (a), i važeće odobrenje koje je izdala prva država članica koje pokriva razdoblje mobilnosti.</p> <p>6. Druga država članica može zahtijevati da obavijest uključuje prosljeđivanje sljedećih dokumenata i informacija:</p> <p>(a) sporazuma o gostovanju u prvoj državi članici kako je navedeno u članku 10. ili, ako druga država članica to zahtijeva, sporazum o gostovanju sklopljen s istraživačkom organizacijom u drugoj državi članici;</p> <p>(b) ako to nije navedeno u sporazumu o gostovanju, planiranog trajanja i datuma mobilnosti;</p> <p>(c) dokaza da istraživač ima zdravstveno osiguranje za sve rizike za koje su obično pokriveni državljani dotične države</p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) člank/članici 74.</p>
--	----------------------	--

<p>članice kako je predviđeno u članku 7. stavku 1. točki (c);</p> <p>(d) dokaza da će istraživač tijekom boravka imati dostatna sredstva da pokrije svoje troškove boravka bez uporabe sustava socijalne pomoći države članice, kako je predviđeno u članku 7. stavku 1. točki (e), kao i troškova putovanja u prvu državu članicu u slučajevima iz članka 32. stavka 4. točke (b).</p> <p>Druga država članica može zatražiti od podnositelja obavijesti da prije početka mobilnosti dostavi adresu dotičnog istraživača na državnom području druge države članice.</p> <p>Druga država članica može zatražiti od podnositelja obavijesti da dostavi dokumente na službenom jeziku te države članice ili na bilo kojem službenom jeziku Unije koji je utvrdila ta država članica.</p> <p>7. Na temelju obavijesti iz stavka 2. druga država članica može uložiti prigovor na mobilnost istraživača na svoje državno područje u roku od 30 dana od primitka potpune obavijesti ako:</p> <p>(a) uvjeti iz stavka 5. ili, ako je primjenjivo, stavka 6. nisu ispunjeni;</p> <p>(b) primjenjuje se jedan od razloga za odbijanje iz članka 20. stavka 1. točaka (b) ili (c) ili stavka 2. toga članka;</p> <p>(c) ostvareno je najdulje trajanje boravka iz stavka 1.</p> <p>8. Istraživačima za koje se smatra da predstavljaju prijetnju javnom poretku, javnoj sigurnosti ili javnom zdravlju ne dopušta se ulazak ili boravak na državnom području druge države članice.</p> <p>9. Nadležna tijela druge države članice pisanim putem bez odgađanja obavješćuju nadležna tijela prve države članice i podnositelja obavijesti o svojem prigovoru na mobilnost. Ako druga država članica uloži prigovor na mobilnost u skladu sa stavkom 7. i ako mobilnost još nije nastupila, istraživač ne smije provesti dio istraživanja u istraživačkoj organizaciji u drugoj državi članici. Ako je mobilnost već nastupila, primjenjuje se članak 32. stavak 4.</p> <p>10. Nakon što istekne razdoblje prigovora, druga država članica može istraživaču izdati dokument kojim se potvrđuje da on ima pravo boraviti na njezinu državnom području i uživati prava predviđena ovom Direktivom.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 29.</p> <p>Dugoročna mobilnost istraživača</p> <p>1. U vezi s istraživačima koji imaju važeće odobrenje koje je izdala prva država članica i koji namjeravaju boraviti kako bi proveli dio svog istraživanja u bilo kojoj istraživačkoj organizaciji u jednoj ili nekoliko drugih država članica u trajanju od više od 180 dana po državi članici, druga država članica ili:</p> <p>(a) primjenjuje članak 28. i istraživaču dopušta boravak na državnom području na temelju i tijekom razdoblja važenja odobrenja koje je izdala prva država članica; ili</p> <p>(b) primjenjuje postupak predviđen u stavcima od 2. do 7.</p> <p>Druga država članica može odrediti najdulje razdoblje dugoročne mobilnosti istraživača koje ne smije biti kraće od 360 dana.</p> <p>2. Ako je podnesen zahtjev za dugoročnu mobilnost:</p> <p>(druga država članica može zahtijevati da istraživač, istraživačka organizacija u prvoj državi članici, ili istraživačka organizacija u drugoj državi članici proslijedi sljedeće dokumente:</p> <p>)</p> <p>i. važeću putnu ispravu, kako je predviđeno u članku 7. stavku 1. točki (a) i važeće odobrenje koje je izdala prva država članica;</p> <p>ii. dokaz da istraživač ima zdravstveno osiguranje za sve rizike za koje su obično pokriveni državljani dotične države članice kako je predviđeno u članku 7. stavku 1. točki (c);</p> <p>iii. dokaz da će istraživač tijekom boravka imati dostatna sredstva da pokrije svoje troškove boravka bez uporabe sustava socijalne pomoći države članice, kako je predviđeno u članku 7. stavku 1. točki (e), kao i troškova putovanja u prvu državu članicu u slučajevima iz članka 32. stavka 4. točke (b);</p> <p>iv. sporazum o gostovanju u prvoj državi članici kako je navedeno u članku 10. ili, ako druga država članica to zahtijeva, sporazum o gostovanju sklopljen s istraživačkom organizacijom u drugoj državi članici;</p> <p>v. ako to nije navedeno ni u jednom od dokumenata koje je dostavio podnositelj zahtjeva, planirano trajanje i datume mobilnosti.</p> <p>Druga država članica može zahtijevati od podnositelja zahtjeva da dostavi adresu dotičnog istraživača na njezinu državnom području. Ako se nacionalnim pravom druge države članice zahtijeva da se adresa dostavi u trenutku podnošenja zahtjeva, a dotični istraživač još ne zna svoju buduću adresu, ta država članica prihvaća privremenu adresu. U</p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članka/članici 58., 59., 60., 74., 87., 93.</p>
<p>Druga država članica može zahtijevati od podnositelja zahtjeva da dostavi adresu dotičnog istraživača na njezinu državnom području. Ako se nacionalnim pravom druge države članice zahtijeva da se adresa dostavi u trenutku podnošenja zahtjeva, a dotični istraživač još ne zna svoju buduću adresu, ta država članica prihvaća privremenu adresu. U</p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakonom općem upravnom postupku (NN 47/09)</p>

<p>takvom slučaju istraživač dostavlja svoju stalnu adresu najkasnije u trenutku izdavanja odobrenja za dugoročnu mobilnost.</p> <p>Druga država članica može zatražiti od podnositelja zahtjeva da dostavi dokumente na službenom jeziku te države članice ili na bilo kojem službenom jeziku Unije koji je utvrdila ta država članica;</p> <p>(b) druga država članica donosi odluku o zahtjevu za dugoročnu mobilnost i o odluci u pisanom obliku obavješćuje podnositelja zahtjeva što je prije moguće, ali najkasnije 90 dana od dana podnošenja potpunog zahtjeva nadležnim tijelima druge države članice;</p> <p>(c) istraživač nije obavezan napustiti državna područja država članica u svrhu podnošenja zahtjeva i ne podliježe obvezi posjedovanja vize;</p> <p>(istraživaču je dopušteno da provodi dio istraživanja u istraživačkoj organizaciji u drugoj državi članici dok nadležna tijela donesu odluku o zahtjevu za dugoročnu mobilnost pod sljedećim uvjetima:</p> <p>)</p> <p>i. da ni razdoblje iz članka 28. stavka 1. ni razdoblje važenja odobrenja koje je izdala prva država članica nije isteklo; i</p> <p>ii. ako druga država članica to zahtijeva, da je potpun zahtjev podnesen drugoj državi članici najmanje 30 dana prije početka dugoročne mobilnosti istraživača;</p> <p>(e) zahtjev za dugoročnu mobilnost ne može se podnijeti istodobno kada i obavijest o kratkoročnoj mobilnosti. Ako se nakon početka kratkoročne mobilnosti istraživača pojavi potreba za dugoročnom mobilnošću, druga država članica može zahtijevati da se zahtjev za dugoročnu mobilnost podnese najmanje 30 dana prije isteka razdoblja kratkoročne mobilnosti.</p> <p>3. Druga država članica može odbiti zahtjev za dugoročnu mobilnost ako:</p> <p>(a) uvjeti iz stavka 2. točke (a) nisu ispunjeni;</p> <p>(b) primjenjuje se jedan od razloga za odbijanje iz članka 20., uz iznimku stavka 1. točke (a) tog članka;</p> <p>(c) odobrenje istraživača u prvoj državi članici istekne tijekom postupka; ili</p> <p>(d) ako je primjenjivo, ostvareno je najdulje trajanje boravka kako je definirano u stavku 1. drugom podstavku.</p> <p>4. Istraživačima za koje se smatra da predstavljaju prijetnju javnom poretku, javnoj sigurnosti ili javnom zdravlju ne dopušta se ulazak ili boravak na državnom području druge države članice.</p> <p>5. Ako druga država članica donese pozitivnu odluku o zahtjevu za dugoročnu mobilnost kako je navedeno u stavku 2. ovog članka, istraživaču se izdaje odobrenje u skladu s člankom 17. stavkom 4. Druga država članica obavješćuje nadležna tijela u prvoj državi članici u slučaju izdavanja odobrenja za dugoročnu mobilnost.</p>			<p>člana k/čla nci 47., 97., 101.</p>
--	--	--	---

<p>6. Druga država članica može povući odobrenje za dugoročnu mobilnost u ako:</p> <p>(a) uvjeti iz stavka 2. točke (a) ili stavka 4. ovog članka više nisu ispunjeni; ili (b) primjenjuje se jedan od razloga za povlačenje odobrenja iz članka 21., uz iznimku stavka 1. točke (a), stavka 2. točke (f) te stavaka 3., 5. i 6. tog članka</p> <p>7. Kada država članica donese odluku o dugoročnoj mobilnosti, članak 34. stavci od 2. do 5. primjenjuju se odgovarajući način.</p>			
<p>Članak 30.</p> <p>Mobilnost članova obitelji istraživača</p> <p>1. Članovi obitelji istraživača koji imaju važeću boravišnu dozvolu koju je izdala prva država članica imaju pravo na ulazak i boravak u jednoj ili nekoliko drugih država članica kako bi pratili istraživača.</p> <p>2. Kada primjenjuje postupak obavješćivanja iz članka 28. stavka 2., druga država članica zahtijeva prosljeđivanje sljedećih dokumenata i informacija:</p> <p>(a) dokumenata i informacija koji se zahtijevaju na temelju članka 28. stavka 5. i članka 28. stavka 6. točkama (b), (c) i (d) povezanih s članovima obitelji u pratnji istraživača; (b) dokaz da je član obitelji boravio u prvoj državi članici kao član obitelji istraživača u skladu s člankom 26.</p> <p>Druga država članica može zatražiti od podnositelja obavijesti da dostavi dokumente na službenom jeziku te države članice ili na bilo kojem službenom jeziku Unije koji je utvrdila ta država članica.</p> <p>Druga država članica može uložiti prigovor na mobilnost člana obitelji na svoje državno područje ako nisu ispunjeni uvjeti navedeni u prvom podstavku. Na te članove obitelji na odgovarajući se način primjenjuje članak 28. stavak 7. točke (b) i (c)</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članci 59., 60., 74., 87.</p>

<p>te članak 28. stavak 9.</p> <p>3. Kada druga država članica primjenjuje postupak iz članka 29. stavka 1. točke (b), zahtjev podnosi istraživač ili članovi obitelji istraživača nadležnim tijelima druge države članice. Druga država članica zahtijeva od podnositelja zahtjeva da proslijedi sljedeće dokumente i informacije u odnosu na članove obitelji:</p> <p>(a) dokumente i informacije koji se zahtijevaju na temelju članka 29. stavka 2. točke (a) podtočaka i., ii., iii. i v. povezanih s članovima obitelji u pratnji istraživača;</p> <p>(b) dokaz da je član obitelji boravio u prvoj državi članici kao član obitelji istraživača u skladu s člankom 26.</p> <p>Druga država članica može zatražiti od podnositelja zahtjeva da dostavi dokumente na službenom jeziku te države članice ili na bilo kojem službenom jeziku Unije koji je utvrdila ta država članica.</p> <p>Druga država članica može odbiti zahtjev za dugoročnu mobilnost člana obitelji na svoje državno područje ako nisu ispunjeni uvjeti navedeni u prvom podstavku. Na te članove obitelji na odgovarajući se način primjenjuje članak 29. stavak 2. točke (b) i (c), članak 29. stavak 3. točke (b), (c) i (d), članak 29. stavak 5., članak 29. stavak 6. točka (b) i članak 29. stavak 7.</p> <p>Važenje odobrenja za dugoročnu mobilnost članova obitelji u pravilu istječe na datum isteka istraživačeva odobrenja koje je izdala druga država članica.</p> <p>Odobrenje za dugoročnu mobilnost za članove obitelji može se povući ili se njihovo produljenje može odbiti ako se odobrenje za dugoročnu mobilnost istraživača u čijoj su pratnji povuče ili se njegovo produljenje odbije, a oni nemaju pravo boravka neovisno o tome.</p> <p>4. Članovima obitelji za koje se smatra da predstavljaju prijetnju javnom poretku, javnoj sigurnosti ili javnom zdravlju ne dopušta se ulazak ili boravak na državnom području druge države članice.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakonom o općem upravnom postupku (NN 47/09) članci 47., 97., 101.
---	--	---------------	--

<p>Članak 31.</p> <p>Mobilnost studenata</p> <p>1. Studenti koji imaju važeće odobrenje koje je izdala prva država članica i koji su obuhvaćeni programom Unije ili multilateralnim programom koji uključuje mjere mobilnosti ili sporazumom između dvaju ili više visokih učilišta imaju pravo na ulazak i boravak kako bi proveli dio svog studija na visokom učilištu u jednoj ili nekoliko drugih država članica tijekom razdoblja od najviše 360 dana po državi članici pod uvjetima utvrđenima u stavcima od 2. do 10.</p> <p>Student koji nije obuhvaćen programom Unije ili multilateralnim programom koji uključuje mjere mobilnosti ili sporazumom između dvaju ili više visokih učilišta podnosi zahtjev za odobrenje ulaska u drugu državu članicu i boravka u njoj kako bi proveo dio studija na visokom učilištu u skladu s člancima 7. i 11.</p> <p>2. Druga država članica može zahtijevati da visoko učilište u prvoj državi članici, visoko učilište u drugoj državi članici ili student obavijesti nadležna tijela prve države članice i druge države članice o namjeri studenta da provede dio studija na visokom učilištu u drugoj državi članici.</p> <p>U takvim slučajevima druga država članica omogućuje obavješćivanje bilo:</p> <p>(a) u trenutku podnošenja zahtjeva u prvoj državi članici ako je mobilnost u drugu državu članicu već predviđena u toj fazi; ili</p> <p>(b) nakon što je studentu odobren prihvata u prvoj državi članici, čim bude poznata namjera o mobilnosti u drugu državu članicu.</p> <p>3. Ako je obavijest dostavljena u skladu sa stavkom 2. točkom (a) i ako druga država članica nije uložila prigovor prvoj državi članici u skladu sa stavkom 7., mobilnost studenta u drugu državu članicu može se ostvariti u bilo kojem trenutku tijekom razdoblja važenja odobrenja.</p> <p>4. Ako je obavijest dostavljena u skladu sa stavkom 2. točkom (b) i ako druga država članica nije uložila pisani prigovor na mobilnost studenta u skladu sa stavcima 7. i 9., smatra se da je mobilnost odobrena i može se ostvariti u drugoj državi članici.</p> <p>5. Obavijest uključuje važeću putnu ispravu, kako je predviđeno u članku 7. stavku 1. točki (a) i važeće odobrenje koje je izdala prva država članica koje pokriva ukupno razdoblje mobilnosti.</p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članci 59., 73.</p>
---	----------------------	--

<p>6. Druga država članica može zahtijevati da obavijest uključuje prosljeđivanje sljedećih dokumenata i informacija:</p> <p>(a) dokaza da student provodi dio svog studija u drugoj državi članici u okviru programa Unije ili multilateralnog programa koji uključuje mjere mobilnosti ili sporazuma između dvaju ili više visokih učilišta i dokaza da je student primljen na visoko učilište u drugoj državi članici;</p> <p>(b) ako to nije navedeno pod točkom (a), planiranog trajanja i datuma mobilnosti;</p> <p>(c) dokaza da student ima zdravstveno osiguranje za sve rizike za koje su obično pokriveni državljani dotične države članice kako je predviđeno u članku 7. stavku 1. točki (c);</p> <p>(d) dokaza da će student tijekom boravka imati dostatna sredstva da pokrije troškove boravka bez uporabe sustava socijalne pomoći države članice, kako je predviđeno u članku 7. stavku 1. točki (e), troškova studija, kao i troškova putovanja u prvu državu članicu u slučajevima iz članka 32. stavka 4. točke (b);</p> <p>(e) dokaza da su plaćene naknade koje naplaćuje visoko učilište, prema potrebi.</p> <p>Druga država članica može zatražiti od podnositelja obavijesti da prije početka mobilnosti dostavi adresu dotičnog studenta na državnom području druge države članice.</p> <p>Druga država članica može zatražiti od podnositelja obavijesti da dostavi dokumente na službenom jeziku dotične države članice ili na bilo kojem službenom jeziku Unije koji je utvrdila ta država članica.</p> <p>7. Na temelju obavijesti iz stavka 2., druga država članica može uložiti prigovor na mobilnost studenta na svoje državno područje u roku od 30 dana od primitka potpune obavijesti ako:</p> <p>(a) uvjeti iz stavaka 5. ili 6. nisu ispunjeni;</p> <p>(b) primjenjuje se jedan od razloga za odbijanje iz članka 20. stavka 1. točaka (b) ili (c) ili stavka 2. toga članka;</p> <p>(c) ako je ostvareno najdulje trajanje boravka iz stavka 1.</p> <p>8. Studentima za koje se smatra da predstavljaju prijetnju javnom poretku, javnoj sigurnosti ili javnom zdravlju ne dopušta se ulazak ili boravak na državnom području druge države članice.</p> <p>9. Nadležna tijela druge države članice pisanim putem bez odgađanja obavješćuju nadležna tijela prve države članice i podnositelja obavijesti o svojem prigovoru na mobilnost. Ako druga država članica uloži prigovor na mobilnosti u skladu sa stavkom 7., student ne smije provesti dio studija na visokom učilištu u drugoj državi članici.</p> <p>10. Nakon što istekne razdoblje prigovora, druga država članica može studentu izdati dokument kojim se potvrđuje da on</p>			
---	--	--	--

<p>ima pravo na boravak na njezinu državnom području i uživati prava predviđena ovom Direktivom.</p>			
<p>Članak 32.</p> <p>Zaštitne mjere i sankcije u slučajevima mobilnosti</p> <p>1. Ako odobrenje za potrebe istraživanja ili studija izdaju nadležna tijela države članice koja ne primjenjuje schengensku pravnu stečevinu u cijelosti, a istraživač ili student prijeđe vanjsku granicu kako bi ušao u drugu državu članicu u okviru mobilnosti, nadležna tijela druge države članice imaju pravo zahtijevati važeće odobrenje koje je izdala prva država članica kao dokaz mobilnosti i:</p> <p>(a) primjerak obavijesti u skladu s člankom 28. stavkom 2. ili člankom 31. stavkom 2.; ili</p> <p>(b) ako druga država članica dopušta mobilnost bez obavijesti, dokaz da student provodi dio studija u drugoj državi članici u okviru programa Unije ili multilateralnog programa koji uključuje mjere mobilnosti ili sporazuma između dvaju ili više visokih učilišta, ili za istraživače, primjerak sporazuma o gostovanju u kojem su navedene pojedinosti o mobilnosti istraživača ili, ako pojedinosti o mobilnosti nisu navedene u sporazumu o gostovanju, pismo istraživačke organizacije u drugoj državi članici u kojem se navode barem trajanje mobilnosti unutar Unije i lokacija istraživačke organizacije u drugoj državi članici.</p> <p>U slučaju članova obitelji istraživača nadležna tijela druge države članice imaju pravo kao dokaz o mobilnosti zahtijevati važeće odobrenje koje je izdala prva država članica i primjerak obavijesti u skladu s člankom 30. stavkom 2. ili dokaz da su u pratnji istraživača.</p> <p>2. Ako nadležna tijela prve države članice povuku odobrenje, o tome odmah obavješćuju nadležna tijela druge države članice, prema potrebi.</p> <p>3. Druga država članica može zahtijevati da je subjekt domaćin druge države članice ili istraživač ili student obavješćuje o</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članci 73., 74., 77., 261.</p>

<p>svakoj promjeni koja utječe na uvjete na temelju kojih je mobilnost dopuštena.</p> <p>4. Ako istraživač ili, prema potrebi, članovi njegove obitelji, ili student ne ispunjavaju ili više ne ispunjavaju uvjete za mobilnost:</p> <p>(a) druga država članica može zahtijevati da istraživač i, prema potrebi, članovi njegove obitelji, ili student odmah prekinu sve aktivnosti i napuste njezino državno područje;</p> <p>(b) prva država članica na zahtjev druge države članice bez formalnosti i bez odgađanja dopušta ponovni ulazak istraživača i, prema potrebi, članova njegove obitelji ili studenta. Te se odredbe također primjenjuju ako je odobrenje koje je izdala prva država članica isteklo ili je povučeno tijekom razdoblja mobilnosti na području druge države članice.</p> <p>5. Ako istraživač ili članovi njegove obitelji ili student prijeđu vanjsku granicu države članice koja u cijelosti primjenjuje schengensku pravnu stečevinu, ta država članica provjerava Schengenski informacijski sustav. Ta država članica odbija ulazak ili ulaže prigovor na mobilnost osoba za koje je u Schengenskom informacijskom sustavu izdano upozorenje u svrhu odbijanja ulaska i boravka.</p>			
<p>POGLAVLJE VII.</p> <p>POSTUPAK I TRANSPARENTNOST</p> <p>Članak 33.</p> <p>Sankcije protiv subjekata domaćina</p> <p>Države članice mogu predvidjeti sankcije protiv subjekata domaćina ili, u slučajevima iz članka 24., poslodavaca koji nisu ispunili svoje obveze iz ove Direktive. Te sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) člana k/članici 247.</p>

<p>Članak 34.</p> <p>Postupovna jamstva i transparentnost</p> <p>1. Nadležna tijela dotične države članice donose odluku o zahtjevu za izdavanje odobrenja ili produljenje odobrenja i pisanim putem obavješćuju podnositelja zahtjeva o odluci, u skladu s postupcima obavješćivanja prema nacionalnom pravu, što je prije moguće, ali najkasnije 90 dana od dana podnošenja potpunog zahtjeva.</p> <p>2. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, ako se postupak prihvata odnosi na odobrenog subjekta domaćina kako je navedeno u člancima 9. i 15., odluka o potpunom zahtjevu donosi se što je prije moguće, ali najkasnije u roku od 60 dana.</p> <p>3. Ako su informacije ili dokumentacija priložene u potporu zahtjevu nepotpune, nadležna tijela u razumnom razdoblju obavješćuju podnositelja zahtjeva o potrebnim dodatnim informacijama te određuju razuman rok za njihovu dostavu. Razdoblje iz stavaka 1. ili 2. suspendira se dok nadležna tijela ne dobiju tražene dodatne informacije. Ako dodatne informacije ili dokumenti ne budu dostavljeni unutar roka, zahtjev se može odbiti.</p> <p>4. Podnositelju zahtjeva u pisanom obliku dostavljaju se razlozi za odluku kojom se zahtjev proglašava nedopuštenim ili se on odbija ili se odbija produljenje. Razlozi za odluku o povlačenju odobrenja dostavljaju se u pisanom obliku državljaninu treće zemlje. Razlozi za odluku o povlačenju odobrenja mogu se dostaviti u pisanom obliku i subjektu domaćinu.</p> <p>5. Svaka odluka kojom se zahtjev za odobrenje proglašava nedopuštenim ili se odbija, kojom se odbija produljenje odobrenja ili kojom se odobrenje povlači može se pravno osporavati u dotičnoj državi članici u skladu s nacionalnim pravom. U pisanoj obavijesti navodi se sud ili upravno tijelo kojem se može podnijeti žalba te rok za podnošenje žalbe.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) člank/članici 60., 87., 91., 93., 94.
<p>Članak 35.</p> <p>Transparentnost i pristup informacijama</p> <p>Države članice omogućuju podnositeljima zahtjeva jednostavan pristup informacijama o cjelokupnoj dokaznoj dokumentaciji potrebnoj za podnošenje zahtjeva te informacijama o uvjetima ulaska i boravka, uključujući prava, obveze i postupovne zaštitne mjere, državljana trećih zemalja obuhvaćenih područjem primjene ove Direktive i, prema potrebi, članova njihovih obitelji. To uključuje, prema potrebi, iznos mjesečnih dostatnih sredstava, uključujući dostatna sredstva potrebna za pokrivanje troškova studija ili troškova osposobljavanja, ne dovodeći u pitanje pojedinačno ispitivanje svakog</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana

<p>slučaja i primjenjivih naknada.</p> <p>Nadležna tijela u svakoj državi članici objavljuju popis subjekata domaćina odobrenih za potrebe ove Direktive. Ažurirane inačice takvih popisa objavljuju se što je prije moguće nakon svake njihove izmjene.</p>			<p>trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (18.01.2022)</p>
<p>Članak 36.</p> <p>Naknade</p> <p>Države članice mogu zahtijevati od državljana trećih zemalja, uključujući, prema potrebi, članove obitelji, ili od subjekata domaćina da plate naknade za obradu obavijesti i zahtjeva u skladu s ovom Direktivom. Razina takvih naknada ne smije biti nerazmjerna ili previsoka.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Uredba o tarifi upravnih pristojbi. (NN 8/17, 37/17, 129/17) člana k/članci 9., 63.</p>

<p>POGLAVLJE VIII.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p> <p>Članak 37.</p> <p>Suradnja među kontaktnim točkama</p> <p>1. Države članice imenuju kontaktne točke koje učinkovito surađuju i odgovorne su za primanje i prosljeđivanje informacija potrebnih za provedbu članka od 28. do 32. Države članice prednost daju razmjeni informacija elektroničkim putem.</p> <p>2. Svaka država članica obavješćuje druge države članice putem nacionalnih kontaktnih točaka iz stavka 1. o:</p> <p>(a) postupcima koji se primjenjuju na mobilnost iz članka od 28. do 31.;</p> <p>(b) tome dopušta li ta država članica samo prihvata studenata i istraživača putem odobrenih istraživačkih organizacija ili visokih učilišta;</p> <p>(c) multilateralnim programima za studente i istraživače koji uključuju mjere mobilnosti i sporazume između dvaju ili više visokih učilišta.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) člank/članici 78.
<p>Članak 38.</p> <p>Statistika</p> <p>1. Države članice Komisiji dostavljaju statistiku o broju odobrenja izdanih za potrebe ove Direktive i obavijesti primljenih u skladu s člankom 28. stavkom 2. ili člankom 31. stavkom 2. te, u mjeri u kojoj je to moguće, o broju državljana trećih zemalja čija su odobrenja produljena ili povučena. Na isti se način dostavlja statistika o članovima obitelji istraživača kojima je odobren prihvata. Ti se statistički podaci razvrstavaju prema državljanstvu i, u mjeri u kojoj je to moguće, prema razdoblju važenja odobrenja.</p> <p>2. Statistika iz stavka 1. odnosi se na referentna razdoblja jedne kalendarske godine i dostavlja se Komisiji u roku od šest mjeseci od završetka referentne godine. Prva je referentna godina 2019.</p> <p>3. Statistika iz stavka 1. dostavlja se u skladu s Uredbom (EZ) br. 862/2007 Europskog parlamenta i Vijeća (24).</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) člank/članici 78.

<p>Članak 39.</p> <p>Izvješćivanje</p> <p>Komisija periodično, a prvi puta 23. svibnja 2023. podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni ove Direktive u državama članicama te prema potrebi predlaže izmjene.</p>		Nije potrebno preuzimanje	nije predmet usklađivanja
<p>Članak 40.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 23. svibnja 2018. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.</p> <p>Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. One sadržavaju i izjavu da se upućivanja u postojećim zakonima i drugim propisima na direktive stavljene izvan snage ovom Direktivom smatraju upućivanjima na ovu Direktivu. Države članice određuju načine tog upućivanja i način oblikovanja te izjave.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>	<p>Članak 2.</p> <p>vim Zakonom preuzimaju se u pravni sustav Republike Hrvatske sljedeći akti Europske unije:</p> <p>1.</p>	Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet usklađivanja

	I i r e k t i v s N O C O N S I D E R I N G H I C H S I C S I S I S	
--	--	--

	I l l a r e r t a i V i j e s a C C L N . H r C s i r C a		
--	---	--	--

	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100	
--	--	--

	2.	i s t r u c t u r e s i n t e r n a t i o n a l i n f o r m a t i o n s i n t e r n a t i o n a l i n f o r m a t i o n s
--	----	---

	H t i v s i c o n s i d e r a b l e 	
--	--	--

	I t a i V i j e c s c r . t r a v e r s s c e n e . c	
--	---	--

	S H H C C S V S H j L i	S L N H i j S H j L t H S C V S H	
--	--	---	--

	s l j u o i r s i z s s t i t i r j e s o v i r k r t s v	
--	---	--

	<p> a t e C Z a r j e r i C K V i r r e C C l u K e V i j e </p>	
--	---	--

	S S C C N N S S N N H H H H O S H I I C O T I E T E T E T E T E T E	
--	--	--

	3.	1 1) II i r e H t i v a S C H N G S H U H U R C H S H
--	----	--

	C s H s H s H e H t s i V i j e s a C C L s . H H C s	
--	---	--

	i H C s N C I I . C S J N H I J S H J J S S H S J S I I H C S	
--	---	--

	N L C s t s V l j s H j s i s E H s L s H C s i s H C H i		
--	---	--	--

	t s v s r j s o j e o e i o j e o j e o o o o s s r s r i	
--	---	--

	j e , t e C z a r j e r i C k v i r r e C C l u k e V i	
--	--	--

	<p style="text-align: center;">J E S U I T S O F T W A R E S O L U T I O N S I N C O R P O R A T E D</p>		
--	--	--	--

	4.	S C 1 1 1) I i n e K t i v s S C 1 1 1 S E H U H C H
--	----	---

	S K C S H S H L S H E H T S i V i j e C S C C L S .	
--	--	--

	C i H C a N C H . C s t a H C a H C i H a N a H V a H	
--	---	--

	i h i h s C i j U C R N s v l j s R s t R e C i h N e R s l j	
--	---	--

	a i l i c s c h a f e n c e s a v i l i t y s e t t l e s a n d c	
--	---	--

	s t v s r i v s r j e r e c u r s r o c e s s s t i t e , z	
--	--	--

--	--	--	--

	i C S C H a K C j e i S H L H j a V a J U U V j e t e N a	
--	---	--

	<p style="text-align: center;">C O N T E N T S</p>	
--	--	--

	5.	C I J I R E K T I V A S C I M N S S N E U E U H C H S
--	----	---

	H C s H s H l s H e H t s i V i J e C s C C N E . l i s	
--	--	--

	t C H S C S N C N . C J S H C S t S V i i i i i S l i	
--	---	--

	S t i t u N r t a v a K a n n e r i h C j e l a t e C z	
--	--	--

	s n j e n i C k V i n e e C C l l k e V i j e s s C C 1	
--	--	--

	6.	<p style="text-align: center;">C O M M U N I T Y C O N S T I T U T I O N</p>
--	----	--

	s r l s r e r t s i v i j e c s o o l l .s v i r r j a		
--	--	--	--

	<p style="text-align: center;"> 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 </p>		
--	---	--	--

	C r i t i c i s m		
--	---	--	--

	R j a , v o l l o r t e r s t v a , r a z i e r a u c e r i l	
--	---	--

	a i l i C R r a N C V R i R R C j e R a t a i C R a V l	
--	--	--

	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100	
--	--	--

<p>Članak 41.</p> <p>Stavljanje izvan snage</p> <p>Direktive 2004/114/EZ i 2005/71/EZ stavljaju se izvan snage za države članice koje obvezuje ova Direktiva s učinkom od 24. svibnja 2018., ne dovodeći u pitanje obveze država članica u pogledu rokova za prenošenje u nacionalno pravo tih direktiva koje su navedene u dijelu B Priloga I. ovoj Direktivi.</p> <p>Za države članice koje obvezuje ova Direktiva, upućivanja na direktive stavljene izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskim tablicama iz Priloga II.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet usklađivanja
<p>Članak 42.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet usklađivanja

<p>Članak 43.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet usklađivanja									
<p>PRILOG I.</p> <p>Dio A</p> <p>Direktive stavljene izvan snage</p> <p>(iz članka 41.)</p> <p>Direktiva Vijeća 2004/114/EZ (SL L 375, 23.12.2004., str. 12.)</p> <p>Direktiva Vijeća 2005/71/EZ (SL L 289, 3.11.2005., str. 15.)</p> <p>Dio B</p> <p>Rokovi za prenošenje u nacionalno zakonodavstvo (i datumi početka primjene)</p> <p>(iz članka 41.)</p> <table data-bbox="76 1053 1377 1173"> <thead> <tr> <th>Direktiva</th> <th>Rok za prenošenje</th> <th>Datum početka primjene</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>2004/114/EZ</td> <td>12.1.2007.</td> <td></td> </tr> <tr> <td>2005/71/EZ</td> <td>12.10.2007.</td> <td></td> </tr> </tbody> </table>	Direktiva	Rok za prenošenje	Datum početka primjene	2004/114/EZ	12.1.2007.		2005/71/EZ	12.10.2007.			Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje
Direktiva	Rok za prenošenje	Datum početka primjene										
2004/114/EZ	12.1.2007.											
2005/71/EZ	12.10.2007.											

<p>PRILOG II.</p> <p>Korelacijske tablice</p> <p>Direktiva 2004/114/EZ</p> <p>Članak 1. točka (a)</p> <p>Članak 1. točka (b)</p> <p>—</p> <p>Članak 2., uvodni tekst</p> <p>Članak 2.točka (a)</p> <p>Članak 2. točka (b)</p> <p>Članak 2. točka (c)</p> <p>Članak 2. točka (d)</p> <p>—</p> <p>Članak 2. točka (e)</p> <p>Članak 2. točka (f)</p> <p>Članak 2. točka (g)</p> <p>—</p> <p>—</p> <p>—</p> <p>—</p> <p>—</p> <p>Članak 3. stavak 1.</p> <p>Članak 3. stavak 2. točke (a) do (d)</p> <p>Članak 3. stavak 2. točka (e)</p> <p>—</p> <p>Članak 4.</p> <p>Članak 5.</p> <p>—</p> <p>—</p> <p>Članak 6. stavak 1. točke od (a) do (c) i točka (e)</p> <p>Članak 6. stavak 1. točka (d)</p> <p>Članak 6. stavak 2.</p> <p>—</p> <p>Članak 7. stavak 1., uvodni tekst</p>	<p>Ova Direktiva</p> <p>Članak 1. točka (a)</p> <p>—</p> <p>Članak 1. točka (b)</p> <p>Članak 3., uvodni tekst</p> <p>Članak 3. točka 1.</p> <p>Članak 3. točka 3</p> <p>Članak 3. točka 4.</p> <p>Članak 3. točka 5.</p> <p>Članak 3. točka 6.</p> <p>Članak 3. točke 11. i 13.</p> <p>Članak 3. točka 7.</p> <p>Članak 3. točka 22.</p> <p>Članak 3. točka 8.</p> <p>Članak 3. točka 12.</p> <p>Članak 3. točke od 14. do 21.</p> <p>Članak 3. točke 23. i 24.</p> <p>Članak 2. stavak 1.</p> <p>Članak 2. stavak 2. točke od (a) do (d)</p> <p>—</p> <p>Članak 2. stavak 2. točke od (e) do (g)</p> <p>Članak 4.</p> <p>Članak 5. stavak 1.</p> <p>Članak 5. stavci 2. i 3.</p> <p>Članak 6.</p> <p>Članak 7. stavak 1. točke od (a) do (d)</p> <p>Članak 7. stavak 6.</p> <p>—</p> <p>Članak 7. stavci 2. i 3.</p> <p>Članak 11. stavak 1., uvodni tekst</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>
--	--	--	----------------------------------	----------------------------------

<p>Članak 7. stavak 1. točka (a) Članak 7. stavak 1. točka (b) Članak 7. stavak 1. točka (c) Članak 7. stavak 1. točka (d) Članak 7. stavak 2. — Članak 8. Članak 9. stavci 1. i 2. Članak 10., uvodni tekst Članak 10. točka (a) — Članak 10. točka (b) Članak 10. točka (c) — — Članak 11., uvodni tekst Članak 11. točka (a) Članak 11. točka (b) — Članak 11. točka (c) Članak 11. točka (d) Članak 12. stavak 1. Članak 12. stavak 2. Članak 13. Članak 14. Članak 15. — — Članak 16. stavak 1. — Članak 16. stavak 2. — — —</p>	<p>Članak 11. stavak 1. točka (a) Članak 7. stavak 1. točka (e) i članak 11. stavak 1. točka (d) Članak 11. stavak 1. točka (c) Članak 11. stavak 1. točka (b) Članak 11. stavak 2. Članak 11. stavak 3. Članak 31. Članak 12. stavci 1. i 2. Članak 13. stavak 1., uvodni tekst Članak 13. stavak 1. točka (a) Članak 13. stavak 1. točka (b) Članak 7. stavak 1. točka (e) i članak 13. stavak 1. točka (c) Članak 13. stavak 1. točka (d) Članak 13. stavak 1. točke (e) i (f) Članak 13. stavci od 2. do 4. Članak 14. stavak 1., uvodni tekst Članak 14. stavak 2. Članak 14. stavak 1. točka (a) Članak 14. stavak 1. točka (b) Članak 14. stavak 1. točka (c) Članak 14. stavak 1. točka (d) Članak 18. stavak 2. Članak 21. stavak 2. točka (f) Članak 18. stavak 4. Članak 18. stavak 6. Članak 18. stavak 7. Članak 18. stavci 3., 5., 8. i 9. Članci 16., 17. i 19. Članak 21. stavak 1. točke (a) i (b) Članak 21. stavak 1. točke (c) i (d) Članak 21. stavak 4. Članak 21. stavak 2. točka od (a) do (e) Članak 21. stavak 3. Članak 21. stavci od 5. do 7.</p>			
--	--	--	--	--

—	Članak 22. stavci 3. i 4.			
Članak 17. stavak 1., prvi podstavak, prva rečenica	Članak 24. stavak 1.			
Članak 17. stavak 1., prvi podstavak, druga rečenica	Članak 24. stavak 3.			
Članak 17. stavak 1., drugi podstavak	Članak 24. stavak 2.			
Članak 17. stavak 2.	Članak 24. stavak 3.			
Članak 17. stavci 3. i 4.	—			
—	Članak 24.			
—	Članak 27.			
—	Članak 30.			
—	Članci 32. i 33.			
Članak 18. stavak 1.	Članak 34. stavak 1.			
—	Članak 34. stavak 2.			
Članak 18. stavci 2., 3. i 4.	Članak 34. stavci 3., 4. i 5.			
Članak 19.	—			
—	Članak 35., prvi podstavak			
Članak 20.	Članak 36.			
—	Članci 37. i 38.			
Članak 21.	Članak 39.			
Članci od 22. do 25.	—			
—	Članci od 40. do 42.			
Članak 26.	Članak 43.			
—	Prilozi I. i II.			
Direktiva 2005/71/EZ	Ova Direktiva			
Članak 1.	Članak 1. točka (a)			
Članak 2., uvodni tekst	Članak 3., uvodni tekst			
Članak 2. točka (a)	Članak 3. točka 1.			
Članak 2. točka (b)	Članak 3. točka 9.			
Članak 2. točka (c)	Članak 3. točka 10.			
Članak 2. točka (d)	Članak 3. točka 2.			
Članak 2. točka (e)	Članak 3. točka 22.			
Članak 3. točka 1.	Članak 2. stavak 1.			
Članak 3. stavak 2. točka (a)	Članak 2. stavak 2. točka (a)			
Članak 3. stavak 2. točka (b)	—			
Članak 3. stavak 2. točka (c)	Članak 2. stavak 2. točka (b)			

Članak 3. stavak 2. točka (d)	—			
Članak 4.	Članak 4.			
Članak 5. stavak 1.	Članak 9. stavak 1.			
Članak 5. stavak 2.	Članak 9. stavak 2.			
Članak 5. stavak 3.	Članak 8. stavak 2.			
Članak 5. stavak 4.	Članak 10. stavak 7.			
Članak 5. stavak 5.	Članak 35., drugi stavak			
Članak 5. stavak 6.	Članak 9. stavak 3.			
Članak 5. stavak 7.	Članak 10. stavak 8.			
Članak 6. stavak 1.	Članak 10. stavak 1.			
—	Članak 10. stavak 2.			
Članak 6. stavak 2. točka (a)	Članak 10. stavak 4.			
Članak 6. stavak 2. točka (b)	Članak 7. stavak 1. točka (e)			
Članak 6. stavak 2. točka (c)	Članak 7. stavak 1. točka (c)			
Članak 6. stavak 2. točka (d)	Članak 10. stavak 3.			
Članak 6. stavak 3.	—			
Članak 6. stavci 4. i 5.	Članak 10. stavci 5. i 6.			
Članak 7. stavak 1. točka (a)	Članak 7. stavak 1. točka (a)			
Članak 7. stavak 1. točka (b)	Članak 8. stavak 1.			
Članak 7. stavak 1. točka (c)	Članak 8. stavak 2.			
Članak 7. stavak 1. točka (d)	Članak 7. stavak 6.			
Članak 7. stavak 1., zadnji podstavak	—			
Članak 7. stavak 2.	—			
Članak 7. stavak 3.	Članak 5. stavak 3.			
Članak 8.	Članak 18. stavak 1.			
Članak 9.	Članak 26.			
Članak 10. stavak 1.	Članak 21. stavak 1. točke (a), (b) i (d)			
Članak 10. stavak 2.	Članak 21. stavak 4.			
Članak 11. stavci 1. i 2.	Članak 23.			
Članak 12.	Članak 22. stavci 1. i 2.			
Članak 13.	Članci 28. i 29.			
Članak 14. stavak 1.	Članak 7. stavak 5.			
Članak 14. stavci 2. i 3.	Članak 7. stavak 4.			
Članak 14. stavak 4.	Članak 5. stavak 3.			

Članak 15. stavak 1.	Članak 34. stavak 1.			
—	Članak 34. stavak 2.			
Članak 15. stavak 2.	Članak 34. stavak 3.			
Članak 15. stavak 3.	Članak 34. stavak 4.			
Članak 15. stavak 4.	Članak 34. stavak 5.			
Članak 16.	Članak 39.			
Članci od 17. do 20.	—			
Članak 21.	Članak 43.			

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije, te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2004/68/PUP

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o socijalnoj skrbi

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>Ovom se Direktivom utvrđuju minimalna pravila za određivanje kaznenih djela i sankcija u području seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece, dječje pornografije i mamljenja djece za seksualne potrebe. Njome se također uvode odredbe za jačanje sprečavanja takvih kaznenih djela i za zaštitu žrtava tih djela.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimati
<p>Članak 2.</p> <p>Definicije Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>(a) „dijete” znači osoba mlađa od 18 godina;</p> <p>(b) „dob za pristanak na spolni odnos” znači dob ispod koje je, u skladu s nacionalnim pravom, zabranjeno stupanje u seksualni odnos s djetetom;</p> <p>(c) „dječja pornografija” znači: i. materijal koji vizualno prikazuje dijete u stvarnom ili simuliranom seksualnom činu; ii. prikazivanje spolnih organa djeteta prije svega za seksualne potrebe; iii. materijal koji vizualno prikazuje bilo koju osobu koja izgleda kao dijete u stvarnom ili simuliranom seksualnom činu, ili prikazivanje spolnih organa osobe koja izgleda kao dijete, prije svega za seksualne</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci članak 87.

<p>potrebe; iv. realistične slike djeteta u seksualnom činu ili realistične slike spolnih organa djeteta, prije svega za seksualne potrebe; (d) „dječja prostitucija” znači korištenje djeteta za seksualne aktivnosti, za koje je isplaćen ili obećan novac ili drugi oblik plaćanja ili naknade u zamjenu za sudjelovanje djeteta u seksualnim aktivnostima, neovisno o tome daje li se plaćanje, obećanje ili naknada djetetu ili trećoj osobi;</p> <p>(e) „pornografska predstava” znači prikazivanje za publiku uživo, uključujući i uporabu informacijske i komunikacijske tehnologije, sljedećeg: i. djeteta koje sudjeluje u stvarnom ili simuliranom seksualnom činu; ili ii. spolnih organa djeteta prije svega za seksualne potrebe;</p> <p>(f) „pravna osoba” znači subjekt koji, u skladu s pravom koje se primjenjuje, ima status pravne osobe, osim državnih tijela ili tijela javne uprave koja izvršavaju državnih ovlasti te javnih međunarodnih organizacija.</p>			
<p>Članak 3. Kaznena djela seksualnog zlostavljanja</p> <p>1. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere, kako bi osigurale da namjerno postupanje iz stavaka od 2. do 6. bude kažnjivo.</p> <p>2. Osoba koja prouzroči da dijete, koje još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos, za seksualne potrebe bude svjedok seksualne aktivnosti, čak u njoj ne treba ni sudjelovati, kažnjava se najvećom kaznom</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 27,28,160

<p>zatvora, ali ne manjom od godinu dana zatvora. 3. Osoba koja prouzroči da dijete, koje još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos, za seksualne potrebe, bude svjedok seksualnog zlostavljanja, čak u njemu ne treba ni sudjelovati, kažnjava se najvećom kaznom zatvora, ali ne manjom od dvije godine zatvora.</p> <p>4. Osoba koja sudjeluje u spolnim aktivnostima s djetetom koje još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos kažnjava se najvećom kaznom zatvora, ali ne manjom od pet godina zatvora.</p> <p>5. Osoba koja sudjeluje u seksualnim aktivnostima s djetetom, zbog: i. zlorabe priznatog položaja povjerenja, autoriteta ili utjecaja nad djetetom, kažnjava se najvećom kaznom zatvora, ali ne manjom od osam godina ako dijete još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos i ne manjom od tri godine zatvora ako je dijete doseglo tu dob; ili ii. zlorabe posebno osjetljivog stanja djeteta, posebno zbog poteškoća u duševnom ili tjelesnom razvoju ili stanje ovisnosti o drugima, kažnjava se najvećom kaznom zatvora, ali ne manjom od osam godina ako dijete još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos i ne manjom od tri godine zatvora ako je dijete već doseglo tu dob; ili 19/Sv. 16 Službeni list Europske unije 267 HR iii. uporabe prisile, sile ili prijetnje kažnjava se najvećom kaznom zatvora, ali ne manjom od deset godina zatvora ako dijete još nije doseglo dob za</p>			
--	--	--	--

<p>pristanak na spolni odnos i ne manjom od pet godina zatvora ako je dijete već doseglo tu dob</p> <p>. 6. Osoba koja dijete sili ili prisili na seksualnu aktivnost s trećom osobom ili mu u tu svrhu prijeti, kažnjava se najvećom kaznom zatvora, ali ne manjom od deset godina zatvora ako dijete još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos i ne manjom od pet godina zatvora ako je dijete već doseglo tu dob.</p>			
<p>Članak 4.</p> <p>Kaznena djela seksualnog iskorištavanja</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da namjerno postupanje iz stavaka od 2. do 7. bude kažnjivo.</p> <p>2. Osoba koja prouzroči sudjelovanje djeteta u pornografskoj predstavi ili ga na to potiče, ostvarujući zaradu na taj način ili na neki drugi način iskorištava dijete u te svrhe, kažnjava se najvećom kaznom zatvora, ali ne manjom od pet godina zatvora ako dijete još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos i ne manjom od dvije godine zatvora ako je dijete već doseglo tu dob.</p> <p>3. Osoba koja dijete sili ili prisili na sudjelovanje u pornografskim predstavama ili mu u te svrhe prijeti, kažnjava se najvećom kaznom zatvora, ali ne manjom od</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 87</p>

<p>osam godina zatvora ako dijete još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos i ne manjom od pet godina zatvora ako je dijete već doseglo tu dob.</p> <p>4. Osoba koja svjesno posjećuje pornografske predstave u kojima sudjeluju djeca, kažnjava se najvećom kaznom zatvora, ali ne manjom od dvije godine zatvora ako dijete još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos i ne manjom od godinu dana zatvora ako je dijete već doseglo tu dob.</p> <p>5. Osoba koja prouzroči sudjelovanje djeteta u dječjoj prostituciji ili ga na to potiče, ostvarujući zaradu na taj način ili na neki drugi način iskorištava dijete u te svrhe, kažnjava se najvećom kaznom zatvora, ali ne manjom od osam godina zatvora ako dijete još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos i ne manjom od pet godina zatvora ako je dijete već doseglo tu dob.</p> <p>6. Osoba koja dijete sili ili prisili na dječju prostituciju ili mu u te svrhe prijeti, kažnjava se najvećom kaznom zatvora, ali ne manjom od deset godina zatvora ako dijete još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos i ne manjom od pet godina zatvora ako je dijete već doseglo tu dob.</p> <p>7. Osoba koja sudjeluje u seksualnim aktivnostima s djetetom, koristeći se dječjom prostitucijom, kažnjava se najvećom kaznom</p>			
--	--	--	--

<p>zatvora, ali ne manjom od pet godina zatvora ako dijete još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos i ne manjom od dvije godina zatvora ako je dijete već doseglo tu dob.</p>			
<p>Članak 5. Kaznena djela u vezi s dječjom pornografijom</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da namjerno počinjeno protupravno postupanje iz stavaka od 2. do 6. bude kažnjivo. 2. Osoba koja nabavi ili posjeduje dječju pornografiju kažnjava se najvećom kaznom zatvora, ali ne manjom od godinu dana zatvora. 3. Osoba koja svjesno dobije pristup dječjoj pornografiji uporabom informacijske i komunikacijske tehnologije kažnjava se najvećom kaznom zatvora, ali ne manjom od godinu dana zatvora. 4. Osoba koja distribuira, širi ili posreduje dječju pornografiju, kažnjava se najvećom kaznom zatvora, ali ne manjom od dvije godine zatvora. 5. Osoba koja nudi, dobavlja ili čini raspoloživom dječju pornografiju, kažnjava se najvećom kaznom zatvora, ali ne manjom od dvije godine zatvora. 6. Osoba koja proizvede dječju pornografiju, kažnjava se najvećom kaznom 		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 27, 28</p>

<p>zatvora, ali ne manjom od tri godine zatvora.</p> <p>7. Svaka država članica može odlučiti, hoće li se ovaj članak primjenjivati i na slučajeve dječje pornografije iz članka 2. točke (c) podtočke iii., u kojima je osoba koja izgleda kao dijete u trenutku prikazivanja u stvari bila stara 18 godina ili još i starija.</p> <p>(8) Svaka država članica može odlučiti hoće li se stavci od 2. do 6. primjenjivati i na slučajeve u kojima je utvrđeno da onaj tko je proizveo pornografski materijal iz članka 2. točke (c) podtočke iv. taj materijal posjeduje isključivo za svoju privatnu uporabu i pod uvjetom da za proizvodnju nije koristio pornografski materijal iz članka 2. točke (c) podtočaka i., ii. ili iii. te da taj čin ne uključuje rizik od širenja tog materijala.</p>			
<p>Članak 6.</p> <p>Mamljenje djece za seksualne potrebe</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da sljedeće namjerno postupanje bude kažnjivo: odrasla osoba koja uporabom informacijske i komunikacijske tehnologije predlaže djetetu koje još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos susret radi počinjenja kaznenog djela iz članka iz članka 3. stavka 4. i članka 5. stavka 6., a taj prijedlog je popraćen i drugim materijalnim postupanjem koje vodi prema takvom susretu, kažnjava se najvećom kaznom zatvora, ali ne manjom od godinu dana zatvora.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 28,34

<p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pokušaj počinjenja kaznenog djela iz članka 5. stavaka 2. i 3. u kojem odrasla osoba uporabom informacijske i komunikacijske tehnologije mami dijete koje još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos, radi osiguravanja dječje pornografije u kojoj bi to dijete bilo prikazano, bude kažnjiv.</p>			
<p>Članak 7. Poticanje, pomaganje i podupiranje te pokušaj</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da poticanje na počinjenje bilo kojeg kaznenog djela iz članaka od 3. do 6., kao i pomaganje i podupiranje u njihovu počinjenju, budu kažnjivi.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pokušaj počinjenja kaznenih djela iz članka 3. stavaka 4., 5. i 6., članka 4. stavaka 2., 3., 5., 6. i 7. te članka 5. stavaka 4., 5. i 6. bude kažnjiv</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 34, 37, 38
<p>Članak 8.</p> <p>Seksualne aktivnosti uz uzajamni pristanak</p> <p>1. Svaka država članica može odlučiti hoće li se članak 3. stavci 2. i 4. primjenjivati na seksualne aktivnosti uz uzajamni pristanak između vršnjaka koji su približno iste dobi i</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 158, 164

<p>približno istog stupnja psihičkog i fizičkog razvoja ili zrelosti, pod uvjetom da te aktivnosti ne uključuju zlouporabu.</p> <p>2. Svaka država članica može odlučiti hoće li se članak 4. stavak 4. primjenjivati na pornografske predstave u okviru odnosa uz uzajamni pristanak, kada je dijete dosegulo dob za pristanak na spolni odnos ili između vršnjaka koji su približno iste dobi i približno istog psihičkog i fizičkog razvoja i zrelosti, pod uvjetom da ti čini ne uključuju zlostavljanje ili iskorištavanje, te da za tu pornografsku predstavu nije bilo plaćeno novcem ni drugim oblikom naknade.</p> <p>3. Svaka država članica može odlučiti hoće li se članak 5. stavci 2. i 6. primjenjivati na proizvodnju, nabavu ili posjedovanje materijala dječje pornografije u koji su uključena djeca koja su dosegula dob za pristanak na spolni odnos kada je taj materijal proizveden i kada ga se posjeduje uz pristanak te djece i samo za privatnu uporabu uključenih osoba, pod uvjetom da ti čini ne uključuju zlouporabu.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 9. Otegotne okolnosti</p> <p>Ako sljedeće okolnosti nisu već elementi kaznenih djela iz članaka od 3. do 7., države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se sljedeće okolnosti, u skladu s relevantnim odredbama nacionalnog prava, mogu uzeti kao otegotne okolnosti, u odnosu na relevantna kaznena djela iz članaka od 3. do 7.</p> <p>: (a) kazneno djelo je počinjeno nad djetetom koje se nalazi u posebno osjetljivom stanju, kao što je to dijete s poteškoćama u duševnom ili tjelesnom razvoju, u stanju ovisnosti o drugima ili stanju duševne ili tjelesne nesposobnosti;</p> <p>(b) kazneno djelo je počinio član obitelji djeteta, osoba koja zajedno stanuje s djetetom ili osoba koja je zlorabila svoj priznati položaj povjerenja ili autoritet;</p> <p>(c) kazneno djelo je počinilo nekoliko osoba nastupajući zajedno;</p> <p>(d) kazneno djelo je počinjeno u okviru kriminalne organizacije u smislu Okvirne odluke Vijeća 2008/841/PUP od 24. listopada 2008. o borbi protiv organiziranog kriminala (1);</p> <p>(e) počinitelj je prethodno već osuđivan za kaznena djela iste vrste;</p> <p>(f) počinitelj je namjerno ili nesmotreno ugrozio život djeteta; ili</p> <p>(g) kazneno djelo je uključivalo teško nasilje ili je djetetu prouzročilo ozbiljnu štetu.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 154, 166
---	--	---------------	---

<p>Članak 10. Zabrana obavljanja određenih djelatnosti zbog osuda</p> <p>1. Kako bi se izbjegao rizik od ponavljanja kaznenih djela države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da fizička osoba, koja je bila osuđena zbog počinjenja bilo kojeg kaznenog djela iz članaka od 3. do 7. privremeno ili trajno bude spriječena u obavljanju barem onih profesionalnih djelatnosti koje uključuju izravan i redovit doticaj s djecom.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da poslodavci prilikom zapošljavanja osobe za obavljanje profesionalnih ili dobrovoljnih djelatnosti koje uključuju izravne i redovite doticaje s djecom imaju pravo, u skladu s nacionalnim pravom i na odgovarajući način, na zahtjev ili od dotične osobe, tražiti informacije o postojanju kaznenih osuda za kaznena djela iz članaka od 3. do 7., koje su unesene u kaznenu evidenciju, ili o postojanju bilo kakve zabrane obavljanja djelatnosti koje uključuju izravne i redovite doticaje s djecom, koja proizlazi iz tih kaznenih osuda.</p> <p>3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se, radi primjene stavaka 1. i 2. ovog članka, informacije o postojanju kaznenih osuda za bilo koje kazneno djelo iz članaka od 3. do 7. ili o bilo kakvoj zabrani obavljanja djelatnosti koje uključuju izravne i redovite doticaje s</p>	<p style="text-align: center;">Članak 261.</p> <p>(1) Ne može se primiti u radni odnos kao radnik u djelatnosti socijalne skrbi niti poslove u djelatnosti socijalne skrbi može obavljati osoba:</p> <p>1. koja je pravomoćno osuđena za neko od kaznenih djela protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva (glava IX), kaznenih djela protiv života i tijela (glava X), kaznenih djela protiv ljudskih prava i temeljnih sloboda (glava XI), kaznenih djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja (glava XII), kaznenih djela protiv osobne slobode (glava XIII), kaznenih djela protiv časti i ugleda (glava XV), kaznenih djela protiv spolne slobode (glava XVI), kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanje djeteta (glava XVII), kaznenih djela protiv braka, obitelji i djece (glava</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o volonterstvu (NN 84/2021) članak/članci 10, 27</p>
---	---	----------------------------	---

<p>djecom, koja proizlazi iz tih kaznenih osuda, dostavljaju u skladu u skladu s postupcima koji su određeni u Okvirnoj odluci Vijeća 2009/315/PUP od 26. veljače 2009. o organizaciji i sadržaju razmjene podataka iz kaznene evidencije između država članica (2), kada se, uz pristanak dotične osobe, navedene informacije traže u skladu s člankom 6. navedene Okvirne odluke</p>	<p>XVIII), kaznenih djela protiv zdravlja ljudi (glava XIX), kaznenih djela protiv imovine (glava XXIII), kaznenih djela protiv gospodarstva (glava XXIV), kaznenih djela krivotvorenja (glava XXVI), kaznenih djela protiv službene dužnosti (glava XXVIII), kaznenih djela protiv javnog reda (glava XXX), odnosno kaznenih djela protiv Republike Hrvatske (glava XXXII) iz Kaznenog zakona („Narodne novine, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. - ispravak, 101/17., 118/18., 126/19. i 84/21.)</p> <p>2. koja je pravomoćno osuđena za neko od kaznenih djela protiv života i tijela (glava X), kaznenih djela protiv slobode i prava čovjeka i građanina (glava XI), kaznenih djela protiv Republike Hrvatske (glava XII), kaznenih djela protiv vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom</p>		
--	---	--	--

(glava XIII), kaznenih djela protiv spolne slobode i spolnog ćudoređa (glava XIV), kaznenih djela protiv časti i ugleda (glava XV), kaznenih djela protiv braka, obitelji i mladeži (glava XVI), kaznenih djela protiv imovine (glava XVII), kaznenih djela protiv zdravlja ljudi (glava XVIII), kaznenih djela protiv sigurnosti platnog prometa i poslovanja (glava XXI), kaznenih djela protiv vjerodostojnosti isprava (glava XXIII), kaznenih djela protiv javnog reda (glava XXIV), kaznenih djela protiv službene dužnosti (glava XXV) iz Kaznenog zakona („Narodne novine“, br. 110/97., 27/98., 50/00. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 129/00., 51/01., 111/03., 190/03. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 105/04., 84/05., 71/06., 110/07., 152/08. i 57/11.)

3. kojoj je pravomoćno

	<p>izrečena prekršajnopravna sankcija za nasilje u obitelji</p> <p>4. protiv koje se vodi postupak pred nadležnim sudom za kazneno djelo spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (glava XVII) iz Kaznenog zakona („Narodne novine, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. - ispravak, 101/17., 118/18., 126/19. i 84/21.).</p> <p>(2) Poslodavac je dužan po službenoj dužnosti pribaviti dokaz da osoba iz stavka 1. ovoga članka nije osuđena za kaznena djela ili za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka te da se protiv nje pred nadležnim sudom ne vodi postupak iz stavka 1. točke 4. ovoga članka.</p> <p>(3) Poslodavac je dužan za sve radnike zaposlene u djelatnosti socijalne skrbi, najmanje jednom godišnje, pribaviti dokaz iz stavka 2. ovoga članka.</p>		
--	---	--	--

(4) Ako osoba u radnom odnosu u ustanovi socijalne skrbi bude pravomoćno osuđena za neko od kaznenih djela iz stavka 1. ovoga članka, ustanova kao poslodavac će otkazati ugovor o radu bez obveze poštivanja propisanog ili ugovorenog otkaznog roka izvanrednim otkazom ugovora o radu, u roku od 15 dana od dana saznanja za pravomoćnu osudu, a po proteku tog roka redovitim otkazom ugovora o radu uvjetovanim skrivljenim ponašanjem radnika, u kojem će slučaju poslodavac, istodobno uz otkazivanje ugovora o radu, od radnika zahtijevati da odmah prestane raditi tijekom otkaznog roka.

(5) Ako ustanova kao poslodavac sazna da je protiv osobe u radnom odnosu u ustanovi socijalne skrbi ustanovi pokrenut i vodi se kazneni postupak za neko od kaznenih djela iz stavka 1. ovog članka, udaljit će osobu od obavljanja poslova do obustave kaznenog postupka, odnosno

	<p>najduže do pravomoćnosti sudske presude, uz pravo na naknadu plaće u visini dvije trećine prosječne mjesečne plaće koju je osoba ostvarila u tri mjeseca prije udaljenja od obavljanja poslova.</p> <p>(6) Ako je pravomoćnim rješenjem obustavljen kazneni postupak pokrenut protiv radnika ili je pravomoćnom presudom radnik oslobođen od odgovornosti, radniku će se vratiti obustavljeni dio plaće od prvoga dana udaljenja.</p>		
		Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 71

		Djelomično preuzeto	Preuzeto u: ZAKON O UDOMITELJSTVU (NN 115/18) članak/članci 18
<p>Članak 11. Privremeno oduzimanje i pljenidba Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da njihova nadležna tijela imaju pravo privremeno oduzeti i zaplijeniti sredstva i imovinsku korist od kaznenih djela iz članka 3., 4. i 5.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 77, 78
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12) članak/članci 19. 79. 163. 164. 165.
<p>Članak 12. Odgovornost pravnih osoba 1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pravne osobe može smatrati odgovornima za bilo koje kazneno djelo iz članka od 3. do 7. koja u njihovu korist počini bilo koja fizička osoba, djelujući samostalno ili kao dio tijela pravne</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 20

<p>osobe, a koja je unutar pravne osobe na vodećem položaju, kao:</p> <p>(a) zastupnik pravne osobe;</p> <p>(b) osoba ovlaštena za odlučivanje u ime pravne osobe; (c) osoba ovlaštena vršiti kontrolu unutar pravne osobe.</p> <p>2. Države članice također poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pravne osobe može smatrati odgovornima za ono što učini njima podređena osoba, kada joj zbog pomanjkanja nadzora ili kontrole osobe iz stavka 1. bude omogućeno počinjenje bilo kojeg kaznenog djela iz članka od 3. do 7. u korist te pravne osobe.</p> <p>3. Odgovornost pravnih osoba na temelju stavaka 1. i 2. ne dovodi u pitanje kaznene postupke protiv fizičkih osoba koje su počinitelji, poticatelji ili pomagači kaznenih djela iz članka od 3. do 7.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12) članak/članci 2, 3, 4, 5
<p>Članak 13.</p> <p>Sankcije pravnim osobama</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pravna osoba odgovorna na temelju članka 12. stavka 1. bude kažnjena učinkovitim, razmjernim i odvraćajućim sankcijama, koje uključuju kaznene i ne-kaznene novčane kazne, a mogu obuhvaćati i druge sankcije, kao što su:</p> <p>(a) isključivanje iz prava na državne naknade ili pomoć; (b) privremena ili trajna</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12) članak/članci 10. 11. 12. 13. 15. 16. 17. 18.

<p>zabrana obavljanja poslovnih djelatnosti; (c) stavljanje pod sudski nadzor; (d) sudska likvidacija; ili (e) privremeno ili trajno zatvaranje objekata koji su bili upotrijebljeni za počinjenje kaznenog djela.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pravna osoba odgovorna na temelju članka 12. stavka 2. bude kažnjena sankcijama ili mjerama koje su učinkovite, razmjerne i odvraćajuće.</p>			
<p>Članak 14. Izuzimanje od kaznenog progona ili neprimjenjivanje kazni na žrtve Države članice, u skladu s temeljnim načelima svojih pravnih sustava, poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da nadležna nacionalna tijela imaju pravo na izuzimanje od kaznenog progona i nekažnjavanje djece žrtve seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja zbog umiješanosti u kaznena djela koja su bila primorana počiniti kao izravnu posljedicu činjenice da su bila žrtve bilo kojeg kaznenog djela iz članka 4. stavaka 2., 3., 5. i 6., te članka 5. stavka 6.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 22</p>

<p>Članak 15.</p> <p>Istraga i kazneni progon</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da istraga ili progon kaznenih djela iz članaka od 3. do 7. ne ovise o prijavi ili optužnici koje podigne sama žrtva ili njezin zastupnik te da se s kaznenim postupkom može nastaviti čak i ako žrtva ili njezin zastupnik povuku svoje izjave.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 81, 82
<p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale mogućnost progona bilo kojeg kaznenog djela iz članka 3., članka 4. stavaka 2., 3., 5., 6. i 7. i bilo kojeg teškog kaznenog djela iz članka 5. stavka 6., zbog korištenja dječje pornografije iz članka 2. točke (c) podtočke i. i ii. u razdoblju i nakon što je žrtva dosegla punoljetnost, razmjerno težini dotičnog kaznenog djela.</p> <p>3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da osobe, jedinice ili službe su nadležne za istragu i progon kaznenih djela iz članaka od 3. do 7. na raspolaganju imaju učinkovite istražne alate, kao što su alati koji se koriste kada je riječ o organiziranom kriminalu ili o drugim slučajevima teških kaznenih djela.</p> <p>4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi omogućile istražnim</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 2. 285. 431

<p>jedinicama i službama pokušaj identifikacije žrtve kaznenih djela iz članaka od 3. do 7., posebno analizirajući materijal dječje pornografije, kao što su to fotografije i audiovizualne snimke, koji se prenosi ili čini dostupnim uporabom informacijske i komunikacijske tehnologije.</p>			
<p>Članak 16.</p> <p>Prijavljivanje sumnji na seksualno zlostavljanje ili seksualno iskorištavanje</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pravila nacionalnog prava o povjerljivosti koja vrijede za stručnjake čija je glavna zadaća rad s djecom ne budu smetnja mogućnosti da ti stručnjaci službama nadležnim za zaštitu djece prijavljuju sve okolnosti u kojima postoje opravdani razlozi za sumnju da je dijete žrtva kaznenih djela iz članaka od 3. do 7. 270 Službeni list Europske unije 19/Sv. 16 HR 2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi ohrabrile sve osobe, koje u dobroj vjeri znaju ili sumnjaju da su počinjena kaznena djela iz članaka od 3. do 7., da o tome obavijeste nadležne službe.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 301,302</p>
		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 204, 285</p>

<p>Članak 17.</p> <p>Nadležnost i usklađivanje kaznenog progona</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi uspostavile svoju nadležnost nad kaznenim djelima iz članka od 3. do 7. u slučajevima kada je: (a) kazneno djelo u cijelosti ili djelomično počinjeno na njihovom području; ili (b) počinitelj njihov državljanin.</p> <p>2. Država članica koja odluči uspostaviti dodatnu nadležnost za kaznena djela iz članka od 3. do 7. koja nisu počinjena na njezinom području o tome obavješćuje Komisiju između ostalog u slučajevima kada: (a) kazneno djelo je počinjeno protiv njezinog državljanina ili protiv osobe koja ima boravište na njezinom području; (b) kazneno djelo je počinjeno u korist pravne osobe koja je osnovana na njezinom području; ili (c) počinitelj kaznenog djela ima boravište na njezinom području.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da u njihovu nadležnost spadaju kaznena djela iz članka 5. i 6., te, ako je to potrebno, iz članka od 3. do 7., koja su počinjena uporabom informacijske i komunikacijske tehnologije s mogućnošću pristupa s njihova područja, neovisno o tome nalaze li se same tehnologije na njihovom području ili ne.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 9. 10. 11. 12. 13. 14. 16.
--	--	---------------	---

<p>4. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da prilikom progona kaznenih djela iz članka 3. stavaka 4., 5. i 6., članka 4. stavaka 2., 3., 5., 6. i 7. te članka 5. stavka 6. u vezi sa stavkom 1. točkom (b) ovog članka, koja su počinjena izvan područja dotične države članice, njezina nadležnost ne bude ovisna o uvjetu da navedeni čini budu smatrani kaznenim djelima na mjestu gdje su počinjeni.</p> <p>5. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da prilikom progona kaznenih djela iz članaka od 3. do 7. u vezi sa stavkom 1. točkom (b) ovog članka, koja su počinjena izvan područja dotične države članice, njezina nadležnost ne bude ovisna o uvjetu da kazneni progon može početi samo na temelju prijave žrtve kaznenog djela u mjestu gdje je počinjeno ili na temelju prijave države u kojoj je kazneno djelo počinjeno.</p>			
<p>Članak 18.</p> <p>Opće odredbe o mjerama za pomoć i potporu djeci žrtvama te za njihovu zaštitu</p> <p>1. Djeci žrtvama kaznenih djela iz članaka od 3. do 7. osigurava se pomoć, potpora i zaštita u skladu s člancima 19. i 20., vodeći</p>	<p>Članak 3.</p> <p>Socijalna skrb je organizirana djelatnost od javnog interesa čiji je cilj pružanje pomoći socijalno ugroženim osobama, kao i osobama u nepovoljnim osobnim ili obiteljskim okolnostima, a obuhvaća prevenciju, pomoć i podršku pojedincu, obitelji i</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 9. 10. 11. 12. 13. 14. 16, 44</p>

<p>računa o najboljim interesima djeteta.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se djetetu osigura pomoć i potpora čim nadležna tijela opravdano posumnjaju da je protiv djeteta vjerojatno bilo počinjeno kazneno djelo iz članka od 3. do 7.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da se sa žrtvom kaznenog djela iz članka od 3. do 7., čija dob nije sa sigurnošću utvrđena i za koju se opravdano pretpostavlja da je dijete, postupa kao da je dijete te da joj se odmah omogući pomoć, potpora i zaštita u skladu s člancima 19. i 20.</p>	<p>skupinama, u svrhu unaprjeđenja kvalitete života te poticanje promjena i osnaživanje korisnika, radi ciljem njihovog aktivnog uključivanja u život zajednice.</p> <p>Članak 7.</p> <p>1) Naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi ostvaruju se u skladu s individualnim potrebama i uz aktivno sudjelovanje korisnika.</p> <p>(2) Prava u sustavu socijalne skrbi su osobna, neprenosiva i ne mogu se nasljeđivati.</p> <p>(3) Dospjele novčane naknade koje nisu isplaćene do smrti korisnika nasljeđuju nasljednici korisnika, prema zakonu kojim se uređuje nasljeđivanje, a ako nema nasljednika vraćaju se u državni proračun, osim naknade za troškove stanovanja.</p>		
--	---	--	--

<p>Članak 19.</p> <p>Pomoć i potpora žrtvama</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se žrtvama osigura pomoć i potpora prije kaznenog postupka, za vrijeme tog postupka i odgovarajuće vrijeme nakon zaključivanja toga postupka, kako bi im se omogućilo ostvarivanje prava iz Okvirne odluke 2001/220/PUP i iz ove Direktive. Države članice posebno poduzimaju potrebne korake kako bi osigurale zaštitu onoj djeci koja prijave slučajeve zlostavljanja unutar svoje obitelji.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pomoć i potpora djetetu žrtvi nisu uvjetovani njegovom spremnošću na suradnju u kazenoj istrazi, prilikom progona ili sudskog postupka.</p> <p>3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se, nakon ocjene posebnih okolnosti svakog pojedinog slučaja djeteta žrtve, osigura usvajanje posebnih mjera za pomoć i potporu djeci žrtvama u ostvarivanju njihovih prava iz ove Direktive, vodeći računa o stajalištima, potrebama i interesima djeteta.</p>	<p>Članak 3.</p> <p>Socijalna skrb je organizirana djelatnost od javnog interesa čiji je cilj pružanje pomoći socijalno ugroženim osobama, kao i osobama u nepovoljnim osobnim ili obiteljskim okolnostima, a obuhvaća prevenciju, pomoć i podršku pojedincu, obitelji i skupinama, u svrhu unaprjeđenja kvalitete života te poticanje promjena i osnaživanje korisnika, radi ciljem njihovog aktivnog uključivanja u život zajednice.</p> <p>Članak 79.</p> <p>(1) Prva socijalna usluga sadrži:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. inicijalni razgovor 2. informiranje korisnika o pravima i pružateljima usluga 3. primjenu instrumenata za procjenu općih rizika za 	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o sudovima (NN 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20) (NN 130/20) članak/članci 116</p>
---	--	----------------------------	--

<p>4. Djeca žrtve bilo kojeg kaznenog djela iz članaka od 3. do 7. smatraju se posebno osjetljivim žrtvama u skladu s člankom 2. stavkom 2., člankom 8. stavkom 4. i člankom 14. stavkom 1. Okvirne odluke 2001/220/PUP. 19/Sv. 16 Službeni list Europske unije 271 HR</p> <p>5. Države članice poduzimaju mjere, kada je to primjereno i moguće, kako bi osigurale pomoć i potporu obitelji djeteta žrtve u ostvarivanju prava iz ove Direktive, ako se obitelj nalazi na području država članica. Države članice, kada je to primjereno i moguće, na obitelj djeteta žrtve posebno primjenjuju članak 4. Okvirne odluke 2001/220/PUP.</p>	<p>dobrobit djeteta</p> <p>4. iniciranje žurnih intervencija u slučaju ugrožene sigurnosti i/ili osnovnih životnih potreba korisnika.</p> <p>(2) Prvu socijalnu uslugu pruža stručni radnik Zavoda prilikom prvog kontakta s korisnikom kojem nije priznato pravo u sustavu socijalne skrbi, odnosno nije poduzeta mjera ili radnja iz nadležnosti Zavoda ili ako je od njenog poduzimanja prošlo više od šest mjeseci, a korisnik se obraća radi istih ili novih potreba.</p> <p>Članak 81.</p> <p>(1) Savjetovanje je usluga kojom stručna osoba u neposrednom kontaktu potiče korisnika na razvoj novih mogućnosti sagledavanja životne situacije sa svrhom prevladavanja teškoća, stvaranja uvjeta za očuvanje i razvoj osobnih mogućnosti te odgovornog odnosa</p>		
---	--	--	--

pojedince prema samom sebi, obitelji i društvu.

(2) Usluga savjetovanja obuhvaća individualni rad s korisnikom i/ili članovima njegove obitelji radi prevladavanja teškoća koje je moguće riješiti kratkotrajnim intervencijama do tri susreta, a iznimno prema procjeni stručnjaka do pet susreta.

(3) Uslugu savjetovanja pruža stručni radnik Zavoda, Obiteljskog centra, doma socijalne skrbi i drugih pružatelja usluga iz članka 162. točaka 3. i 4. ovoga Zakona.

Članak 91.

Psihosocijalna podrška je usluga koja obuhvaća stručne postupke i druge oblike pomoći i podrške kojima se potiče razvoj i unaprjeđenje kognitivnih, funkcionalnih, komunikacijskih, govorno-jezičnih, socijalnih ili

	odgojnih vještina korisnika.		
	<p>Članak 3.</p> <p>Socijalna skrb je organizirana djelatnost od javnog interesa čiji je cilj pružanje pomoći socijalno ugroženim osobama, kao i osobama u nepovoljnim osobnim ili obiteljskim okolnostima, a obuhvaća prevenciju, pomoć i podršku pojedincu, obitelji i skupinama, u svrhu unaprjeđenja kvalitete života te poticanje promjena i osnaživanje korisnika, radi ciljem njihovog aktivnog uključivanja u život zajednice.</p> <p style="text-align: center;">Članak 79.</p> <p>(1) Prva socijalna usluga sadrži:</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 6,44

	<ol style="list-style-type: none"> 1. inicijalni razgovor 2. informiranje korisnika o pravima i pružateljima usluga 3. primjenu instrumenata za procjenu općih rizika za dobrobit djeteta 4. iniciranje žurnih intervencija u slučaju ugrožene sigurnosti i/ili osnovnih životnih potreba korisnika. <p>(2) Prvu socijalnu uslugu pruža stručni radnik Zavoda prilikom prvog kontakta s korisnikom kojem nije priznato pravo u sustavu socijalne skrbi, odnosno nije poduzeta mjera ili radnja iz nadležnosti Zavoda ili ako je od njenog poduzimanja prošlo više od šest mjeseci, a korisnik se obraća radi istih ili novih potreba.</p> <p style="text-align: center;">Članak 81.</p> <p>(1) Savjetovanje je usluga</p>		
--	--	--	--

kojom stručna osoba u neposrednom kontaktu potiče korisnika na razvoj novih mogućnosti sagledavanja životne situacije sa svrhom prevladavanja teškoća, stvaranja uvjeta za očuvanje i razvoj osobnih mogućnosti te odgovornog odnosa pojedinca prema samom sebi, obitelji i društvu.

(2) Usluga savjetovanja obuhvaća individualni rad s korisnikom i/ili članovima njegove obitelji radi prevladavanja teškoća koje je moguće riješiti kratkotrajnim intervencijama do tri susreta, a iznimno prema procjeni stručnjaka do pet susreta.

(3) Uslugu savjetovanja pruža stručni radnik Zavoda, Obiteljskog centra, doma socijalne skrbi i drugih pružatelja usluga iz članka 162. točaka 3. i 4. ovoga Zakona.

Članak 91.

	<p>Psihosocijalna podrška je usluga koja obuhvaća stručne postupke i druge oblike pomoći i podrške kojima se potiče razvoj i unaprjeđenje kognitivnih, funkcionalnih, komunikacijskih, govorno-jezičnih, socijalnih ili odgojnih vještina korisnika.</p>		
<p>Članak 20. Zaštita djece žrtava u kaznenim istragama i postupcima</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da u kaznenim istragama i postupcima, u skladu s ulogom žrtava u relevantnom pravosudnom sustavu, nadležna tijela imenuju posebnog predstavnika za dijete žrtvu, ako su na temelju nacionalnog prava nositelji roditeljske odgovornosti isključeni iz kaznenog postupka zbog sukoba interesa između roditelja i djeteta žrtve ili ako dijete nema pratnju ili je odvojeno od svoje obitelji.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da djeca žrtve bez odlaganja imaju pristup pravnom savjetovanju i, u skladu s ulogom žrtava u relevantnom pravosudnom sustavu, na pravno zastupanje, pa i radi potraživanja odštete. Pravno savjetovanje i pravno</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o sudovima (NN 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20) (NN 130/20) članak/članci 115, 116</p>

<p>zastupanje su besplatni, ako žrtva nema dovoljno financijskih sredstava.</p> <p>3. Ne dovodeći u pitanje prava obrane, države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi u kaznenim istragama koje se odnose na kaznena djela iz članaka od 3. do 7. osigurale:</p> <p>(a) da se saslušanja s djetetom žrtvom izvedu bez neopravdanog odlaganja, nakon što su nadležna tijela obaviještena o činjenicama;</p> <p>(b) da se saslušanja djeteta žrtve, prema potrebi, izvode u prostorijama koje su za tu svrhu namijenjene ili prilagođene;</p> <p>(c) da saslušanja djeteta žrtve obavljaju u tu svrhu osposobljeni stručnjaci ili da se ta saslušanja obavljaju uz njihovu pomoć;</p> <p>(d) da sva saslušanja djeteta žrtve provode iste osobe, ako je to moguće i kada je to primjereno;</p> <p>(e) da broj saslušanja bude što manji i da se obavljaju samo ako su nužna za potrebe kaznenih istraga ili kaznenih postupaka;</p> <p>(f) da dijete žrtva može biti u pratnji njegovog ili njezinog pravnog zastupnika ili, kada je to primjereno, odrasle osobe koju on ili ona odabere, osim ako je u odnosu na tu osobu donesena obrazložena odluka koja je s tim u suprotnosti,</p> <p>4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da u kaznenim istragama bilo kojeg kaznenog djela iz članaka od 3. do 7. sva saslušanja djeteta žrtve ili, prema potrebi, djeteta svjedoka,</p>			
--	--	--	--

<p>mogu biti audiovizualno snimljena te da takve audiovizualne snimke saslušanja mogu biti upotrijebljene kao dokaz u sudskim postupcima, u skladu s pravilima iz nacionalnog prava.</p> <p>5. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da u kaznenim postupcima u vezi s bilo kojim kaznenim djelom iz članaka od 3. do 7. može biti naloženo: (a) isključivanje javnosti sa saslušanja; (b) saslušanje u sudnici djeteta žrtve u odsutnosti, posebno uporabom odgovarajuće komunikacijske tehnologije.</p> <p>6. Države članice poduzimaju potrebne mjere, ako je to u interesu djece žrtava i vodeći računa o drugim prevladavajućim interesima, da zaštite privatnost, identitet i sliku djece žrtava te da spriječe javnu diseminaciju bilo koje informacije koja bi mogla odvesti do njihove identifikacije.</p>			
<p>Članak 21.</p> <p>Mjere protiv oglašavanja prilika za zlostavljanje i seksualnog turizma</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi se spriječilo ili zabranilo:</p> <p>(a) širenje materijala u kojem se oglašava prilika za počinjenje bilo kojeg kaznenog djela iz članaka od 3. do 6.; i</p> <p>(b) organiziranje putovanja u komercijalne ili nekomercijalne svrhe u svrhu počinjenja bilo kojeg kaznenog djela iz članaka od 3. do 5.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 162

<p>Članak 22.</p> <p>Preventivni interventni programi ili mjere</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da osobe koje se boje da bi mogle počinuti bilo koje kazneno djelo iz članaka od 3. do 7. imaju, prema potrebi, pristup učinkovitim interventnim programima ili mjerama namijenjenima ocjeni i sprečavanju rizika od počinjenja takvih kaznenih djela.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o obveznom zdravstvenom osiguranju (NN 80/13) članak/članci Zakon o obveznom zdravstvenom osiguranju (NN 80/13, 137/13, 98/19) članak 27.
<p>Članak 23.</p> <p>Prevenција</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere, kao što su obrazovanje i osposobljavanje, kako bi obeshrabrile i smanjile potražnju koja potiče sve oblike seksualnog iskorištavanja djece.</p> <p>2. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere, uključujući i one preko interneta, kao što su informativne kampanje i kampanje za podizanje svijesti, istraživački i obrazovni programi, prema potrebi u suradnji s relevantnim organizacijama civilnog društva i drugim dionicima, namijenjene podizanju svijesti i smanjivanju rizika da djeca postanu žrtve seksualnog zlostavljanja ili iskorištavanja. 272 Službeni list Europske unije 19/Sv. 16 HR</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o sudovima (NN 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20) (NN 130/20) članak/članci 113., 114., 38., 41., 42., 126

<p>3. Države članice promiču redovito osposobljavanje službenika koji bi u svom radu mogli doći u doticaj s djecom žrtvama seksualnog zlostavljanja ili iskorištavanja, uključujući policijske službenike na terenu, kako bi bili sposobni prepoznati i postupati s djecom žrtvama i s djecom potencijalnim žrtvama seksualnog zlostavljanja ili iskorištavanja.</p>			
<p>Članak 24. Dobrovoljni interventni programi ili mjere tijekom ili nakon kaznenog postupka</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje interventne programe ili mjere koje uvedu nadležna pravosudna tijela u skladu s nacionalnim pravom, države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da učinkoviti interventni programi ili mjere budu dostupni radi sprečavanja ili smanjivanja rizika od ponavljanja kaznenog djela seksualne prirode protiv djece. Takvi programi ili mjere su dostupni u svakom trenutku tijekom kaznenog postupka, unutar zatvora ili izvan zatvora, u skladu s nacionalnim pravom.</p> <p>2. Interventni programi ili mjere iz stavka 1. odgovaraju posebnim razvojnim potrebama djece koja počine seksualni delikt. 3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da sljedeće osobe imaju pristup intervencijskim programima ili mjerama iz</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 62. 64. 66. 76.</p>
		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o izvršavanju sankcija izrečenih maloljetnicima za kaznena djela i prekršaje (NN 133/12) članak/članci 7, 13</p>

<p>stavka 1.:</p> <p>(a) osobe koje podliježu kaznenim postupcima zbog bilo kojeg kaznenog djela iz članaka od 3. do 7., pod uvjetima koji ne štete niti su u suprotnosti s pravom na obranu ni sa zahtjevima poštenog i nepristranog suđenja i u skladu su s načelom pretpostavke nedužnosti; i</p> <p>(b) osobe koje su osuđene za bilo koje kazneno djelo iz članaka od 3. do 7.</p> <p>4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se za osobe iz stavka 3. pripremi ocjena opasnosti koju predstavljaju i ocjena mogućeg rizika od ponavljanja kaznenih djela iz članaka od 3. do 7. s ciljem utvrđivanja odgovarajućih interventnih programa ili mjera.</p> <p>5. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da osobe iz stavka 3. za koje su predlagani interventni programi ili mjere u skladu sa stavkom 4.: (a) budu u cijelosti obaviještene o razlozima prijedloga; (b) pristanu na sudjelovanje u programima ili mjerama na temelju potpunog uvida u činjenice; (c) mogu odbiti i, u slučaju osuđenih osoba, budu upoznate s mogućim posljedicama takvog odbijanja.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 25.</p> <p>Mjere protiv internetskih stranica koje sadrže ili šire dječju pornografiju</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale žurno uklanjanje internetskih stranica s poslužitelja koji se nalaze na njihovom području, a koje sadrže ili šire dječju pornografiju, te kako bi doprinijele uklanjanju takvih stranica i s poslužitelja koji se nalaze izvan njihovog područja,</p> <p>2. Države članice mogu poduzeti mjere sprečavanja pristupa internetskim stranicama koje sadrže dječju pornografiju ili je šire prema korisnicima interneta unutar njihovog područja. Te mjere treba odrediti transparentnim postupcima i osigurati odgovarajuće zaštitne mjere, posebno kako bi se osiguralo da ograničenje bude svedeno samo na ono što je potrebno i razmjerno, te da korisnici budu obaviješteni o razlozima ograničenja. Te zaštitne mjere uključuju i mogućnost sudske zaštite.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 75
---	--	---------------	---

<p>Članak 26.</p> <p>Zamjena Okvirne odluke 2004/68/PUP</p> <p>Ovim se zamjenjuje Okvirna odluka 2004/68/PUP za države članice koje sudjeluju u donošenju ove Direktive, ne dovodeći u pitanje obveze tih država članica da u određenim rokovima prenesu Okvirnu odluku u nacionalno pravo. Za države članice koje sudjeluju u donošenju ove Direktive upućivanja na Okvirnu odluku 2004/68/PUP smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje
<p>Članak 27.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice do 18. prosinca 2013. donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom. 2. Države članice dostavljaju Komisiji tekst odredbi kojima obveze na temelju ove Direktive prenose u svoje nacionalno pravo. 3. Kada države članice usvajaju ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja utvrđuju države članice.</p>	<p>Članak 2.</p> <p>Ovim Zakonom preuzimaju se u pravni sustav Republike Hrvatske sljedeći akti Europske unije:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, 27.12.2006.) 2. Direktiva 2011/36/EU Europskog parlamenta i 	Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje

	<p>Vijeća od 5. travnja 2011. o sprečavanju i suzbijanju trgovanja ljudima i zaštiti njegovih žrtava te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/629/PUP (SL L 101, 15.4.2011.)</p> <p>3. Direktiva 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije, te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2004/68/PUP (SL L 335, 17.12.2011.)</p> <p>4. Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni status izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite (SL L 337, 20.12.2011.)</p>		
--	--	--	--

	<p>5. Direktiva 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP (SL L 315, 14.11.2012.)</p> <p>6. Direktiva (EU) 2016/801 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata i obavljanja poslova au pair (SL L 132, 21.5.2016.).</p>		
<p>Članak 28. Izvješćivanje</p> <p>1. Države članice do 18. prosinca 2015. Europskom parlamentu i Vijeću podnose izvješće s ocjenom u kojoj mjeri su države članice poduzele mjere potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom, zajedno sa zakonodavnim prijedlogom, ako je to</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>

<p>potrebno. 19/Sv. 16 Službeni list Europske unije 273 HR 2. Komisija do 18. prosinca 2015. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće s ocjenom provedbe mjera iz članka 25.</p>			
<p>Članak 29. Stupanje na snagu Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>
<p>Članak 30. Adresati Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni statusa izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o socijalnoj skrbi (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Cilj</p> <p>Cilj je ove Direktive utvrditi standarde u pogledu kvalifikacije državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva kao korisnika međunarodne zaštite, jedinstvenog statusa izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaja odobrene zaštite.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 1.
<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>(a) „međunarodna zaštita” znači status izbjeglice i status osobe kojoj je odobrena supsidijarna zaštita kako je definirana u točkama (e) i (g);</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 4.
<p>(b) „korisnik međunarodne zaštite” znači osoba kojoj je odobren status izbjeglice ili status osobe kojoj je odobrena supsidijarna zaštita kako su definirani u točkama (e) i (g);</p> <p>(c) „Ženevska konvencija” znači Konvencija o statusu izbjeglica sklopljena u Ženevi 28. srpnja 1951., kako je izmijenjena Protokolom iz New Yorka od 31. siječnja 1967.;</p> <p>(d) „izbjeglica” znači državljanin treće</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 3., 63., 64.,

<p>zemlje koji je, zbog osnovanog straha od proganjanja zbog svoje rase, vjere, nacionalnosti, političkog mišljenja ili pripadnosti određenoj društvenoj skupini, izbjegao iz svoje nacionalne države te nije u mogućnosti ili, zbog takvog straha, ne želi staviti se pod zaštitu te države, kao i osoba bez državljanstva koja se nalazi izvan države prethodnog uobičajenog boravišta, a koja se zbog istih gore navedenih razloga, ili zbog takvog straha, ne želi vratiti u tu državu, te na koju se ne primjenjuje članak 12.;</p> <p>(e) „status izbjeglice” znači priznavanje kao izbjeglice državljanina treće zemlje ili osobe bez državljanstva od strane države članice;</p> <p>(f) „osoba koja ispunjava uvjete za supsidijarnu zaštitu” znači državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva koja ne ispunjava uvjete za dobivanje statusa izbjeglice ali za koju se opravdano vjeruje da bi se dotična osoba, ako bi se vratila u svoju državu porijekla ili, ako se radi o osobi bez državljanstva, u državu prethodnog uobičajenog boravišta, bila izložena trpljenju ozbiljne nepravde kako je definirano člankom 15., i na koju se ne primjenjuje članak 17. stavci 1. i 2., te koja nije u mogućnosti ili, zbog takve opasnosti, ne želi staviti se pod zaštitu te države;</p>			
--	--	--	--

<p>(g) „status osobe kojoj je odobrena supsidijarna zaštita” znači priznavanje, od strane države članice, državljanina treće zemlje ili osobe bez državljanstva kao osobe koja ispunjava uvjete za supsidijarnu zaštitu;</p> <p>(h) „zahtjev za međunarodnom zaštitom” znači zahtjev za zaštitom koji državi članici podnosi državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva, a može se shvatiti kao traženje statusa izbjeglice ili supsidijarne zaštite, pri čemu podnositelj zahtjeva ne traži izrijekom drugu vrstu zaštite koja je izvan djelokruga ove Direktive, a koja se može zasebno tražiti;</p> <p>(i) „podnositelj zahtjeva” znači državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva koja je podnijela zahtjev za međunarodnom zaštitom u pogledu kojeg još nije donesena konačna odluka;</p> <p>(j) „članovi obitelji” znači sljedeći članovi obitelji korisnika međunarodne zaštite koji su prisutni u istoj državi članici u pogledu zahtjeva za međunarodnom zaštitom, pod uvjetom da je obitelj već postojala u državi podrijetla:</p> <p>—bračni drug korisnika međunarodne zaštite ili njegov ili njezin nevjenčani partner u postojanoj vezi ako zakon ili praksa dotične države članice postupa s nevjenčanim parovima na</p>			
---	--	--	--

<p>sličan način kao i s vjenčanim parovima prema svojem zakonu koji se odnosi na državljane trećih zemalja,</p> <ul style="list-style-type: none"> —maloljetna djeca parova iz prve alineje ili korisnika međunarodne zaštite pod uvjetom da su neoženjeni i bez obzira na to jesu li rođeni u braku ili izvan braka ili usvojeni kako je definirano nacionalnim pravom, —otac, majka ili druga odrasla osoba odgovorna za korisnika međunarodne zaštite, prema pravu ili praksi dotične države članice, kada je korisnik maloljetan i nije u braku; <p>(k) „maloljetnik” znači državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva mlađa od 18 godina,</p> <p>(l) „maloljetnik bez pratnje” znači maloljetnik koji uđe na državno područje države članice bez pratnje odrasle osobe koja je za njega ili nju odgovorna na temelju zakona ili prakse dotične države članice te tako dugo dok takva osoba ne počne učinkovito skrbiti o njemu ili njoj; ovo uključuje maloljetnika koji ostane bez pratnje nakon što uđe na državno područje države članice;</p> <p>(m) „dozvola boravka” znači svaka dozvola ili odobrenje koje izdaju tijela države članice u obliku koji je predviđen pravom te države, a kojom se dopušta državljaninu treće zemlje ili osobi bez</p>			
---	--	--	--

<p>državljanstva da boravi na njezinom državnom području; (n) „zemlja podrijetla” znači zemlja ili zemlje državljanstva ili, za osobe bez državljanstva, prethodnog uobičajenog boravišta.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Povoljniji standardi</p> <p>Države članice mogu uvesti ili zadržati povoljnije standarde prema kojima se određuje koje osobe ispunjavaju uvjete za dobivanje statusa izbjeglica ili za odobrenje supsidijarne zaštite, kao i ona prema kojima se utvrđuje sadržaj međunarodne zaštite, pod uvjetom da su ti standardi u skladu s ovom Direktivom.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije predmet usklađivanja.</p>
<p>POGLAVLJE II.</p> <p>PROCJENA ZAHTJEVA ZA MEĐUNARODNOM ZAŠTITOM</p> <p>Članak 4.</p> <p>Procjena činjenica i okolnosti</p> <p>1. Države članice mogu utvrditi kao obvezu podnositelja zahtjeva da čim prije dostavi sve potrebne elemente kojima će</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 28., 29.</p>

<p>potkrijepiti svoj zahtjev za međunarodnom zaštitom. Dužnost je države članice da u suradnji s podnositeljem zahtjeva procijeni odgovarajuće elemente zahtjeva.</p> <p>2. Elementi iz stavka 1. uključuju izjave podnositelja zahtjeva i svu dokumentaciju kojom on raspolaže i koja se odnosi na njegovu dob, podrijetlo, uključujući i podrijetlo njegove rodbine, njegov identitet, državljanstvo/državljanstva, zemlju(-e) i mjesto(-a) prethodnog boravišta, prethodne zahtjeve za azilom, smjerove putovanja, putne isprave i razloge za podnošenje zahtjeva za međunarodnom zaštitom.</p> <p>3. Zahtjevi za međunarodnom zaštitom procjenjuju se pojedinačno, pri čemu se uzima u obzir sljedeće:</p> <p>(a)sve odgovarajuće činjenice koje se odnose na zemlju podrijetla u vrijeme donošenja odluke o zahtjevu, uključujući zakone i propise zemlje podrijetla i način na koji se oni primjenjuju;</p> <p>(b)odgovarajuće izjave i dokumentaciju koje je dostavio podnositelj zahtjeva uključujući informacije o tome je li podnositelj zahtjeva bio ili bi mogao biti izložen proganjanju ili ozbiljnoj nepravdi;</p>			
---	--	--	--

<p>(c) položaj i osobne okolnosti podnositelja zahtjeva, uključujući čimbenike kao što su podrijetlo, spol i dob, kako bi se procijenilo bi li se, s obzirom na osobne okolnosti podnositelja zahtjeva, postupci kojima je podnositelj zahtjev bio izložen ili bi mogao biti izložen mogli smatrati proganjanjem ili ozbiljnom nepravdom;</p> <p>(d) podatak o tome jesu li aktivnosti podnositelja zahtjeva, nakon što je napustio zemlju podrijetla, bile usmjerene stvaranju neophodnih uvjeta za traženje međunarodne zaštite, kako bi se procijenilo mogu li ove aktivnosti izložiti podnositelja zahtjeva proganjanju ili ozbiljnoj nepravdi ako se vrati u tu zemlju;</p> <p>(e) podatak o tome može li se od podnositelja zahtjeva razumno očekivati da će se staviti pod zaštitu druge zemlje u kojoj bi mogao dokazati državljanstvo.</p> <p>4. Činjenica da je podnositelj zahtjeva već bio izložen proganjanju ili ozbiljnoj nepravdi ili izravnim prijetnjama takvim proganjanjem ili nepravdom, predstavlja ozbiljnu naznaku za njegov osnovani strah od proganjanja ili od trpljenja ozbiljne nepravde, ako ne postoje ozbiljni razlozi za vjerovanje da se takvo proganjanje ili ozbiljna nepravda neće ponoviti.</p>			
---	--	--	--

<p>5. Ako država članica primjenjuje načelo prema kojemu je dužnost podnositelja zahtjeva potkrijepiti dokazima zahtjev za međunarodnom zaštitom i ako neke izjave podnositelja zahtjeva nisu potkrijepljene dokumentacijom ili drugim dokazima, tim izjavama ne treba potvrda ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>(a) podnositelj zahtjeva je učinio iskreni napor da svoj zahtjev potkrijepi dokazima;</p> <p>(b) podneseni su svi odgovarajući elementi kojima raspolaže podnositelj zahtjeva i dana su zadovoljavajuća objašnjenja u pogledu manjka drugih odgovarajućih elemenata;</p> <p>(c) utvrdilo se da su izjave podnositelja zahtjeva dosljedne i prihvatljive te da ne proturječe dostupnim posebnim i općim informacijama relevantnima za njegov slučaj;</p> <p>(d) podnositelj zahtjeva je zatražio međunarodnu zaštitu što je prije mogao, osim ako podnositelj zahtjeva može predočiti opravdane razloge zašto to nije učinio; i</p> <p>(e) utvrđena je opća vjerodostojnost podnositelja zahtjeva.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 5.</p> <p>Potreba za međunarodnom zaštitom koje nastaju na licu mjesta (sur place)</p> <p>1. Osnovan strah od proganjanja ili stvarna opasnost od trpljenja ozbiljne nepravde može se temeljiti na događajima koji su se dogodili nakon što je podnositelj zahtjeva napustio zemlju podrijetla.</p> <p>2. Osnovani strah od proganjanja ili stvarna opasnost od trpljenja ozbiljne nepravde može se temeljiti na aktivnostima u koje se upustio podnositelj zahtjeva nakon što je napustio zemlju podrijetla, posebno ako je utvrđeno da aktivnosti na koje se poziva predstavljaju izraz i nastavak uvjerenja ili sklonosti koje je imao u zemlji podrijetla.</p> <p>3. Ne dovodeći u pitanje Ženevsku konvenciju, države članice mogu odrediti da se podnositelju zahtjeva koji naknadno podnese zahtjev u pravilu neće priznati status izbjeglice ako se opasnost od proganjanja temelji na okolnostima koje je podnositelj zahtjeva stvorio svojom vlastitom odlukom nakon što je napustio zemlju podrijetla.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 24.
---	--	---------------	---

<p>Članak 6.</p> <p>Počinitelji proganjanja ili ozbiljne nepravde</p> <p>Počinitelji proganjanja ili teškog stradanja uključuju:</p> <p>(a) državu;</p> <p>(b) stranke ili organizacije koje kontroliraju državu ili bitan dio državnog područja države;</p> <p>(c) nadržavna tijela, ako se može dokazati da počinitelji navedeni u točkama (a) i (b), uključujući međunarodne organizacije, nisu u mogućnosti ili ne žele pružiti zaštitu od proganjanja ili ozbiljne nepravde kako je definirano člankom 7.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 25.
<p>Članak 7.</p> <p>Davatelji zaštite</p> <p>1. Zaštitu mogu pružiti:</p> <p>(a) država; ili</p> <p>(b) stranke ili organizacije, uključujući međunarodne organizacije, koje kontroliraju državu ili bitan dio državnog područja države;</p> <p>ako žele i u mogućnosti su pružiti zaštitu u skladu sa stavkom 2.</p> <p>2. Zaštita od proganjanja ili ozbiljne</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 26.

<p>nepravde mora biti učinkovita i trajna. Takva se zaštita općenito pruža ako čimbenici iz točaka (a) i (b) stavka 1. poduzimaju razumne mjere s ciljem sprečavanja proganjanja ili trpljenja ozbiljne nepravde, između ostalog, primjenom učinkovitog pravnog sustava za otkrivanje, gonjenje i kažnjavanje djela koja predstavljaju proganjanje ili ozbiljnu nepravdu, i ako podnositelj zahtjeva ima pristup takvoj zaštiti.</p> <p>3. Kada procjenjuju kontrolira li međunarodna organizacija državu ili bitni dio njezinog državnog područja i pruža li zaštitu kako je opisano u stavku 2., države članice uzimaju u obzir svaku smjernicu koja se može naći u odgovarajućim aktima Unije.</p>			
<p>Članak 8.</p> <p>Zaštita unutar države</p> <p>1. Pri ocjenjivanju zahtjeva za međunarodnom zaštitom, države članice mogu utvrditi da podnositelju zahtjeva nije potrebna međunarodnu zaštita ako u nekom dijelu zemlje podrijetla:</p> <p>(a)ne postoje osnovani razlozi za strah od proganjanja niti stvarna opasnost od ozbiljne nepravde; ili</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 27.</p>

<p>(b) on ili ona imaju pristup zaštiti od proganjanja ili ozbiljne nepravde kako je definirano u članku 7.;</p> <p>i on ili ona mogu sigurno i zakonito putovati i imati pristup do tog dijela zemlje te je razumno očekivati da može ostati tamo.</p> <p>2. Kada ispituju postoje li za podnositelja zahtjeva osnovani razlozi za strah od proganjanja ili stvarna opasnost od ozbiljne nepravde, ili ima li podnositelj zahtjeva pristup zaštiti od proganjanja ili ozbiljne nepravde u nekom dijelu zemlje podrijetla u skladu sa stavkom 1., države članice pri donošenju odluke o zahtjevu uzimaju u obzir opće okolnosti koje prevladavaju u tom dijelu zemlje i osobne okolnosti podnositelja zahtjeva u skladu s člankom 4. S tim ciljem države članice osiguravaju da se od odgovarajućih izvora, kao što su visoki povjerenik za izbjeglice Ujedinjenih naroda i Europski potporni ured za azil, dobivaju točne i najnovije informacije.</p>			
---	--	--	--

<p>POGLAVLJE III.</p> <p>UVJETI ZA STATUS IZBJEGLICE</p> <p>Članak 9.</p> <p>Djelo proganjanja</p> <p>1. Da bi se neko djelo smatralo djelom proganjanja u smislu članka 1.A Ženevske konvencije, djelo mora:</p> <p>(a) biti dovoljno ozbiljno po svojoj prirodi ili ponavljanju da predstavlja ozbiljno kršenje temeljnih ljudskih prava, posebno prava koja ne mogu biti ograničena prema članku 15. stavku 2. Europske konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda; ili</p> <p>(b) biti skup različitih mjera, uključujući kršenja ljudskih prava, koje je dovoljno ozbiljno da utječe na pojedinca na sličan način kako je navedeno u točki (a).</p> <p>2. Djela proganjanja u smislu stavka 1. mogu, između ostalog, biti u obliku:</p> <p>(a) fizičkog ili mentalnog nasilja, uključujući seksualno nasilje;</p> <p>(b) zakonskih, administrativnih, policijskih i/ili sudskih mjera koje su same po sebi diskriminacijske ili koje se primjenjuju na diskriminacijski način;</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 23.
--	--	---------------	---

<p>(c) sudskog progona ili kažnjavanja koje je nerazmjerno ili diskriminirajuće;</p> <p>(d) uskraćivanja sudske pomoći što dovodi do nerazmjernih ili diskriminirajućih kazni;</p> <p>(e) sudskog progona ili kažnjavanja radi odbijanja vršenja vojne službe prilikom sukoba, kada bi vršenje vojne službe uključivalo kaznena djela ili radnje koja su obuhvaćene klauzulama o isključenju koje su utvrđene u članku 12. stavku 2.;</p> <p>(f) djela koja su po prirodi specifično vezana uz spol ili djecu.</p> <p>3. U skladu s točkom (d) članka 2., mora postojati veza između razloga navedenih u članku 10. i djela proganjanja kako su opisana u stavku 1. ovog članka ili nedostatka zaštite od takvih djela.</p>			
<p>Članak 10.</p> <p>Razlozi proganjanja</p> <p>1. Države članice uzimaju u obzir sljedeće elemente pri procjenjivanju razloga za proganjanje:</p> <p>(a) pojam rase posebno uključuje boju kože, podrijetlo ili pripadnost određenoj etničkoj skupini;</p> <p>(b) pojam religije posebno uključuje</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 22. , 23. st. 4.</p>

<p>zauzimanje vjerskih, nevjerskih i ateističkih uvjerenja, sudjelovanje ili nesudjelovanje u formalnim vjerskim obredima privatno ili u javnosti, samostalno ili u zajednici s drugima, druga religiozna djela ili izražavanja vjere, ili oblike osobnog ili zajedničkog ponašanja koji se temelje na vjerskom uvjerenju ili ih takvo uvjerenje propisuje;</p> <p>(c) pojam nacionalnosti ne ograničava se na posjedovanje ili neposjedovanje državljanstva već posebno uključuje članstvo u skupini koju određuje njezin kulturni, etnički ili lingvistički identitet, zajedničko geografsko ili političko podrijetlo ili njezin odnos sa stanovništvom druge države;</p> <p>(d) skupina se smatra posebnom društvenom skupinom posebno ako:</p> <ul style="list-style-type: none"> — članovi te skupine dijele urođene osobine ili zajedničko porijeklo koje se ne može izmijeniti ili imaju zajedničku osobinu ili uvjerenje koje je toliko bitno za identitet ili svijest da osobu ne bi trebalo prisiljavati da ga se odrekne, i — ta skupina ima samosvojan identitet u dotičnoj zemlji jer se smatra drukčijom od društva koje ju okružuje; <p>Ovisno o okolnostima u zemlji</p>			
--	--	--	--

<p>podrijetla, posebnom društvenom skupinom može se smatrati i skupina koja se temelji na zajedničkim osobinama seksualne orijentacije. Seksualna se orijentacija ne može shvaćati u smislu da uključuje djela koja se u skladu s nacionalnim pravom države članice smatraju kaznenim djelima. Aspekti povezani sa spolom, uključujući spolni identitet, uzimaju se u obzir za potrebe određivanja pripadnosti posebnoj društvenoj skupini ili utvrđivanja osobine takve skupine;</p> <p>(e)pojam političkog mišljenja posebno uključuje mišljenje, ideju ili uvjerenje o stvarima povezanim s potencijalnim počiniteljima proganjanja spomenutim u članku 6. i s njihovim politikama ili metodama, bez obzira je li to svoje mišljenje, ideju ili uvjerenje podnositelj zahtjeva pretvorio u djelo.</p> <p>2. Kad se procjenjuje ima li podnositelj zahtjeva osnovan strah od proganjanja nebitno je posjeduje li on doista rase, vjerske, nacionalne, društvene ili političke osobine koje izazivaju proganjanje pod uvjetom da mu takvu osobinu pripisuje počinitelj proganjanja.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 11.</p> <p>Prestanak statusa</p> <p>1. Državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva prestaje biti izbjeglica ako:</p> <p>(a)dobrovoljno se ponovno stavi pod zaštitu zemlje svog državljanstva; ili</p> <p>(b)izgubivši svoje državljanstvo, ponovno ga dobrovoljno stekne; ili</p> <p>(c)stekne novo državljanstvo i uživa zaštitu zemlje čije je državljanstvo stekao; ili</p> <p>(d)dobrovoljno se ponovno vrati u zemlju koju je napustio ili izvan koje je boravio zbog straha od proganjanja; ili</p> <p>(e)više ne može odbijati staviti se pod zaštitu zemlje svog državljanstva jer više ne postoje okolnosti na temelju kojih mu je priznat status izbjeglice;</p> <p>(f)može se, radi li se o osobi bez državljanstva, vratiti u zemlju prethodnog uobičajenog boravišta jer više ne postoje okolnosti na temelju kojih mu je priznat status izbjeglice.</p> <p>2. Razmatrajući točke (e) i (f) stavka 1., države članice uzimaju u obzir podatak o tome je li promjena okolnosti značajna i stalna, da se strah izbjeglice od proganjanja više ne može smatrati osnovanim.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 49.
--	--	---------------	---

<p>3. Točke (e) i (f) stavka 1. ne primjenjuju se na izbjeglicu koji se može pozvati na nepobitne razloge koji proizlaze iz prethodnog proganjanja zbog toga što se odbio izložiti zaštiti zemlje čiji je državljanin ili, radi li se o osobi bez državljanstva, zemlje prethodnog uobičajenog boravišta.</p>			
<p>Članak 12.</p> <p>Isključenje</p> <p>1. Državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva nemaju pravo na stjecanje statusa izbjeglice ako:</p> <p>(a) su obuhvaćeni člankom 1.D Ženevske konvencije, koji se odnosi na zaštitu ili pomoć što je pružaju tijela ili agencije Ujedinjenih naroda, osim visokog povjerenika Ujedinjenih naroda za izbjeglice. Ako je takva zaštita ili pomoć prestala zbog bilo kojeg razloga, a da položaj takvih osoba nije konačno riješen u skladu s odgovarajućim rezolucijama koje je usvojila Opća skupština Ujedinjenih naroda, ove osobe imaju ipso facto pravo na povlastice iz ove Direktive;</p> <p>(b) su im nadležna tijela zemlje u kojoj imaju boravište priznala da imaju prava i obveze koje su povezane s</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 30.</p>

<p>posjedovanjem državljanstva te zemlje, ili istovjetna prava i obveza.</p> <p>2. Državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva nemaju pravo na stjecanje statusa izbjeglice ako postoje ozbiljni razlozi zbog kojih se može smatrati:</p> <p>(a) da su počinili zločin protiv mira, ratni zločin ili zločin protiv čovječnosti kako je definirano međunarodnim instrumentima izrađenim kako bi se predvidjele odredbe u pogledu takvih zločina;</p> <p>(b) da su počinili teško nepolitičko kazneno djelo izvan zemlje u koju su izbjegli prije nego su bili prihvaćeni kao izbjeglice, što znači prije izdavanja dozvole boravaka na temelju odobrenog statusa izbjeglice; posebno okrutna djela, čak i ako su počinjena s navodnim političkim ciljem, mogu se smatrati teškim nepolitičkim kaznenim djelima;</p> <p>(c) da su krivi za djela koja su u suprotnosti s ciljevima i načelima Ujedinjenih naroda kako su navedena u preambuli i člancima 1. i 2. Povelje Ujedinjenih naroda.</p> <p>3. Stavak 2. primjenjuje se na osobe koje potiču ili na drugi način sudjeluju u izvršenju kaznenih djela ili djela koja su u njemu navedena.</p>			
---	--	--	--

<p>POGLAVLJE IV.</p> <p>STATUS IZBJEGLICE</p> <p>Članak 13.</p> <p>Odobrovanje statusa izbjeglice</p> <p>Države članice odobravaju status izbjeglice državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva koja ispunjava uvjete za stjecanje statusa izbjeglice u skladu s poglavljima II. i III.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 20., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29. i 49.
<p>Članak 14.</p> <p>Opoziv, poništenje ili odbijanje obnavljanja statusa izbjeglice</p> <p>1. U vezi sa zahtjevima za međunarodnom zaštitom podnesenim nakon stupanja na snagu Direktive 2004/83/EZ, države članice će opozvati, poništiti ili odbiti obnoviti status izbjeglice državljaninu treće zemlje ili</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 49.

<p>osobi bez državljanstva koji je odobrilo izvršno, upravno, sudsko ili neformalno sudsko tijelo ako oni više nisu izbjeglice u skladu s člankom 11.</p> <p>2. Ne dovodeći u pitanje dužnost izbjeglice u skladu s člankom 4. stavkom 1. da iznese sve odgovarajuće činjenice i dostavi sve odgovarajuće dokaze koji su mu/joj na raspolaganju, država članica koja je odobrila status izbjeglice mora u svakom pojedinačnom slučaju dokazati da je dotična osoba prestala biti ili da nikad nije ni bila izbjeglica u skladu sa stavkom 1. ovog članka.</p> <p>3. Države članice će opozvati, poništiti ili odbiti obnoviti status izbjeglice državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva ako dotična država članica otkrije, nakon što je takvoj osobi odobren status izbjeglice, da:</p> <p>(a) sukladno članku 12. dotična osoba nije trebala imati ili nema pravo na stjecanje statusa izbjeglice;</p> <p>(b) je njegovo ili njezino pogrešno iznošenje ili izostavljanje činjenica, uključujući korištenje krivotvorenih dokumenta, bilo odlučujuće za odobravanje statusa izbjeglice.</p> <p>4. Države članice mogu opozvati, poništiti ili odbiti obnoviti status</p>			
--	--	--	--

<p>izbjeglice koji je odobrilo izvršno, upravno, sudsko ili neformalno sudsko tijelo ako:</p> <p>(a) postoje opravdani razlozi da dotična osoba predstavlja opasnost za sigurnost države članice u kojoj se nalazi;</p> <p>(b) dotična osoba, s obzirom da je pravomoćno osuđena za teško kazneno djelo, predstavlja opasnost za društvo države članice.</p> <p>5. U slučajevima koji su opisani u stavku 4., države članice mogu odlučiti ne odobriti status izbjeglice ako takva odluka još nije bila donesena.</p> <p>6. Osobama na koje se primjenjuju stavci 4. ili 5. pripadaju prava navedena u člancima 3., 4., 16., 22., 31., 32. i 33. Ženevske konvencije ili slična prava, pod uvjetom da se nalaze u državi članici.</p>			
<p>POGLAVLJE V.</p> <p>UVJETI ZA ODOBRENJE SUPSIDIJARNE ZAŠTITE</p> <p>Članak 15.</p> <p>Ozbiljna nepravda</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 21.</p>

<p>Ozbiljnom se nepravdom smatraju:</p> <p>(a) smrtna kazna ili smaknuće; ili</p> <p>(b) mučenje ili nečovječno ili ponižavajuće postupanje ili kažnjavanje podnositelja zahtjeva u zemlji podrijetla; ili</p> <p>(c) ozbiljna i individualna prijetnja životu zbog općeg nasilja u situacijama međunarodnog ili unutarnjeg oružanog sukoba.</p>			
<p>Članak 16.</p> <p>Prestanak statusa</p> <p>1. Državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva prestaje imati pravo na supsidijarnu zaštitu ako su okolnosti na temelju kojih je odobrena supsidijarna zaštita prestale postojati ili su se promijenile do te mjere da zaštita više nije potrebna.</p> <p>2. U primjeni stavka 1., države članice uzimaju u obzir je li izmjena okolnosti dovoljno značajna i stalna da osobi koja je imala pravo na supsidijarnu zaštitu više ne prijete stvarna opasnost od ozbiljne nepravde.</p> <p>3. Stavak 1. ne primjenjuje se na korisnika supsidijarne zaštite koji se može pozvati na nepobitne razloge koji proizlaze iz prethodno ozbiljne nepravde zato jer se odbio ili odbila izložiti zaštiti</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 49.</p>

<p>zemlje čiji je državljanin ili, ako se radi o osobi bez državljanstva, zemlje prethodnog uobičajenog boravišta.</p>			
<p>Članak 17.</p> <p>Isključenje</p> <p>1. Državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva nemaju pravo na supsidijarnu zaštitu ako postoje ozbiljni razlozi zbog kojih se može smatrati da:</p> <p>(a) su počinili zločin protiv mira, ratni zločin ili zločin protiv čovječnosti kako je definirano međunarodnim instrumentima izrađenim kako bi se predvidjele odredbe u pogledu takvih zločina;</p> <p>(b) su počinili teško kazneno djelo;</p> <p>(c) su krivi za djela koja su u suprotnosti s ciljevima i načelima Ujedinjenih naroda kao što su navedena u preambuli i člancima 1. i 2. Povelje Ujedinjenih naroda;</p> <p>(d) predstavljaju opasnost za društvo ili sigurnost države članice u kojoj se nalaze.</p> <p>2. Stavak 1. primjenjuje se na osobe koje</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 31.</p>

<p>potiču ili na drugi način sudjeluju u izvršenju zločina ili djela navedenih u tom stavku.</p> <p>3. Države članice mogu isključiti državljanina treće zemlje ili osobu bez državljanstva od prava na supsidijarnu zaštitu ako je dotična osoba prije svog dolaska u državu članicu počinila jedno ili više kaznenih djela izvan područja primjene stavka 1., a koja bi bila kažnjiva kaznom zatvora da su počinjena u dotičnoj državi članici, i ako je dotična osoba napustila svoju zemlju podrijetla isključivo da bi izbjegla kažnjavanje koje proizlazi iz tih kaznenih djela.</p>			
<p>POGLAVLJE VI.</p> <p>STATUS SUPSIDIJARNE ZAŠTITE</p> <p>Članak 18.</p> <p>Odobrovanje statusa supsidijarne zaštite</p> <p>Države članice odobravaju supsidijarnu zaštitu državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva koja ispunjava uvjete za dobivanje supsidijarne zaštite u skladu s poglavljima II. i V.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 21.</p>

<p>Članak 19.</p> <p>Opoziv, poništenje ili odbijanje obnavljanja statusa supsidijarne zaštite</p> <p>1. U pogledu zahtjeva za međunarodnom zaštitom podnesenih nakon stupanja na snagu Direktive 2004/83/EZ, države članice će opozvati, poništiti ili odbiti obnoviti status supsidijarne zaštite državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva koji mu je odobrilo izvršno, upravno, sudsko ili neformalno sudsko tijelo, ako je dotična osoba prestala imati pravo na supsidijarnu zaštitu u skladu s člankom 16.</p> <p>2. Države članice mogu opozvati, poništiti ili odbiti obnoviti status supsidijarne zaštite državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva koji mu je odobrilo izvršno, upravno, sudsko ili neformalno sudsko tijelo, ako je dotična osoba, nakon što joj je odobren status supsidijarne zaštite, trebala biti isključena iz prava na supsidijarnu zaštitu u skladu s člankom 17. stavkom 3.</p> <p>3. Države članice će opozvati, poništiti ili odbiti obnoviti status supsidijarne zaštite državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva, ako:</p> <p>(a) je dotična osoba, nakon što joj je</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 50.
---	--	---------------	---

<p>odobren status supsidijarne zaštite, trebala biti ili je isključena od prava na supsidijarnu zaštitu u skladu s člankom 17. stavcima 1. i 2.;</p> <p>(b) je njegovo ili njezino pogrešno iznošenje ili izostavljanje činjenica, uključujući korištenje krivotvorenih dokumenta, bilo odlučujuće za odobravanje statusa supsidijarne zaštite.</p> <p>4. Ne dovodeći u pitanje dužnost državljanina treće zemlje ili osobe bez državljanstva u skladu s člankom 4. stavkom 1. da iznese sve odgovarajuće činjenice i dostavi sve odgovarajuće dokaze koji se mu/joj na raspolaganju, država članica koja je odobrila supsidijarnu zaštitu mora u svakom pojedinačnom slučaju dokazati da dotična osoba više nema ili da nikad nije ni imala pravo na supsidijarnu zaštitu u skladu sa stavcima 1., 2. i 3. ovog članka.</p>			
<p>POGLAVLJE VII.</p> <p>SADRŽAJ MEĐUNARODNE ZAŠTITE</p> <p>Članak 20.</p> <p>Opća pravila</p> <p>1. Ovo poglavlje ne dovodi u pitanje</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije predmet usklađivanja.</p>

<p>prava navedena u Ženevskoj konvenciji.</p> <p>2. Ovo se poglavlje primjenjuje na izbjeglice i osobe koje imaju pravo na supsidijarnu zaštitu osim ako nije drukčije navedeno.</p> <p>3. Prilikom primjene ovog poglavlja, države članice uzimaju u obzir položaj posebno ugroženih osoba kao što su maloljetnici, maloljetnici bez pratnje, osobe s invaliditetom, starije osobe, trudnice, samohrani roditelji s maloljetnom djecom, osobe koje su bile žrtve trgovanja ljudima, osobe s mentalnim bolestima i osobe koje su bile podvrgnute mučenju, silovanju ili drugim teškim oblicima duševnog, fizičkog ili seksualnog nasilja.</p> <p>4. Stavak 3. primjenjuje se samo na osobe za koje je utvrđeno da imaju posebne potrebe nakon pojedinačne procjene njihovog stanja.</p> <p>5. Države članice prilikom provedbe odredaba ovog poglavlja koje uključuju maloljetnike u prvom redu uzimaju u obzir najbolji interes djeteta.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 21.</p> <p>Zaštita od prisilnog udaljenja ili vraćanja</p> <p>1. Države članice poštuju načelo zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja u skladu sa svojim međunarodnim obvezama.</p> <p>2. Ako nije zabranjeno međunarodnim obvezama navedenim u stavku 1., države članice mogu prisilno udaljiti ili vratiti izbjeglicu, bez obzira je li mu status službeno priznat ili nije, ako:</p> <p>(a) postoje opravdani razlozi da se dotična osoba smatra opasnom za sigurnost države članice u kojoj se nalazi; ili</p> <p>(b) dotična osoba, s obzirom da je pravomoćno osuđena za posebno teško kazneno djelo, predstavlja opasnost za društvo te države članice.</p> <p>3. Država članica može opozvati, poništiti ili odbiti obnoviti ili izdati dozvolu boravka izbjeglici na koju se primjenjuje stavak 2.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 6.
---	--	---------------	--

<p>Članak 22.</p> <p>Informacije</p> <p>Države članice osiguravaju osobama kojima je priznato pravo na međunarodnu zaštitu, čim prije po odobrenju statusa izbjeglice ili supsidijarne zaštite, pristup informacijama o pravima i obvezama vezanim uz taj status, i to na jeziku koji im je razumljiv ili za koji se može opravdano očekivati da im je razumljiv.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 64.
<p>Članak 23.</p> <p>Održavanje obiteljskog jedinstva</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se održi obiteljsko jedinstvo.</p> <p>2. Države članice moraju se pobrinuti da članovi obitelji osobe koja je korisnik međunarodne zaštite koji pojedinačno ne ispunjavaju uvjete za takvu zaštitu imaju pravo tražiti povlastice iz članaka od 24. do 34. u skladu s nacionalnim postupcima i u onoj mjeri u kojoj je to u skladu s osobnim pravnim statusom člana obitelji.</p> <p>3. Stavci 1. i 2. ne primjenjuju se ako na temelju poglavlja III. i IV. član obitelji nema ili ne bi imao pravo na međunarodnu zaštitu.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 66.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 63., 64., 66

<p>4. Neovisno o stavcima 1. i 2., države članice mogu odbiti, umanjiti ili ukinuti povlastice navedene u njima zbog nacionalne sigurnosti ili javnog reda.</p> <p>5. Države članice mogu odlučiti da se ovaj članak također primjenjuje na druge bliske rođake koji su živjeli zajedno kao obitelj u vrijeme napuštanja zemlje podrijetla i koje je tada u cijelosti ili uglavnom uzdržavao korisnik međunarodne zaštite.</p>			
<p>Članak 24.</p> <p>Dozvole boravka</p> <p>1. Čim prije nakon odobravanja međunarodne zaštite, države članice izdaju osobama sa statusom izbjeglice dozvolu boravka koja mora vrijediti barem tri godine s mogućnošću produljenja, osim ako neotklonjivi razlozi nacionalne sigurnosti ili javnog reda nalažu drukčije, i ne dovodeći u pitanje članak 21. stavak 3.</p> <p>Ne dovodeći u pitanje članak 23. stavak 1., dozvola boravka koja se izdaje članovima obitelji osobe sa statusom izbjeglice može vrijediti kraće od tri godine s mogućnošću produljenja.</p> <p>2. Čim prije nakon odobravanja</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 65. i 75.</p>

<p>međunarodne zaštite, države članice izdaju osobama sa statusom supsidijarne zaštite i članovima njihove obitelji obnovljivu dozvolu boravka koja mora vrijediti barem godinu dana i, u slučaju produljenja, barem dvije godine osim ako neotklonjivi razlozi nacionalne sigurnosti ili javnog reda nalažu drukčije.</p>			
<p>Članak 25.</p> <p>Putne isprave</p> <p>1. Države članice izdaju osobama sa statusom izbjeglice putne isprave u obliku navedenom u Dodatku Ženevskoj konvenciji, u svrhu putovanja izvan njihovog državnog područja, osim ako neotklonjivi razlozi nacionalne sigurnosti ili javnog reda nalažu drukčije.</p> <p>2. Osobama sa statusom supsidijarne zaštite koje nisu u mogućnosti dobiti nacionalnu putovnicu države članice izdaju isprave koje im omogućuju putovanje izvan njihovog državnog područja, osim ako neotklonjivi razlozi nacionalne sigurnosti ili javnog reda nalažu drukčije.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 8.</p>
		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 75.</p>

<p>Članak 26.</p> <p>Pravo na zapošljavanje</p> <p>1. Države članice dopuštaju korisnicima međunarodne zaštite da se zaposle ili samostalno obavljaju djelatnosti pod uvjetima koji se općenito primjenjuju na struku i javnu službu, odmah nakon što im se odobri zaštita.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 89.
<p>2. Države članice osiguravaju da uredi za zapošljavanje nude korisnicima međunarodne zaštite, pod jednakim uvjetima kao i državljanima, aktivnosti kao što su mogućnosti obrazovanja odraslih povezane sa zaposlenjem, strukovno obrazovanje, uključujući programe osposobljavanja za usavršavanje vještina, praktično radno iskustvo na radnom mjestu i usluge savjetovanja.</p> <p>3. Države članice nastoje olakšati korisnicima međunarodne zaštite puno pravo na pristup aktivnostima iz stavka 2.</p> <p>4. Primjenjuju se važeći zakoni u državama članicama primjenjivi na naknadu, pristup sustavima socijalnog osiguranja koji se odnose na zaposlene ili samozaposlene osobe i druge uvjete zapošljavanja.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 61., 68.

<p>Članak 27.</p> <p>Pravo na obrazovanje</p> <p>1. Države članice odobravaju puno pravo na pristup obrazovnom sustavu svim maloljetnicima kojima je odobrena međunarodna zaštita, pod istim uvjetima kao i državljanima.</p> <p>2. Države članice dopuštaju odraslim osobama kojima je odobrena međunarodna zaštita pristup općem obrazovnom sustavu, daljnjem osposobljavanju ili prekvalificiranju, pod istim uvjetima kao i državljanima trećih zemalja koji zakonito borave u zemlji.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 70.
<p>Članak 28.</p> <p>Pravo na priznavanje kvalifikacija</p> <p>1. Države članice osiguravaju jednako postupanje s korisnicima međunarodne zaštite i državljanima u kontekstu postojećih postupaka za priznavanje stranih diploma, svjedodžbi i drugih dokaza o formalnim kvalifikacijama.</p> <p>2. Države članice nastoje olakšati puno pravo korisnicima međunarodne zaštite koji ne mogu podnijeti pisani dokaz o svojim kvalifikacijama odgovarajućim programima za ocjenjivanje, vrednovanje</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 70.

<p>i akreditaciju svog prethodnog obrazovanja. Sve takve mjere u skladu su s člankom 2. stavkom 2. i člankom 3. stavkom 3. Direktive 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija (4).</p>			
<p>Članak 29.</p> <p>Socijalna skrb</p> <p>1. Države članice osiguravaju da korisnici međunarodne zaštite primaju, u državi članici koja im je odobrila takvu zaštitu, potrebnu socijalnu pomoć koja se pruža i državljanima te države članice.</p> <p>2. Odstupajući od općeg pravila navedenog u stavku 1., države članice mogu ograničiti socijalnu pomoć odobrenu korisnicima međunarodne zaštite na osnovne povlastice koje se u tom slučaju pružaju na istim razinama i pod istim uvjetima dostupnosti kao i državljanima.</p>	<p>Članak 19.</p> <p>(1) Naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi, pod uvjetima propisanim ovim Zakonom, mogu se priznati ili odobriti:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. hrvatskom državljaninu s prebivalištem u Republici Hrvatskoj 2. strancu sa stalnim boravkom i dugotrajnim boravištem u Republici Hrvatskoj 3. osobi bez državljanstva s privremenim i stalnim boravkom i dugotrajnim boravištem u Republici Hrvatskoj. 	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 73.</p>

(2) Stranac pod supsidijarnom zaštitom i azilant te članovi njihove obitelji koji zakonito borave u Republici Hrvatskoj kao i stranac s utvrđenim statusom žrtve trgovanja ljudima mogu ostvariti naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi pod uvjetima propisanim ovim Zakonom, zakonima kojima je uređena zaštita od trgovanja ljudima i zakonom kojim se uređuje status, prava i obveze osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom.

(3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka pravo na jednokratnu naknadu i pravo na uslugu smještaja može se priznati i osobi koja nije obuhvaćena stavcima 1. i 2. ovoga članka pod uvjetima propisanim ovim Zakonom, ako to zahtijevaju životne okolnosti u kojima se našla.

<p>Članak 30.</p> <p>Zdravstvena zaštita</p> <p>1. Države članice osiguravaju korisnicima međunarodne zaštite pravo na zdravstvenu zaštitu pod istim uvjetima dostupnosti kao i državljanima države članice koja im je odobrila takvu zaštitu.</p> <p>2. Države članice pružaju, pod istim uvjetima dostupnosti kao i državljanima države članice koja je odobrila zaštitu, odgovarajuću zdravstvenu zaštitu uključujući, prema potrebi, liječenje mentalnih bolesti, korisnicima međunarodne zaštite koji imaju posebne potrebe, kao što su trudnice, osobe s invaliditetom, osobe koje su bile žrtve mučenja, silovanja ili drugih teških oblika duševnog, fizičkog ili seksualnog nasilja ili maloljetnici koji su bili žrtve bilo kojeg oblika zlostavljanja, zanemarivanja, iskorištavanja, mučenja, okrutnog, nečovječnog i ponižavajućeg postupanja ili koji su stradali u oružanom sukobu.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 69.
--	--	---------------	---

<p>Članak 31.</p> <p>Maloljetnici bez pratnje</p> <p>1. Čim prije nakon odobravanja međunarodne zaštite, države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da maloljetnike bez pratnje zastupa zakonski skrbnik ili, prema potrebi, tijelo odgovorno za zaštitu i dobrobit maloljetnika, ili da na bilo koji drugi način, uključujući i onaj propisan zakonom ili na temelju sudskog naloga, budu primjereno zastupani.</p> <p>2. Pri provedbi ove Direktive, države članice osiguravaju da imenovani skrbnik ili zastupnik propisno brine o potrebama maloljetnika. Odgovarajuća tijela provode redovite procjene.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da maloljetnici bez pratnje budu smješteni:</p> <p>(a) kod odraslih rođaka; ili</p> <p>(b) kod udomitelja; ili</p> <p>(c) u centrima specijaliziranim za smještaj maloljetnih osoba; ili</p> <p>(d) u drugim smještajnim objektima primjerenim maloljetnicima.</p> <p>Pri tome se uzimaju u obzir želje djeteta u skladu s njegovom ili njezinom dobi i stupnjem zrelosti.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 10., čl. 17. st. 1.- 3., čl. 67.
--	--	---------------	--

<p>4. Koliko god je moguće, braću i sestre drži se zajedno, uzimajući u obzir najbolje interese dotičnog maloljetnika i posebno njegovu ili njezinu dob i stupanj zrelosti. Promjene mjesta boravišta maloljetnika bez pratnje ograničavaju se na najmanju mjeru.</p> <p>5. Ako je maloljetniku bez pratnje priznata međunarodne zaštite, a traženje članova njegove ili njezine obitelji još nije započelo, države članice počinju ih tražiti čim prije nakon odobravanja međunarodne zaštite, štiteći najbolje interese maloljetnika. Ako je traženje već započelo, države članice prema potrebi nastavljaju postupak traženja. U slučajevima kada život ili integritet maloljetnika ili njegove ili njezine bliske rodbine mogu biti ugroženi, posebno ako su ostali u zemlji podrijetla, mora se osigurati da prikupljanje, obrada i razmjena informacija u pogledu tih osoba budu na povjerljivoj razini.</p> <p>6. Oni koji rade s maloljetnicima bez pratnje moraju imati i nastavljaju dobivati primjereno osposobljavanje u pogledu njihovih potreba.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 32.</p> <p>Pravo na smještaj</p> <p>1. Države članice osiguravaju korisnicima međunarodne zaštite pravo na smještaj pod jednakim uvjetima za stjecanje kao i državljanima trećih zemalja koji zakonito borave na njihovim državnim područjima.</p> <p>2. Prilikom dopuštanja nacionalne prakse raspršivanje korisnika međunarodne zaštite, države članice nastoje provoditi politike čiji je cilj sprečavanje diskriminacije korisnika međunarodne zaštite i osiguravanje mogućnosti u pogledu prava na smještaj.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 67. i čl. 67.a
<p>Članak 33.</p> <p>Sloboda kretanja unutar države članice</p> <p>Države članice dopuštaju slobodno kretanje unutar svog državnog područja korisnicima međunarodne zaštite pod istim uvjetima i uz ista ograničenja koja vrijede za druge državljane trećih zemalja koji zakonito borave na njihovim državnim područjima.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: USTAV RH (NN 56/90, 135/97, 08/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14) članak/članci 32.

<p>Članak 34.</p> <p>Pomoć pri uključivanju u društvo</p> <p>Kako bi olakšale uključivanje korisnika međunarodne zaštite u društvo, države članice osiguravaju pristup programima uključivanja koje smatraju primjerenim, uzimajući u obzir posebne potrebe osoba sa statusom izbjeglice ili korisnika međunarodne zaštite, ili stvaraju preduvjete koji jamče pristup takvim programima.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 76.
<p>Članak 35.</p> <p>Repatrijacija</p> <p>Države članice mogu pružiti pomoć korisnicima međunarodne zaštite koji se žele vratiti u domovinu.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet usklađivanja.
<p>POGALVLJE VIII.</p> <p>UPRAVNA SURADNJA</p> <p>Članak 36.</p> <p>Suradnja</p> <p>Svaka država članica određuje nacionalnu kontaktnu točku i dostavlja njezinu adresu Komisiji. Komisija dostavlja te</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (14.03.2022)

<p>informacije drugim državama članicama.</p> <p>Države članice u suradnji s Komisijom poduzimaju sve primjerene mjere za uspostavu izravne suradnje i razmjenu informacija između nadležnih tijela.</p>			
<p>Članak 37.</p> <p>Osoblje</p> <p>Države članice osigurava da su tijela i druge organizacije koje provode ovu Direktivu valjano osposobljena te da su vezana načelom povjerljivosti, kako je utvrđeno nacionalnim pravom, u pogledu svih informacija koje saznaju tijekom svog rada.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o državnim službenicima (NN 92/05, 142/06, 77/07, 107/07, 27/08, 34/11, 49/11, 150/11, 34/12, 49/12, 37/13, 38/13, 01/15, 138/15, 61/17) članak/članci 92.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 19.
<p>POGLAVLJE IX.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p> <p>Članak 38.</p> <p>Izvješća</p> <p>1. Do 21. lipnja 2015. Komisija izvješćuje</p>		Nije potrebno preuzimanje	Propisuje se obveza Komisije da izvješćuje EP i Vijeće o primjeni Direktive.

<p>Europski parlament i Vijeće o primjeni ove Direktive i predlaže sve potrebne izmjene. Ti prijedlozi za izmjene odnose se u prvom redu na članke 2. i 7. Države članice dostavljaju Komisiji sve podatke koji su korisni za izradu tog izvješća do 21. prosinca 2014.</p> <p>2. Nakon dostave izvješća, Komisija izvješćuje Europski parlament i Vijeća o primjeni ove Direktive barem svakih 5 godina.</p>			
<p>Članak 39.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s člancima 1., 2., 4., 7., 8., 9., 10., 11., 16., 19., 20., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 33., 34. i 35. do 21. prosinca 2013. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.</p> <p>Kada države članice donose ove odredbe, te odredbe prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. One također uključuju izjavu da se upućivanja u važećim zakonima i drugim propisima na direktivu koja je ovom Direktivom stavljena izvan snage smatraju</p>	<p>Članak 2.</p> <p>Ovim Zakonom preuzimaju se u pravni sustav Republike Hrvatske sljedeći akti Europske unije:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, 27.12.2006.) 2. Direktiva 2011/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o sprečavanju i suzbijanju 	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Propisuje se obveza država članica na prenošenje ove Direktive.</p>

<p>upućivanjem na ovu Direktivu. Države članice određuju načine tog upućivanja i oblik te izjave.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava na koje se odnosi ova Direktiva.</p>	<p>trgovanja ljudima i zaštiti njegovih žrtava te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/629/PUP (SL L 101, 15.4.2011.)</p> <p>3. Direktiva 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije, te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2004/68/PUP (SL L 335, 17.12.2011.)</p> <p>4. Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni status izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite (SL L 337, 20.12.2011.)</p> <p>5. Direktiva 2012/29/EU Europskog parlamenta i</p>		
---	--	--	--

	<p>Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP (SL L 315, 14.11.2012.)</p> <p>6. Direktiva (EU) 2016/801 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata i obavljanja poslova au pair (SL L 132, 21.5.2016.).</p>		
<p>Članak 40.</p> <p>Stavljanje izvan snage</p> <p>Direktiva 2004/83/EZ stavlja se izvan snage za države članice koje obvezuje ova Direktiva s učinkom od 21. prosinca 2013., ne dovodeći u pitanje obveze država članica u vezi roka za prenošenje u nacionalno pravo Direktive određene u</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Propisuje se stavljanje izvan snage Direktive 2004/83/EZ.</p>

<p>Prilogu I. dijelu B.</p> <p>Za države članice koje ova Direktiva obvezuje, upućivanja na direktivu stavljenu izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu II.</p>			
<p>Članak 41.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p> <p>Članci 1., 2., 4., 7., 8., 9., 10., 11., 16., 19., 20., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 33., 34. i 35. primjenjuju se od 22. prosinca 2013.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Propisuje se stupanje na snagu Direktive.</p>
<p>Članak 42.</p> <p>Adresati</p> <p>Ovaj je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Propisuju se adresati ove Direktive.</p>

<p>PRILOG I.</p> <p>DIO A</p> <p>Direktiva koja je stavljena izvan snage (iz članka 40.)</p> <p>Direktiva Vijeća (SL L 304, 2004/83/EZ 30.9.2004., str. 12.)</p> <p>DIO B</p> <p>Rok za prenošenje u nacionalno pravo (iz članka 39.)</p> <p>Direktiva Rok za prenošenje 2004/83/EZ 10. listopada 2006.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Propisuje se rok za prenošenje u nacionalno pravo država članica</p>
<p>PRILOG II.</p> <p>Korelacijska tablica</p> <p>Direktiva Ova Direktiva 2004/83/EZ</p> <p>Članak 1. Članak 1.</p> <p>Članak 2., uvodni Članak 2., uvodni tekst tekst</p> <p>Članak 2. točka (a) Članak 2. točka (a)</p> <p>— Članak 2. točka (b)</p> <p>Članak 2. točke od Članak 2. točke od (b) do (g) (c) do (h)</p> <p>— Članak 2. točka (i)</p> <p>Članak 2. točka (h) Članak 2. točka (j) prva i druga alineja</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Navodi se korelacijska tablica.</p>

—	Članak 2. točka (j) treća alineja			
—	Članak 2. točka (k)			
Članak 2. točka (i)	Članak 2. točka (l)			
Članak 2. točka (j)	Članak 2. točka (m)			
Članak 2. točka (k)	Članak 2. točka (n)			
Članak 3.	Članak 3.			
Članak 4.	Članak 4.			
Članak 5.	Članak 5.			
Članak 6.	Članak 6.			
Članak 7.	Članak 7.			
Članak 8. stavak 1. podstavak 2.	Članak 8. stavak 1. podstavak 2.			
Članak 8. stavak 3.	—			
Članak 9.	Članak 9.			
Članak 10.	Članak 10.			
Članak 11. stavak 1. podstavak 2.	Članak 11. stavak 1. podstavak 2.			
—	Članak 11. stavak 3.			
Članak 12.	Članak 12.			
Članak 13.	Članak 13.			
Članak 14.	Članak 14.			
Članak 15.	Članak 15.			
Članak 16. stavak 1. podstavak 2.	Članak 16. stavak 1. podstavak 2.			
—	Članak 11. stavak 3.			
Članak 17.	Članak 17.			
Članak 18.	Članak 18.			
Članak 19.	Članak 19.			
Članak 20. stavci od 1. do 5.	Članak 20. stavci od 1. do 5.			
Članak 20. stavak 6. podstavak 7.	—			
Članak 21.	Članak 21.			

Članak 22.	Članak 22.			
Članak 23. stavak 1.	Članak 23. stavak 1.			
Članak 23. stavak 2.	Članak 23. stavak 2.			
prvi podstavak				
Članak 23. stavak 2.	—			
drugi podstavak				
Članak 23. stavak 2.	—			
treći podstavak				
Članak 23. stavci od 3. do 5.	Članak 23. stavci od 3. do 5.			
Članak 24. stavak 1.	Članak 24. stavak 1.			
Članak 24. stavak 2.	Članak 24. stavak 2.			
Članak 25.	Članak 25.			
Članak 26. stavci od 1. do 3.	Članak 26. stavci od 1. do 3.			
Članak 26. stavak 4.	—			
Članak 26. stavak 5.	Članak 26. stavak 4.			
Članak 27. stavak 1.	Članak 27. stavak 1.			
podstavak 2.	podstavak 2.			
Članak 27. stavak 3.	Članak 28. stavak 1.			
—	Članak 28. stavak 2.			
Članak 28. stavak 1.	Članak 29. stavak 1.			
Članak 28. stavak 2.	Članak 29. stavak 2.			
Članak 29. stavak 1.	Članak 30. stavak 1.			
Članak 29. stavak 2.	—			
Članak 29. stavak 3.	Članak 30. stavak 2.			
Članak 30.	Članak 31.			
Članak 31.	Članak 32. stavak 1.			
—	Članak 32. stavak 2.			
Članak 32.	Članak 33.			
Članak 33.	Članak 34.			
Članak 34.	Članak 35.			
Članak 35.	Članak 36.			
Članak 36.	Članak 37.			

Članak 37. Članak 38. — Članak 39. Članak 40. — —	Članak 38. Članak 39. Članak 40. Članak 41. Članak 42. Prilog I. Prilog II.			
---	---	--	--	--

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2011/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o sprečavanju i suzbijanju trgovanja ljudima i zaštiti njegovih žrtava te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/629/PUP

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o socijalnoj skrbi (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>Ovom se Direktiva uspostavlja minimalna pravila u pogledu definiranja kaznenih djela i kazni u području trgovanja ljudima. Njom se također uvode zajedničke odredbe, uzimajući u obzir pitanje spolova, radi jačanja sprečavanja ovog kaznenog djela i zaštite žrtava trgovanja ljudima.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje
<p>Članak 2.</p> <p>Kaznena djela koja se odnose na trgovanje ljudima</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su sljedeća namjerna djela kažnjiva:</p> <p>vrbovanje, prijevoz, prevođenje, skrivanje ili primanje osoba, uključujući razmjenu ili prijenos kontrole nad tim osobama, korištenjem prijetnje, sile ili nekog drugog oblika prisile, otmicom, obmanom, prijevarom, zloporabom ovlasti ili položaja bespomoćnosti, davanjem ili primanjem plaćanja ili koristi da bi se postigla privola osobe koja ima kontrolu nad drugom osobom, a u svrhu izrabljivanja.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 106,107,135

<p>2. Položaj bespomoćnosti znači stanje u kojem dotična osoba nema drugu stvarnu ili prihvatljivu mogućnosti, osim da se podvrgne zlouporabi kojoj je izložena.</p> <p>3. Iskorištavanje uključuje najmanje iskorištavanje prostitucije drugih ili druge oblike seksualnog iskorištavanja, prisilni rad ili usluge, uključujući prošenje, ropstvo ili radnje slične ropstvu, služenje ili iskorištavanje kaznenih djela ili odstranjivanje organa.</p> <p>4. Pristanak žrtve trgovanja ljudima na iskorištavanje, namjerno ili stvarno, ne uzima se u obzir kada su korištene bilo koje radnje navedene u stavku 1.</p> <p>5. Kada postupanje iz stavka 1. uključuje dijete, ono se smatra kaznenim djelom trgovanja ljudima i kada nije korištena niti jedna radnja navedena u stavku 1.</p> <p>6. U smislu ove Direktive „dijete” je bilo koja osoba mlađa od 18 godina.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 3.</p> <p>Poticanje, pomaganje, supočiniteljstvo i pokušaj</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da je poticanje, pomaganje, supočiniteljstvo ili pokušaj počinjenja kaznenog djela iz članka 2. kažnjivo.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 106,107,135
<p>Članak 4.</p> <p>Kazne</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da je kazneno djelo iz članka 2. kažnjivo kaznom zatvora u maksimalnom trajanju koje ne može biti kraće od pet godina.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da je kazneno djelo iz članka 2. kažnjivo kaznom zatvora u maksimalnom trajanju koje ne može biti kraće od 10 godina, kada je to kazneno djelo:</p> <p>(a)počinjeno nad žrtvom koja je bila izuzetno bespomoćna, što, u smislu ove Direktive, uključuje najmanje djecu žrtve;</p> <p>(b)počinjeno u okviru zločinačke organizacije u smislu Okvirne odluke</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 106,107

<p>Vijeća 2008/841/PUP od 24. listopada 2008. o borbi protiv organiziranog kriminala (15);</p> <p>(c) namjerno ili iz grube nepažnje ugrožen život žrtve; ili</p> <p>(d) počinjeno uz uporabu teškog nasilja ili je imalo za posljedicu posebno tešku štetu žrtve.</p> <p>3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se činjenica da su kazneno djelo iz članka 2. počinili javni službenici u obavljanju njihovih zadaća smatra otežavajućom okolnošću.</p> <p>4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da je kazneno djelo iz članka 3. kažnjivo učinkovitim, razmjernim i odvraćajućim kaznama, koje mogu imati za posljedicu izručenje.</p>			
<p>Članak 5.</p> <p>Odgovornost pravnih osoba</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pravne osobe mogu odgovarati za kaznena djela iz članka 2. i 3. koja su počinjena u njihovu korist od strane bilo koje osobe koja je djelovala samostalno ili kao dio tijela te pravne osobe, koja ima vodeći položaj unutar te pravne osobe, a temelji se na:</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 135</p>

<p>(a)ovlaštenju za zastupanje te pravne osobe;</p> <p>(b)ovlaštenju za donošenje odluke u ime te pravne osobe;</p> <p>(c)ovlaštenju za provođenje nadzora unutar te pravne osobe.</p> <p>2. Države članice također osiguravaju da pravna osoba može odgovarati za slučajeve kada je nedostatak nadzora ili kontrole osobe iz stavka 1. omogućio da za korist te pravne osobe njoj podređena osoba počini kaznena djela iz članka 2. i 3.</p> <p>3. Odgovornost pravne osobe sukladno odredbama stavaka 1. i 2. ne isključuje mogućnost pokretanja kaznenog postupka protiv fizičkih osoba koje su počinitelji, poticatelji ili supočinitelji kaznenih djela iz članka 2. i 3.</p> <p>4. U smislu ove Direktive, „pravna osoba” znači bilo koji subjekt koji ima pravnu osobnost prema primjenjivom pravu, osim državnih ili javnih tijela koja izvršavaju državne ovlasti i međunarodnih javnih organizacija.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 6.</p> <p>Sankcije za pravne osobe</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se na pravnu osobu, koja se smatra odgovornom sukladno članku 5. stavcima 1. ili 2., primijene učinkovite, razmjerne i odvraćajuće sankcije, koje uključuju kaznene ili nekaznene novčane kazne, a mogu uključivati i druge sankcije kao što su:</p> <p>(a) izuzeće prava na državne naknade ili potpore;</p> <p>(b) privremena ili trajna zabrana obavljanja gospodarskih djelatnosti;</p> <p>(c) uspostavljanje sudskog nadzora;</p> <p>(d) sudski nalog za likvidaciju;</p> <p>(e) privremeno ili trajno zatvaranje poslovnih prostorija koje su korištene za počinjenje kaznenog djela.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 135
<p>Članak 7.</p> <p>Oduzimanje i zapljena</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su njihova nadležna tijela ovlaštena oduzeti i zaplijeniti predmete i imovinsku korist ostvarenu kaznenim djelima iz članka 2. i 3.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 106,107,135

<p>Članak 8.</p> <p>Negonjenje ili neprimjena kazni za žrtve</p> <p>Države članice, u skladu s temeljnim načelima svojih pravnih sustava, poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su nadležna državna tijela ovlaštena ne goniti ili određivati kazne žrtvama trgovanja ljudima za svoju uključenost u kaznena djela koja su bile prisiljene počiniti kao neposrednu posljedicu toga što su bile žrtve bilo kojeg djela iz članka 2.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 106,107,135
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 43
<p>Članak 9.</p> <p>Istraga i progon</p> <p>1. Države članice osiguravaju da istraga ili progon kaznenih djela iz članaka 2. i 3. ne ovise o prijavi ili optužbi žrtve i da se kazneni postupak može nastaviti i ako je žrtva povukla svoju izjavu.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi omogućile progon kaznenog djela iz članaka 2. i 3. u odgovarajućem vremenskom razdoblju do punoljetnosti žrtve, ako to zahtijeva vrsta kaznenog djela.</p> <p>3. Države članice poduzimaju potrebne</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 43

<p>mjere kako bi omogućile da osobe, jedinice ili službe odgovorne za istragu ili progon kaznenih djela iz članka 2. i 3. budu odgovarajuće osposobljene.</p> <p>4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su osobama, jedinicama ili službama odgovornima za istragu i progon kaznenih djela iz članka 2. i 3. dostupna učinkovita istražna sredstva poput onih koja se koriste u organiziranom kriminalu ili u drugim slučajevima teških kaznenih djela.</p>			
<p>Članak 10.</p> <p>Nadležnost</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi uspostavile svoju nadležnost nad kaznenim djelima iz članka 2. i 3. kada je:</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazeno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 106, 107, 135
<p>(a) kazneno djelo počinjeno u cijelosti ili djelomice na njihovom državnom području; ili</p> <p>(b) počinitelj je njihov državljanin.</p> <p>2. Država članica obavješćuje Komisiju kada odluči uspostaviti daljnju nadležnost nad kaznenim djelima iz članka 2. i 3. koja su počinjena izvan njezinog državnog područja, između ostalog, ako je:</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 43

<p>(a)kazneno djelo počinjeno protiv nekog njezinog državljanina ili osobe koja ima uobičajeno boravište na njezinom državnom području;</p> <p>(b)kazneno djelo počinjeno u korist pravne osobe sa sjedištem na njezinom državnom području; ili</p> <p>(c)počinitelj ima uobičajeno boravište na njezinom državnom području.</p> <p>3. Za progon kaznenih djela iz članka 2. i 3. počinjenih izvan državnog područja dotične države članice, svaka država članica u slučajevima iz točke (b) stavka 1. mora, a u slučajevima iz stavka 2. može poduzeti potrebne mjere kako bi osigurala da njezina nadležnost ne podliježe sljedećim uvjetima:</p> <p>(a)djela se smatraju kaznenim djelom u mjestu gdje su počinjena; ili</p> <p>(b)progon se može pokrenuti samo na temelju prijave žrtve u mjestu počinjenja kaznenog djela, ili odricanjem nadležnosti države u kojoj je djelo počinjeno.</p>			
<p>Članak 11.</p> <p>Pomoć i podrška žrtvama trgovanja ljudima</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale pružanje pomoći i podrške žrtvama prije, tijekom i</p>	<p>Članak 18.</p> <p>1) Korisnici socijalne skrbi su:</p> <p>1. samac i kućanstvo koji nemaju dovoljno sredstava za podmirenje osnovnih životnih potreba, a nisu ih u mogućnosti ostvariti svojim</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 106, 107, 135</p>

<p>odgovarajuće vremensko razdoblje nakon završetka kaznenog postupka kako bi im omogućilo da ostvare prava određena u Okvirnoj odluci 2001/220/PUP i u ovoj Direktivi.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da osoba primi pomoć i podršku čim nadležna tijela imaju utemeljenu sumnju da je osoba možda bila žrtva bilo kojeg kaznenog djela iz članka 2. i 3.</p> <p>3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pomoć i podrška žrtvi ne uvjetuju žrtvinom spremnošću da surađuje u kaznenoj istrazi, progonu ili suđenju, ne dovodeći u pitanje Direktivu 2004/81/EZ ili slična nacionalna pravila.</p> <p>4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi uspostavile odgovarajuće mehanizme s ciljem ranog otkrivanja žrtava, pomoći i podrške žrtvama u suradnji s odgovarajućim organizacijama za potporu žrtvama.</p> <p>5. Mjere pomoći i podrške iz stavaka 1. i 2. pružaju se na temelju suglasnosti i informiranosti te uključuju najmanje životne standarde kojima se žrtvama može osigurati uzdržavanje mjerama kao što su pružanje odgovarajućeg i sigurnog</p>	<p>prihodima, imovinom, od obveznika uzdržavanja ili na drugi način</p> <p>2. dijete bez roditelja ili bez odgovarajuće roditeljske skrbi, dijete žrtva obiteljskog, vršnjačkog ili drugog nasilja, dijete žrtva trgovanja ljudima, dijete s teškoćama u razvoju, dijete s problemima u ponašanju, dijete bez pratnje koje se zatekne izvan mjesta svog prebivališta bez nadzora roditelja ili druge odrasle osobe koja je odgovorna skrbiti o njemu te dijete strani državljanin koje se zatekne na teritoriju Republike Hrvatske bez nadzora roditelja ili druge odrasle osobe koja je odgovorna skrbiti o njemu</p> <p>3. mlađa punoljetna osoba i mlađa punoljetna osoba s problemima u ponašanju</p> <p>4. osoba koja je bila korisnik prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja, a kojoj je potrebno osigurati stanovanje dok za to traje potreba, a najduže do 26. godine života</p> <p>5. trudnica ili roditelj s djetetom do godine dana života bez obiteljske</p>		
--	--	--	--

<p>smještaja i materijalne pomoći, kao i potrebnog medicinskog liječenja uključujući psihološku pomoć, savjetovanje i informiranje te, prema potrebi, prevođenje i tumačenje.</p> <p>6. Informacije iz stavka 5. pokrivaju, prema potrebi, informacije o razdoblju za razmišljanje i oporavak sukladno Direktivi 2004/81/EZ te informacije o mogućnostima dobivanja međunarodne zaštite sukladno Oduci Vijeća 2004/83/EZ od 29. travnja 2004. o minimalnim standardima za kvalifikaciju i status državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva kao izbjeglica ili kao osoba kojima je na drugi način potrebna međunarodna zaštita i o sadržaju dodijeljene zaštite (16) i Direktivi Vijeća 2005/85/EZ od 1. prosinca 2005. o minimalnim standardima koje se odnose na postupke priznavanja i ukidanja statusa izbjeglica u državama članicama (17) ili sukladno drugim međunarodnim instrumentima ili drugim sličnim nacionalnim pravilima.</p> <p>7. Države članice skrbe za žrtve s posebnim potrebama, ako takve potrebe postoje, posebno ako su posljedica trudnoće, njihovog zdravstvenog stanja, invalidnosti, duševnih ili psihičkih smetnji ili teških oblika psihološkog, fizičkog ili</p>	<p>podrške i odgovarajućih uvjeta za život</p> <p>6. obitelj kojoj je zbog poremećenih odnosa ili drugih nepovoljnih okolnosti potrebna stručna pomoć ili druga podrška</p> <p>7. odrasla osoba s invaliditetom koja nije u mogućnosti udovoljiti osnovnim životnim potrebama</p> <p>8. odrasla osoba žrtva obiteljskog ili drugog nasilja te žrtva trgovanja ljudima</p> <p>9. osoba koja zbog starosti ili bolesti ne može samostalno skrbiti o osnovnim životnim potrebama</p> <p>10. osoba ovisna o alkoholu, drogi, kockanju i drugim oblicima ovisnosti</p> <p>11. beskućnik ili</p> <p>12. druga osoba koja ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom.</p> <p style="text-align: center;">Članak 19.</p> <p>(1) Naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi, pod</p>		
---	---	--	--

<p>seksualnog nasilja koji su pretrpjele.</p>	<p>uvjetima propisanim ovim Zakonom, mogu se priznati ili odobriti:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. hrvatskom državljaninu s prebivalištem u Republici Hrvatskoj 2. strancu sa stalnim boravkom i dugotrajnim boravištem u Republici Hrvatskoj 3. osobi bez državljanstva s privremenim i stalnim boravkom i dugotrajnim boravištem u Republici Hrvatskoj. <p>(2) Stranac pod supsidijarnom zaštitom i azilant te članovi njihove obitelji koji zakonito borave u Republici Hrvatskoj kao i stranac s utvrđenim statusom žrtve trgovanja ljudima mogu ostvariti naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi pod uvjetima propisanim ovim Zakonom, zakonima kojima je uređena zaštita</p>		
---	--	--	--

od trgovanja ljudima i zakonom kojim se uređuje status, prava i obveze osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom.

(3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka pravo na jednokratnu naknadu i pravo na uslugu smještaja može se priznati i osobi koja nije obuhvaćena stavcima 1. i 2. ovoga članka pod uvjetima propisanim ovim Zakonom, ako to zahtijevaju životne okolnosti u kojima se našla.

Članak 28.

(1) Beskućniku kojem je osiguran smještaj ili organizirano stanovanje u prihvatilištu priznaje se pravo na zajamčenu minimalnu naknadu u visini od 50 % iznosa zajamčene minimalne naknade iz članka 27. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, ako ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom.

(2) Žrtvi nasilja u obitelji i žrtvi trgovanja ljudima, kojoj je

priznata usluga smještaja u kriznim situacijama, priznaje se pravo na zajamčenu minimalnu naknadu u visini od 50 % iznosa zajamčene minimalne naknade iz članka 27. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, ako ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom.

Članak 85.

(1) Socijalno mentorstvo je usluga kojom se dugotrajno nezaposlenoj osobi koja je korisnik zajamčene minimalne naknade, djetetu korisniku zajamčene minimalne naknade, osobi s invaliditetom, korisniku kojem prestaje pravo na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja, korisniku koji je žrtva trgovanja ljudima te korisniku nakon izvršenja kazne zatvora, pruža stručna pomoć usmjerena jačanju njegovih snaga i sposobnosti za uspješnije rješavanje nepovoljnih životnih prilika i bolju integraciju u zajednicu u kojoj živi.

(2) Usluga socijalnog

mentorstva može se odobriti i drugim osobama u riziku od socijalne isključenosti.

(3) Usluga socijalnog mentorstva odobrava se prema procjeni stručnog radnika, u dogovoru s korisnikom, a temelji se na odnosu povjerenja i partnerstva između socijalnog mentora i korisnika.

(4) Usluga socijalnog mentorstva pruža se u razdoblju od šest do osam mjeseci kroz minimalno deset strukturiranih susreta socijalnog mentora i korisnika.

Članak 107.

Pravo na uslugu organiziranog stanovanja priznaje se:

1. djetetu bez odgovarajuće roditeljske skrbi ili mlađoj

	<p>punoljetnoj osobi</p> <p>2. djetetu ili mlađoj punoljetnoj osobi s problemima u ponašanju</p> <p>3. djetetu stranom državljaninu bez pratnje ili bez državljanstva</p> <p>4. djetetu s teškoćama u razvoju i osobi s invaliditetom</p> <p>5. osobi koja je bila korisnik prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja, a kojoj je potrebno osigurati stanovanje uz pomoć i potporu iz članka 106. stavka 1. ovoga Zakona dok za to traje potreba, a najduže do 26. godine života</p> <p>6. funkcionalno ovisnoj osobi starije životne dobi koja ne može samostalno zadovoljavati svoje potrebe</p> <p>7. osobi ovisnoj o alkoholu, drogama, kockanju ili drugim oblicima ovisnosti</p> <p>8. trudnici ili roditelju s djetetom do godine dana</p>		
--	--	--	--

života djeteta, koji nema osigurano stanovanje ili zbog narušenih odnosa u obitelji ne može s djetetom ostati u obitelji

9. žrtvi obiteljskog nasilja
10. žrtvi trgovanja ljudima ili
11. beskućniku.

Članak 112.

(1) Krizne situacije su situacije u kojima je ugrožen život, zdravlje ili dobrobit osobe.

(2) Pravo na uslugu smještaja u kriznim situacijama priznaje se:

1. djetetu bez odgovarajuće roditeljske skrbi
2. djetetu ili mlađoj punoljetnoj osobi s problemima u

	<p>ponašanju</p> <ol style="list-style-type: none"> 3. djetetu koje se zatekne u skitnji 4. djetetu bez pratnje stranom državljaninu ili bez državljanstva 5. djetetu o kojem se roditelji privremeno nisu u mogućnosti skrbiti zbog bolesti, neriješenog stambenog pitanja ili drugih životnih nedaća 6. trudnici ili roditelju s djetetom do godine dana, koji nema stan, odnosno nema osigurano stanovanje ili zbog narušenih odnosa u obitelji ne može ostati s djetetom u obitelji 7. žrtvi obiteljskog nasilja 8. žrtvi trgovanja ljudima 9. odrasloj osobi koja se zatekne izvan mjesta prebivališta ili boravišta ili koja nema prebivalište ili boravište i nije u stanju brinuti o sebi 		
--	--	--	--

	<p>10. odrasloj osobi kojoj je ugrožen život uslijed bolesti, nemoći, ovisnosti, socijalne isključenosti ili drugih okolnosti ili</p> <p>11. beskućniku.</p>		
	<p>Članak 18.</p> <p>1) Korisnici socijalne skrbi su:</p> <p>1. samac i kućanstvo koji nemaju dovoljno sredstava za podmirenje osnovnih životnih potreba, a nisu ih u mogućnosti ostvariti svojim prihodima, imovinom, od obveznika uzdržavanja ili na drugi način</p> <p>2. dijete bez roditelja ili bez odgovarajuće roditeljske skrbi, dijete žrtva obiteljskog, vršnjačkog ili drugog nasilja, dijete žrtva trgovanja ljudima, dijete s teškoćama u razvoju, dijete s problemima u ponašanju, dijete bez pratnje koje se zatekne izvan mjesta svog prebivališta bez nadzora roditelja ili druge odrasle osobe koja je odgovorna skrbiti o njemu te dijete strani državljanin koje se zatekne na teritoriju</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 43</p>

	<p>Republike Hrvatske bez nadzora roditelja ili druge odrasle osobe koja je odgovorna skrbiti o njemu</p> <p>3. mlađa punoljetna osoba i mlađa punoljetna osoba s problemima u ponašanju</p> <p>4. osoba koja je bila korisnik prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja, a kojoj je potrebno osigurati stanovanje dok za to traje potreba, a najduže do 26. godine života</p> <p>5. trudnica ili roditelj s djetetom do godine dana života bez obiteljske podrške i odgovarajućih uvjeta za život</p> <p>6. obitelj kojoj je zbog poremećenih odnosa ili drugih nepovoljnih okolnosti potrebna stručna pomoć ili druga podrška</p> <p>7. odrasla osoba s invaliditetom koja nije u mogućnosti udovoljiti osnovnim životnim potrebama</p> <p>8. odrasla osoba žrtva obiteljskog ili drugog nasilja te žrtva trgovanja ljudima</p> <p>9. osoba koja zbog starosti ili bolesti ne može samostalno skrbiti</p>		
--	--	--	--

	<p>o osnovnim životnim potrebama</p> <p>10. osoba ovisna o alkoholu, drogi, kockanju i drugim oblicima ovisnosti</p> <p>11. beskućnik ili</p> <p>12. druga osoba koja ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom.</p> <p style="text-align: center;">Članak 19.</p> <p>(1) Naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi, pod uvjetima propisanim ovim Zakonom, mogu se priznati ili odobriti:</p> <ol style="list-style-type: none">1. hrvatskom državljaninu s prebivalištem u Republici Hrvatskoj2. strancu sa stalnim boravkom i dugotrajnim boravištem u Republici Hrvatskoj3. osobi bez državljanstva s privremenim i stalnim boravkom i dugotrajnim boravištem u Republici		
--	--	--	--

Hrvatskoj.

(2) Stranac pod supsidijarnom zaštitom i azilant te članovi njihove obitelji koji zakonito borave u Republici Hrvatskoj kao i stranac s utvrđenim statusom žrtve trgovanja ljudima mogu ostvariti naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi pod uvjetima propisanim ovim Zakonom, zakonima kojima je uređena zaštita od trgovanja ljudima i zakonom kojim se uređuje status, prava i obveze osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom.

(3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka pravo na jednokratnu naknadu i pravo na uslugu smještaja može se priznati i osobi koja nije obuhvaćena stavcima 1. i 2. ovoga članka pod uvjetima propisanim ovim Zakonom, ako to zahtijevaju životne okolnosti u kojima se našla.

Članak 28.

(1) Beskućniku kojem je osiguran smještaj ili organizirano stanovanje u prihvatilištu priznaje se pravo na zajamčenu minimalnu naknadu u visini od 50 % iznosa zajamčene minimalne naknade iz članka 27. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, ako ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom.

(2) Žrtvi nasilja u obitelji i žrtvi trgovanja ljudima, kojoj je priznata usluga smještaja u kriznim situacijama, priznaje se pravo na zajamčenu minimalnu naknadu u visini od 50 % iznosa zajamčene minimalne naknade iz članka 27. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, ako ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom.

Članak 85.

(1) Socijalno mentorstvo je usluga kojom se dugotrajno nezaposlenoj osobi koja je korisnik zajamčene minimalne naknade, djetetu korisniku zajamčene

minimalne naknade, osobi s invaliditetom, korisniku kojem prestaje pravo na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja, korisniku koji je žrtva trgovanja ljudima te korisniku nakon izvršenja kazne zatvora, pruža stručna pomoć usmjerena jačanju njegovih snaga i sposobnosti za uspješnije rješavanje nepovoljnih životnih prilika i bolju integraciju u zajednicu u kojoj živi.

(2) Usluga socijalnog mentorstva može se odobriti i drugim osobama u riziku od socijalne isključenosti.

(3) Usluga socijalnog mentorstva odobrava se prema procjeni stručnog radnika, u dogovoru s korisnikom, a temelji se na odnosu povjerenja i partnerstva između socijalnog mentora i korisnika.

(4) Usluga socijalnog mentorstva pruža se u razdoblju od šest do osam mjeseci kroz

minimalno deset strukturiranih susreta socijalnog mentora i korisnika.

Članak 107.

Pravo na uslugu organiziranog stanovanja priznaje se:

1. djetetu bez odgovarajuće roditeljske skrbi ili mlađoj punoljetnoj osobi
2. djetetu ili mlađoj punoljetnoj osobi s problemima u ponašanju
3. djetetu stranom državljaninu bez pratnje ili bez državljanstva
4. djetetu s teškoćama u razvoju i osobi s invaliditetom
5. osobi koja je bila korisnik prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja, a kojoj je potrebno osigurati stanovanje uz pomoć i

potporu iz članka 106. stavka 1. ovoga Zakona dok za to traje potreba, a najduže do 26. godine života

6. funkcionalno ovisnoj osobi starije životne dobi koja ne može samostalno zadovoljavati svoje potrebe
7. osobi ovisnoj o alkoholu, drogama, kockanju ili drugim oblicima ovisnosti
8. trudnici ili roditelju s djetetom do godine dana života djeteta, koji nema osigurano stanovanje ili zbog narušenih odnosa u obitelji ne može s djetetom ostati u obitelji
9. žrtvi obiteljskog nasilja
10. žrtvi trgovanja ljudima ili
11. beskućniku.

Članak 112.

(1) Krizne situacije su

	<p>situacije u kojima je ugrožen život, zdravlje ili dobrobit osobe.</p> <p>(2) Pravo na uslugu smještaja u kriznim situacijama priznaje se:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. djetetu bez odgovarajuće roditeljske skrbi 2. djetetu ili mlađoj punoljetnoj osobi s problemima u ponašanju 3. djetetu koje se zatekne u skitnji 4. djetetu bez pratnje stranom državljaninu ili bez državljanstva 5. djetetu o kojem se roditelji privremeno nisu u mogućnosti skrbiti zbog bolesti, neriješenog stambenog pitanja ili drugih životnih nedaća 6. trudnici ili roditelju s djetetom do godine dana, koji nema stan, odnosno 		
--	--	--	--

	<p>nema osigurano stanovanje ili zbog narušenih odnosa u obitelji ne može ostati s djetetom u obitelji</p> <p>7. žrtvi obiteljskog nasilja</p> <p>8. žrtvi trgovanja ljudima</p> <p>9. odrasloj osobi koja se zatekne izvan mjesta prebivališta ili boravišta ili koja nema prebivalište ili boravište i nije u stanju brinuti o sebi</p> <p>10. odrasloj osobi kojoj je ugrožen život uslijed bolesti, nemoći, ovisnosti, socijalne isključenosti ili drugih okolnosti ili</p> <p>11. beskućniku.</p>		
<p>Članak 12.</p> <p>Zaštita žrtava trgovanja ljudima u kaznenoj istrazi i postupku</p> <p>1. Mjere zaštite iz ovog članka primjenjuju se pored prava određenih u</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 106, 107,135

<p>Okvirnoj odluci 2001/220/PUP.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da žrtve trgovanja ljudima bez odgode imaju pristup pravnom savjetovanju i, u skladu sa statusom žrtava u odgovarajućem pravosudnom sustavu, na pravno zastupanje, uključujući za potrebe zahtjeva za naknadu štete. Pravno savjetovanje i zastupanje je besplatno ako žrtva nema dostatnih financijskih sredstava.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da žrtve trgovanja ljudima dobiju odgovarajuću zaštitu na temelju pojedinačne procjene rizika, između ostalog, pristupom programima zaštite svjedoka ili drugim sličnim mjerama, prema potrebi i u skladu s razlozima koji su utvrđeni u nacionalnom pravu ili postupku.</p> <p>4. Ne dovodeći u pitanje pravo na obranu i u skladu s pojedinačnom ocjenom nadležnih tijela osobnih okolnosti žrtve, države članice osiguravaju da žrtve trgovanja ljudima dobiju poseban tretman s ciljem sprečavanja sekundarne viktimizacije izbjegavanjem, u mjeri u kojoj je to moguće i u skladu s razlozima koji su utvrđeni u nacionalnom pravu te s pravilima o sudskoj diskreciji, praksi i smjernicama, sljedećeg:</p>	<p>aaa</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 43</p>
--	------------	----------------------------	--

<p>(a) nepotrebnog ponavljanja razgovora tijekom istrage, progona ili suđenja;</p> <p>(b) vizualnog kontakta žrtava i okrivljenika uključujući tijekom davanja iskaza kao što je razgovor i unakrsno ispitivanje, odgovarajućim sredstvima uključujući korištenje odgovarajućih komunikacijskih tehnologija;</p> <p>(c) davanja iskaza na javnoj raspravi; i</p> <p>(d) nepotrebnog ispitivanja u pogledu privatnog života žrtve.</p>			
<p>Članak 13.</p> <p>Opće odredbe o mjerama pomoći, podrške i zaštite za djecu žrtve trgovanja ljudima</p> <p>1. Djeci koja su žrtve trgovanja ljudima pružaju se pomoć, podrška i zaštita. U primjeni ove Direktive primarna su skrb najbolji interesi djeteta.</p> <p>2. Kada nije moguće utvrditi dob osobe koja je žrtva trgovanja ljudima, a postoje razlozi za vjerovanje da je osoba dijete, države članice osiguravaju da se osoba smatra djetetom kako bi dobila neposredni pristup pomoći, podršci i zaštiti u skladu s člancima 14. i 15.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 43</p>

<p>Članak 14.</p> <p>Pomoć i podrška djeci žrtvama</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se poduzmu posebne kratkoročne i dugoročne mjere za pomoć i podršku djeci koja su žrtve trgovanja ljudima u njihovom fizičkom i psiho-socijalnom oporavku, nakon pojedinačne ocjene posebnih okolnosti svakog pojedinačnog djeteta žrtve, uzimajući u obzir mišljenja djeteta, potrebe i zabrinutosti s ciljem pronalaženja trajnog rješenja za dijete. Države članice u skladu sa svojim nacionalnim pravom u razumnom roku osiguravaju pristup obrazovanju djeci koja su žrtve i djeci žrtava kojima je pružena pomoć i podrška u skladu s člankom 11.</p> <p>2. Države članice imenuju skrbnika ili zastupnika za dijete koje je žrtva trgovanja ljudima od trenutka kada tijela otkriju dijete ako su, prema nacionalnom pravu, nositelji roditeljske odgovornosti zbog sukoba interesa između njih i djeteta žrtve spriječeni od osiguravanja najboljeg interesa djeteta i/ili od njegovog zastupanja.</p> <p>3. Države članice poduzimaju mjere, ako je potrebno i moguće, za pružanje pomoći</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Obiteljski zakon (NN 103/15 i 98/19) (NN 103/15 98/19) članak/članci 221,224
--	--	---------------	--

<p>i podrške obiteljima djeteta koje je žrtve trgovanja ljudima ako je obitelj na državnom području države članice. Posebno, ako je potrebno i moguće, države članice primjenjuju članak 4. Okvirne odluke 2001/220/PUP na obitelj.</p> <p>4. Ovaj se članak primjenjuje ne dovodeći u pitanje članak 11.</p>			
<p>Članak 15.</p> <p>Zaštita djece žrtvama trgovanja ljudima u kaznenim istragama i postupcima</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da u kaznenim istragama i postupcima, u skladu sa statusom žrtava u odgovarajućem pravosudnom sustavu, nadležna tijela imenuju zastupnika za dijete koje je žrtva trgovanja ljudima ako su, prema nacionalnom pravu, nositelji roditeljske odgovornosti spriječeni od zastupanja djeteta zbog sukoba interesa između njih i djeteta žrtve.</p> <p>2. Države članice u skladu sa statusom žrtava u odgovarajućem pravosudnom sustavu osiguravaju da djeca koja su žrtve bez dogode imaju pristup besplatnom pravnom savjetovanju i besplatnom pravnom zastupanju, uključujući za</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 43</p>

<p>potrebe odštetnog zahtjeva, osim ako imaju dovoljno financijskih sredstava.</p> <p>3. Ne dovodeći u pitanje prava na obranu, države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se u kaznenim istragama i postupcima u pogledu bilo kojeg kaznenog djela iz članka 2. i 3.:</p> <p>(a)razgovori s djetetom žrtvom obavljaju bez neopravdanih kašnjenja nakon što su o činjenicama obaviještena nadležna tijela;</p> <p>(b)razgovori s djetetom žrtvom obavljaju, prema potrebi, u prostorijama koje su određene ili prilagođene za tu svrhu;</p> <p>(c)razgovore s djetetom žrtvom provode, prema potrebi, stručnjaci koji su za to obučeni;</p> <p>(d)iste osobe, ako je moguće i prema potrebi, provode sve razgovore s djetetom žrtvom;</p> <p>(e)broj razgovara je što je moguće više ograničen i razgovori se provode samo ako su nužno potrebni za potrebe kaznenih istraga i postupaka;</p> <p>(f)dijete žrtva može biti u pratnji zastupnika ili, prema potrebi, odrasle osobu izboru djeteta, osim ako je donesena obrazložena odluka koja je tome suprotna.</p> <p>4. Države članice poduzimaju potrebne</p>			
--	--	--	--

<p>mjere kako bi osigurale da se u kaznenim istragama u pogledu bilo kojeg kaznenog djela iz članka 2. i 3. svi razgovori s djetetom žrtvom ili, prema potrebi, s djetetom svjedokom, mogu bilježiti video zapisom i da se takvi video zapisi razgovora mogu koristiti kao dokaz u kaznenom postupku pred sudom, u skladu s pravilima na temelju njihovih nacionalnih prava.</p> <p>5. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se u kaznenom postupku pred sudom u vezi bilo kojeg kaznenog djela iz članka 2. i 3. može naložiti:</p> <p>(a) da se saslušanje odvija bez prisutnosti javnosti; i</p> <p>(b) da se dijete žrtva sasluša u sudnici, a da ne mora biti fizički prisutno, posebno korištenjem odgovarajućih komunikacijskih tehnologija.</p> <p>6. Ovaj se članak primjenjuje ne dovodeći u pitanje članak 12.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 16.</p> <p>Pomoć, podrška i zaštita djece bez pratnje koja su žrtve trgovanja ljudima</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se poduzimaju posebne mjere radi pomoći i podrške djeci žrtvama trgovanja ljudima, kako je navedeno u članku 14. stavku 1., uzimajući u obzir osobne i posebne okolnosti djeteta bez pratnje koje je žrtva.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere s ciljem pronalaženja trajnog rješenja na temelju pojedinačne ocjene najboljih interesa djeteta.</p> <p>3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se, prema potrebi, imenuje skrbnik djeteta bez pratnje koje je žrtva trgovanja ljudima.</p> <p>4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da u kaznenim istragama i postupcima, u skladu sa statusom žrtava u odgovarajućem pravosudnom sustavu, nadležna tijela imenuju zastupnika ako je dijete bez pratnje ili odvojeno od svoje obitelji.</p> <p>5. Ovaj se članak primjenjuje ne dovodeći u pitanje članke 14. i 15.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Preuzeto u Obiteljskom zakonu članci 222. i 224
--	--	---------------------------	---

<p>Članak 17.</p> <p>Naknada štete žrtvama</p> <p>Države članice osiguravaju da žrtve trgovanja ljudima imaju pristup postojećim mehanizmima naknade štete žrtvama namjernih nasilnih kaznenih djela.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 43
<p>Članak 18.</p> <p>Sprečavanje</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere, kao što su obrazovanje i osposobljavanje, kako bi odvrćale i smanjile potrebu koja prati sve oblike iskorištavanja povezane s trgovanjem ljudima.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere, uključujući preko interneta, kao što su informacijske kampanje i kampanje za podizanje svijesti, programi za istraživanje i obrazovanje, prema potrebi u suradnji s odgovarajućim organizacijama civilnog društva i drugim dionicima, koji nastoje podizati svijet i smanjiti opasnost da ljudi, a posebno djeca, postanu žrtve trgovanja ljudima.</p> <p>3. Države članice promiču redovito osposobljavanje službenika koji će</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 43

<p>vjerojatno dolaziti u kontakt sa žrtvama ili potencijalnim žrtvama trgovanja ljudima, uključujući policajce na terenu, s ciljem da ih se osposobi da prepoznaju i rade sa žrtvama i potencijalnim žrtvama trgovanja ljudima.</p> <p>4. Kako bi se odvracanjem doprinijelo učinkovitijem sprečavanju i suzbijanju trgovanja ljudima, države članice razmatraju poduzimanje mjera kako bi se kao kazneno djelo kažnjavalo korištenje usluga čiji je predmet iskorištavanje iz članka 2., uz znanje da je osoba žrtva kaznenog djela iz članka 2.</p>			
<p>Članak 19.</p> <p>Nacionalni izvjestitelji ili jednakovrijedni mehanizmi</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi uspostavile nacionalne izvjestitelje ili jednakovrijedne mehanizme. Zadaće takvih mehanizama uključuju provođenje ocjenjivanja trendova u trgovanju ljudima, mjerenje rezultata suzbijanja trgovanja ljudima, uključujući prikupljanje statističkih podataka u bliskoj suradnji s odgovarajućim organizacijama civilnog društva koje su aktivne na tom području</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 43</p>

te izvješćivanje.			
<p>Članak 20.</p> <p>Koordinacija strategije Unije protiv trgovanja ljudima</p> <p>S ciljem doprinosa koordiniranoj i konsolidiranoj strategiji Unije protiv trgovanja ljudima, države članice olakšavaju zadaće koordinatora za suzbijanje trgovanja ljudima (ATC). Posebno, države članice prenose ATC-u informacije iz članka 19., na temelju kojih ATC doprinosi izvješćivanju koje Komisija provodi svake dvije godine o napretku ostvarenom u borbi protiv trgovanja ljudima.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 43
<p>Članak 21.</p> <p>Zamjena Okvirne odluke 2002/629/PUP</p> <p>Okvirna odluka 2002/629/PUP o suzbijanju trgovanja ljudima zamjenjuje se u pogledu država članica koje sudjeluju u donošenju ove Direktive, ne dovodeći u</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimati

<p>pitanje obveze država članica u pogledu rokova za prenošenje Okvirne odluke u nacionalno pravo.</p> <p>U pogledu država članica koje sudjeluju u donošenju ove Direktive, upućivanja na Okvirnu odluku 2002/629/PUP smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu.</p>			
<p>Članak 22.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 6. travnja 2013.</p> <p>2. Države članice dostavljaju Komisiji tekst odredaba kojima se u njihovo nacionalno pravo prenose obveze koje im se nameću na temelju ove Direktive.</p> <p>3. Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p>	<p>Članak 2.</p> <p>Ovim Zakonom preuzimaju se u pravni sustav Republike Hrvatske sljedeći akti Europske unije:</p> <p>1. Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, 27.12.2006.)</p> <p>2. Direktiva 2011/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o sprečavanju i suzbijanju trgovanja ljudima i zaštiti njegovih žrtava te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/629/PUP (SL L 101,</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimati</p>

	<p>15.4.2011.)</p> <p>3. Direktiva 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije, te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2004/68/PUP (SL L 335, 17.12.2011.)</p> <p>4. Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni status izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite (SL L 337, 20.12.2011.)</p> <p>5. Direktiva 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih</p>		
--	--	--	--

	<p>djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP (SL L 315, 14.11.2012.)</p> <p>6. Direktiva (EU) 2016/801 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata i obavljanja poslova au pair (SL L 132, 21.5.2016.).</p>		
<p>Članak 23.</p> <p>Izveščivanje</p> <p>1. Komisija do 6. travnja 2015. dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću izvješće u kojem ocjenjuje u kojoj su mjeri države članice poduzele mjere potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom, uključujući opis mjera poduzetih u skladu s člankom 18. stavkom 4., prema potrebi zajedno sa zakonodavnim prijedlozima.</p> <p>2. Komisija do 6. travnja 2015. dostavlja</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimati</p>

<p>Europskom parlamentu i Vijeću izvješće u kojem ocjenjuje utjecaj važećeg nacionalnog prava, u kojem se kao kazneno djelo kažnjava korištenje usluga čiji je predmet iskorištavanje trgovanja ljudima, o sprečavanju trgovanja ljudima, prema potrebi zajedno s odgovarajućim prijedlozima.</p>			
<p>Članak 24.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimati</p>
<p>Članak 25.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimati</p>